

กทปส

โครงการขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนจากเงินกองทุนวิจัยและพัฒนา
กิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
เพื่อประโยชน์สาธารณะ

งานงวดที่ ๔
รายงานฉบับสมบูรณ์

โครงการวิจัยเรื่อง
“การวิจัยและพัฒนาสมรรถนะและระบบประเมินสมรรถนะ
สำหรับบุคลากรด้านสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่”

โดย
มหาวิทยาลัยบูรพา

ได้รับทุนอุดหนุนจาก
กองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ
(สำนักงาน กสทช.)

กทปส

คำนำ

รายงานฉบับสมบูรณ์นี้เป็นรายงานฉบับสุดท้ายของโครงการวิจัยและพัฒนาสมรรถนะและระบบประเมินสมรรถนะสำหรับบุคลากรด้านสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ โดยวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ภายใต้การรับทุนอุดหนุนตาม “สัญญาวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม สำหรับผู้ที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนเงินจากกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ” เนื้อหารายงานครอบคลุมตามข้อกำหนดงานงวดที่ ๔ ไว้อย่างครบถ้วนโดยเรียงตามลักษณะรายงานการวิจัย คณะผู้วิจัยพบว่าระหว่างกระบวนการวิจัยถึงขั้นเผยแพร่ผลการวิจัย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในแวดวงการสื่อสารมวลชนได้ให้ความสนใจและความสำคัญในประเด็นหลักของงานวิจัยนี้อย่างยิ่ง และเชื่อว่าผลงานจากโครงการนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์อย่างมาก

งานวิจัยในโครงการนี้มีลักษณะเป็นการวิจัยและพัฒนาที่มีความใหม่ในมิติการประยุกต์ใช้หลักทางวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เข้ากับหลักการบริหารกิจการที่มีบริบททางวิชาชีพเฉพาะ ผลผลิตที่ได้จากการวิจัยเป็นต้นแบบ (Model) สมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ที่มีความเป็นสากล (Universal) และนัยทั่วไป (Generalization) เพียงพอสำหรับการนำไปปรับใช้ในแต่ละองค์การที่มีบทบาทและบริบทที่ต่างกัน และยังสามารถคล้องกับสภาพแวดล้อมในปัจจุบันและอนาคต สามารถเป็นปัจจัยหนึ่งในการส่งเสริมนิเวศการสื่อสารมวลชนได้อย่างมีนัยสำคัญ

คณะผู้วิจัยเชื่อเป็นอย่างยิ่งว่า ต้นแบบสมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ จะเป็นองค์ความรู้สำคัญส่วนหนึ่งที่ช่วยสนับสนุนการพัฒนานักสื่อสารมวลชนให้มีสมรรถนะตามที่ถูกคาดหวังจากประชาชนและสาธารณะ นักสื่อสารมวลชนที่มีสมรรถนะพร้อมมูลจะสามารถร่วมแสดงบทบาทนำและเป็นที่พึ่งของสังคมในฐานะแหล่งข้อมูลอุดมปัญญาที่สามารถสนองต่อการแก้ไขปัญหาของสังคมและประเทศชาติ รวมทั้งสามารถให้ข้อเสนอแนะในประเด็นการพัฒนาประเทศชาติผ่านสารที่ปลอดภัยและสร้างสรรค์ ในฐานะนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	๑-๒
รายงานผลการดำเนินโครงการ	๓-๗
บทที่ ๑ บทนำ	
๑.๑ หลักการและเหตุผล	๘-๙
๑.๒ วัตถุประสงค์	๙
๑.๓ ประโยชน์ที่ได้รับ	๑๐
๑.๔ กรอบแนวคิดและขอบเขตการดำเนินงาน	๑๐
๑.๕ ระเบียบวิธีวิจัย	๑๐-๑๗
บทที่ ๒ ทบทวนวรรณกรรม	
ส่วนที่ ๑ หลักสมรรถนะและการพัฒนาสมรรถนะ	
ความหมายและความสำคัญของสมรรถนะ	๑๘-๑๙
ประเภทของสมรรถนะและจุดเน้น	๑๙-๒๒
องค์ประกอบสำคัญของสมรรถนะ	๒๒-๒๓
สมรรถนะและการบริหารจัดการองค์กร	๒๓-๒๖
การพัฒนาสมรรถนะ	๒๖-๓๒
ส่วนที่ ๒ สื่อสารมวลชนในปัจจุบัน	
สื่อสารมวลชน	๓๓
สภาพแวดล้อมของสื่อสารมวลชน	๓๓-๓๔
ความเป็นอิสระของสื่อสารมวลชน	๓๔-๓๕
บทบาท การกำกับ และการตรวจสอบสื่อ	๓๕-๓๖
ปัญหาของสื่อสารมวลชนในปัจจุบัน	๓๖
จรรยาบรรณและจริยธรรมวิชาชีพ	๓๗-๔๔
ส่วนที่ ๓ การพัฒนาสมรรถนะของสื่อสารมวลชน	
การพัฒนาสมรรถนะของสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่	๔๕-๔๗
หลักสูตรการพัฒนาสื่อมวลชนในปัจจุบัน	๔๗-๖๒
สรุปประเด็นสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่	๖๓
บทที่ ๓ การเก็บข้อมูลและการวิพากษ์ตัวแบบสมรรถนะ	๖๔-๖๕
ตัวแบบสมรรถนะ	๖๖
ที่มาของสมรรถนะแต่ละด้าน	๖๗-๖๘
องค์ประกอบของสมรรถนะแต่ละด้าน	๖๙-๗๐
กระบวนการและวิธีการประเมินสมรรถนะ	๗๑-๗๓

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๔ การประยุกต์รายการสมรรถนะ	
๔.๑ หลักสูตรการฝึกอบรมสมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่	๗๔-๘๐
๔.๒ แนวทางการพัฒนาหลักสูตรสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ ในสถาบันการศึกษา	๘๐-๘๔
บทที่ ๕ ระบบการประเมินสมรรถนะ	
๕.๑ ความเป็นไปได้ในทางหลักการประเมิน	๘๕-๘๖
๕.๒ ความเป็นไปได้ในทางเทคนิค	๘๗-๑๐๑
๕.๓ รายงานประกอบแบบร่างระบบประเมินทรัพยากรบุคคล	๑๐๑-๑๐๔
บทที่ ๖ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	
๖.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนานักศึกษาและสถาบันการศึกษา	๑๐๕-๑๐๖
๖.๒ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาสมาคมวิชาชีพสื่อ และผู้ประกอบกิจการสื่อ	๑๐๖
๖.๓ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการกำกับดูแลและให้คำแนะนำ	๑๐๖-๑๐๗
๖.๔ ข้อเสนอแนะเชิงเพิ่มเติม	๑๐๗
บรรณานุกรม	๑๐๘-๑๑๒
ภาคผนวก	

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ ๑-๑	๑๔-๑๕
ตารางที่ ๒-๑	๖๑-๖๒
ตารางที่ ๓-๑	๖๗-๖๘
ตารางที่ ๓-๒	๖๙-๗๐
ตารางที่ ๔-๑	๗๘-๗๙
ตารางที่ ๔-๒	๘๑
ตารางที่ ๔-๓	๘๓

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ ๒.๑	๒๓
ภาพที่ ๒-๒	๔๗
ภาพที่ ๒-๓	๖๐
ภาพที่ ๓-๑	๖๕
ภาพที่ ๓-๒	๖๖
ภาพที่ ๓-๓	๗๑
ภาพที่ ๕-๑	๘๘
ภาพที่ ๕-๒	๘๙
ภาพที่ ๕-๓	๙๐
ภาพที่ ๕-๔	๙๑
ภาพที่ ๕-๕	๙๒
ภาพที่ ๕-๖	๙๓
ภาพที่ ๕-๗	๙๔
ภาพที่ ๕-๘	๙๕
ภาพแสดงร่างระบบประเมินสมรรถนะนักสื่อสารมวลชน	๙๖-๑๐๐

บทสรุปผู้บริหาร

โครงการ “วิจัยและพัฒนาสมรรถนะและระบบประเมินสมรรถนะสำหรับบุคลากรด้านสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่” ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากกองทุนวิจัยและพัฒนาโครงการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ รหัสโครงการ B๓-๐๐๘/๑-๖๑ โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญ ประกอบด้วย

๑. เพื่อศึกษาวิจัยและพัฒนาตัวแบบสมรรถนะสำหรับการพัฒนานักศึกษาสาขาที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์
๒. เพื่อศึกษาความเป็นไปได้และพัฒนาตัวแบบร่างระบบการประเมินสมรรถนะสำหรับการพัฒนานักศึกษาสาขาที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์
๓. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตัวแบบสมรรถนะแก่นักศึกษาสาขาที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์
๔. เพื่อเสนอแนะแนวทางการประยุกต์ตัวแบบสมรรถนะสู่การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ตลอดจนกระบวนการสรรหาและการพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

ในกระบวนการวิจัยคณะผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน ๔ กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มนักวิชาการในสถาบันการศึกษา กลุ่มผู้ประกอบการ กลุ่มเจ้าหน้าที่ภาครัฐ และกลุ่มนิสิตนักศึกษา และวิธีการสนทนากลุ่มกับกลุ่มนิสิต นักศึกษาเพิ่มเติม โดยทำการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาเพื่อจัดทำตัวแบบสมรรถนะตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย คณะผู้วิจัยได้จัดให้มีการประชุมวิพากษ์ร่างตัวแบบสมรรถนะ เมื่อวันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันการศึกษาชั้นนำของประเทศ ตัวแทนสมาคมสื่อสารมวลชนที่สำคัญ และสื่อมวลชนที่มีประสบการณ์ ทั้งการบริหารและการดำเนินรายการในรูปแบบต่างๆ เข้าร่วมประชุมวิพากษ์ตัวแบบสมรรถนะดังกล่าว โดยตัวแบบสมรรถนะที่ผ่านกระบวนการวิพากษ์มีรายการ ดังนี้

๑. รู้แจ้งในระบอบปกครอง (Regime Literacy) โดยครอบคลุมประเด็นสำคัญ คือนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ ต้องแสดงบทบาทหน้าที่ภายใต้หลักการประชาธิปไตยที่เป็นสากล และช่วยขับเคลื่อนสังคมไปในทิศทางที่เหมาะสม
๒. หมั่นเพิ่มพูนความเป็นมืออาชีพ (Mass Media Professional Enhancement) โดยครอบคลุมประเด็นสำคัญ คือนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ต้องยกระดับความเป็นมืออาชีพอย่างต่อเนื่องให้ทันกับของบริบทและสภาพแวดล้อม และเพื่อร่วมพัฒนาวิชาชีพในภาพรวม
๓. ความสามารถเชิงประกอบการ (Entrepreneurial Proficiency) โดยครอบคลุมประเด็นสำคัญ คือนักสื่อสารมวลชนต้องเข้าใจถึงความจำเป็นและมีความสามารถในการสร้างมูลค่าและความคุ้มค่าควบคู่กับคุณค่าของวิชาชีพเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๔. ผสานสังคมเชิงสร้างสรรค์ (Social Integrator) โดยครอบคลุมประเด็นสำคัญ คือ นักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ต้องสามารถหลอมรวมพหุวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมความสามัคคีกลมกลืนในบริบทพหุสังคมได้

๕. ผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Attacker) โดยครอบคลุมประเด็นสำคัญ คือ นักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ต้องคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงและสามารถรับมือหรือจัดการการเปลี่ยนแปลงล่วงหน้า เพื่อให้เกิดผลลัพธ์จากการเปลี่ยนแปลงตามที่ประสงค์ได้

จากรายการสมรรถนะข้างต้นคณะผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาหลักสูตรการศึกษา สำหรับสถาบันการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง โดยมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาผลลัพธ์ตามมาตรฐานการเรียนรู้ (Expected Learning Outcome: ELO) ซึ่งเป็นฐานรากของการพัฒนาหลักสูตรและการพัฒนานักศึกษาให้เป็นไปตามผลลัพธ์ที่คาดหวังของหลักสูตร อีกทั้งคณะผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาข้อเสนอแนะแนวทางการกำหนดคุณสมบัติสำหรับการสรรหาบุคลากรใหม่และการพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารมวลชน ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน โดยมุ่งเน้นไปที่การประเมินทัศนคติและการแสดงออกเชิงพฤติกรรม เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการกำหนดแนวทางการสรรหาและการพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรต่อไป

นอกจากนี้ คณะผู้วิจัยได้ทำการเผยแพร่รายการสมรรถนะดังกล่าว โดยวิธีการจัดฝึกอบรมให้ความรู้แก่นักศึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในสถาบันการศึกษา จำนวน ๗ แห่ง ครอบคลุมพื้นที่ ๔ ภูมิภาค โดยมีผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมมากกว่า ๔๐๐ คน รวมทั้งได้ดำเนินการจัดทำคู่มือการพัฒนาสมรรถนะประกอบการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ด้วย ในการดำเนินงาน คณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาการประเมินสมรรถนะให้อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์หรือในรูปแบบออนไลน์ ซึ่งผลการศึกษาความเป็นไปได้ดังกล่าว พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมดมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่าควรมีการพัฒนาการประเมินสมรรถนะให้อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ที่สามารถประมวลผลระดับสมรรถนะ และสามารถบ่งชี้รายการสมรรถนะสำคัญที่ควรได้รับการพัฒนาได้ ในกรณีเชิงเทคนิคนั้น คณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแล้ว พบว่า มีการพัฒนาระบบการประเมินที่มีรูปแบบใกล้เคียงกับการประเมินสมรรถนะดังกล่าว ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบประเมินสมรรถนะได้เช่นกัน

รายงานผลการดำเนินโครงการ

รายงานผลการดำเนินโครงการส่วนนี้เป็นองค์ประกอบหนึ่งของรายงานฉบับสมบูรณ์ของโครงการวิจัยและพัฒนาสมรรถนะและระบบประเมินสมรรถนะสำหรับบุคลากรด้านสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ ณ วันที่จัดทำรายงานฉบับนี้ คณะผู้วิจัยได้ดำเนินโครงการมาจนเสร็จสิ้นครบถ้วนทุกกิจกรรมเป็นที่เรียบร้อยตามเป้าหมายและแผนงานแล้ว ยกเว้นการตรวจสอบบัญชีโดยผู้สอบบัญชีตามเงื่อนไขโครงการ ซึ่งจะได้ดำเนินการหลังจากการเบิกจ่ายเงินงวดสุดท้ายของโครงการ และรายงานบัญชีพร้อมเอกสารต่อกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ ต่อไป รายละเอียดผลการดำเนินโครงการมีดังนี้

ผลการดำเนินโครงการหลังการรายงานความก้าวหน้าฉบับที่ ๒

ลำดับที่	กิจกรรม	รายการปฏิบัติตามกิจกรรม	กลุ่มเป้าหมาย / บุคคลที่ติดต่อ	ผลที่ได้รับ
๔๑ - ๔๖	จัดฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น	๑. จัดฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นตามแผน	นิสิต นักศึกษา คณาจารย์ และ บุคลากรใน สถาบันอุดมศึกษา	ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่เข้าใจในตัวแบบสมรรถนะ
		๒. จัดเก็บข้อมูลป้อนกลับจากการจัดหลักสูตร	ผู้บริหาร หน่วยงานภาครัฐ และเอกชน	ข้อมูลป้อนกลับจากผู้เข้ารับการฝึกอบรม
๔๗ - ๔๘	สรุปผลการจัดหลักสูตร	๑. วิเคราะห์ข้อมูลกระบวนการและผลการจัดหลักสูตร		ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดฝึกอบรม
		๒. สรุปและจัดทำรายงานผลการจัดหลักสูตร		รายงานผลการจัดฝึกอบรม
๔๘ - ๔๙	จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์	เรียบเรียงเนื้อหารายงานฉบับสมบูรณ์		รายงานฉบับสมบูรณ์

ลำดับที่	กิจกรรม	รายการปฏิบัติตามกิจกรรม	กลุ่มเป้าหมาย / บุคคลที่ติดต่อ	ผลที่ได้รับ
๕๐	๑. จัดเตรียมเอกสารเพื่อส่งงานและเบิกเงินงวดที่ ๔	จัดทำเล่มรายงาน และจัดเตรียมเพิ่มข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์		เล่มรายงานพร้อมเพิ่มข้อมูลสำหรับนำส่งกองทุนฯ
	๒. ส่งงานและเบิกเงินงวดที่ ๔		กทปส.	

ผลการดำเนินโครงการในภาพรวม

ลำดับ	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ผลการดำเนินโครงการ
๑.	พัฒนาตัวแบบสมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่	ตัวแบบสมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ ๑ ตัวแบบ	พัฒนาสำเร็จเสร็จสิ้นได้เป็นตัวแบบสมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่พร้อมรายการสมรรถนะและรายละเอียดพฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงรายการสมรรถนะ
๒.	พัฒนาตัวแบบร่างระบบประเมินสมรรถนะสำหรับการพัฒนานักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์	ร่างระบบประเมินสมรรถนะฯ ๑ แบบร่าง	พัฒนาแบบร่างระบบประเมินสมรรถนะในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ได้สำเร็จเสร็จสิ้น พร้อมสำหรับการนำไปพัฒนาเป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อใช้งานต่อไป
๓.	ศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้ระบบประเมินสมรรถนะสำหรับการพัฒนานักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่	รายงานผลการศึกษาความเป็นไปได้	ทำการศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้ระบบประเมินสมรรถนะสำหรับการพัฒนานักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่สำเร็จเสร็จสิ้น ได้ผลทั้งในมิติระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และในมิติเชิงเนื้อหาการประเมิน

โครงการวิจัยและพัฒนาสมรรถนะและระบบประเมินสมรรถนะ
 สำหรับบุคลากรด้านสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่

ลำดับ	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ผลการดำเนินโครงการ
๔.	จัดฝึกอบรมหลักสูตร “สมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่”	๔.๑ จัดฝึกอบรมให้แก่กลุ่มเป้าหมายอย่างน้อย ๔๐๐ คน	จัดฝึกอบรมหลักสูตร “สมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่” เสร็จสิ้นเรียบร้อย ณ สถาบันอุดมศึกษา ๗ แห่ง ในทุกภูมิภาค มีผู้ลงทะเบียนเข้าอบรมในหลักสูตร ๕๖๐ คน
		๔.๒ อย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาสมรรถนะเพื่อการเป็นนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่เพิ่มขึ้น	เกินกว่าร้อยละ ๘๐ ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรมีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น ทำการวัดผลด้วยแบบวัดก่อนและหลังการฝึกอบรม
		๔.๓ จัดทำคู่มือสำหรับใช้ในการถ่ายทอดและเผยแพร่ การพัฒนาสมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ในรูปแบบหนังสือ อย่างน้อย ๕๐๐ เล่ม	๔.๓.๑ ได้จัดทำคู่มือประกอบการบรรยายและใช้ประกอบการจัดฝึกอบรมในรูปแบบหนังสือจำนวน ๖๐๐ เล่ม ได้แจกจ่ายและเผยแพร่แล้ว ๔.๓.๒ ได้จัดทำคู่มือสำหรับองค์กรเพื่อการพัฒนาสมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ในรูปแบบหนังสือ สำหรับการใช้ประโยชน์โดยหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันอุดมศึกษา จำนวน ๑๕๐ เล่ม ได้ทำการจัดส่งเพื่อเผยแพร่แล้ว

ลำดับ	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ผลการดำเนินโครงการ
		๔.๔ จัดทำสื่อวีดิทัศน์หลักสมรรถนะนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่เพื่อเผยแพร่ และใช้ประกอบการจัดฝึกอบรม	จัดทำวีดิทัศน์เนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะสำหรับพนักงานสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ ความยาวไม่เกิน ๕ นาที โดยจัดทำเป็นภาษาไทย และภาษาอังกฤษ รวมทั้งได้ใช้ประกอบการจัดฝึกอบรมในหลักสูตรเรียบร้อยแล้ว
๕.	การใช้ประโยชน์ผลงานวิจัย	๕.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อสำนักงาน กสทช. สถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคเอกชน	จัดทำเนื้อหาตามตัวชี้วัดข้อ ๕.๑ ถึง ๕.๓ เป็นที่เรียบร้อยแล้วและได้บรรจุไว้เป็นส่วนหนึ่งของรายงานฉบับสมบูรณ์ฉบับนี้
		๕.๒ แนวทางการพัฒนาหลักสูตรและรายวิชาเพื่อการจัดการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่	
		๕.๓ แนวทางการกำหนดคุณสมบัติสำหรับกระบวนการสรรหาและการพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน	

กล่าวโดยสรุปคือ การดำเนินโครงการวิจัยและพัฒนาสมรรถนะและระบบประเมินสมรรถนะสำหรับบุคลากรด้านสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่มีความสำเร็จตามความคาดหวัง และมีผลเกินค่าเป้าหมายตามตัวชี้วัดในบางส่วน สะท้อนถึงประสิทธิผลและประสิทธิภาพของการดำเนินโครงการ ไม่มีอุปสรรคหรือปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้ และอุปสรรค ปัญหาดังกล่าวไม่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการแต่อย่างใด ในทางตรงกันข้าม คณะผู้วิจัยได้รับความร่วมมือจากภาคส่วนต่าง ๆ เป็นอย่างดี ทั้งในการศึกษาเก็บข้อมูลวิจัย และการจัดหลักสูตรฝึกอบรมเผยแพร่ผลงานการวิจัย ทุกหน่วยงานและสถาบันให้ความสนใจในโครงการวิจัยและผลการวิจัยอย่างยิ่ง หลายภาคส่วนได้ขอให้คณะผู้วิจัยจัดส่งผลงานการวิจัยไปให้เพื่อจะได้นำผลการวิจัยไปศึกษาและใช้ประโยชน์ต่อไป

อย่างไรก็ดี ในฐานะนักวิชาการ คณะผู้วิจัยเห็นว่านักสื่อสารมวลชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ยังไม่ค่อยมีความเข้าใจในหลักการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้วยหลักสมรรถนะ และยังไม่สามารถประยุกต์ใช้หลักดังกล่าวในการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลภายในหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อตัวแบบสมรรถนะและรายการสมรรถนะได้รับการพัฒนาขึ้นสำหรับวิชาชีพเฉพาะที่มีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพแล้ว ยิ่งเป็นการยากที่บุคคลในกลุ่มวิชาชีพจะแยกแยะความแตกต่างระหว่างจรรยาบรรณกับสมรรถนะ ซึ่งเมื่อคณะผู้วิจัยได้ลงพื้นที่จัดฝึกอบรมในหลักสูตรสมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ พบว่าผู้เข้าร่วมหลักสูตรมีความเข้าใจมากขึ้น เห็นถึงความสำคัญและจำเป็นของตัวแบบสมรรถนะ และสะท้อนความคิดเห็นป้อนกลับว่า ต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการพัฒนาศักยภาพเช่นเดียวกับหลักสูตรสมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่เป็นประจำและต่อเนื่อง นอกจากประเด็นการใช้ประโยชน์จากผลการวิจัยข้างต้นแล้ว คณะผู้วิจัยเห็นว่า โครงการนี้มีลักษณะเป็นงานวิจัยและพัฒนาที่ประยุกต์องค์ความรู้ทางวิชาการในการทำงานจริงทั้งระดับบริหารและระดับปฏิบัติการ ซึ่งองค์ความรู้ที่ตกผลึกในระดับที่การโต้แย้งทางทฤษฎีไม่มีผลต่อการเปลี่ยนเนื้อหาหลักขององค์ความรู้เช่นนี้ควรได้รับการส่งเสริมเผยแพร่ให้มีการประยุกต์ใช้ในการทำงานจริงให้มากขึ้น นิเวศของอุตสาหกรรมและสังคมไทยจึงจะพัฒนาไปในทิศทางแห่งการเป็นสังคมอุดมปัญญาที่มีระบบเศรษฐกิจที่มีองค์ความรู้เป็นฐาน (Knowledge-based Economy)

บทที่ ๑
บทนำ**หลักการและเหตุผล**

อาชีพที่เกี่ยวข้องกับการกระจายเสียงและโทรทัศน์นับเป็นอาชีพที่มีความสำคัญ ทั้งในเชิงเศรษฐกิจ สังคม หรือแม้แต่ความมั่นคงของประเทศ สื่อต่างๆ ได้รับการเผยแพร่จะมีความสร้างสรรค์หรือไม่ อย่างไร หรือจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากน้อยเพียงใด ก็ขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจ ความสามารถ และทัศนคติของผู้ผลิตสื่อและบุคลากรในกิจการดังกล่าว จะสังเกตได้ว่า ในช่วงระยะเวลา ๑๐ ปีที่ผ่านมา รูปแบบของสื่อกระจายเสียงและโทรทัศน์ได้มีการพัฒนารูปแบบและเนื้อหาไปอย่างมากและสามารถเข้าถึงประชาชนได้ทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย ซึ่งสื่อบางประเภทก็ยังได้รับการวิพากษ์ว่าอาจมีความเสี่ยงต่อความมั่นคงทางสังคม หรือสื่อบางประเภทก็อาจมีเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมต่อผู้รับสื่อบางกลุ่ม สิ่งเหล่านี้ ล้วนเป็นผลผลิตของกิจการและบุคลากรในกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ที่จะต้องวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหา ความเหมาะสม และการเลือกช่องทางการเผยแพร่สื่อต่างๆ สู่สาธารณะทั้งสิ้น

ขณะเดียวกัน ในปัจจุบัน ประเทศไทยมีสถาบันอุดมศึกษามากกว่า ๕๐ สถาบัน ที่จัดการเรียนการสอนในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการกระจายเสียงและโทรทัศน์ อีกทั้งมีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาและปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรด้านกระจายเสียงและโทรทัศน์เป็นจำนวนมาก แน่แน่นอนว่า สถาบันการศึกษาเหล่านั้น ต่างพยายามพัฒนาคุณภาพบัณฑิตให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้ประกอบการกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์อย่างเต็มความสามารถ รวมทั้งพยายามพัฒนาคุณภาพบัณฑิตในเชิงคุณธรรมและจริยธรรม ตามแนวทางของการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาอ้างอิงตามหลักทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Development) พบว่า ยังไม่มีสถาบันอุดมศึกษาหรือหน่วยงานใด ที่ดำเนินการศึกษาวิจัยและพัฒนาสมรรถนะอันพึงประสงค์สำหรับการพัฒนานักศึกษาในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการกระจายเสียงและโทรทัศน์อย่างจริงจังและเป็นรูปธรรม

อนึ่งบัณฑิตคือทรัพยากรมนุษย์และผลผลิตจากระบบการศึกษาระดับสูงที่มุ่งหวังในการขับเคลื่อนและพัฒนาสังคมให้มีความรอบรู้ทางทฤษฎีและทางปฏิบัติ ตลอดจนให้มีความสามารถในการวิเคราะห์และการนำไปสู่การประยุกต์ใช้ที่เหมาะสม (จิรพร วิทยศศักดิ์พันธ์ และคณะ, ๒๕๕๔) และเป็นไปได้ในแต่ละกลุ่มสาขาวิชาชีพ ทว่าผลลัพธ์ที่สำคัญของการศึกษาและข้อบ่งชี้ความสำเร็จคือคุณภาพบัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้ใช้ทักษะ องค์ความรู้ และสติปัญญา ให้ได้ตามความต้องการของสังคมและประเทศชาติ

การพัฒนาสมรรถนะภายใต้ตัวแบบสมรรถนะดังกล่าว จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเตรียมความพร้อมของบัณฑิตก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงานได้อย่างมีคุณภาพ เนื่องจากสมรรถนะเปรียบได้กับเกณฑ์ที่สะท้อนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของบุคคล และยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือทางการบริหารและพัฒนาบุคคลนั้นๆ ได้อีกด้วย กล่าวคือสมรรถนะจะช่วยพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะได้สูงขึ้น อีกทั้งเป็นเครื่องมือในการประเมิน

ความรู้ ความสามารถของตนเอง และเป็นแนวทางในการวางแผนความก้าวหน้าในอาชีพได้ นอกจากนี้ การประยุกต์ แนวคิดทางด้านสมรรถนะยังเป็นสิ่งที่สามารถพัฒนาเชื่อมโยงไปสู่การพัฒนาระบบและกลยุทธ์ในการบริหารคน ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ด้วยเหตุนี้ คณะผู้วิจัยจึงได้จัดทำโครงการนี้ขึ้น เพื่อการศึกษาวิจัยและสร้าง ตัวแบบ สมรรถนะสำหรับนักศึกษาในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์

ภายใต้วัตถุประสงค์ของกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคมแห่งชาติ ตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบ กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรร คลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ (ฉบับที่ ๒) กำหนดให้ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพด้านกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ กิจการ โทรคมนาคม และเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงได้จัดสรรทุนสำหรับการดำเนินโครงการนี้โดยมุ่งให้เกิดผลการวิจัยและ พัฒนาตัวแบบสมรรถนะ การเผยแพร่หลักการพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้วยตัวแบบสมรรถนะ แบบร่างระบบ ประเมินสมรรถนะ และข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย รวมทั้งให้มีการศึกษาความเป็นไปได้ในการนำระบบการประเมิน สมรรถนะแบบอิเล็กทรอนิกส์เสนอต่อสถาบันอุดมศึกษา และหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อประยุกต์ในการ ประเมินสมรรถนะ อันเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะก่อนที่จะพิจารณาให้ทุนอุดหนุนการพัฒนา ระบบประเมินสมรรถนะในระยะถัดไป

ระบบอิเล็กทรอนิกส์สำหรับการประเมินระดับสมรรถนะจะอยู่ในลักษณะของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ งานผ่านเว็บไซต์ ผู้ใช้งานจะสามารถเข้าใช้งานได้โดยสะดวกทั้งผู้ประเมินและผู้ยืนยันผล โปรแกรมนี้จะทำหน้าที่ เป็นระบบจัดการและจัดเก็บข้อมูลในส่วนของ ชุดรายการสมรรถนะพร้อมรายละเอียดทั้งหมด ฐานข้อมูลแบบวัด ในลักษณะคลังคำถามคำตอบ ระบบประเมินระดับสมรรถนะและระบบยืนยันการประเมิน ฐานข้อมูลผู้ใช้งาน ฐานข้อมูลผลการประเมิน ระบบผลิตรายงานผลการประเมิน และระบบบริหารจัดการโปรแกรม ทั้งนี้ หากได้รับความ เห็นชอบจาก กสทช. คณะทำงานจะได้ทำการเผยแพร่โปรแกรมในลักษณะ Open Source หรือ Open Access ตามความเหมาะสมหลักจากการพัฒนาระบบแล้วเสร็จ เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายสามารถปรับรายละเอียดของ โปรแกรมให้เหมาะสมกับบริบทการใช้งานภายในองค์กรแต่ละแห่ง และสามารถบริหารจัดการข้อมูลภายใน เฉพาะองค์กรได้อย่างเอกเทศ

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาวิจัยและพัฒนาตัวแบบสมรรถนะสำหรับการพัฒนานักศึกษาสาขาที่เกี่ยวข้องกับกิจการ กระจายเสียงและโทรทัศน์

เพื่อศึกษาความเป็นไปได้และพัฒนาตัวแบบร่างระบบการประเมินสมรรถนะสำหรับการพัฒนานักศึกษา สาขาที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์

เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตัวแบบสมรรถนะแก่นักศึกษาสาขาที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียง และโทรทัศน์

เพื่อเสนอแนะแนวทางการประยุกต์ตัวแบบสมรรถนะสู่การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับ
กิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ ตลอดจนกระบวนการสรรหาและการพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานทั้งภาครัฐ
และภาคเอกชน

ประโยชน์ที่ได้รับ

สถาบันอุดมศึกษา โดยคณะที่จัดการเรียนการสอนทางด้านการกระจายเสียงและโทรทัศน์สามารถนำ
ตัวแบบสมรรถนะไปใช้ในการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาในสังกัด เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา
ก่อนสำเร็จการศึกษาและเข้าสู่ตลาดแรงงานได้

หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ที่เกี่ยวข้องสามารถนำแนวทางการกำหนดคุณสมบัติสำหรับ
กระบวนการสรรหาและการพัฒนาบุคลากรของหน่วยงาน

นักศึกษาสาขาที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์สามารถนำองค์ความรู้ไปพัฒนา
สมรรถนะเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่

กรอบแนวคิดและขอบเขตการดำเนินงาน

รูปแบบสมรรถนะ (Competency Model) หมายถึง กลุ่มของทักษะ ความรู้ และความสามารถหรืออื่นๆ
ที่ทำให้เกิดความสำเร็จในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานหรือองค์กร นอกจากนี้ รูปแบบ
สมรรถนะเป็นการกำหนดรายการสมรรถนะขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์เฉพาะสำหรับประเภทงานใดงานหนึ่ง ซึ่งโดยทั่วไป
สมรรถนะจะสามารถแบ่งออกได้เป็น ๓ กลุ่ม ประกอบด้วยสมรรถนะหลัก (Core Competency) สมรรถนะการ
บริหารจัดการ (Managerial Competency) ด้านสมรรถนะประจำกลุ่มงาน (Functional Competency) ทั้งนี้
สมรรถนะที่คณะผู้วิจัยจะทำการศึกษา จะมุ่งเน้นที่สมรรถนะหลักเป็นสำคัญ ดังนั้น เพื่อให้การเก็บข้อมูลครอบคลุม
กลุ่มเป้าหมาย และได้ข้อมูลที่จำเป็นต่อการวิเคราะห์และกำหนดสมรรถนะตามวัตถุประสงค์ คณะผู้วิจัยจึงได้
กำหนดขอบเขตของกลุ่มเป้าหมายเป็น ๔ กลุ่ม ประกอบด้วย (๑) กลุ่มนักวิชาการ (๒) กลุ่มผู้ประกอบการหรือผู้ใช้
บัณฑิต (๓) กลุ่มเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่เกี่ยวข้อง และ (๔) กลุ่มนักศึกษาที่ศึกษาในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการกระจาย
เสียงและกิจการโทรทัศน์

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยภายใต้โครงการนี้ใช้การเก็บข้อมูลภาคสนามด้วยวิธีเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย การ
สัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยกำหนดประชากรสำหรับการวิจัยครอบคลุมทุกภูมิภาค
มีขอบเขตประชากรประกอบด้วย ๔ กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ ๑ กลุ่มนักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรที่เกี่ยวกับการผลิต
และเผยแพร่สื่อวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ในประเทศไทย อ้างอิงฐานข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการการ
อุดมศึกษา

กลุ่มที่ ๒ กลุ่มเจ้าหน้าที่ภาครัฐจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและเผยแพร่สื่อในส่วนกลางและใน
ส่วนภูมิภาค

กลุ่มที่ ๓ กลุ่มผู้ประกอบการในกิจการผลิตและเผยแพร่สื่อผ่านวิทยุและโทรทัศน์ ทั้งของรัฐและเอกชน ประกอบด้วยกลุ่มผู้ผลิตรายการ อาทิ รายการข่าว สารคดี บันเทิง ละคร ฯลฯ กลุ่มผู้ได้รับอนุญาตประกอบกิจการโทรทัศน์ กำหนดขอบเขตเพียงผู้ประกอบการโทรทัศน์สำหรับการให้บริการโทรทัศน์ระบบดิจิทัล กลุ่มผู้ได้รับอนุญาตประกอบกิจการวิทยุคลื่นหลักในกรุงเทพและปริมณฑล และกลุ่มผู้ผลิตสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่เผยแพร่ทางวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์

กลุ่มที่ ๔ กลุ่มนักศึกษาในหลักสูตรที่เกี่ยวกับการผลิตและเผยแพร่สื่อวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ในประเทศไทย

วิธีการเก็บข้อมูล

(๑) การสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (In-depth interview)

กลุ่มที่ ๑ นักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและในภูมิภาค นักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและในภูมิภาคต่างๆ เพื่อให้มีครอบคลุมเชิงพื้นที่และเป็นตัวแทนกลุ่มประชากรได้ จึงกำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่สังกัดในสถาบันอุดมศึกษาที่มีจำนวนนักศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องมากที่สุดในแต่ละพื้นที่ ประกอบด้วยภาคเหนือ ได้แก่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ภาคใต้ ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ภาคกลาง ได้แก่ มหาวิทยาลัยบูรพา กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ได้แก่ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และเพื่อให้เป็นการเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตบัณฑิตโดยตรง มิใช่เป็นเพียงกลุ่มคณาจารย์ผู้ทำหน้าที่สอน จึงกำหนดคุณสมบัติผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นผู้ที่ดำรงตำแหน่งคณบดีหรือผู้แทน ๑ คน และหัวหน้าภาควิชาหรือประธานสาขาวิชา หรือผู้แทน ๑ คน รวมจำนวน ๒ คนต่อแห่งจากสถาบันอุดมศึกษา ๖ แห่งข้างต้น รวม ๑๒ คน ในการใช้เวลาและสถานที่สัมภาษณ์ของกลุ่มนักวิชาการขึ้นอยู่กับความสะดวกหรือตามแต่ผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้กำหนด

กลุ่มที่ ๒ เจ้าหน้าที่ภาครัฐจากหน่วยงานที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือด้านการสื่อสารมวลชน

เจ้าหน้าที่ภาครัฐจากหน่วยงานที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือด้านการสื่อสารมวลชน อาทิ กรมประชาสัมพันธ์ และประชาสัมพันธ์จังหวัด คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ซึ่งรวมถึงคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (กสท.) ทั้งส่วนของผู้รับผิดชอบการกำกับดูแล และส่วนของการพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านสื่อสารมวลชน คณะกรรมการกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ และสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้แทนจากหน่วยงานที่สังกัดในส่วนกลางหน่วยงานละ ๑ คน และผู้แทนประชาสัมพันธ์จังหวัดในส่วนภูมิภาคจากจังหวัดเดียวกับกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๔ จังหวัด รวมผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เป็นเจ้าหน้าที่ภาครัฐมีจำนวนทั้งสิ้น ๑๐ คน ในการใช้เวลา และสถานที่สัมภาษณ์ของกลุ่มเจ้าหน้าที่ภาครัฐขึ้นอยู่กับความสะดวกหรือตามแต่ผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้กำหนด คุณสมบัติผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากแต่ละหน่วยงาน ดังนี้

- (๑) ผู้ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ หรือผู้แทน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายในภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักสื่อสารมวลชน
- (๒) ผู้ดำรงตำแหน่งประชาสัมพันธ์จังหวัด จาก สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดนครราชสีมา สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดชลบุรี และสำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดสงขลา
- (๓) ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือผู้แทน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย
- (๔) ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ที่ไม่ซ้ำกับผู้ให้ข้อมูลจากผู้ดำรงตำแหน่งในข้อ (๓) หรือผู้แทนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย
- (๕) ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ หรือผู้แทน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย
- (๖) ผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือรองเลขาธิการที่ได้รับมอบหมาย หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายในภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานสถานีวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา

กลุ่มที่ ๓ ผู้ประกอบการหรือผู้ใช้บัณฑิต ที่ประกอบกิจการด้านการสื่อสารมวลชน

ผู้ประกอบการหรือผู้ใช้บัณฑิต ที่ประกอบกิจการด้านการสื่อสารมวลชน จำนวน ๑๐ คน สำหรับการใช้เวลา และสถานที่สัมภาษณ์ของกลุ่มผู้ประกอบการหรือผู้ใช้บัณฑิต ขึ้นอยู่กับความสะดวกหรือตามแต่ผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้กำหนด ประกอบด้วย

- (๑) ผู้ประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงคลื่นหลักในกรุงเทพฯ หรือปริมณฑล เป็นผู้แทนของกิจการที่ผลิตและเผยแพร่สื่อวิทยุกระจายเสียงทั้งหมดเองและทำการกระจายเสียงผ่านคลื่นที่กิจการได้รับอนุญาต ๑ คน และผู้แทนของกิจการที่จัดสรรแบ่งเวลากระจายเสียงให้บุคคลอื่นได้เผยแพร่รายการที่ผลิตขึ้นเพื่อทำการกระจายเสียงผ่านคลื่นที่กิจการได้รับอนุญาต ๑ คนรวมจำนวน ๒ คน
- (๒) ผู้ได้รับอนุญาตประกอบกิจการโทรทัศน์ระบบดิจิตอลที่รัฐเป็นเจ้าของหรือมีส่วนเป็นเจ้าของ จำนวน ๑ คน และที่เอกชนเป็นเจ้าของจำนวน ๑ คน โดยกำหนดเลือกผู้บริหารหรือผู้แทนผู้บริหารที่สามารถให้ข้อมูลงานด้านการบริหารและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้ รวมจำนวน ๒ คน
- (๓) ผลิตรายการโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาในลักษณะรายการสาระ สารคดี ข่าว จำนวน ๑ คน และผู้ผลิตรายการโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาในลักษณะรายการความบันเทิงต่างๆ จำนวน ๑ คน โดยกำหนดเลือกผู้แทนที่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับงานด้านการบริหารและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้ รวมจำนวน ๒ คน
- (๔) ผู้ผลิตสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่ทางโทรทัศน์ จำนวน ๒ คน
- (๕) ผู้ประกอบกิจการผลิตและเผยแพร่สื่อโทรทัศน์ของต่างประเทศที่มีการดำเนินกิจการในประเทศไทย จำนวน ๒ คน

กลุ่มที่ ๔ นักศึกษา

เพื่อประสิทธิภาพในการเก็บข้อมูลภาคสนาม สามารถเป็นตัวแทนกลุ่มประชากรในเชิงปริมาณได้ และให้ข้อมูลได้ตรงกับวัตถุประสงค์การวิจัย จึงกำหนดเลือกนักศึกษาจากสถาบันการศึกษาเดียวกับกลุ่มที่ ๑ (กลุ่มนักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา) และกำหนดเลือกผู้ที่เป็นตัวแทนนักศึกษาชั้นปีที่ ๓ และชั้นปีที่ ๔ ชั้นปีละ ๑ คน ในสาขาวิชาการสื่อสารมวลชนหรือที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและเผยแพร่สื่อผ่านวิทยุและโทรทัศน์ จากสถาบันอุดมศึกษาทั้ง ๖ แห่ง โดยกำหนดเพียงคุณสมบัติทั่วไปคือ เป็นนักศึกษาในระดับชั้นปีที่ ๓ หรือปีที่ ๔ ในสาขาวิชาการสื่อสารมวลชนหรือที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและเผยแพร่สื่อผ่านวิทยุและโทรทัศน์ ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยไม่จำเป็นต้องมีคุณสมบัติพิเศษ สำหรับการใช้เวลา และสถานที่สัมภาษณ์ของกลุ่มผู้ประกอบการหรือผู้ใช้บัณฑิต ขึ้นอยู่กับความสะดวกหรือตามแต่ผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้กำหนด

(๒) การสนทนากลุ่ม (Focus group)

เพื่อให้ได้ข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายในการพัฒนาสมรรถนะ ซึ่งถือเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง จึงกำหนดให้มีการเก็บข้อมูลด้วยการสนทนากลุ่มเพิ่มเติม ซึ่งเป็นนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาเดียวกันกับการสัมภาษณ์เชิงลึกแต่ไม่ซ้ำรายในกลุ่มผู้เข้าร่วม โดยการจัดกลุ่มสนทนาทั้งหมด จำนวน ๖ กลุ่ม กลุ่มละ ๖ คนจากสถาบันอุดมศึกษา ๖ แห่ง และเพื่อให้ได้ข้อมูลจากผู้ที่ได้ศึกษาในวิชาสาขาแล้ว จึงกำหนดให้ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มประกอบด้วยตัวแทนนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ ๓ และปีที่ ๔ ในสาขาวิชาการสื่อสารมวลชนหรือที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารวิทยุ โทรทัศน์ สำหรับการเจาะจงผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มนั้น อาจให้ผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มที่ ๑ หรือ กลุ่มที่ ๔ เป็นผู้แนะนำ และอาจมีการใช้เทคนิค Snowball ร่วมในการเจาะจงผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม จนกว่าจะได้ผู้เข้าร่วมครบตามจำนวนที่กำหนด โดยกำหนดเพียงคุณสมบัติทั่วไปคือ เป็นนักศึกษาในระดับชั้นปีที่ ๓ หรือปีที่ ๔ ในสาขาวิชาการสื่อสารมวลชนหรือที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและเผยแพร่สื่อผ่านวิทยุและโทรทัศน์ ของ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยไม่จำเป็นต้องมีคุณสมบัติพิเศษ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยทุกกลุ่มทุกคนจะต้องเข้าร่วมด้วยความสมัครใจและแสดงเจตจำนงในการเข้าร่วมให้ข้อมูลเท่านั้น ไม่มีการบังคับหรือล่อลวงบุคคลในกลุ่มเป้าหมายให้เข้าร่วมการวิจัยทั้งสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มนักศึกษา ในขั้นตอนการเจาะจงและนัดหมายผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยจะทำการประสานงานเพื่อนัดหมายกลุ่มบุคคลเป้าหมายโดยตรงผ่านช่องทางการติดต่อของหน่วยงานและสถาบัน และสำหรับกลุ่มนักศึกษาจะไม่มีการขอให้คุณอาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ทำการกำหนดหรือครอบงำการเจาะจงผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ซึ่งผู้วิจัยจะได้ดำเนินการโดยเคร่งครัด สำหรับการใช้เวลา และสถานที่สัมภาษณ์ของกลุ่มผู้ประกอบการหรือผู้ใช้บัณฑิต ขึ้นอยู่กับความสะดวกหรือตามแต่ผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้กำหนด ส่วนของการรักษาความลับของแหล่งข้อมูลนั้น จะไม่มีการเก็บข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลสถาบัน ข้อมูลหน่วยงาน ของผู้ให้ข้อมูล จึงไม่อาจเชื่อมโยงถึงบุคคลและหน่วยงาน หรือสถาบันต้นสังกัดของผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งสิ้น ทั้งนี้การเข้าร่วมให้ข้อมูลในการวิจัยจะไม่สามารถเกิดผลกระทบต่อหน้าที่การงาน

หรือผลการเรียน (แล้วแต่กรณี) ได้ ซึ่งการนำเสนอข้อมูลหลังจากการประมวลผลและการวิเคราะห์ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอเป็นภาพรวมเท่านั้น และการวิจัยนี้ไม่มีการจ่ายค่าตอบแทนสำหรับการเข้าร่วมการวิจัยของผู้ให้ข้อมูลสำคัญทุกกลุ่ม

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง และแบบสนทนากลุ่ม

(๑) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง มีประเด็นคำถามสำคัญในการสอบถามผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน ๔ กลุ่ม รายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ ๑-๑ แนวคำถามเพื่อการสัมภาษณ์

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ	แนวประเด็นคำถาม
กลุ่มที่ ๑ นักวิชาการ สถาบันอุดมศึกษา	๑. นักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ เห็นว่านักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ควรมีสมรรถนะอย่างไร ๒. นักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินสมรรถนะอย่างไร ๓. นักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ เห็นว่าระบบการประเมินสมรรถนะแบบอิเล็กทรอนิกส์ควรมีลักษณะอย่างไร
กลุ่มที่ ๒ เจ้าหน้าที่ภาครัฐ	๑. เจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ดำเนินกิจการเกี่ยวกับกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ เห็นว่านักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ควรมีสมรรถนะอย่างไร ๒. เจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ดำเนินกิจการเกี่ยวกับกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินสมรรถนะอย่างไร ๓. เจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ดำเนินกิจการเกี่ยวกับกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ เห็นว่าควรนำระบบการประเมินสมรรถนะแบบอิเล็กทรอนิกส์ มาประยุกต์ใช้หรือไม่ อย่างไร
กลุ่มที่ ๓ ผู้ประกอบการหรือ ผู้ใช้บัณฑิต	๑. ผู้ประกอบการที่ดำเนินกิจการเกี่ยวกับกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ เห็นว่านักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ควรมีสมรรถนะอย่างไร ๒. ผู้ประกอบการที่ดำเนินกิจการเกี่ยวกับกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินสมรรถนะอย่างไร

ตารางที่ ๑.๑ (ต่อ)	
	๓. ผู้ประกอบการที่ดำเนินกิจการเกี่ยวกับกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ เห็นว่าควรนำระบบการประเมินสมรรถนะแบบอิเล็กทรอนิกส์ มาประยุกต์ใช้หรือไม่อย่างไร
กลุ่มที่ ๔ นักศึกษา	<p>๑. นักศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ เห็นว่านักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ควรมีสมรรถนะอย่างไร</p> <p>๒. นักศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินสมรรถนะอย่างไร</p> <p>๓. นักศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ เห็นว่าระบบการประเมินสมรรถนะแบบอิเล็กทรอนิกส์ ควรมีลักษณะอย่างไร</p>

(๒) แบบสนทนากลุ่ม มีประเด็นสำคัญที่ใช้ในการสนทนา ดังนี้

(๒.๑) นักศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ เห็นว่านักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ควรมีสมรรถนะอย่างไร

(๒.๒) นักศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินสมรรถนะอย่างไร

(๒.๓) นักศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ เห็นว่าระบบการประเมินสมรรถนะแบบอิเล็กทรอนิกส์ ควรมีลักษณะอย่างไร

หลังจากที่มีการสร้างเครื่องมือแล้ว คณะผู้วิจัยจะทำการตรวจสอบความตรงของเครื่องมือ พิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามและประเด็นสนทนากับคำถามการวิจัย เพื่อให้มั่นใจว่าสามารถตอบวัตถุประสงค์การวิจัยได้ จากนั้นจึงให้ผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบเครื่องมือว่ามีความเหมาะสมกับบริบทของกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ และเหมาะสมกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป้าหมาย แล้วส่งให้คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา พิจารณาด้านจริยธรรมของการดำเนินการวิจัยก่อนดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่อไป โดยได้รับการรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา รหัสโครงการ Hu 001/2562 หมายเลขรับรองที่ 24/2562

การเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

(๑) การเก็บข้อมูล ในการวิจัยนี้มีประเด็นที่กำหนดเป็นกรอบการดำเนินการเก็บข้อมูล ดังนี้

(๑.๑) กรอบแนวคิดและหลักทฤษฎีของโครงการนี้เป็นเนื้อหาทางด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้วยหลักสมรรถนะ ดังนั้นกลุ่มผู้เข้าร่วมวิจัยที่อยู่ในสาขาวิชานิเทศศาสตร์และอยู่ในกิจการกระจายเสียงและ

กิจการโทรทัศน์อาจมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสมรรถนะที่ต่างไปจากในทางทฤษฎีหรือต่างไปจากกรอบแนวคิดของโครงการ ผู้วิจัยที่ทำหน้าที่เก็บข้อมูลจึงจำเป็นต้องให้ข้อมูลเพิ่มเติมก่อนหรือระหว่างการเก็บข้อมูลหากผู้วิจัยเห็นว่าความรู้ความเข้าใจของผู้ให้ข้อมูลที่มีอยู่อาจส่งผลให้ข้อมูลที่ได้รับในกระบวนการเก็บข้อมูลมีความโน้มเอียงหรือผิดพลาด

(๑.๒) ก่อนดำเนินการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยจะทำการประสานงานนัดหมายผู้ให้ข้อมูลสำคัญทุกกลุ่ม โดยผู้ให้ข้อมูลมีสิทธิที่จะขอดูและพิจารณาประเด็นคำถามก่อนตอบรับเข้าร่วมการวิจัย ผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่สะดวกสำหรับการเก็บข้อมูล

(๑.๓) การเก็บข้อมูลภาคสนามทั้งส่วนการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มดำเนินการไปตามลำดับประเด็นที่กำหนดไว้ในแบบสัมภาษณ์และแบบสนทนากลุ่ม โดยควบคุมบรรยากาศมิให้มีความกดดันต่อผู้เข้าร่วมการวิจัยในลักษณะมุ่งแสวงหาคำตอบ แต่ให้การสนทนาระหว่างผู้เก็บข้อมูลและผู้ให้ข้อมูลเป็นไปตามธรรมชาติ โดยผู้วิจัยจะทำการตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูลก่อนยุติการสัมภาษณ์หรือสนทนากลุ่มแล้วแต่กรณี ซึ่งผู้เก็บข้อมูลดำเนินการวิจัยด้วยมาตรการเชิงป้องกันมิให้ผู้ให้ข้อมูลเกิดความรู้สึกว่าคุณละเมิดหรือคุกคามทั้งในทางกายภาพและจิตใจ

(๑.๔) โครงการนี้มีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มนักศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มเปราะบาง และเก็บข้อมูลจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกิจการสื่อสารมวลชนที่มีการรับรู้ต่อสาธารณะหรือเป็นที่รู้จักในวงกว้าง จึงไม่อาจมีการเก็บข้อมูลส่วนบุคคล และข้อมูลที่สามารถเชื่อมโยงไปยังบุคคล กลุ่มบุคคล หรือสถาบันต้นสังกัดได้ทั้งสิ้น เช่นนี้ระหว่างการเก็บข้อมูลผู้วิจัยจะได้บันทึกข้อมูลลงแบบสัมภาษณ์หรือแบบสนทนากลุ่มแล้วแต่กรณี โดยไม่มีการบันทึกเสียง บันทึกภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว

(๑.๕) การสัมภาษณ์เชิงลึก กำหนดประมาณการระยะเวลาที่ใช้ต่อผู้ให้ข้อมูล ๑ คน ไว้ที่ประมาณ ๔๐ นาที และประมาณ ๑๕๐ นาที สำหรับการสนทนากลุ่ม ๑ กลุ่ม ตลอดระยะเวลาการเก็บข้อมูลผู้ให้ข้อมูลสามารถบอกยกเลิกการให้ข้อมูลได้ทันทีที่ต้องการโดยไม่มีข้อผูกมัด และไม่มีผลกระทบต่อผู้ให้ข้อมูลไม่ว่าทางใดทางหนึ่ง กรณีผู้ให้ข้อมูลปฏิเสธหรือยกเลิกการให้ข้อมูลขณะเริ่มหรือระหว่างการให้ข้อมูล ผู้วิจัยจะได้พิจารณาผู้ให้ข้อมูลรายอื่นที่มีคุณสมบัติเดียวกันหรือใกล้เคียงกันเพื่อให้ข้อมูลทดแทน

(๒) การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informants) ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการถอดประเด็นจากข้อมูลที่ได้จากการจดบันทึก เพื่อให้เกิดความเข้าใจในภาพรวมของข้อมูลที่ได้ ดังนี้

(๒.๑) นำข้อมูลมากำหนดพิจารณาประเด็นที่สำคัญพร้อมทั้งทำการนำข้อความหรือประโยคที่สำคัญเกี่ยวข้องกับคุณสมบัติที่พึงประสงค์ เพื่อนำไปสู่การสรุปเชิงอุปนัย (Analysis induction) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการจำแนกข้อมูล (Typological analysis)

(๒.๒) นำข้อความหรือประโยคที่มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกันมาไว้กลุ่มเดียวกันโดยมีรหัสข้อมูลกำกับทุกข้อความหรือทุกประโยค แล้วจึงตั้งชื่อคำสำคัญ ซึ่งจะจัดเป็นทั้งกลุ่มใหญ่ (Themes) และกลุ่มย่อยที่อยู่ภายใต้ความหมายของกลุ่มใหญ่ (Sub-theme)

(๒.๓) ใช้การเขียนบรรยายสิ่งที่ค้นพบอย่างละเอียดและชัดเจน โดยจะไม่มี การนำทฤษฎีไปควบคุม เพื่อสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และนำเสนอข้อสรุปที่ได้รับจากการศึกษามาอภิปรายผลให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์เพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้ต่อไป

บทที่ ๒ ทบทวนวรรณกรรม

ในการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง คณะผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของเนื้อหาโดยจำแนกออกเป็น ๓ ส่วนสำคัญ ประกอบด้วย (๑) หลักการสมรรถนะและการพัฒนาสมรรถนะ (๒) สื่อสารมวลชนในปัจจุบัน และ (๓) การพัฒนาสมรรถนะของสื่อสารมวลชน โดยเนื้อหาในแต่ละส่วนครอบคลุม ประเด็นสำคัญ อาทิ หลักการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยใช้สมรรถนะเป็นฐาน การพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรทางด้านสื่อสารมวลชน จริยธรรมและจรรยาบรรณเชิงเปรียบเทียบ รวมทั้งสรุปประเด็นสำคัญเพื่อการพัฒนา สมรรถนะของนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ เป็นต้น

ส่วนที่ ๑ หลักสมรรถนะและการพัฒนาสมรรถนะ

ความหมายและความสำคัญของสมรรถนะ

จากเอกสารอ้างอิงคำว่า “Competency” มีการแปลคำศัพท์ ไว้หลายคำ เช่น ความสามารถ ชีตความสามารถ และสมรรถนะ เพื่อให้เป็นที่รับรู้และเข้าใจได้ ตรงกัน คณะผู้วิจัยจึงขอใช้คำว่า “สมรรถนะ” เป็นคำแปลของ “Competency” ในการทำการวิจัยในครั้งนี้

ตามความหมายที่นักวิชาการให้ไว้ ระบุว่า สมรรถนะเป็นคุณลักษณะใดคุณลักษณะหนึ่งของบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งนั้นๆ ต้องมีในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่และภารกิจที่รับผิดชอบ ประกอบด้วย ความรู้ ทักษะ ความสามารถ บุคลิกลักษณะ อุปนิสัยส่วนลึก ค่านิยม จริยธรรม ความเชื่อ เจตคติและทัศนคติ รวมถึงคุณลักษณะทางกายภาพที่เชื่อว่า “พฤติกรรม” ที่บุคลากรจำเป็นต้องมีเพื่อปฏิบัติงาน หากผู้ปฏิบัติงานมีแล้วสามารถนำมาประยุกต์ให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมในการพัฒนาองค์การซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตรงตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายสูงสุดขององค์การ (ณรงวิทย์ แสนทอง, ๒๕๔๖; อานนท์ ศักดิ์วีระวิชัย, ๒๕๔๗; บรรจบ อมรชีวิน, ๒๕๕๖)

แนวคิดดังกล่าวมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ Hay Group, M. (2005) ที่ว่า สมรรถนะ คือ ชุดของแบบแผนพฤติกรรมความสามารถ และคุณลักษณะที่ผู้ปฏิบัติงานควรมีในการปฏิบัติหน้าที่ให้ประสบผลสำเร็จสำหรับนำมาใช้ในการบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารงานและการพัฒนาองค์การ ให้สมาชิกขององค์การได้พัฒนาตนเองเพื่อให้ปฏิบัติงานในปัจจุบันและอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพตามที่องค์การต้องการ ในส่วนของอาภรณ์ ภูวิทย์พันธ์ (๒๕๔๙, หน้า ๒๒) ได้กล่าวว่า Competency หมายถึง ความสามารถหรือศักยภาพ หรือสมรรถนะ ซึ่งเป็นตัวที่กำหนดรายละเอียดของพฤติกรรมการแสดงออกเป็นการตอบคำถามว่า "ทำอย่างไรที่จะทำให้งานที่ได้รับมอบหมายประสบผลสำเร็จ (How)" มากกว่าการตอบคำถามว่า "อะไรเป็นสิ่งที่หัวหน้างานคาดหวังหรือต้องการ (What)"

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นส่วนที่แยกไม่ออกจากการบริหารทรัพยากรมนุษย์ และยังเกี่ยวข้องกับการบริหารความหลากหลาย การสร้างความรู้ใหม่ๆการบริหารสมัยใหม่ เป็นความพยายามอย่างมีแผนไว้ล่วงหน้าและ

ต่อเนื่องเพื่อมุ่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั่วทั้งระบบ โดยเน้นการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมขององค์กรเพื่อเพิ่มพูน ประสิทธิภาพขององค์กร ทั้งนี้จำเป็นต้องได้รับความเห็นชอบและสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูงโดยการมุ่งเน้น การใช้เครื่องมือ และเทคนิคทางด้านพฤติกรรมศาสตร์ประกอบกับกระบวนการวิจัยเชิงแก้ปัญหา เพื่อการเพิ่ม ผลงานหรือกรรมวิธีในการที่จะเพิ่มพูนสมรรถภาพในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานแต่ละคน ทั้งในด้านความคิด การ กระทำ ความสามารถ ความรู้ ความชำนาญและทัศนคติ หรืออีกนัยหนึ่ง การพัฒนาบุคลากรเป็นกระบวนการที่ เสริมสร้างและเปลี่ยนแปลงผู้ปฏิบัติงานในด้านต่างๆ (พัชรี นีรนาทโกมล, ๒๕๔๗ หน้า ๕; สุเมธ เดียววิศเรศ, ๒๕๔๐, หน้า ๑๔๗) โดยในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จะไม่ประสบผลสำเร็จได้หากไม่มีความเข้าใจในหลักของ ปรัชญาที่เป็นแนวคิด ทฤษฎีที่ตอบสนองต่อรูปแบบของการพัฒนาตัวบุคคลขององค์กรที่เกิดจากการผสมผสาน การบูรณาการจากแนวคิดหลักทั้ง ๓ ด้าน ได้แก่

๑. ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ (Economic Theory) ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์เป็นสิ่งที่นักพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จำเป็นต้องศึกษาและวิเคราะห์ถึงต้นทุนได้ลงทุนไปแล้วสำหรับตัวบุคคลกับผลตอบแทนที่ได้รับคุ้มค่าหรือไม่ ต้องรู้ และเข้าใจถึงความต้องการขององค์กรนั้นคือกำไร รายได้ และค่าตอบแทนที่ได้รับ รวมถึงต้นทุนค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น ของตัวบุคคล ด้วยเหตุนี้ นักพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องทำการศึกษาและเข้าใจถึงหลักทฤษฎี ทางด้านเศรษฐศาสตร์ให้มากขึ้นและการศึกษาจะทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจถึงการกำหนดกรอบ แนวทาง และ กลยุทธ์ ในการพัฒนาพนักงานในองค์กรได้ดียิ่งขึ้น

๒. ทฤษฎีระบบ (System Theory) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้นำทฤษฎีระบบไปประยุกต์ใช้อย่าง ต่อเนื่องโดยมุ่งเน้นที่กระบวนการและวิธีการพัฒนาบุคลากรอย่างเป็นระบบ ที่ประกอบด้วย ทฤษฎีย่อยๆ ได้แก่ ๑) ทฤษฎีระบบโดยทั่วไป (General System Theory) ๒) ทฤษฎีแห่งความโกลาหล (Chaos Theory) และ ๓) ทฤษฎีมุ่งสู่นาคต (Future Theory)

๓. ทฤษฎีจิตวิทยา (Psychology Theory) ในการบริหารทรัพยากรมนุษย์จะต้องทำความเข้าใจถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจและการแสดงออกของมนุษย์ ซึ่งการออกแบบโปรแกรมการพัฒนา บุคลากรจึงถูกกำหนดขึ้นมาเพื่อการปรับเปลี่ยนการรับรู้ อารมณ์ ที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในด้านทัศนคติ โดยมี เป้าหมายก็คือ พฤติกรรมการแสดงออกที่เกินกว่าหรือเป็นไปตามความต้องการหรือความคาดหวังขององค์กรและ ผู้บังคับบัญชา (อาภรณ์ ภูวิทย์พันธ์, ๒๕๕๑ หน้า ๙๖)

ประเภทของสมรรถนะและจุดเน้น

จากความหมายที่ระบุข้างต้น สมรรถนะเป็นกลุ่มการแสดงออกของพฤติกรรมที่องค์กรต้องการ ซึ่งเปรียบเสมือนเครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการปฏิบัติงานที่สำคัญ โดยเชื่อว่าหากมีพฤติกรรมการทำงานในแบบที่ องค์กรกำหนดแล้ว จะส่งผลให้ผู้นั้นมีผลการปฏิบัติงานดี ก็คล้ายดังว่ามีเครื่องมือที่มีคุณภาพ สามารถส่งผลให้ องค์กรพัฒนาหรือเพิ่มขีดความสามารถให้บรรลุเป้าประสงค์ตามต้องการ ซึ่งองค์กรจะสามารถเพิ่มความได้เปรียบ ในการแข่งขัน และเอาชนะคู่แข่งได้ ก็ต่อเมื่อองค์กรเหล่านั้นมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาต้นน้ำ หรือการพัฒนา ความสามารถของพนักงาน เมื่อพัฒนาให้พนักงานมีความสามารถหลักและความสามารถในงานได้แล้ว องค์กร ย่อมมีโอกาสประสบความสำเร็จตามยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ พันธกิจหรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นผลลัพธ์ของ การพัฒนาความสามารถของพนักงานนั่นเอง

โครงการวิจัยและพัฒนาสมรรถนะและระบบประเมินสมรรถนะ
สำหรับบุคลากรด้านสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่

ในการแบ่งประเภทของสมรรถนะที่เกี่ยวข้อง ได้มีนักวิชาการกำหนดไว้หลากหลายแตกต่างกันในความหมาย ที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะ ในส่วนของณรงค์วิทย์ แสนทอง (๒๕๔๗, หน้า ๑๐-๑๑) ได้แบ่งสมรรถนะออกเป็น ๓ ประเภทสำคัญ ได้แก่

๑. สมรรถนะหลัก (Core Competency) หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทัศนคติ ความเชื่อ และอุปนิสัยของคนในองค์กรโดยรวมที่จะช่วยสนับสนุนให้องค์กรบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ได้

๒. สมรรถนะตามสายงาน (Job Competency) หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทัศนคติ ความเชื่อ และอุปนิสัยที่จะช่วยส่งเสริมให้คนนั้น ๆ สามารถสร้างผลงานในการปฏิบัติงานของคนในองค์กรโดยรวมที่จะช่วยสนับสนุนให้องค์กรบรรลุเป้าหมายในตำแหน่งนั้น ๆ ได้สูงกว่ามาตรฐาน ซึ่งสอดคล้องกับ มานิต ศุทธสกุล (๒๕๕๐) ที่กล่าวว่า สมรรถนะ (Competency) เป็นคุณลักษณะพื้นฐานของบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อการทำงานในระดับที่เหนือกว่าปกติและสามารถวัดได้

๓. สมรรถนะส่วนบุคคล (Personal Competency) หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทัศนคติ ความเชื่อ และอุปนิสัยที่ทำให้บุคคลนั้นมีความสามารถในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ดีเด่นกว่าคนทั่วไป

ในกรณีของจิระประภา อัครบวร (๒๕๔๙, หน้า ๖๘) กล่าวว่า สมรรถนะในตำแหน่งอื่นๆ จะประกอบไปด้วย ๓ ประการ ได้แก่

๑. สมรรถนะหลัก (Core Competency) คือ พฤติกรรมที่ดีที่ทุกคนในองค์กรต้องมี เพื่อแสดงถึงวัฒนธรรมและหลักนิยมขององค์กร

๒. สมรรถนะบริการ (Professional Competency) คือ คุณสมบัติความสามารถด้านการบริหารที่บุคลากรในองค์กรทุกคนจำเป็นต้องมีในการทำงาน เพื่อให้งานสำเร็จและสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ วิสัยทัศน์ขององค์กร

๓. สมรรถนะเชิงเทคนิค (Technical Competency) คือ ทักษะด้านวิชาชีพที่จำเป็นในการนำไปปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จ โดยจะแตกต่างกันตามลักษณะงาน โดยสามารถจำแนกได้ ๒ ส่วนย่อย ได้แก่ สมรรถนะเชิงเทคนิคหลัก (Core Technical Competency) และสมรรถนะเชิงเทคนิคเฉพาะ (Specific Technical Competency)

ในกรณีของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (๒๕๕๘) ได้กำหนดนิยามของสมรรถนะว่าเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะอื่นๆ ที่ทำให้บุคคลสามารถสร้างผลงานได้โดดเด่นกว่าเพื่อนร่วมงานอื่นๆ โดยได้จัดแบ่งและให้ความหมายของสมรรถนะเป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้

๑. สมรรถนะหลัก (Core Competency) หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรม ของตำแหน่งข้าราชการพลเรือนทุกตำแหน่งที่กำหนดขึ้น เพื่อหล่อหลอมค่านิยม และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ร่วมกัน ประกอบด้วย ๕ สมรรถนะ ได้แก่

- ๑.๑ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Achievement Motivation)
- ๑.๒ การบริการที่ดี (Service Mind)
- ๑.๓ การสั่งสมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ (Expertise)
- ๑.๔ จริยธรรม (Integrity)
- ๑.๕ ความร่วมแรงร่วมใจ (Teamwork)

๒. สมรรถนะประจำกลุ่มงาน (Functional Competency) หมายถึง สมรรถนะที่กำหนดเฉพาะสำหรับแต่ละกลุ่มงาน เพื่อสนับสนุนให้ข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งในกลุ่มงานเดียวกัน แสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมแก่หน้าที่ และส่งเสริมให้สามารถปฏิบัติภารกิจในหน้าที่ ได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งโดยปกติจะแบ่งออกเป็น สมรรถนะการบริหาร (Professional Competency) และสมรรถนะด้านเทคนิควิชาชีพเฉพาะ (Technical Competency) โดยกำหนดให้แต่ละกลุ่มงานมีสมรรถนะประจำกลุ่มงาน กลุ่มงานละ ๓ สมรรถนะ (ยกเว้นกลุ่มงานนักบริหารระดับสูงมี ๕ สมรรถนะ) รวมทั้งสิ้น ๒๐ สมรรถนะ ได้แก่

- ๒.๑ การคิดวิเคราะห์ (Analytical Thinking)
- ๒.๒ การมองภาพองค์รวม (Conceptual Thinking)
- ๒.๓ การพัฒนาศักยภาพคน (Caring & Developing Others)
- ๒.๔ การสั่งการตามหน้าที่ (Holding People Accountable)
- ๒.๕ การสืบเสาะหาข้อมูล (Information Seeking)
- ๒.๖ ความเข้าใจข้อแตกต่างทางวัฒนธรรม (Cultural Sensitivity)
- ๒.๗ ความเข้าใจคนอื่น (Interpersonal Understanding)
- ๒.๘ ความเข้าใจองค์กรและระบบราชการ (Organizational Awareness)
- ๒.๙ การดำเนินการเชิงรุก (Pro-activeness)
- ๒.๑๐ ความถูกต้องของงาน (Concern for Order)
- ๒.๑๑ ความมั่นใจในตนเอง (Self Confidence)
- ๒.๑๒ ความยืดหยุ่นผ่อนปรน (Flexible)
- ๒.๑๓ ศิลปะการสื่อสารจูงใจ (Communication & Influencing)
- ๒.๑๔ สภาวะผู้นำ (Leadership)
- ๒.๑๕ สุนทรียภาพทางศิลปะ (Aesthetic Quality)
- ๒.๑๖ วิสัยทัศน์ (Visioning)
- ๒.๑๗ การวางกลยุทธ์ภาครัฐ (Strategic Orientation)
- ๒.๑๘ ศักยภาพเพื่อนำการปรับเปลี่ยน (Change Leadership)
- ๒.๑๙ การควบคุมตนเอง (Self Control)
- ๒.๒๐ การให้อำนาจแก่ผู้อื่น (Empowering Others)

อาจกล่าวได้ว่าขีดความสามารถแต่ละด้าน เป็นขีดความสามารถเฉพาะบุคคลซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ พฤติกรรม และคุณลักษณะของบุคคลที่เกิดขึ้นจริงตามหน้าที่หรืองานที่ได้รับมอบหมาย แม้ว่า หน้าที่งานเหมือนกัน ไม่จำเป็นว่าคนที่ปฏิบัติงานในหน้าที่นั้นๆ จะต้องมีสมรรถนะหลัก ความสามารถ การบริหาร หรือความสามารถในตำแหน่งงานที่เหมือนกัน กล่าวสรุปโดยมุมมองในเชิงระบบ (Cybernetic System) ที่ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า การเปลี่ยนผ่าน และปัจจัยนำออกซึ่งล้อมรอบด้วยสภาพแวดล้อมและมีข้อมูล ย้อนกลับ เพื่อปรับปรุงแก้ไขระบบให้ดีขึ้น สำหรับระบบการบริหารทรัพยากรมนุษย์ปัจจัยนำเข้าคือสมรรถนะของ พนักงาน (Competencies) ซึ่งองค์การต้องรับมาจากภายนอกกระบวนการเปลี่ยนผ่าน (Throughput) ประกอบด้วย พฤติกรรมของพนักงานในองค์การ ปัจจัยนำออก (Outputs) คือ ผลงาน (Productivity) ซึ่ง ก่อให้เกิดผลลัพธ์ (Outcomes) เช่น ความพึงพอใจในงาน เป็นต้น

ในส่วนของรูปแบบสมรรถนะนั้น Fogg (1999) ได้กล่าวถึงรูปแบบสมรรถนะ (Competency Model) ว่าเป็นเครื่องมือที่มีคำอธิบายถึงขีดความสามารถที่จำเป็นในการทำงานในบทบาทที่เฉพาะเจาะจง ในลักษณะของ วิชาชีพในองค์กรหรืองานอุตสาหกรรม ที่กล่าวถึงรูปแบบสมรรถนะนั้นว่าเป็นรายละเอียดของพฤติกรรมในการ ทำงานที่จะต้องกำหนดโดยแต่ละส่วนงานต้องคำนึงถึงวิชาชีพและการดำเนินงานในแต่ละงาน รูปแบบสมรรถนะ เป็นการกำหนดรายการสมรรถนะขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์เฉพาะสำหรับประเภทงานใดงานหนึ่ง โดยทั่วไปสมรรถนะ แบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม ประกอบด้วยสมรรถนะหลัก (Core Competency) สมรรถนะการบริหารจัดการ (Managerial Competency) ด้านสมรรถนะประจำกลุ่มงาน (Functional Competency) ซึ่งสอดคล้องตาม แนวคิดของ Hughes, Ginnett และ Curphy (1999) ที่กล่าวว่า รูปแบบสมรรถนะ หมายถึง กลุ่มของทักษะ ความรู้ และความสามารถหรืออื่น ๆ ที่ทำให้เกิดความสำเร็จในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานหรือ องค์กร

องค์ประกอบสำคัญของสมรรถนะ

ในส่วนโครงสร้างของรูปแบบสมรรถนะ การที่จะสามารถสร้างความเข้าใจในรูปแบบสมรรถนะในการ นำไปใช้ได้นั้นต้องมีการกำหนดเป็นโครงสร้างและให้รายละเอียดที่ชัดเจน โดยการทำให้เป็นโครงสร้างของสมรรถนะ ที่ประกอบด้วย

๑. กลุ่มสมรรถนะ (Cluster of Competencies) เป็นกลุ่มของสมรรถนะต่างๆ ที่จัดรวมให้อยู่ในหมวด เดียวกัน ดังเช่น กลุ่มสมรรถนะที่เกี่ยวกับงาน กลุ่มสมรรถนะทางการเมือง กลุ่มสมรรถนะที่เกี่ยวกับงาน กลุ่มสมรรถนะทางการเมือง กลุ่มสมรรถนะทางจริยธรรม และกลุ่มสมรรถนะเฉพาะด้าน

๒. ชื่อสมรรถนะ (Competency Name) เป็นชื่อเรียกสมรรถนะนั้นๆ ทั้งสมรรถนะหลัก และสมรรถนะ เฉพาะตำแหน่ง

๓. นิยามสมรรถนะ (Definition) เป็นความหมายของสมรรถนะที่มีความชัดเจน ทำให้เข้าใจตรงกันว่า สมรรถนะนั้นหมายถึงอะไรและมีขอบเขตพฤติกรรมอย่างไร

๔. พฤติกรรมบ่งชี้ หรือพฤติกรรมหลัก (Key Behaviors) เป็นพฤติกรรมต่างๆ ที่บุคคลแสดงออก ซึ่งสะท้อนสมรรถนะนั้นๆ ได้ โดยมีลักษณะสำคัญ คือ สังเกตได้ วัดได้หรือมีลักษณะเป็นรูปธรรมมากที่สุด ในการ กำหนดพฤติกรรมบ่งชี้ สามารถสรุปได้เป็นหน่วยของสมรรถนะ

๕. ระดับของสมรรถนะ (Proficiency Level) เป็นระดับพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงถึงความสามารถหรือประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ของบุคคลตามตำแหน่ง บทบาท หน้าที่ความรับผิดชอบสำหรับการปฏิบัติงาน ในตำแหน่งต่างๆ ขององค์การ

นอกเหนือจากสมรรถนะองค์ประกอบของสมรรถนะที่กล่าวข้างต้น ยังมีหน่วยงานระดับนานาชาติ ที่กล่าวถึงและกำหนดองค์ประกอบของสมรรถนะไว้อย่างน่าสนใจอีก เช่น กรอบสมรรถนะของ OECD (2014) ที่มีการจำแนกสมรรถนะสำคัญออกเป็น ๓ กลุ่ม ซึ่งสมรรถนะแต่ละกลุ่มจะมีชุดสมรรถนะที่สำคัญเป็นส่วนประกอบ ดังภาพที่ ๒-๑ ต่อไปนี้

ภาพที่ ๒-๑ กรอบสมรรถนะของ OECD (2014)

สมรรถนะและการบริหารจัดการองค์กร

ตัวแบบสมรรถนะในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ หรือ ตัวแบบสมรรถนะของมนุษย์ คือการสื่อสารให้กับองค์กรทราบว่าคนที่องค์กรจัดว่าเป็นคนเก่ง คนดีนั้น คุณสมบัติที่เขามีแตกต่างจากคนทั่วไปส่วนใหญ่คืออะไร แทนที่จะรู้กันแต่เพียงว่าคนเก่ง คนดีเหล่านั้นเป็นใครบ้าง สมรรถนะจะทำให้เข้าใจได้ว่าสิ่งที่ทำให้ผลการปฏิบัติงานดีเด่น คือคุณลักษณะเช่นใดในบุคคลเหล่านี้ ดังนั้น ผู้ที่ปรารถนาจะได้รับการยอมรับว่าเป็นคนเก่ง คนดีขององค์กร ก็พึงตั้งเป้าหมายและพัฒนาตนเองให้มีสมรรถนะตามที่องค์กรคาดหวัง จากที่นำเสนอข้างต้น สามารถกล่าวได้ว่า สมรรถนะ (Competency) ที่เป็นส่วนผสมของความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) พฤติกรรม (Behaviors) และทัศนคติ (Attitudes) ที่ก่อให้เกิดประสิทธิผลส่วนบุคคล ซึ่งทำให้บุคคลปฏิบัติงานได้

อย่างมีคุณภาพสูง สมรรถนะเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล (Underlying Characteristic) ที่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล (Causal Relationship) จากความมีประสิทธิผลของเกณฑ์ที่ใช้ (Criterion – Reference) และ/หรือการปฏิบัติงานที่ได้ผลสูงสุด (Superior Performance) ซึ่งอธิบายได้ตามรายละเอียด ๕ ประเด็นดังนี้

๑. ลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล (Underlying Characteristic) เป็นส่วนหนึ่งในการวิเคราะห์สมรรถนะ เป็นลักษณะส่วนบุคคล และเป็นแนวทาง พฤติกรรม ความคิด หรือความเห็นในสถานการณ์หนึ่งๆ และความคงอยู่ของเหตุผลนั้นในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

๒. แรงจูงใจ (Motive) เป็นสิ่งที่บุคคลต้องการ หรือคิดตรงกันในการกระทำ ซึ่งจะเป็นแรงขับหรือเป็นการเลือกพฤติกรรมที่จะแสดงออกหรือเป้าหมาย เช่น แรงจูงใจในความสำเร็จต่อเป้าหมายที่ท้าทาย จะทำให้บุคคลเกิดความรับผิดชอบเพื่อความสำเร็จและต้องการข้อมูลย้อนกลับจากการกระทำ

๓. ลักษณะส่วนบุคคล (Trait) เป็นลักษณะนิสัยทั่วไปที่ตอบสนองต่อข้อมูลหรือสถานการณ์ที่เผชิญโดยสามารถพิจารณาได้จากความสามารถในการเรียนรู้ ความกระตือรือร้น และการร่วมมือ เป็นต้น การรับรู้ตนเอง (Self – Concept) เป็นทัศนคติ คุณค่า และความคิดของบุคคล ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดปฏิกิริยาต่อแรงจูงใจ และทำนายพฤติกรรมของสถานการณ์ต่างๆ ได้

๔. ความรู้ (Knowledge) เป็นขอบเขตของข้อมูล เนื้อหาเฉพาะด้านบุคคล เช่น ความรู้ของศัลยแพทย์ จะเกี่ยวกับเส้นประสาท กล้ามเนื้อภายในร่างกายมนุษย์ เป็นต้น

๕. ทักษะ (Skill) เป็นความสามารถในการปฏิบัติงานทั้งร่างกาย ความคิดและจิตใจของบุคคลในระดับที่สามารถคิด วิเคราะห์ใช้ความรู้กำหนดเหตุผล หรือการวางแผนในการจัดการและขณะเดียวกันก็ตระหนักถึงความซับซ้อนของข้อมูลได้

หากองค์กรคำนึงถึงการบริหารจัดการสมรรถนะที่เป็นส่วนผสมของความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) พฤติกรรม (Behaviors) และทัศนคติ (Attitudes) ที่ก่อให้เกิดประสิทธิผลส่วนบุคคล ซึ่งทำให้บุคคลปฏิบัติงานได้อย่างมีคุณภาพสูง ผู้บริหารจำเป็นต้องใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการปฏิบัติตามตำแหน่งหน้าที่ในรูปแบบต่างๆ ขององค์กร โดยการคำนึงถึง การบริหารจัดการสมรรถนะ ๖ กลุ่ม (Hellriegel, Jackson & Slocum, 2005) ดังนี้

๑. สมรรถนะในการบริหารตนเอง (Self-Management Competency) เป็นความรับผิดชอบในชีวิตในการทำงานซึ่งนอกเหนือจากงานของผู้บริหารที่จะต้องรู้จักจุดแข็งและจุดอ่อนของตนเองซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญ และสามารถพัฒนาทักษะในด้านต่างๆ ได้แก่ ความเป็นผู้บริหาร การจูงใจ จริยธรรมและอื่นๆ กล่าวคือ มีการเรียนรู้จุดแข็งของตนเอง ที่จะต้องพัฒนาตนเอง

๒. สมรรถนะในการวางแผนและการบริหาร (Planning and Administration Competency) ผู้บริหารที่มีความสามารถต้องเข้าใจว่าการทำงานที่ดีเป็นอย่างไร ชัดความสามารถจะเกี่ยวข้องกับการสำรวจและการปรับองค์กร มีการวางแผนงาน เพื่อตอบสนองความต้องการทั้งภายในและภายนอกองค์กร ในการเปลี่ยนแปลงขีดความสามารถของพนักงาน ผู้บริหารงานต้องมีการกำหนดเป้าหมายที่ท้าทายและชัดเจน เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นจะต้องมีขั้นตอนในการแก้ปัญหา โดยทั่วไปผู้บริหารมักจะสูญเสียเวลาเพราะขาดการควบคุมที่ดี การแนะนำที่ผิดพลาด และการตัดสินใจที่ล่าช้า ดังนั้นผู้บริหารจะต้องเรียนรู้ถึงการใช้ขีดความสามารถในการวางแผนและการ

บริหารในการสร้างองค์การซึ่งเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจว่าจะต้องทำอะไรพิจารณาว่าจะทำอย่างไร
พิจารณาจัดสรรทรัพยากรติดตามความก้าวหน้าในการใช้ทรัพยากรให้ตรงตามเป้าหมายนั้น

๓. สมรรถนะในการปฏิบัติการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Action Competency) ผู้บริหารจะต้องสามารถ
พัฒนาและประยุกต์ใช้กลยุทธ์ที่เป็นเอกลักษณ์ เพื่อให้บรรลุข้อได้เปรียบทางการแข่งขัน การทำความเข้าใจภารกิจ
และคุณค่าขององค์การ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่าการปฏิบัติงานของพนักงานสามารถบรรลุผลโดยเป็นไปตาม
ขีดความสามารถการปฏิบัติเชิงกลยุทธ์ที่กำหนดไว้

๔. สมรรถนะในการทำงานเป็นทีม (Teamwork Competency) เป็นความสามารถในการทำให้กลุ่มเล็กๆ
ในองค์การทำงานด้วยความร่วมมือกัน ประกอบด้วยลักษณะสำคัญ คือ การออกแบบทีมงานได้อย่างเหมาะสม
(Designing teams properly) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานของทีมงาน (Creating a
supportive team environment) และ การบริหารกลไกของทีมงานได้อย่างเหมาะสม (Managing team
dynamics appropriately) ผู้บริหารต้องมีความเข้าใจว่า การที่บุคคลหลายๆ คนมารับผิดชอบงานร่วมกันเพื่อ
บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน บุคคลแต่ละคนล้วนมีพื้นฐานแนวความคิด ทักษะ และประสบการณ์ที่แตกต่างกัน
เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในทีมงานผู้บริหารงานและหัวหน้างานทุกคนจะต้องพิจารณาวิเคราะห์สาเหตุโดยเริ่มที่ตนเอง
ก่อน การสร้างสัมพันธ์กับทีมงานเริ่มต้นด้วยวิธีง่ายๆคือ การเป็นผู้ฟังที่ดี ซึ่งจะช่วยลดความเข้าใจผิด ลดความ
ขัดแย้ง ช่วยให้การตัดสินใจดีขึ้น ควรมีอารมณ์ขันในการทำงาน เพื่อสร้างสรรค์บรรยากาศที่ดีในการทำงาน
รวมถึง ให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในความรู้ความสามารถของผู้อื่น

๕. สมรรถนะในการสื่อสาร (Communication Competency) ผู้บริหารที่มีความสามารถจะต้อง
สามารถชักนำบุคคลอื่นได้ ซึ่งจะต้องเป็นผู้มีทักษะในการรับฟังและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้เป็นอย่างดี ขีด
ความสามารถในการสื่อสารจะเกี่ยวข้องกับการรับฟัง การแจ้งข่าวสารกับบุคคลอื่น การเปิดรับความคิดเห็น และ
การเจรจากับบุคคลอื่น การเคลื่อนย้ายข้อมูลในองค์การเพื่อรักษาและปรับปรุงการทำงานขององค์การ การ
เคลื่อนย้ายข้อมูลจะต้องมีทิศทางทั้งจากบนลงล่าง ในระดับเดียวกัน และจากล่างขึ้นบน ขีดความสามารถในการ
สื่อสารจะเป็นพื้นฐานในการบริหารให้ประสบความสำเร็จ การสื่อสารเป็นพื้นฐานที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญ
เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกองค์การ

๖. สมรรถนะความเป็นสากลระดับโลก (Global Awareness Competency) ผู้บริหารจะต้องทราบถึง
แนวโน้มของความเป็นสากลระดับโลกของแผนการและความเจริญเติบโตขององค์การ ความท้าทายของการขยาย
ตลาดเพื่อเข้าสู่ตลาดระดับโลก จะต้องเข้าใจถึงรูปแบบความเป็นผู้นำ ค่านิยม และการบริหารภายในประเทศของ
ตน โดยปัจจัยสำคัญสู่ความสำเร็จทางธุรกิจระหว่างประเทศนั้น จะต้องเข้าใจถึงความแตกต่างด้านวัฒนธรรม
การเมือง เศรษฐกิจในประเทศต่างๆ การประเมินถึงผลลัพธ์จากความแตกต่างเหล่านั้นที่มีต่อองค์การ หรือหมายถึง
การบริหารงานขององค์การโดยการดึงทรัพยากรมนุษย์ การเงิน ข้อมูลสารสนเทศ และทรัพยากรวัตถุดิบจากหลาย
ประเทศตลอดจนถึงการให้บริการตลาดที่มีวัฒนธรรมหลากหลายโดยต้องพัฒนาขีดความสามารถในการรู้จักความ
เป็นสากลระดับโลก

นอกจากนี้ การกำหนดสมรรถนะยังมีประโยชน์ต่อการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ในหลายขั้นตอน เช่น การสรรหา การพัฒนา การประเมิน และการส่งเสริมขวัญกำลังใจ เป็นต้น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. การสรรหาและคัดเลือกบุคลากรตามคุณสมบัติและสมรรถนะประจำตำแหน่งที่ต้องการ (Recruitment and Selection) โดยการใช้แบบทดสอบหรือวิธีการสอบสัมภาษณ์ในการค้นหาผู้สมัครที่มีทักษะหรือคุณสมบัติตรงตามที่ต้องการสำหรับตำแหน่งงานได้อย่างแม่นยำอันจะก่อให้เกิดการประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น

๒. การวางแผนฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร (Training Need & Development Plan) เป็นการช่วยกำหนดทิศทางการพัฒนาบุคลากรแต่ละคน เพื่อการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพเพราะมีมาตรฐานให้ผู้บังคับบัญชาใช้วัดบุคลากรนั้นว่ามีความสามารถหรือทักษะพิเศษทางด้านใด หรือยังขาดหรืออ่อนในด้านใด จำเป็นต้องพัฒนาอย่างไร เป็นการช่วยกำหนดทิศทางการพัฒนาได้ตรงเป้าหมายมากขึ้น

๓. การวางแผนความก้าวหน้าในอาชีพของบุคลากรและการวางแผนทดแทนตำแหน่งในระดับบริหาร (Career Plan & Succession Plan) ทำให้หน่วยงานสามารถทราบถึงจุดแข็ง / จุดอ่อนของบุคลากรที่มีอยู่และสามารถทราบถึงทักษะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งเป้าหมายในอนาคตของบุคลากรแต่ละคนทำให้หน่วยงานสามารถพัฒนาหรือเตรียมบุคลากรให้พร้อมสำหรับตำแหน่งใหม่ โดยการพัฒนาในทักษะที่ยังขาด ช่วยให้องค์กรและบุคลากรบรรลุเป้าหมายร่วมกันได้

๔. การประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร (Performance Appraisal) มีความเกี่ยวข้องกับการเลื่อนตำแหน่งการวางตัวตายตัวแทนภายในองค์กรหรือการสืบทอดตำแหน่ง ตลอดจนการนำข้อมูลที่ได้ไปประกอบการพัฒนาบุคลากรผลการประเมินจะเป็นตัวสะท้อนให้บุคลากรทั้งองค์กรและบุคลากรได้รับทราบถึงสมรรถนะของตัวเองและสมรรถนะโดยรวมขององค์กร เพื่อวางแผนดำเนินการต่อไปในอนาคต

๕. ค่าตอบแทน (Compensation) การนำสมรรถนะมาใช้ในการบริหารค่าตอบแทนจะช่วยกระตุ้นให้บุคลากรมีความกระตือรือร้นเพิ่มมากขึ้น และส่งผลต่อสมรรถนะของหน่วยงาน เนื่องจากผู้ที่มีสมรรถนะสูงจะได้รับค่าตอบแทนที่มากกว่า บุคลากรจะเห็นความสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะของตนเองให้สูงขึ้น

การพัฒนาสมรรถนะ

ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Development) มีนักวิชาการและนักพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้ให้ความหมายการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ไว้หลายแนวคิด สำหรับแนวคิดของ วรารัตน์ เขียวโพรี (๒๕๔๘) กล่าวถึง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรมิใช่เป็นเพียงการให้ความรู้ ทักษะและประสบการณ์จากการศึกษา การฝึกอบรมเพียงอย่างเดียวหากแต่เป็นการดึงเอาศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ที่มีอยู่ออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ รวมถึงองค์กรสามารถที่จะรักษาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าไว้ได้ นั่นหมายความว่า การพัฒนาที่มีต่อมนุษย์ โดยมีจุดมุ่งหมายให้ทรัพยากรมนุษย์เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ที่มีอยู่มาปรับปรุงและประยุกต์ใช้ และรู้จักพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

ในแนวคิดของ Taylor & Francis (2012) กล่าวถึง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่เปรียบเสมือนการจัดกิจกรรมและงานอาชีพเพื่อการพัฒนา กล่าวคือ ต้องคำนึงถึงรายบุคคลที่มีความจำเป็นต้องจัดการ ทั้งความซื่อสัตย์ ความมีจริยธรรมและเป็นการสร้างกระบวนการหลักคิดที่สำคัญสำหรับองค์กร โดยแนวคิดของทั้งสองหลักการจะสามารถเสริมสร้างคุณภาพชีวิต มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงาน รับผิดชอบต่อประโยชน์ส่วนรวม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ

การทำงาน และทำงานร่วมกันกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขนั้น ถือว่าเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาตั้งแต่ระดับประเทศ ระดับองค์กร ระดับกลุ่มและระดับบุคคลอย่างต่อเนื่อง โดยผ่านกิจกรรมการฝึกอบรม และการพัฒนา

ในการพัฒนาทุกระดับต้องประสานและสอดคล้องกันไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Woolner (1992) ที่กล่าวว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์คือการที่จะพัฒนาทรัพยากรองค์การให้เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ซึ่งแนวคิดนี้จะเป็นการบูรณาการระหว่างการเรียนรู้และงานเข้าด้วยกัน ซึ่งสามารถนำมารวมกันได้ อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบใน ๓ ส่วน คือ ในระดับบุคคล ระดับกลุ่มหรือทีมผู้ปฏิบัติงาน และระดับระบบโดยรวม เช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับ Wayne, Smith and Mills (1991) ที่ว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นส่วนหนึ่งในระดับที่ต้องใช้ความชำนาญแบบมืออาชีพในการฝึกหัดและพัฒนาที่จะนำไปสู่คุณภาพ การเพิ่มผลผลิตในระดับที่สูงขึ้น และก่อให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรและสมาชิกในองค์กรอื่นๆ ด้วย ทั้งนี้การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ถูกจำกัดความโดยปรัชญาในตัวเอง

ดังนั้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์แบบมืออาชีพจึงถูกนำการศึกษาไปใช้ในการจัดการและการพัฒนาบุคลากรขององค์กร และระบบงานให้มีประสิทธิภาพทั้งกับรายบุคคล กลุ่มงาน และระบบทั่วทั้งองค์กร นั้นหมายความว่า เป็นสิ่งที่ต้องมีการวางแผนอย่างเป็นระบบอย่างต่อเนื่อง เพื่อจัดให้มีการพัฒนาระดับขีดความสามารถในการปฏิบัติงานของพนักงาน และประสิทธิภาพในการดำเนินการขององค์กร โดยใช้วิธีการฝึกอบรม การให้ความรู้ และจัดหลักสูตรเพื่อการพัฒนาพนักงาน ให้มีโอกาสได้รับความก้าวหน้าในอาชีพสำหรับในอนาคตในระยะเวลาที่สั้นกว่า ซึ่งในการพัฒนาโดยรวมแล้ว หมายถึงกระบวนการที่ได้ออกแบบไว้อย่างมีเป้าหมาย เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้มีโอกาสเรียนรู้โดยการฝึกอบรม

ตามที่ Grieves (2003) กล่าวว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เชิงกลยุทธ์ส่วนใหญ่จะประกอบด้วยสามสิ่งหลัก คือ การตระหนักรู้ถึงความซับซ้อนของการจัดการการเปลี่ยนแปลง ความต้องการเพื่อความอยู่รอด และการปรับเปลี่ยนจากการให้ความสำคัญเฉพาะการฝึกอบรมไปเป็นการแสวงหาแนวคิดและทิศทางใหม่ๆ เพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในศตวรรษหน้า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐิติวรรณ สิ้นธุ์นอก (๒๕๕๒) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมสมรรถนะที่จำเป็นของผู้จัดการฝึกอบรมสำหรับองค์กรเอกชนในประเทศไทย โดยการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

๑. ศึกษาสมรรถนะที่จำเป็นของผู้จัดการฝึกอบรมสำหรับองค์กรเอกชนในประเทศไทย

๒. พัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมสมรรถนะที่จำเป็นของผู้จัดการฝึกอบรมสำหรับองค์กรเอกชนในประเทศไทย

๓. ประเมินหลักสูตรการฝึกอบรมสมรรถนะที่จำเป็นของผู้จัดการฝึกอบรม

สำหรับองค์กรเอกชนในประเทศไทย โดยการศึกษาศมรรถนะที่จำเป็นของผู้จัดการฝึกอบรมสำหรับองค์กรเอกชนในประเทศไทยนำมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการในการร่างหลักสูตร เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสอบถามความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญด้วยเทคนิคเดลฟาย จำนวน ๑๘ คน ผลการศึกษา พบว่า สมรรถนะที่จำเป็นของผู้จัดการฝึกอบรมสำหรับองค์กรเอกชนในประเทศไทยที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ประกอบด้วยสมรรถนะ ๕ ด้าน คือ ด้านความรู้ และความเข้าใจด้าน-ทักษะ ด้านอัตมโนทัศน์ ด้านลักษณะนิสัย และด้านแรงจูงใจ จากนั้นนำผลที่ได้จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานมาสร้างโครงสร้างหลักสูตรในลักษณะบูรณาการเนื้อหา

โดยยึดสมรรถนะที่จำเป็นของผู้จัดการฝึกอบรมสำหรับภาคเอกชนในประเทศไทยเป็นหลักจัดกิจกรรมและวิธีการอบรมโดยใช้การเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ เน้นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประสบการณ์จากการมีส่วนร่วมและการปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิทยากรและผู้เข้ารับการฝึกอบรม นำโครงสร้างหลักสูตรที่ผ่านการประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๖ ท่าน ปรับปรุงแก้ไขโครงสร้างหลักสูตรก่อนนำไปทดลองใช้ เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของหลักสูตรกับผู้จัดการฝึกอบรมจำนวน ๓๐ คน โดยใช้การทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างเดี่ยวทดสอบก่อนและหลังการ ทดลอง ประเมินและปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการประเมินของ Kirkpatrick พบว่า ผลการประเมินปฏิภริยาของผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมอยู่ในระดับมากสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้รับการฝึกอบรม พบว่า คะแนนความรู้ในเนื้อหาหลังการฝึกอบรมมีระดับสูงกว่าคะแนนความรู้ในเนื้อหาก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผลการประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามสมรรถนะของผู้จัดการฝึกอบรมที่เปลี่ยนแปลงไป พบว่า สมรรถนะของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเปลี่ยนไปอยู่ในระดับมาก สูงกว่าก่อนการฝึกอบรม และผลลัพธ์จากการฝึกอบรม พบว่า ผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เข้ารับการฝึกอบรมจากการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้ในการปฏิบัติงานจริงในองค์กร ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีและจุดประสงค์ รับผิดชอบต่อหน้าที่ของเรื่องอย่างชัดเจน (Perception) สามารถจดจำเรื่องได้ โดยจำสิ่งที่ เป็นทฤษฎีที่เรียนรู้จุดประสงค์ รับผิดชอบต่อหน้าที่ของเรื่อง (Knowledge) มีความเข้าใจ และสามารถอธิบาย บอกความแตกต่างของเรื่องที่เรียนมาได้สรุปย่อส่วนได้ เขียนขึ้นมาใหม่ได้ เข้าใจกระบวนการ หรือเทคนิคต่าง ๆ (Comprehend) นำไปใช้ได้และประยุกต์เข้ากับงานที่ทำได้ (Application) และสามารถตรวจสอบ วิเคราะห์แก้ปัญหา แยกส่วนในแต่ละเรื่องหา ความสัมพันธ์ที่เป็นผลจากการนำไปใช้งานได้ (Analysis) ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า หลักสูตรฝึกอบรมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพเหมาะสมในการนำไปใช้ในการพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นของผู้จัดการฝึกอบรมสำหรับองค์กรเอกชนในประเทศไทยได้

นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นถึงการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นของผู้จัดการฝึกอบรมนั้นจะต้องพัฒนาหลักสูตรที่ได้มาจากการศึกษาสภาพปัญหา และความจำเป็นเกี่ยวกับสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ด้านการศึกษา และการพัฒนาเป็นการเพิ่มพูนความรู้ และศักยภาพในการทำงาน รวมทั้งปรับพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงานให้พร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร และมีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งที่สูงขึ้น (สุนันทา เลาหันทน์, ๒๕๔๖; วิจิตร อวาทกุล, ๒๕๔๐) กล่าวว่าการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นกิจกรรมที่มุ่งเพิ่มพูนความสามารถ การเรียน การสอน การให้ความรู้ทุกประเภท ไม่ว่าจะลักษณะหรือวิธีการแบบใด ซึ่งเป็นการใช้คนให้ตรงกับงาน ความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ ความคิด ภายใต้การบริหาร การอำนวยความสะดวก โดยการทำให้บุคคลนั้นเข้าใจองค์กร เข้าใจงาน เพื่อนร่วมงานที่เกี่ยวข้องอย่างมีความรับผิดชอบ รวมถึงสภาพแวดล้อมต่างๆ ทั้งภายในองค์กร และภายนอกองค์กรอย่างกว้างขวางทุกแห่งทุกมุมอีกด้วย

จากความหมายของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นกระบวนการของการวางแผนอย่างเป็นระบบ ของกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์พร้อมทั้งความรู้ ชีตความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ ที่เป็นไปเพื่อการประยุกต์ใช้ใน

การพัฒนาตนเองให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง โดยมีโอกาสอบรมศึกษาหาความรู้และพัฒนาเพิ่มพูนศักยภาพให้มีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ในความผิดรับชอบ ซึ่งส่งผลให้เกิดความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ของตนเองและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กรและหน่วยงานยิ่งขึ้น

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นจุดมุ่งหมายหนึ่งในผลสำเร็จในด้านทรัพยากรมนุษย์บุคคลที่พึงปรารถนาในโลกอนาคต ยุคสารสนเทศ ประกอบด้วยเป้าหมายหลักที่สำคัญ ที่จะต้องพยายามทำให้บรรลุ (อึ้งซัย สันติวงษ์, ๒๕๔๐ หน้า ๔๒๘-๔๓๑) กล่าวคือ การสร้างคนและสังคมรุ่นใหม่ให้มีความรักการเรียนรู้ ใฝ่รู้กล่าวคือ การสร้างบรรยากาศและส่งเสริมให้เกิดสังคมที่มิชอบอยากเรียนรู้ (Learning Society) และสำหรับองค์กรนั้นผู้บริหารจะต้องดำเนินการพัฒนาและจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็นเอื้อให้พนักงานสามารถหาความรู้ทั้งเก่าและใหม่ได้ตลอดเวลา ซึ่งการจัดได้ดังกล่าวจะทำให้องค์กรมีสภาพเป็นระบบเปิดสู่โลกกว้างและพนักงานซึ่งเป็นกลไกการทำงานก็สามารถติดต่อสัมผัสกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ดังนั้น องค์กรที่มีกลไกการเรียนรู้ตลอดเวลา (Learning Organization) ที่พนักงานสามารถติดตามหาความรู้ได้ตลอดเวลา เกิดนิสัยรักการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ทำให้ไม่เกิดปัญหานักบริหารและพนักงานล้าสมัยหรือตามวิทยาการใหม่ๆ ที่ก้าวหน้าไม่ทัน ซึ่ง ตูลา มหาพสุชานนท์ (๒๕๔๕) กล่าวว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คือความพยายามอย่างต่อเนื่องของฝ่ายบริหาร ในการวางแผนปรับปรุงขีดความสามารถ (Competency) การวางแผนและพัฒนาทางวิชาชีพ (Career Planning and Development) ของบุคลากรในองค์กรตลอดจนปรับปรุงประสิทธิภาพ ในการทำงานขององค์กรให้เพิ่มมากขึ้น โดยการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร

ในขณะที่ วิเชียร วิฑูริธรรม (๒๕๕๒, หน้า ๑) มีความเห็นว่า ในโลกของการแข่งขันจำเป็นต้องพัฒนาในด้านต่างๆขององค์กร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อให้มีองค์ความรู้ ทักษะและความชำนาญ และมีความสามารถให้สมกับการลงทุนที่คุ้มค่าขององค์กรตลอดจนการสามารถรักษาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพเหล่านั้นไว้กับองค์กรได้ โดยมุ่ง ในลักษณะกระบวนการที่มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการที่จะเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ทักษะ ความชำนาญและประสบการณ์ของบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ภายในองค์กรให้ดีขึ้นด้วยรูปแบบการพัฒนาที่หลากหลาย ทั้งการพัฒนาด้านตนเองและพัฒนาโดยองค์กร การเลือกวิธีการใดเป็นแนวทางในการพัฒนาขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละสถานการณ์และกลุ่มบุคคล และตามที่ ชาญชัย อาจิมสมาจาร (๒๕๕๐) กล่าวให้ความชัดเจนกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ว่า การพัฒนา บวกกับ ทรัพยากรมนุษย์ โดยที่ ทรัพยากรมนุษย์ เป็นเรื่องของความเฉลียวฉลาดและพลังของคนที่ทำให้กับองค์กรในฐานะที่ทำประโยชน์อย่างมีศักยภาพเพื่อสร้างพันธกิจ วิสัยทัศน์ คุณค่า และเป้าหมาย และทำให้บรรลุความสำเร็จ ส่วนคำว่า การพัฒนา จะเป็นเรื่องของกระบวนการของการเรียนรู้อย่างกระฉับกระเฉงจากประสบการณ์ นำไปสู่การพัฒนาบุคคลทั้งบุคคลอย่างเป็นระบบและเต็มไปด้วยวัตถุประสงค์ในด้านร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ การพัฒนารวมมโนทัศน์ของการพัฒนา (การเปลี่ยนแปลงและความเจริญงอกงาม) การฝึกอบรม การพัฒนาองค์กร

ดังนั้น การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จึงเป็นการใช้การฝึกอบรม การพัฒนาองค์กร และการพัฒนาอาชีพอย่างผสมผสานเพื่อปรับปรุงกลุ่มและประสิทธิผลขององค์กรนั้น ถือเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าและยั่งยืนที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับการลงทุนประเภทอื่นๆ ทั้งนี้เพราะความสำเร็จขององค์กรขึ้นอยู่กับศักยภาพของบุคลากร องค์กรใดหากมีทรัพยากรบุคคลที่มีความสามารถสูง มีคุณธรรม มีจริยธรรม ย่อมสามารถสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน นำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่ต้องการอย่างยั่งยืน องค์กรทุกองค์กรจึงปรารถนาและ

ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เห็นทั้งคนดีและคนเก่งอยู่ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับคณะกรรมการกำกับโครงการ (๒๕๕๘) ที่ว่า การพัฒนาทรัพยากรบุคคลจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ต้องกรต่าง ๆ กำลังให้ความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะทรัพยากรบุคคลเปรียบเสมือนสินทรัพย์ที่ทรงคุณค่ามากที่สุดขององค์กร เป็นกลยุทธ์หนึ่งที่ สามารถสร้างความได้เปรียบเชิงการแข่งขันขององค์กร ด้วยเหตุผลดังกล่าว องค์กรต่าง ๆ จึง พยายามที่จะแสวงหากลยุทธ์หรือเครื่องมือต่าง ๆ มาใช้ในการบริหารทรัพยากรบุคคล เช่น การ บริหารจัดการผู้มีความสามารถสูง (Talent Management) การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล โดยใช้ทักษะเป็นพื้นฐาน (Skill Based Human Resource Management) การบริหารผลการปฏิบัติงาน (Performance Management) และการบริหารทรัพยากรบุคคลโดยใช้สมรรถนะเป็นพื้นฐาน (Competency-Based Human Resource Management)

ความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามที่ เดชวิทย์ นิลวรรณ (๒๕๕๐) นั้นเป็นการคำนึงถึงการนำวิธีการจัดการให้ได้บุคลากรที่ดี มีคุณภาพ และสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีความสำคัญต่อองค์กรในการช่วยเพิ่มศักยภาพของบุคลากร ทั้งด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่จะทำให้อุบลาคารได้ค้นพบศักยภาพที่แท้จริงของตนเอง โดยผ่านกระบวนการในการพัฒนาตนเองให้เกิดคุณสมบัติพิเศษ มีประสิทธิภาพในการทำงาน เกิดความก้าวหน้าในตำแหน่งงานที่เหมาะสม มีความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนร่วมงานและลูกค้า ส่งผลให้บุคลากรได้รับความพึงพอใจในการทำงานและมีความสุขในการดำเนินชีวิตช่วยทำให้เกิดการพัฒนาองค์กร ในด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ เป็นสิ่งที่จะช่วยในการพัฒนาองค์กร ให้มีผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศและมีผลตอบแทนที่น่าพอใจ จากประสิทธิผลในการพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการที่สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดได้อย่างตรงจุด ด้วยประสิทธิภาพของบุคลากร ทำให้องค์กรเกิดความเจริญก้าวหน้า ความมั่นคงและสามารถขยายกิจการออกไปได้ด้วยดี ซึ่ง Swanson (2001) ได้กล่าวว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มี ๓ ประเด็น

ประเด็นแรก คือ การศึกษาเรียนรู้และเป็นการบ่มเพาะ

ประเด็นที่สอง การประยุกต์ใช้ความหลากหลายทางวิชาการบนพื้นฐานทางทฤษฎี

ประเด็นท้ายสุด คือการบูรณาการทางทฤษฎีที่เป็นสหวิทยาการ

ตามที่ จารุงศ์ พลเดช (๒๕๕๑) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ว่าถือเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าและยั่งยืนที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับการลงทุนประเภทอื่น ทั้งนี้ เพราะความสำเร็จขององค์กรขึ้นอยู่กับศักยภาพของบุคลากร องค์กรใดหากมีทรัพยากรบุคคลที่มีความสามารถสูง มีคุณธรรม มีจริยธรรม ย่อมสามารถสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน นำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่ต้องการอย่างยั่งยืน องค์กรทุกองค์กรจึงปรารถนาและให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เห็นทั้งคนดีและคนเก่งอยู่ตลอดเวลา และมีส่วนช่วยเสริมสร้างความมั่นคงให้แก่สังคม ในขณะที่ ณรงค์ศักดิ์ บุญเลิศ (๒๕๕๐, หน้า ๑๔๓) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทรัพยากร ทั้งที่เกิดจากปัจจัยภายนอกและภายในว่า ปัจจัยภายนอกเกิดจากด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านเทคโนโลยี ส่วนปัจจัยภายในเกิดจากด้านโครงสร้างองค์กร ด้านกลยุทธ์ ด้านทักษะ ด้านค่านิยม และด้านพนักงาน ซึ่งปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นสำคัญ

การบริหารและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ยังช่วยเสริมสร้างความมั่นคงให้แก่สังคม กล่าวคือองค์การเป็นส่วนหนึ่งของสังคมโดยก่อให้เกิดความสำเร็จในการพัฒนา มีความสามารถในการแข่งขันกับนานาประเทศและนำไปสู่การพัฒนาแบบยั่งยืน เป็นการพัฒนาประเทศที่ถูกต้องจึงจำเป็นต้องใช้วิธีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์รวมทั้งบุคลากรขององค์การซึ่งเป็นองค์ประกอบย่อยๆ ของสังคม หากองค์การมีความมั่นคง มีความเจริญก้าวหน้า บุคลากร ได้รับการพัฒนาทั้งทักษะในการทำงานและการพัฒนาทางด้านจิตใจ เป็นผลให้บุคลากรมีความมั่นคงในอาชีพ มีรายได้ที่ดี ซึ่งย่อมส่งผลต่อครอบครัวให้อยู่อย่างมีความสุข เมื่อองค์ประกอบย่อยๆ ของสังคมมีความมั่นคงก็จะทำให้ชุมชนและสังคมโดยรวมเกิดความมั่นคง แข็งแรง และเป็นสังคมที่อบอุ่นตามมา ในลักษณะของความมุ่งหวังในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ที่ Mondy and Noe (1996, pp. 307-308) กล่าวถึงแนวทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยทั่วไปว่า

๑. ต้องมีการพัฒนาความสามารถของพนักงานให้ได้ผลลัพธ์มากกว่าเดิม
๒. พนักงานต้องมีโอกาสในการประเมินตนเอง
๓. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทั้งภายในหน่วยงานที่ทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
๔. ให้มีการปฏิบัติในเชิงรุกและเกิดความเท่าเทียมกันในโอกาส
๕. ทำให้เกิดความพึงพอใจในความต้องการที่จะพัฒนาพนักงานในองค์กร
๖. ปรับปรุงการปฏิบัติงานให้พนักงานสามารถเคลื่อนไหวได้ทั้งในระดับแนวตั้งและแนวนอนขององค์กร
๗. เน้นความจงรักภักดีและเพิ่มแรงจูงใจให้กับพนักงานเพื่อลดการลาออกจากงาน
๘. เป็นวิธีการที่ใช้ในการพิจารณาถึงความต้องการฝึกอบรมและการพัฒนาพนักงาน

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์นั้นมุ่งพัฒนาบุคคลให้มีริ้ว (Dynamics) คือลักษณะการเคลื่อนไหวรับรู้ มีการปรับตัวและพร้อมที่จะละลายพฤติกรรมของตนเองเพื่อร่วมงานกับเพื่อน (งามละมัย ผิวเหลือง, ๒๕๕๓; มานีสงค์ ปฐมวิริยะวงศ์, ๒๕๕๐) เป็นกระบวนการของการพัฒนาผลการปฏิบัติงานภายในองค์กรต่อความสามารถของบุคคล ซึ่งการพัฒนาทรัพยากรบุคคลเป็นการออกแบบการทำงานผ่านกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เกิดเจตคติ การสั่งสมความเชี่ยวชาญในอาชีพและแรงจูงใจ ตลอดจนในส่วนตัวของ Harbison and Myers (1964) ที่กล่าวว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นกระบวนการของการเพิ่มความรู้ ทักษะและสมรรถนะของบุคคลในสังคม

ปัจจุบันการบริหารและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มีความสำคัญและต้องการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องสำหรับองค์กรทั้งในภาครัฐกิจเอกชน ตลอดจนหน่วยงานราชการเพราะไม่ว่าองค์กรจะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไปในทางใด ย่อมต้องเกี่ยวข้องกับตัวบุคคลหรือการใช้ทรัพยากรมนุษย์ทั้งสิ้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ตัวชี้วัดความสำเร็จอย่างยั่งยืนขององค์กรนั้นอยู่ที่ "คุณภาพของคนที่มาจกสมรรถนะจากการแสดงออกจากการปฏิบัติงานต่างๆ" ในองค์กรนั้นๆ ที่เป็นส่วนสำคัญของปัจจัยทั้งหมดที่เกิดจากการพัฒนา

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สามารถกล่าวสรุปได้ทั้งในระดับจุลภาคและมหภาค สำหรับในระดับจุลภาคนั้น การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในองค์การ ซึ่งมีการวางแผนและดำเนินการอย่างเป็นระบบ เพื่อพัฒนาบุคลากรให้เป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร ส่วนในระดับมหภาคนั้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นกระบวนการที่อธิบายการผลิตแรงงานเข้าสู่ตลาดแรงงานของประเทศ ทว่าการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในระดับประเทศนั้น เป็นการผลิตหรือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ ทักษะ ความชำนาญ และทัศนคติที่ดี

ต่อการปฏิบัติวิชาชีพ หรือการปฏิบัติงานให้กับประเทศ ชุมชน หรือองค์กร ถือเป็นปัจจัยในการผลิตที่สำคัญอย่างหนึ่งของกระบวนการผลิตสินค้าและบริการต่างๆ การที่บุคคลจะทำงานให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลขึ้นอยู่กับการศึกษาที่บุคคลได้รับความรู้ความสามารถของตน รู้จักงานที่ต้องทำ รู้จักลักษณะขององค์กร และผลผลิตที่องค์กรปรารถนา รวมทั้งการรู้ความสัมพันธ์ของหน่วยงานต่างๆ ทั้งในแนวราบและแนวตั้ง

ส่วนที่ ๒ สื่อสารมวลชนในปัจจุบัน

สื่อสารมวลชน

สื่อสารมวลชน (Mass Communication) เป็นการสื่อสารที่มุ่งส่งสารไปยังผู้รับสารจำนวนมาก ซึ่งมีความแตกต่างกันและไม่เป็นที่รู้จักของผู้ส่งสาร โดยสารจะถูกส่งผ่านสื่อมวลชนเพื่อให้ผู้รับสารทั่วไปได้รับสารนั้นได้อย่างรวดเร็วในเวลาเดียวกัน สารที่ส่งไปนั้นจะมีอายุจำกัดไม่ยั่งยืน และผู้ส่งสารจะเป็นองค์การซึ่งดำเนินงานภายใต้โครงสร้างที่สลับซับซ้อน และมีค่าใช้จ่ายจำนวนมาก ในขณะที่สื่อมวลชน (Mass Media) เป็นสื่อหรือตัวกลางที่จะสามารถนำสารจากผู้ส่งสารไปสู่ผู้รับสารที่ประกอบไปด้วยคนจำนวนมากได้อย่างรวดเร็วภายในระยะเวลาเดียวกันหรือระยะเวลาใกล้เคียงกัน เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ เป็นต้น นอกจากนี้สื่อมวลชนจะสามารถถ่ายทอดข้อมูลไปสู่คนจำนวนมากด้วยความรวดเร็ว โดยข้อมูลที่ส่งไปนั้นจะต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีสาระเป็นประโยชน์ต่อผู้รับสารด้วย ดังนั้น สื่อบางประเภทจะมีใช้สื่อมวลชนในความหมายของคำว่าสื่อมวลชนโดยแคบ เช่น หนังสือพิมพ์บันเทิง ภาพยนตร์ หรือผู้ดำเนินรายการโทรทัศน์ประเภทรายการบันเทิง เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นนี้ จะมององค์ประกอบที่สำคัญ โดยแยกได้เป็น ๔ ส่วน คือ ผู้ส่งสาร สาร ช่องทางการส่งสาร และผู้รับสาร ด้วยการพัฒนารูปแบบ ช่องทาง และวิธีการสื่อสารในปัจจุบัน สื่อมวลชนมีบทบาทในการชี้นำสังคม ซึ่งควรมีความชัดเจนในเป้าหมายแห่งการพัฒนาให้สังคมและประเทศชาติ ที่มีทิศทางสู่การพัฒนาในหลายมิติที่ยั่งยืนและมีความเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ที่อุดมพร้อมด้วยปัญญา ผู้ที่ประกอบวิชาชีพสื่อสารมวลชนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องมีหลักแนวคิดรวมถึงถ่ายทอดสมรรถนะที่สอดคล้องกับการประกอบวิชาชีพและการประกอบกิจการที่จะบรรลุเป้าหมายดังกล่าวอย่างแท้จริงและเป็นประโยชน์แบบองค์รวม (Newbold, 2002)

สภาพแวดล้อมของสื่อสารมวลชน

จากที่กล่าวในตอนต้น บทบาทของสื่อมวลชนที่สำคัญ คือ การนำเสนอข่าวและการเผยแพร่ข่าวสารไปสู่ประชาชนในสังคม ในปัจจุบัน สื่อที่มีบทบาทหรืออาจเรียกได้ว่ามีอิทธิพลต่อผู้บริโภคข่าวสาร คือ สื่อออนไลน์ ซึ่งถือเป็นช่องทางการสื่อสารทางเลือกใหม่ อิทธิพลของสื่อออนไลน์ที่กล่าวมานี้ จะเห็นได้จากการที่ประชาชนในสังคมโดยส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะบริโภคข่าวสารที่มีความทันสมัย เป็นปัจจุบัน หรือสามารถที่จะติดตามย้อนหลังได้ โดยที่ข่าวสารเหล่านั้นยังสามารถสืบค้นได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ ขณะเดียวกัน สื่อออนไลน์ยังมีอิทธิพลทำให้สื่อเก่าทุกประเภทต้องปรับเปลี่ยนแนวทางการดำเนินงานของตนเองให้ทันยุคสมัย ดังจะสังเกตได้จากการปรับเปลี่ยนวิธีการนำเสนอข่าวจากหนังสือพิมพ์หรือรายการโทรทัศน์ที่ถูกจัดทำเพิ่มเติมในรูปแบบดิจิทัลหรือสื่ออินเทอร์เน็ต เป็นต้น

ในขณะเดียวกัน รูปแบบของการนำเสนอข่าวสารมีการเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งเป็นผลมาจากการแข่งขันในแวดวงสื่อสารมวลชนและเป็นผลมาจากพฤติกรรมของผู้บริโภคสื่อที่เปลี่ยนไปจากเดิม จากการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พบว่า สื่อที่ดำเนินการโดยภาคเอกชนมีการแข่งขันที่สูงมากขึ้นกว่าในอดีต เมื่อเปรียบเทียบกับสื่อที่ดำเนินการโดยภาครัฐ โดยมุ่งเน้นการเพิ่มยอดความนิยม (Rating) ด้วยสภาพของการแข่งขันที่วุ่นวาย เป็นผลสืบเนื่องทำให้เกิดสภาพการเปลี่ยนแปลงที่ไม่พึงประสงค์ของสื่อสารมวลชน ที่มุ่งเน้นแต่การแข่งขัน

ในเชิงธุรกิจเพียงอย่างเดียว จนละเลยต่ออุดมการณ์และการทำหน้าที่สื่อสารมวลชนที่เหมาะสม ซึ่งครอบคลุมถึงการนำเสนอข่าวสารที่ถูกต้อง มีความรับผิดชอบต่อข่าวสารที่นำเสนอ รวมทั้งการมีจรรยาบรรณและจริยธรรมวิชาชีพเป็นพื้นฐานสำคัญในการดำเนินการ

สื่อบางประเภทยังเปิดพื้นที่ให้ประชาชนทั่วไปได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งบางกรณีอาจทำให้ผู้บริโภคสื่ออาจมีการรับรู้หรือเข้าใจในเนื้อหาสาระสำคัญของข่าวสารที่ผิดไปจากความเป็นจริง หรือข่าวสารนั้นถูกบิดเบือนไปจากเดิม สื่อบางประเภทอาจมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการนำเสนอ เช่น เปลี่ยนจากการนำเสนอข่าวไปเป็นการเล่าข่าว หรือคุยข่าว ซึ่งในบางกรณีก็จะมีการสอดแทรกทัศนคติส่วนบุคคลเข้าไปด้วย หรือสื่อบางประเภทก็มีการจัดรายการที่มีเนื้อหาในเชิงละเมิดสิทธิและความเป็นส่วนตัวของบุคคลที่สาม ทั้งนี้ โดยใช้ข้อกล่าวอ้างเกี่ยวกับการเป็นบุคคลสาธารณะ และในบางกรณีผู้ทำหน้าที่สื่ออาจมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น มีคำกล่าวที่ปรากฏและสะท้อนสภาพที่กล่าวมา คือ “ข่าวฉาวลงฟรี ข่าวดีเสียเงิน” ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เหล่านี้ มีความสอดคล้องกับผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อสารมวลชนตามที่คณะผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมมา (กาญจนา แก้วเทพ, ๒๕๕๖; ชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี, ๒๕๕๘; วิโรจน์ ศรีหิรัญ, ๒๕๖๐)

ความเป็นอิสระของสื่อสารมวลชน

จากข้อมูลโดยทั่วไป ประกอบกับการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม พบว่า นักศึกษา ผู้ที่สำเร็จการศึกษาทางด้านนิเทศศาสตร์ หรือผู้ที่มีความสนใจในการผลิตสื่อ เริ่มให้ความสนใจที่จะพัฒนาสื่อด้วยตนเองและมีการนำเสนอข่าวสารในหลากหลายช่องทาง ตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่มีอยู่ในปัจจุบัน โดยเฉพาะสื่อออนไลน์ เช่น YouTube Facebook Twitter หรือ Instagram เป็นต้น การพัฒนาสื่ออิสระเหล่านี้ ส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากความต้องการในการสร้างรายได้ให้กับตัวเอง เกิดจากพฤติกรรมการเล่นแบบ และแม้แต่เกิดจากความต้องการในการเป็นที่รู้จักของกลุ่มคนในสังคม เนื้อหาที่นำเสนอในสื่อประเภทนี้ มีทั้งที่เป็นประโยชน์และไม่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคสื่อ หรือในบางกรณี อาจส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อบุคคล สถานที่ หรือสถาบันที่ถูกกล่าวอ้างถึง ซึ่งการควบคุม การกำกับ หรือตรวจสอบเป็นไปได้ยากมากขึ้น

ทั้งนี้ ข้อมูลจากบทวิเคราะห์ของสำนักข่าวอิศราตอนหนึ่ง ได้กล่าวถึงแนวทางการปฏิรูปสื่อ ซึ่งระบุถึงปัญหาและความท้าทายใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสื่อ โดยมีประเด็นสำคัญ คือ

๑. ปัญหาความเป็นอิสระและเสรีภาพในการทำงานของสื่อมวลชน
๒. ปัญหาความรับผิดชอบของสังคมสื่อวิชาชีพ และปัญหาการกำกับดูแลกันเองด้านจริยธรรม ขององค์กรวิชาชีพสื่อ
๓. ปัญหาสวัสดิภาพและสวัสดิการของผู้ปฏิบัติวิชาชีพสื่อที่ยังมิได้รับการคุ้มครองเท่าที่ควร ส่งผลให้ระบบสื่อมวลชนไม่เข้มแข็งและพึ่งตัวเองไม่ได้ เสี่ยงต่อการแทรกแซงจากอำนาจรัฐและทุน
๔. ปัญหาการกำกับดูแลสื่อโดยองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ
๕. ปัญหาความท้าทายจากภูมิทัศน์สื่อที่เปลี่ยนไป
๖. ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชน

ด้วยปัญหาข้างต้น คณะกรรมการปฏิรูปการสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้กำหนดวาระการปฏิรูปสื่ออย่างเป็นระบบภายใต้ ๓ ยุทธศาสตร์ คือ

๑. การปฏิรูปด้านเสรีภาพสื่อบนความรับผิดชอบ เนื่องจากปัญหาสถานการณ์ด้านจริยธรรมสื่อในประเทศไทยช่วงที่ผ่านมา มีปัญหาในความไม่เป็นกลาง นำเสนอเนื้อหาไม่ถูกต้อง นำเสนอเนื้อหารุนแรง ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ตัดสินผู้ตกเป็นข่าว รับอามิเงินจ้าง การไม่ปฏิบัติตามหรือการละเมิดจริยธรรมของสื่อมวลชน มีสาเหตุมาจากการไม่มีเกณฑ์ด้านจริยธรรมที่ชัดเจน รวมถึงขาดการใส่ใจด้านจริยธรรมอย่างจริงจัง ขององค์กรสื่อและผู้ปฏิบัติงาน นอกจากนี้ ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ การโฆษณาที่ผิดกฎหมาย ขยายสินค้าที่ไม่มีข้อมูลความจริง หรือเกินความจริง เนื้อหาหรือภาพข่าวที่ล่อแหลม เป็นการลวงละเมิดสิทธิส่วนบุคคลและสิทธิมนุษยชน ขาดความเป็นกลางในการนำเสนอข้อมูล นำเสนอเนื้อหาที่ยั่ว สร้างความเกลียดชัง ก่อให้เกิดความแตกแยกทางสังคม โดยเฉพาะข่าวสารทางการเมือง

๒. การปฏิรูปด้านการกำกับดูแลสื่อ เนื่องจากการกำกับดูแลสื่อในช่วงที่ผ่านมา ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ทั้งการกำกับดูแลกันเองทางด้านจริยธรรมในวิชาชีพสื่อมวลชนและการกำกับดูแลโดยองค์กรที่มีอำนาจตามกฎหมาย รวมถึงภาคประชาชนก็ไม่ได้มีส่วนร่วมในการกำกับดูแลสื่อ ทำให้เกิดปัญหาที่เกี่ยวข้องตามมามากมาย นอกจากนี้ การกำกับดูแลกันเอง ทางจริยธรรมในวิชาชีพสื่อมวลชนในกรณีสื่อหลักได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ พบปัญหาการกำกับดูแลกันเองภายใต้ความสมัครใจ มีการละเมิดมาตรฐานจริยธรรมวิชาชีพและปัญหาการบังคับใช้มาตรฐานจริยธรรมวิชาชีพ เนื่องจากองค์กรวิชาชีพไม่ได้มีสถานะใดๆ ในกฎหมาย จึงไม่มีอำนาจในการลงโทษ (Sanction) ผู้ประกอบวิชาชีพที่กระทำการขัดต่อมาตรฐานจริยธรรมวิชาชีพ ที่ได้ร่วมกันกำหนดขึ้น เนื่องจากองค์กรเหล่านี้ ไม่ใช่สภาวิชาชีพหรือคณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพที่ได้รับอำนาจตามกฎหมาย

๓. การปฏิรูปด้านการป้องกันการแทรกแซงสื่อ เนื่องจากหลักการและสาระสำคัญในการปฏิรูปด้านการป้องกันการแทรกแซงสื่อ คำนึงถึงเสรีภาพของสื่อมวลชนซึ่งเป็นเสรีภาพขั้นพื้นฐานของระบบประชาธิปไตย ถ้าสื่อมวลชนถูกรอบงำโดยอำนาจรัฐ สื่อมวลชนจะกลายเป็นกระบอกเสียงในการโฆษณาชวนเชื่อของผู้มีอำนาจรัฐที่ผ่านมา ช่องทางของรัฐในการแทรกแซงสื่อ มี ๓ ช่องทาง คือ (๑) เป็นเจ้าของสื่อเองโดยตรง อย่งกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ ทำให้การครอบงำเป็นไปโดยง่าย (๒) เป็นผู้ให้สัมปทานสื่อในโทรทัศน์และวิทยุ และ (๓) สื่อสื่อโดยเฉพาะสื่อสิ่งพิมพ์ ดังนั้น การป้องกันการแทรกแซงจากอำนาจรัฐและทุน เป็นปัญหาเร่งด่วนที่ต้องแก้ไข ในขณะเดียวกันสื่อมวลชนที่ดีต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคม และเป็นอิสระทั้งจากรัฐบาลและนายทุน

บทบาท การกำกับ และการตรวจสอบสื่อ

จากที่กล่าวในตอนต้น ประกอบกับข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรม พบว่า ประเทศไทยมีองค์กรสื่อมวลชนที่จัดทำประมวลจรรยาบรรณและจริยธรรมของตน แจกแจงได้พอสังเขป ดังนี้

- สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ (National Press Council of Thailand)
- สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย (Thai Journalists Association)
- สมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย (Thai Broadcast Journalists Association)

- สภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (The News Broadcasting Council of Thailand)
- สภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง (ประเทศไทย) (The Professionals of Broadcasting Council (Thailand))

อีกทั้งองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพ สาธารณะแห่งประเทศไทย ยังมีแนวปฏิบัติสำหรับผู้ปฏิบัติงานด้านสื่อ สำหรับสื่อกระจายเสียงและแพร่ภาพและโทรคมนาคมนั้น มีคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) เป็นองค์กรอิสระโดยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลและมีหน้าที่ส่งเสริมให้สื่อมวลชนรวมกลุ่มเพื่อสร้างมาตรฐานทางจริยธรรมและกำกับดูแลให้การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเหมาะสม (ศูนย์ศึกษาชานโยบายการสื่อสาร, ๒๕๕๗) อย่างไรก็ตาม จากการเก็บข้อมูลพบข้อสังเกตสำคัญ คือ บทบาทและการกำกับตรวจสอบการดำเนินงานของสื่อที่เกี่ยวข้อง ยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเห็นได้ชัดเจนจากเนื้อหาที่สื่อบางส่วนได้นำเสนอต่อสาธารณะ ในขณะที่องค์กรหรือสมาคมสื่อในด้านต่างๆ ยังไม่สามารถกำกับหรือควบคุมการเผยแพร่ข่าวสารให้มีความเหมาะสมได้อย่างชัดเจนและครอบคลุม

ปัญหาของสื่อสารมวลชนในปัจจุบัน

๑. ระบบทุนนิยมสื่อมีผลกระทบต่อการปฏิบัติตามจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ รวมทั้งการยึดมั่นในอุดมการณ์ การยึดมั่นในข้อเท็จจริงและความเป็นกลาง ความรับผิดชอบต่อบุคคลและสังคม การเคารพในสิทธิส่วนบุคคลและสิทธิมนุษยชน การคำนึงถึงประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์สาธารณะ
๒. สื่อสารมวลชนขาดความเป็นมืออาชีพ ขาดการศึกษา ฝึกอบรม และพัฒนาวิชาชีพด้านสื่อที่เข้มแข็ง เช่น การตรวจสอบข้อมูลก่อนการนำเสนอ การใช้ทักษะทางภาษาทั้งการพูดและการเขียนที่มีความเหมาะสม การเปิดโอกาสให้ผู้ที่ถูกเป็นข่าวได้ชี้แจงข้อเท็จจริง หรือการไม่เปิดเผยแหล่งข่าว เป็นต้น
๓. การเกิดขึ้นของสื่อใหม่ ทั้งในรูปแบบที่ผู้ส่งสารได้พัฒนาช่องทางขึ้นใหม่ และในรูปแบบที่ผู้รับสารกลายเป็นผู้ส่งสารเองโดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเป็นเครื่องมือในทางสร้างช่องทางการสื่อสาร ทำให้การกำกับดูแลและควบคุมเป็นไปได้ยากมากขึ้น
๔. ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและช่องทางการสื่อสารในรูปแบบใหม่ ทำให้การกำกับดูแลของหน่วยงานภาครัฐเป็นไปได้ยากมากขึ้น
๕. องค์กรหรือสมาคมสื่อที่มีอยู่ในปัจจุบัน ยังไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามเจตนารมณ์ของการจัดตั้ง โดยเฉพาะในส่วนของการกำกับดูแลหรือการควบคุมมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพของสื่อที่เป็นสมาชิกขององค์กรหรือสมาคม

จรรยาบรรณและจริยธรรมวิชาชีพ

การกำหนดนโยบายและการประกาศบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนและการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารอาจกล่าวได้ว่าเป็นการหลอมรวมที่จะมีการพัฒนาสื่อกลุ่มใหม่ที่หลากหลาย แต่สิ่งสำคัญคือการคำนึงถึงจริยธรรม หรือศีลธรรมอันดีที่สื่อมวลชนพึงมีและพึงปฏิบัติไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการปฏิบัติหน้าที่ควบคู่กัน โดยจักต้องคำนึงถึงทุกเมื่อหากมีการนำเสนอข่าวสารสู่สาธารณชนในทุกมิติ สื่อมวลชนอยู่ภายใต้โครงสร้างสังคม ทำหน้าที่สร้างสมดุลให้กับสังคมโดยเป็นผู้ให้ข้อมูลแก่มวลชนเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนและให้เกิดความสมดุล แต่การอาศัยอยู่ในสังคมอาจมีปัญหาค่าที่ต้องแก้ไข เนื่องจากแต่ละกลุ่มคนจะมีความคาดหวังที่แตกต่างกัน โดยมีปัจจัยด้านจริยธรรมที่ส่งผลต่อการทำหน้าที่และบทบาทของสื่อมวลชน คือ (๑) แรงจูงใจเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพ (๒) แรงจูงใจเกี่ยวกับการทำงานทุกอย่างเพื่อให้งานเสร็จ และ (๓) แรงจูงใจเกี่ยวกับความก้าวหน้า

จากที่กล่าวถึงไปก่อนหน้านี้ สื่อมีอิทธิพลต่อการรับรู้ของประชาชน ถึงแม้ว่าเป็นการมีอิทธิพลอย่างจำกัดอย่างไรก็ตาม สื่ออาจมีการนำเสนอข่าวที่แอบแฝง โดยเป็นลักษณะการนำเสนอภาพเชิงลบแบบเหมารวม รูปแบบหน้าที่สื่อซึ่งปรากฏให้เห็นแบบ Agenda Setting สื่อมวลชนสามารถทำหน้าที่ในการกำหนดวาระข่าวสารก่อให้เกิดการรับรู้ ความสนใจและการให้ความสำคัญต่อประเด็นของเหตุการณ์ในสังคม ถึงแม้ว่าสื่อมวลชนต่าง ๆ จะมีการจรรยาบรรณที่ว่าด้วยเรื่องของจริยธรรม แต่ในการนำเสนอเนื้อหาต่าง ๆ อาจมีบางส่วนที่นำเสนอผิดไปจากหลักของจริยธรรมของวิชาชีพด้วย ดังที่เห็นได้จากมีการสะท้อนเรื่องราวที่สื่อมวลชนมีการกระทำที่ไม่ถูกต้องจริยธรรมเพิ่มมากขึ้น เช่น การนำเสนอข้อความ ภาพ เรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับทางเพศ อาชญากรรม การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลสร้างความเสียหายให้กับผู้ที่เป็นข่าว เป็นต้น (วิชิตดา สวัสดิ์ สังข์ทองหลง, ๒๕๕๖)

สิ่งเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นการละเมิดหรือผิดจริยธรรมของสื่อมวลชน ซึ่งสาเหตุหนึ่ง นอกเหนือจากการประพฤติปฏิบัติและความมีจริยธรรมในวิชาชีพแล้ว การก้าวเข้าสู่วิชาชีพสื่อมวลชนนั้น สามารถเข้ามาได้หลากหลายวิธีการ โดยมีตั้งแต่ผู้ที่จบการศึกษาด้าน การสื่อสารโดยตรง หรือผู้ที่จบสาขาวิชาอื่นแต่ก็สามารถเข้าสู่วิชาชีพได้ ซึ่งการเปิดกว้างดังกล่าว อาจทำให้เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้มีการปลุกฝัง การรับรู้ หรือการสร้างคุณธรรมในจริยธรรมวิชาชีพที่แตกต่างกันไปจนกระทั่งส่งผลกระทบต่อจริยธรรมในวิชาชีพสื่อมวลชน

จากที่กล่าวมา จรรยาบรรณวิชาชีพสื่อสารมวลชนของประเทศไทย มีการกำหนดแนวปฏิบัติสำหรับบุคลากรทางด้านสื่อสารมวลชนใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานทางวิชาชีพโดยหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนได้ร่วมกันกำหนดในรูปแบบกำกับดูแลกันเองหลายหน่วยงาน เช่น (๑) กรมประชาสัมพันธ์ (๒) องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (๓) สภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย (๔) สมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย (๕) สภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและกระจายเสียง (ประเทศไทย) และ (๖) สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) เป็นต้น โดยมีรายละเอียดในสาระสำคัญ ดังนี้

๑. กรมประชาสัมพันธ์

จรรยาบรรณของข้าราชการกรมประชาสัมพันธ์ โดยกรมประชาสัมพันธ์ ได้จัดทำจรรยาบรรณข้าราชการขึ้นจากกรอบแนวคิดพื้นฐานของมาตรฐานคุณธรรมจริยธรรม รวมทั้งจากวัฒนธรรมองค์กรของกรมประชาสัมพันธ์

ที่ข้าราชการยึดถือมาโดยตลอด โดยมีเจตนารมณ์เพื่อให้ข้าราชการของกรมประชาสัมพันธ์เป็นข้าราชการของประชาชน ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรม มุ่งมั่นในการรักษามาตรฐานตามหลักวิชาการและวิชาชีพ โดยยึดถือประโยชน์ของสาธารณะเป็นที่ตั้ง เพื่อการบรรลุภารกิจอันสำคัญทั้งงานด้านการประชาสัมพันธ์ และการสื่อสารมวลชนตามพันธกิจอันเป็นวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๘ และ ๗๙ ของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กรมประชาสัมพันธ์จึงออกข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการกรมประชาสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ไว้คือ “มีความซื่อสัตย์ สุจริต และโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้” ข้าราชการกรมประชาสัมพันธ์ต้องเป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต ไม่แสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยมิชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น และปฏิบัติงานอย่างโปร่งใส พร้อมรับการตรวจสอบ กล่าวคือ (๑) ไม่ใช้ตำแหน่งหน้าที่หรืออิทธิพลของตนกีดกันต่อการตัดสินใจเพื่อผลประโยชน์ในรูปแบบใดๆ (๒) หลีกเลี่ยงการปฏิบัติที่ก่อให้เกิดผลประโยชน์ทับซ้อนและสามารถตรวจสอบการปฏิบัติงานได้ (๓) ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ และวินัยข้าราชการโดยเคร่งครัด และ (๔) ดำเนินการให้ประชาชนรับรู้หลักเกณฑ์ ขั้นตอนการปฏิบัติงาน ผู้รับผิดชอบ และระยะเวลาในการปฏิบัติด้วยความถูกต้อง และสะดวก รวดเร็ว มีจิตบริการ (Service Mind) และยึดมั่นในสิ่งถูกต้อง

นอกจากนี้ ข้าราชการกรมประชาสัมพันธ์ต้องมีจิตสำนึกที่ดีในการบริการแก่ประชาชนด้วยอัธยาศัยไมตรี และก่อให้เกิดความประทับใจแก่ผู้รับบริการ โดย (๑) อุทิศตนในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสียสละ เพื่อประโยชน์ของส่วนรวมและประเทศชาติ (๒) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความรู้ความสามารถโดยชอบด้วยกฎหมาย กฎเกณฑ์ และเหตุผลอันชอบธรรม รวมทั้งกล้ายืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง (๓) ให้บริการประชาชนด้วยความสุภาพ จริใจ เสมอต้นเสมอปลายและไม่เลือกปฏิบัติ (๔) มีความเป็นอิสระทางวิชาชีพ มุ่งปฏิบัติหน้าที่เพื่อสาธารณชน โดยไม่ยอมให้อิทธิพลทางการเมืองหรือผลประโยชน์อื่นใดมาครอบงำความคิดเห็นหรือให้ตนเองหรือบุคคลใดได้รับสิทธิพิเศษหรือประโยชน์ใดๆ และ (๕) ให้บริการด้วยความรวดเร็ว ยึดมั่นระบบคุณธรรม ข้าราชการกรมประชาสัมพันธ์ต้องยึดมั่นในระบบคุณธรรม ตามหลักศาสนาและขนบธรรมเนียมประเพณี

๒. องค์กรกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อบังคับองค์กรกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย ว่าด้วย จริยธรรมของกรรมการผู้บริหาร และพนักงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดสาระสำคัญไว้ที่ หมวด ๓ ข้อบังคับด้านจริยธรรมของวิชาชีพ มาตรา ๔๒ โดยระบุให้คณะกรรมการนโยบายจัดทำข้อบังคับด้านจริยธรรมของวิชาชีพเกี่ยวกับการผลิตและการเผยแพร่รายการ โดยคำนึงถึงความเห็นของตัวแทนพนักงานและลูกจ้างขององค์กร ผู้ผลิตรายการ ผู้รับชมและรับฟังรายการ และผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านนิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน การผลิต การจัดหาและการเผยแพร่รายการขององค์กร โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมเนื้อหาสาระสำคัญในเรื่อง ดังต่อไปนี้

- (๑) ความเที่ยงตรง ความเป็นกลาง และความเป็นธรรม
- (๒) ความเป็นอิสระของวิชาชีพ และความรับผิดชอบต่อสาธารณะ
- (๓) การเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ความเป็นส่วนตัว และการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล

- (๔) การคุ้มครองเด็กและเยาวชนจากรายการที่แสดงออกถึงความรุนแรง การกระทำอันผิดกฎหมายหรือศีลธรรม อบายมุข และภาษาอันหยาบคาย
- (๕) การปฏิบัติต่อเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายและผู้ที่อยู่ในภาวะเศร้าโศก
- (๖) การจ่ายเงินแก่แหล่งข่าว การรับรางวัลหรือผลประโยชน์ตอบแทนเพื่อให้เสนอข่าว หรือมีส่วนร่วมในการกระทำใดอันกระทำให้ขาดความเป็นธรรมและความเป็นอิสระของวิชาชีพ
- (๗) การปกป้องและปฏิบัติต่อแหล่งข่าวอย่างเป็นธรรม

๓. สภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย

สภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทยได้กำหนดข้อบังคับสภาวิชาชีพข่าวฯ ว่าด้วย จริยธรรมแห่งวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๓ เพื่อใช้เป็นบรรทัดฐานในการส่งเสริมการใช้สิทธิและเสรีภาพควบคู่ไปกับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรสมาชิกและสมาชิกที่เป็นผู้ประกอบการวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ โดยอาศัยความตามข้อ ๑๘ (๔) แห่งธรรมนูญสภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๒ คณะกรรมการสภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

หมวดที่ ๑ หมวดทั่วไป

มีการให้นิยามของ “วิทยุ” หมายถึง สถานีวิทยุกระจายเสียง หรือรายการทางสถานีวิทยุ ทั้งนี้ให้รวมถึงการทำให้ปรากฏเป็นเสียง เพื่อสื่อความหมายด้วยวิธีอื่นใด ที่เป็นการเสนอข่าวโดยทั่วไปและความคิดเห็นโดยสถานีหรือรายนั้นด้วย

“โทรทัศน์” หมายถึง สถานีวิทยุโทรทัศน์ หรือรายการทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ รวมทั้งการกระจายสัญญาณวิทยุโทรทัศน์แบบบอกรับเป็นสมาชิกและการกระจายสัญญาณวิทยุโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม ทั้งนี้ ให้รวมถึงการทำให้ปรากฏเป็นเสียงและภาพ เพื่อสื่อความหมายด้วยวิธีอื่นใด ที่เป็นการเสนอข่าวโดยทั่วไปและความคิดเห็นโดยสถานีหรือรายการนั้นด้วย

“ผู้ประกอบการวิชาชีพข่าว” หมายถึง เจ้าของสถานีผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ บรรณาธิการ ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าฝ่ายข่าว และให้หมายความรวมถึง ผู้ประกอบการด้านข่าววิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์และผู้ปฏิบัติงานด้านข่าววิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ด้วย

โดยมีการกำหนดบทลงโทษผู้ประกอบการวิชาชีพข่าว กล่าวคือ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ข้อใดข้อหนึ่ง ผู้นั้นประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ สมาชิกใดกำหนดจรรยาบรรณของตนเองไว้แล้ว และมีหลักเกณฑ์ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้อีกด้วย

หมวดที่ ๒ จริยธรรมของวิทยุและโทรทัศน์

กำหนดให้วิทยุและโทรทัศน์ต้องนำเสนอหรือเผยแพร่ข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องตามหลักวัตถุประสงค์ภายใต้พื้นฐานความรู้ และความถูกต้องครบถ้วน เพื่อประโยชน์แห่งสาธารณะ และไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น มีหน้าที่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ ดังนี้

- (๑) ต้องนำเสนอหรือเผยแพร่ข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องแก่สาธารณะชนตามหลักวัตถุประสงค์ ด้วยความถูกต้องเที่ยงตรง แม่นยำ และครบถ้วน ด้วยความเป็นธรรมโดยปราศจากอคติ ๔ ได้แก่ ฉันทาคติ โทษาคติ ภยาคติ และโมหาคติ

(๒) หากมีการอ้างอิงหรือคัดลอกข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลอื่น ต้องแจ้งที่มาของข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่น่าเสนอหรือเผยแพร่ดังกล่าว

(๓) ต้องปกปิดชื่อตัว ชื่อสกุล รูปร่าง ลักษณะ และสถานะของแหล่งข่าว รวมทั้งข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องสำคัญที่แหล่งข่าวประสงค์ให้ปกปิด เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากแหล่งข่าว และเห็นได้อย่างชัดเจนว่าการเปิดเผยดังกล่าวไม่เป็นอันตรายต่อแหล่งข่าว

(๔) การนำเสนอหรือเผยแพร่ข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่เกิดความผิดพลาด ต้องดำเนินการแก้ไขความผิดพลาดโดยทันที พร้อมทั้งขอภัยในความผิดพลาดดังกล่าว

(๕) การนำเสนอหรือเผยแพร่ข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องต้องคำนึงถึงสิทธิมนุษยชน ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และไม่เป็นการซ้ำเติมความทุกข์และโศกนาฏกรรมแก่ผู้ที่ตกเป็นข่าว

(๖) การนำเสนอหรือเผยแพร่ข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องต้องตระหนักถึงประโยชน์แห่งสาธารณะ

(๗) การแสดงความคิดเห็นหรือการวิจารณ์ข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ต้องให้เป็นธรรมแก่ผู้ที่ถูกพาดพิง และต้องแยกแยะให้ชัดเจนว่าเป็นข้อเท็จจริงหรือเป็นการแสดงความคิดเห็น โดยต้องแจ้งให้ทราบว่าเป็นการแสดงความคิดเห็นหรือการวิจารณ์ของผู้ประกอบวิชาชีพข่าวนั้น การแสดงความคิดเห็นพึงกระทำโดยบริสุทธิ์ใจและไม่มีพันธะกรณีอื่นใด นอกจากมุ่งปฏิบัติหน้าที่เพื่อสาธารณชน โดยไม่ยอมให้อิทธิพลอื่นใดมาครอบงำความคิดเห็น

(๘) ต้องแสดงให้เห็นถึงความพยายามในการให้เป็นธรรมแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

(๙) ต้องไม่นำเสนอหรือเผยแพร่ข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยมีการประกาศโฆษณาที่แอบแฝงมาพร้อมกับข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องจนทำให้ประชาชนหลงเชื่อในความเป็นข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

(๑๐) ต้องระมัดระวังไม่นำเสนอหรือเผยแพร่ข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่ตนเองหรือพวกพ้องมีผลประโยชน์ทับซ้อน หากผู้ประกอบวิชาชีพข่าวมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ต้องแจ้งหรือรายงานพร้อมกับการนำเสนอหรือเผยแพร่ดังกล่าวทันที

(๑๑) ต้องระมัดระวังการนำเสนอหรือเผยแพร่ข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องภายใต้ขอบเขตแห่งขนบธรรมเนียม ประเพณี ศีลธรรมอันดีงามของประชาชน มิให้ประชาชนหลงเชื่อในสิ่งที่มงาย และไม่เป็นเครื่องมือในการนำเสนอหรือเผยแพร่สิ่งที่เป็นภัยต่อสังคมหรือกระทบต่อสาธารณะ

หมวดที่ ๓ จริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพข่าว

กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพข่าวต้องไม่อดอ้างตำแหน่งหน้าที่ของผู้ประกอบวิชาชีพข่าว หรือตำแหน่งหน้าที่อื่นเพื่อเรียกร้องประโยชน์ที่ไม่ชอบธรรม และต้องไม่รับอามิสสินจ้าง หรือผลประโยชน์ใดๆ เพื่อให้กระทำการหรือไม่กระทำการใด อันจะขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ประชาชนได้รับข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องอย่างถูกต้องรอบด้าน ตลอดจนต้องไม่ประกอบอาชีพ หรือวิชาชีพ หรือดำเนินธุรกิจ หรือประพฤติดนอันเป็นการฝ่าฝืนต่อศีลธรรมอันดี หรือเป็นการเสื่อมเสียต่อศักดิ์ศรีและเกียรติคุณของผู้ประกอบวิชาชีพข่าว

หมวดที่ ๔ แนวปฏิบัติของผู้ประกอบวิชาชีพข่าว

กำหนดให้การได้มาหรือการนำเสนอหรือการเผยแพร่ข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง พึงใช้วิธีการที่สุภาพ ซื่อสัตย์ หลีกเลี่ยงการใช้ถ้อยคำที่ไม่สุภาพ หรือมีความหมายที่ดูถูกเหยียดหยามผู้อื่น และพึงไม่รับตำแหน่งหน้าที่

หรือประโยชน์อื่นใด เพื่อกระทำการหรืองดเว้นกระทำการใดๆ อันขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ประชาชนได้รับ ข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่ถูกต้องครบถ้วน หรือเพื่อให้บุคคลใดๆ ได้รับประโยชน์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๔. สมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย

เป็นการอ้างอิงหลักจริยธรรมแห่งวิชาชีพของสมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๕ และข้อบังคับของสมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๓ สอดคล้องตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่มีเจตนารมณ์รับรองสิทธิเสรีภาพในการเสนอข่าวและแสดงความคิดเห็นของสื่อมวลชนและผู้ประกอบวิชาชีพ สื่อมวลชน ได้แก่ สิทธิได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารในความครอบครองของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือส่วนบุคคล เสรีภาพในการนำเสนอ หรือเผยแพร่ข้อมูลหรือข่าวสาร ตามหลักวัตถุประสงค์ ภายใต้พื้นฐานความรู้ และความถูกต้องครบถ้วน และเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การแสดงข้อความ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงมีการจัดทำข้อบังคับว่า ด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย เพื่อใช้เป็นบรรทัดฐานในการส่งเสริมการใช้สิทธิและเสรีภาพ ควบคู่ไปกับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรสมาชิกและสมาชิกที่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ อาศัยความตามข้อ ๑๘ (๔) แห่งธรรมนูญสภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๒ คณะกรรมการ สภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย ในการประชุมครั้งที่ ๕ เมื่อวันที่ ๒๙ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ มีมติ เห็นชอบให้ตราข้อบังคับฉบับนี้ขึ้น โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องจริยธรรมของวิทยุและโทรทัศน์ กล่าวไว้ใน หมวด ๒ และ ๓ จริยธรรมของวิทยุและ โทรทัศน์ มีความสำคัญ คือ วิทยุและโทรทัศน์ต้องนำเสนอหรือเผยแพร่ข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องตามหลัก วัตถุประสงค์ ภายใต้พื้นฐานความรู้ ความถูกต้องครบถ้วน เพื่อประโยชน์แห่งสาธารณะ และไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพ ของผู้อื่น โดยมีหน้าที่ปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) ต้องนำเสนอหรือเผยแพร่ข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องแก่สาธารณะชนตามหลักวัตถุประสงค์ ด้วยความ ถูกต้องเที่ยงตรง แม่นยำ และครบถ้วน ด้วยความเป็นธรรมโดยปราศจากอคติ ๔ ได้แก่ ฉันทาคติ โทษาคติ ภัยาคติ และโมหาคติ

(๒) หากมีการอ้างอิง หรือคัดลอกข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลอื่น ต้องแจ้งที่มาของ ข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่นำเสนอหรือเผยแพร่ดังกล่าว

(๓) ต้องปกปิดชื่อตัว ชื่อสกุล รูปร่าง ลักษณะ และสถานะของแหล่งข่าว รวมทั้งข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องสำคัญที่แหล่งข่าวประสงค์ให้ปกปิด เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากแหล่งข่าว และเห็นได้อย่างชัดเจนว่าการเปิดเผยดังกล่าวไม่เป็นอันตรายต่อแหล่งข่าว

(๔) การนำเสนอหรือเผยแพร่ข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่เกิดความผิดพลาด ต้องดำเนินการแก้ไขความ ผิดพลาดโดยทันที พร้อมทั้งขอภัยในความผิดพลาดดังกล่าว

(๕) การนำเสนอหรือเผยแพร่ข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องต้องคำนึงถึงสิทธิมนุษยชน ศักดิ์ศรีความเป็น มนุษย์ และไม่เป็นการซ้ำเติมความทุกข์และโศกนาฏกรรมแก่ผู้ที่ตกเป็นข่าว

(๖) การนำเสนอหรือเผยแพร่ข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องต้องตระหนักถึงประโยชน์แห่งสาธารณะ

(๗) การแสดงความคิดเห็น หรือการวิจารณ์ข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ต้องให้เป็นธรรมแก่ผู้ที่ถูกพาดพิง และต้องแยกแยะให้ชัดเจนว่า เป็นข้อเท็จจริงหรือเป็นการแสดงความคิดเห็น โดยต้องแจ้งให้ทราบว่า เป็นการแสดงความคิดเห็นหรือการวิจารณ์ของผู้ประกอบวิชาชีพข่าวนั้น การแสดงความคิดเห็นพึงกระทำโดยบริสุทธิ์ใจ และไม่มีพันธกรณีอื่นใด นอกจากมุ่งปฏิบัติหน้าที่เพื่อสาธารณชน โดยไม่ยอมให้อิทธิพลอื่นใดมาครอบงำความคิดเห็น

(๘) ต้องแสดงให้เห็นถึงความพยายามในการให้เป็นธรรมแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

(๙) ต้องไม่นำเสนอหรือเผยแพร่ข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยมีการประกาศโฆษณาที่แอบแฝงมาพร้อมกับข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องจนทำให้ประชาชนหลงเชื่อในความเป็นข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

(๑๐) ต้องระมัดระวังไม่นำเสนอหรือเผยแพร่ข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่ตนเองหรือพวกพ้องมีผลประโยชน์ทับซ้อน หากผู้ประกอบวิชาชีพข่าวมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ต้องแจ้งหรือรายงานพร้อมกับการนำเสนอหรือเผยแพร่ดังกล่าวทันที

(๑๑) ต้องระมัดระวังการนำเสนอหรือเผยแพร่ข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องภายใต้ขอบเขตแห่งขนบธรรมเนียม ประเพณี ศีลธรรมอันดีงามของประชาชน มิให้ประชาชนหลงเชื่อในสิ่งที่มงาย และไม่เป็นเครื่องมือในการนำเสนอหรือเผยแพร่สิ่งที่เป็นภัยต่อสังคม หรือกระทบต่อสาธารณะ

โดยผู้ประกอบวิชาชีพข่าวต้องไม่อดอ้างตำแหน่งหน้าที่ของผู้ประกอบวิชาชีพข่าว หรือตำแหน่งหน้าที่อื่น เพื่อเรียกร้อยประโยชน์ที่ไม่ชอบธรรม ต้องไม่รับอามิสสินจ้าง หรือผลประโยชน์ใด ๆ เพื่อให้กระทำการหรือไม่กระทำการใดอันจะขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประชาชนได้รับข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องอย่างถูกต้องรอบด้าน และต้องไม่ประกอบอาชีพ หรือวิชาชีพ หรือดำเนินธุรกิจ หรือประพฤติดนอื่นเป็นการฝ่าฝืนต่อศีลธรรมอันดี หรือเป็นการเสื่อมเสียต่อศักดิ์ศรีและเกียรติคุณของผู้ประกอบวิชาชีพข่าว

๕. สภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและกระจายเสียง (ประเทศไทย)

เป็นการอ้างอิงข้อบังคับสภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียงว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๕ มีสาระสำคัญที่การแพร่ภาพและกระจายเสียงต้องระมัดระวังโดยไม่นำเสนอเนื้อหาหรือภาพที่ขัดต่อกฎหมาย และสิทธิส่วนบุคคลในเนื้อหาด้านความมั่นคงของชาติ ศาสนา หรือความเชื่อส่วนบุคคล กับศีลธรรม วัฒนธรรม และประเพณี คำนึงถึงการคุ้มครองสิทธิเด็ก สตรีคนพิการ ผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มเปราะบาง นำเสนอประเด็นข้อโต้แย้งของสาธารณะอย่าง ครบถ้วน เป็นกลางและเหมาะสม สอดคล้องกับธรรมนูญสภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและกระจายเสียง(ประเทศไทย) พ.ศ.๒๕๕๓ กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนจากผู้ได้รับความเสียหายจากสมาชิกในการประกอบวิชาชีพกิจการกระจายเสียงและการกิจการโทรทัศน์ โดยใช้ข้อบังคับสภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียงว่าด้วยวิธีพิจารณาเรื่องร้องเรียน พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นข้อปฏิบัติในการดำเนินการ

๖. สภาผู้ประกอบกรวิชาชีพวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๖ และ ๖๔ สนับสนุนการรวมจัดตั้งองค์กรเพื่อปกป้องคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ และความเป็นธรรม และให้มีกลไกควบคุมตนเองขององค์กรวิชาชีพ

สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา ๒๗ (๑๘) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และการกำกับดูแล การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน บัญญัติว่า กสทช. มีอำนาจหน้าที่ให้การส่งเสริมสนับสนุนการรวมกลุ่มของผู้ประกอบวิชาชีพด้านสื่อสาร เพื่อจัดทำ มาตรฐานทางจริยธรรมของการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ และให้ควบคุมการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพตนเอง ภายใต้มาตรฐานทางจริยธรรม หมวด ๖ ให้มีมาตรฐานทางจริยธรรมควบคุมตนเองภายใต้ระเบียบข้อบังคับของ สภาผู้ประกอบ

วิชาชีพวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(๑) เสนอข่าวด้วยความเที่ยงตรง ความเป็นกลาง และความเป็นธรรม ปราศจากอคติ

(๒) เสนอข่าวโดยไม่ตกเป็นเครื่องมือให้กับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง โดยเสนอข่าวด้วยข้อมูลอันเป็นจริงรอบด้าน สมดุล และสร้างสรรค์

(๓) ไม่เสนอข่าวเพื่อสร้างความขัดแย้ง ความรุนแรง ความแตกแยก หรือสร้างความกระด้างกระเดื่องให้ เกิดความวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง

(๔) ไม่เสนอข่าวเพื่อลัทธิการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๕) เสนอข่าวจะต้องเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ความเป็นส่วนตัว และการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล

(๖) เสนอข่าวด้วยความระมัดระวังในกรณีเพื่อการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของเด็กและเยาวชนจากการ แสดงออกถึงการกระทำความรุนแรง และต้องไม่เสนอข่าวอันล่อแหลม หรือยั่วยุต่อการกระทำผิดของเด็กและ เยาวชน

(๗) ต้องไม่เสนอข่าวจงใจเพื่อก่อให้เกิดการกระทำอันผิดกฎหมาย ผิดศีลธรรม ลุ่มหลงในอบายมุขและ การใช้ภาษาอันหยาบคาย

(๘) ต้องไม่เสนอข่าวโดยเป็นบ่อนทำลายชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ หรือบั่นทอนความรู้สึกใน ความรักความศรัทธาต่อสถาบันดังกล่าว

(๙) ต้องไม่ล้วงความลับหรือข้อมูลข่าวสารซึ่งกันและกัน

(๑๐) ต้องไม่ส่งสัญญาณการใช้คลื่นความถี่โดยมีเจตนาให้เกิดการรบกวนซึ่งกันและกันหรือทำให้เกิดการ แทรกซ้อนในภาพ เสียง หรือข้อความในการใช้คลื่นความถี่ หากกรณีดังกล่าวปรากฏขึ้นให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบจาก การกระทำนั้นแจ้งเตือนให้ผู้กระทำทราบถึงการกระทำนั้นก่อน เพื่อให้โอกาสผู้กระทำได้แก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้อง โดยไม่รีบใช้วิธีการแจ้งความร้องทุกข์ดำเนินคดี เพื่อมีเจตนาถ่วงล่าช้าแก่ผู้ร้องเรียน หรือหวังผล ในทางคดี แต่ให้ร่วมกันหาสาเหตุ หาวิธีระงับ เยียวยา และแก้ไขให้ถูกต้อง หากผู้กระทำทราบถึงการกระทำนั้น แล้วยังไม่รีบแก้ไข หรือฝ่าฝืนไม่ระงับผลร้ายจากการกระทำดังกล่าวให้ผู้ที่ถูกกระทำยื่นร้องเรียนต่อคณะกรรมการ พิจารณาร้องเรียนภายในระยะเวลาที่กำหนด

๗. สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.)

ได้กำหนดแนวทางการกำกับดูแลตนเองให้มีประสิทธิภาพตามกรอบมาตรฐานจริยธรรม จรรยาบรรณ และความรับผิดชอบต่อ พัฒนาโดยมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ร่วมกับกลุ่มงานส่งเสริมการแข่งขันและกำกับดูแลกันเอง สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) มีสาระสำคัญของจริยธรรมและการกำกับดูแลกันเองในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ดังนี้

๑. กำหนดกรอบจริยธรรมและจรรยาบรรณ เป็น ๒ ระดับ ได้แก่

๑.๑ ระดับองค์กรในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ๘ ข้อ ได้แก่ หลักผลประโยชน์สาธารณะ หลักความเป็นอิสระ หลักสิทธิมนุษยชน หลักความสุจริตซื่อสัตย์ หลักความโปร่งใส หลักการยอมรับการตรวจสอบ หลักธรรมาภิบาล หลักความคุ้มค่า

๑.๒ ระดับผู้ประกอบการวิชาชีพกระจายเสียงและโทรทัศน์ ๑๔ หลักการ ได้แก่ จริยธรรม ความเป็นอิสระ สิทธิมนุษยชน ความทั่วถึง หลักความเท่าเทียม ความหลากหลาย การพัฒนา หลักพื้นที่สาธารณะ หลักความถูกต้องเที่ยงตรง วัตถุประสงค์ หลักความไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด ความสมดุลเป็นธรรม ผลประโยชน์สาธารณะ และหลักเกียรติยศศักดิ์ศรี

๒. กำหนดแนวทางปฏิบัติด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณของการประกอบวิชาชีพ ๘ หลักการ ได้แก่

- ๒.๑ ข้อมูลข่าวสารที่ ถูกต้อง เที่ยงตรง ครบถ้วน สมดุล และเป็นธรรม
- ๒.๒ สิทธิมนุษยชน สิทธิส่วนบุคคล สิทธิในครอบครัวเกียรติยศชื่อเสียงข้อมูลส่วนตัว
- ๒.๓ ความอิสระทางวิชาชีพ ความรับผิดชอบต่อสังคม ผลกระทบต่อผู้บริโภค
- ๒.๔ เคารพในลิขสิทธิ์และทรัพย์สินทางปัญญา
- ๒.๕ ส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของชาติเพื่อสร้างสรรค์สังคม ตลอดจนค่านิยมอันดีงามและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๒.๖ ปกป้องเด็กและเยาวชนจากเนื้อหาที่มีความเสี่ยงและเด็กที่ปรากฏในสื่อ
- ๒.๗ การให้พื้นที่สาธารณะ ข่าวสารสาธารณะ ในเหตุการณ์สาธารณะที่สำคัญ
- ๒.๘ การสื่อสารที่สร้างความเกลียดชัง

ส่วนที่ ๓ การพัฒนาสมรรถนะของสื่อสารมวลชน

การพัฒนาสมรรถนะของสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่

หากกล่าวถึงนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ สำหรับเอกสารฉบับนี้จะมุ่งเน้นไปที่นักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย และบัณฑิตใหม่ที่กำลังจะเข้าสู่ตลาดแรงงาน ที่ผ่านมามีงานวิจัยที่มีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์เกี่ยวในด้านการสื่อสารมวลชนไว้หลายมุมมอง และมีข้อค้นพบที่แตกต่างกันออกไป ที่อาจกล่าวได้ว่าในหลายๆ เรื่องมาจากหลายวัตถุประสงค์ โดยมุมมองหนึ่งของงานวิจัยในปี ๒๕๔๑ เรื่อง แนวโน้มของวิชาชีพด้านสื่อสารมวลชนในประเทศไทยภายหลังภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ของ วราภรณ์ ชี้อประดิษฐ์กุล และคณะ (๒๕๔๑) ที่กล่าวสะท้อนมุมมองและเห็นมุมมองแนวโน้ม ณ ขณะนั้น มาจนถึงขณะนี้ว่า “...คงปฏิเสธไม่ได้ว่า เป้าหมายการผลิตบัณฑิตด้านการสื่อสารมวลชนเป็นไปเพื่อรองรับ ความต้องการขององค์กรสื่อมวลชน ทั้งองค์กรสื่อขนาดใหญ่และขนาดต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงสื่อมวลชนท้องถิ่น ทางเดียวที่จะนำพาบัณฑิตของตนเข้าสู่องค์กรสื่อมวลชนได้ในขณะนั้นคือ สถาบันการศึกษาจะต้องคำนึงถึงการผลิตบัณฑิตที่มีศักยภาพหลากหลายและมีขีดความสามารถสูงกว่าเดิม และต้องมองถึงความต้องการขององค์กรหรือผู้ประกอบการอย่างแท้จริง...”

บทความวิชาการในปีต่อ ๆ มา เช่น ผลงานของ ศุภศิลป์ กุลจิตต์เจือวงศ์ (๒๕๕๗) ที่กล่าวไว้ว่า “...ผู้ประกอบการยังคงให้ความสำคัญกับทรัพยากรบุคคล ที่จักต้องมีการคัดเลือกคุณภาพของบัณฑิตให้มีความเหมาะสมกับสถานประกอบการ ปริมาณของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีนั้น จึงไม่ใช่ปัจจัยสำคัญเท่ากับคุณภาพของบัณฑิตที่สามารถแสดงศักยภาพได้ตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการ ...ซึ่งสถานประกอบการมีสิทธิในการเลือกบัณฑิตที่ตรงกับความต้องการขององค์กร และเกิดการแย่งชิงบุคลากรที่มีคุณภาพตลอดจนสามารถตอบสนองในความต้องการขององค์กรได้สูงสุด...”

ปัจจุบันแต่ละสถาบันที่จัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษานั้น มีการกำหนดคุณลักษณะของบัณฑิตที่มีความแตกต่างและหลากหลายซึ่งเป็นไปตามนักคิดที่กำหนดขึ้น ทั้งนี้การศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถเชิงศาสตร์ศิลป์ในสาขาวิชาต่างๆ ต่อจากการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีบทบาทอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศที่ครอบคลุมทุกมิติในสังคม ส่งผลให้สถาบันการศึกษาต้องผลิตบัณฑิตที่มีความสอดคล้องกับสังคมและรวมถึงองค์กรในทุกภาคส่วน ทั้งนี้โดยให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการ ที่ประกอบด้วย ๔ ด้าน คือ (ราชกิจจานุเบกษา, ๒๕๕๔)

๑. ด้านการผลิตบัณฑิต เป็นการพัฒนาอัตรากำลังคน และการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนในระดับสูงขึ้นไป โดยเป็นไปตามคุณลักษณะ จุดเน้นของสถาบัน จากการพัฒนาการเรียนการสอนทั้งในและนอกหลักสูตร เพื่อสนองตอบต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาของประเทศ

๒. ด้านการวิจัย เป็นการส่งเสริมให้บุคลากรทางการศึกษามีสมรรถนะในการทำงานวิจัยและการสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานภายนอกเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม รวมถึงก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณชน

๓. ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม ที่เป็นการดำเนินการโดยนิสิตนักศึกษาของสถาบัน บุคลากรของสถาบัน กิจกรรมส่วนใหญ่ จะเป็นการพัฒนาชุมชนและสิ่งแวดล้อมการช่วยเหลือกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมเป็นการ

สร้างความเจริญก้าวหน้าและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคม โดยใช้ข้อมูลจากการบริการวิชาการ ในการพัฒนาและปรับปรุงเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ โดยสามารถทำได้ทั้งแบบให้เปล่า และสร้างแบบรายได้

๔. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการปลูกฝังให้มีความรู้ ตระหนักถึงคุณค่าทางวัฒนธรรมอันดีงาม ทั้งของระดับหน่วยงาน ระดับสถาบัน และระดับชาติ

นอกจากนี้ ตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่ให้สถาบันการศึกษาดำเนินการเพื่อให้ผู้บัณฑิตบรรลุผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวังซึ่งสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้ผู้บัณฑิตพึงมี ประกอบด้วย ๕ ด้าน ดังนี้

๑. ด้านคุณธรรม จริยธรรม หมายถึง การพัฒนานิสัยในการประพฤติอย่างมีคุณธรรม จริยธรรมและด้วยความรับผิดชอบทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม ความสามารถในการปรับ วิถีชีวิตในความขัดแย้งทางค่านิยม การพัฒนานิสัยและการปฏิบัติตามศีลธรรม ทั้งใน เรื่องส่วนตัวและสังคม

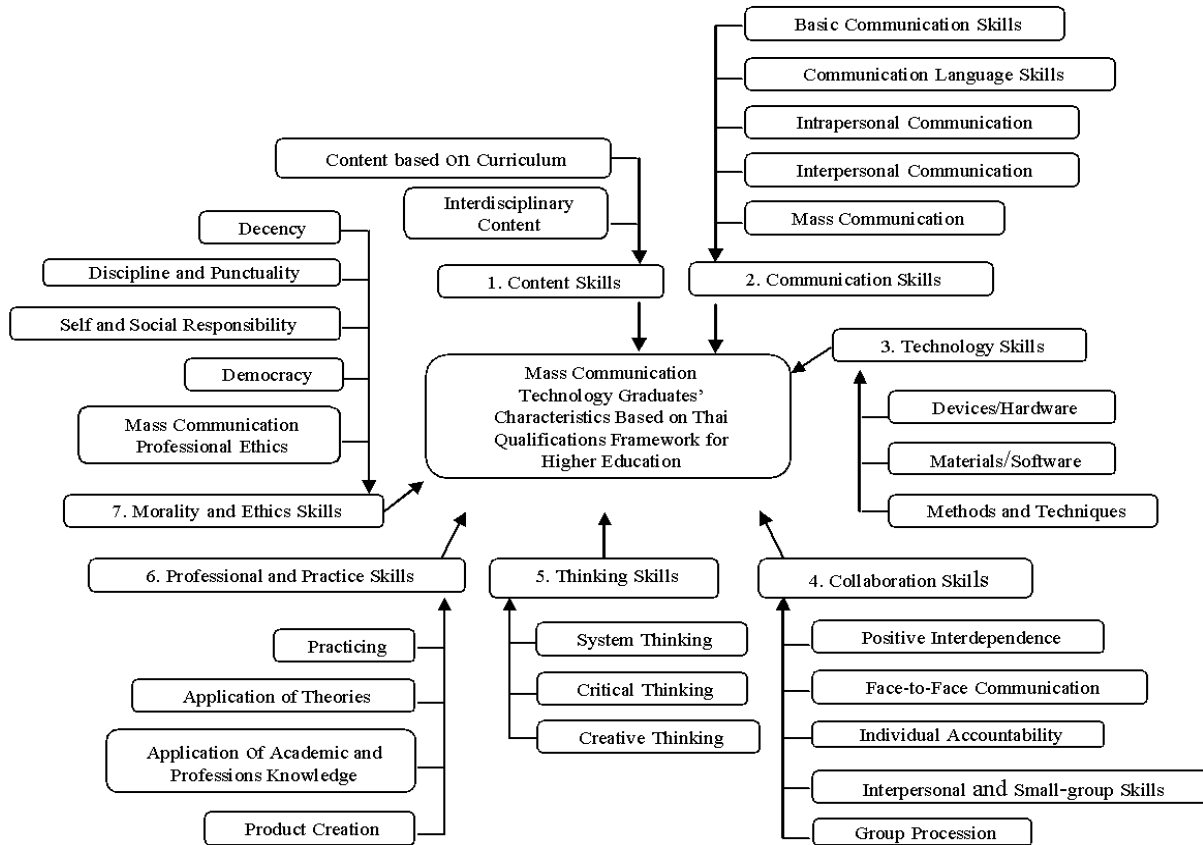
๒. ด้านความรู้ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ การนึกคิดและการนำเสนอข้อมูล การวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงในหลักการ ทฤษฎี ตลอดจนกระบวนการต่างๆ และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง

๓. ด้านทักษะทางปัญญา หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์และใช้ความรู้ ความเข้าใจในแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และกระบวนการต่างๆ ในการวิเคราะห์และการแก้ปัญหา เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ๆที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน

๔. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ หมายถึง ความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม การแสดงถึงภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบ ต่อตนเองและสังคม ความสามารถในการวางแผนและรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเอง

๕. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข ความสามารถในการใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์และสถิติความสามารถในการสื่อสารทั้งพูด การเขียน และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

โดยแสดงตามภาพที่ ๒-๒ (Papattha, Nilsook & Jeerungsuwan, 2015)

ภาพที่ ๒-๒ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา ทางด้านเทคโนโลยีทางการสื่อสาร

หลักสูตรการพัฒนาสื่อมวลชนในปัจจุบัน

หลักสูตรพัฒนาบุคลากรด้านสื่อสารมวลชนของประเทศไทยมีการดำเนินการโดยหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงทางด้านสื่อสารมวลชน กับหน่วยงานภาคเอกชนในรูปแบบขององค์กรทางวิชาชีพ ในปัจจุบันมีการดำเนินการ ดังนี้ (๑) หน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ กรมประชาสัมพันธ์ กับสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (๒) หน่วยงานภาคเอกชน เช่น สถาบันอิศรา สมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย เป็นต้น โดยหลักสูตรจะแบ่งออกได้ ๒ กลุ่มหลัก ได้แก่ หลักสูตรเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาทักษะทางวิชาชีพ กับหลักสูตรเชิงบริหารจัดการทางวิชาชีพ แบ่งออกเป็น ๓ ระดับ ได้แก่ ระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง สำหรับระดับต้นส่วนใหญ่จะเป็นการปูพื้นฐานร่วมกับการพัฒนาทักษะทางวิชาชีพขั้นต้นเป็นหลัก ส่วนระดับกลางจะมุ่งเน้นพัฒนาทักษะทางวิชาชีพขั้นสูงร่วมกับการบริหารจัดการทางวิชาชีพซึ่งจะเป็นตัวกลางเชื่อมการปฏิบัติงานระหว่างระดับปฏิบัติกับระดับบริหาร และระดับสูงจะมุ่งเน้น

การบริหารจัดการทางด้านวิชาชีพ การปฏิบัติพร้อมการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้อง ตลอดจนการวางแผนกับนโยบายทางด้านสื่อสารมวลชนขององค์กร ซึ่งบางองค์กรสามารถดำเนินการได้ครบทั้ง ๓ ระดับ และมีบางองค์กรสามารถดำเนินการได้บางระดับ โดยจำแนกตามประเภทหน่วยงานดังต่อไปนี้

หน่วยงานภาครัฐ

(๑) สถาบันการประชาสัมพันธ์ กรมประชาสัมพันธ์

เป็นหน่วยงานหลักในการพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานทางด้านสื่อสารมวลชนตามแผนการปฏิรูปประเทศ แบ่งการฝึกอบรมออกเป็น ๓ ระดับ ดังนี้

๑. ระดับต้น ได้แก่

- หลักสูตรนักประชาสัมพันธ์ดิจิทัล Smart PR

เป็นหลักสูตรสำหรับผู้รับผิดชอบงานประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน หรือผู้นำชุมชน สามารถผลิตและเผยแพร่สื่อดิจิทัล สื่อสารและอธิบายข้อมูลข่าวสาร นโยบายสำคัญ ให้ประชาชนรับรู้ เข้าใจ เชื่อมั่น และนำไปเผยแพร่ต่อมีตามช่องทางในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง รวดเร็วและครบถ้วน มีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้รับผิดชอบงานประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน หรือผู้นำชุมชน โดยเนื้อหาจะมุ่งเน้นที่ การรู้เท่าทันสื่อดิจิทัลและแนวโน้มดิจิทัลในอนาคต หลักการเขียนและสร้างสรรค์ประเด็นพร้อมฝึกปฏิบัติ การผลิตและเผยแพร่สื่อดิจิทัลพร้อมฝึกปฏิบัติ เทคนิคการสร้างสรรค์สื่อดิจิทัล และนำเสนอผลการฝึกปฏิบัติ การวิพากษ์ผลงาน ตลอดจนการสร้างเครือข่ายสำหรับปฏิบัติงานร่วมกันในอนาคต

- หลักสูตรเทคนิคการเป็นพิธีกร

เป็นหลักสูตรสำหรับผู้ที่ทำหน้าที่ด้านประชาสัมพันธ์ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน บุคลากรของกรมประชาสัมพันธ์และบุคคลทั่วไปให้มีความรู้ ทักษะด้านพิธีกร สามารถพูด และทำหน้าที่พิธีกรในงาน พิธีกรต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง และมีหลักการ มีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ด้านประชาสัมพันธ์ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และบุคลากรของกรมประชาสัมพันธ์ ผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการพูดในงานต่าง ๆ ของหน่วยงานทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่สนใจงานด้านพิธีกร และบุคคลทั่วไป โดยเนื้อหาจะมุ่งเน้นที่ความรู้พื้นฐานสำหรับงานพิธีกร เทคนิคการเป็นพิธีกร การพัฒนาบุคลิกภาพสำหรับการเป็นพิธีกร การเขียนสคริปต์ และฝึกปฏิบัติ การเตรียมความพร้อมการเป็นพิธีกร เดี่ยว/คู่ (เป็นทางการและไม่เป็นทางการ) ฝึกปฏิบัติการเป็นพิธีกรบนเวทีในงานที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ตลอดจนการรู้เท่าทันสื่อพิธีกรในยุคดิจิทัล

- หลักสูตรงานเขียนเพื่อการประชาสัมพันธ์ดิจิทัล

เป็นหลักสูตรสำหรับผู้ที่ทำหน้าที่ด้านประชาสัมพันธ์ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการเขียนเพื่อการประชาสัมพันธ์ดิจิทัล โดยสามารถออกแบบและสร้างสรรค์งานเขียนเพื่อการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ได้อย่างถูกวิธี เป็นการฝึกทักษะ พัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานด้านงานเขียนเพื่อการประชาสัมพันธ์ให้ดียิ่งขึ้น และเสริมสร้างประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการประชาสัมพันธ์อันจะก่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดี มีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ปฏิบัติงานด้านการประชาสัมพันธ์ และ ประชาชนทั่วไปที่สนใจในงานเขียนเพื่อการประชาสัมพันธ์ดิจิทัล โดยเนื้อหาจะมุ่งเน้นที่หลักการเขียนเพื่อการประชาสัมพันธ์และเพื่อสร้างภาพลักษณ์ การจัดทำสื่อ Infographics

เพื่อการประชาสัมพันธ์ หลักการเขียนข่าวประชาสัมพันธ์ดิจิทัล หลักการเขียนบทความดิจิทัล หลักการเขียนเพื่อการประชาสัมพันธ์ดิจิทัลประเภทการเขียนสุนทรพจน์เพื่อการประชาสัมพันธ์ การเขียนประกาศหรือแถลงการณ์ การเขียนคำขวัญ / สปอต / อักษรวิง / Banner ทาง Website การเขียนประชาสัมพันธ์กึ่งโฆษณา (Advertorial) ตลอดจนการสร้างเครือข่ายสำหรับปฏิบัติงานร่วมกันในอนาคต

- **หลักสูตรนักจัดรายการวิทยุกระจายเสียงดิจิทัล**

เป็นหลักสูตรสำหรับผู้ที่ทำหน้าที่ด้านประชาสัมพันธ์ให้มีความรู้ ความเข้าใจในหลักวิชาการจัดรายการวิทยุกระจายเสียงดิจิทัล เพื่อสื่อสารกับประชาชนให้เข้าถึงง่าย ถูกต้อง ชัดเจน และรวดเร็ว เรียนรู้สื่อในยุคปัจจุบันที่มีการเจริญเติบโตไปอย่างไร้ขีดจำกัด พัฒนาทักษะด้านการพูด อ่านออกเสียงภาษาไทย และเทคนิคในการจัดรายการวิทยุกระจายเสียงดิจิทัลที่ถูกต้องสู่การเป็นมืออาชีพและได้รับความรู้ในเรื่องพระราชบัญญัติ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศที่เกี่ยวข้องกับกิจการวิทยุกระจายเสียง ตระหนักต่อความรับผิดชอบในการจัด รายการวิทยุที่มีผลกระทบต่อสังคมและกฎหมายคอมพิวเตอร์ มีกลุ่มเป้าหมายเป็น ข้าราชการกรมประชาสัมพันธ์จากส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ข้าราชการ พนักงานของรัฐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชนและประชาชนทั่วไป โดยเนื้อหาจะมุ่งเน้นที่การรู้เท่าทันสื่อและจรรยาบรรณ นักจัดรายการวิทยุกระจายเสียงดิจิทัล หลักการจัดการวางแผนผลิตและการสร้างสรรค์เนื้อหารายการวิทยุกระจายเสียง ด้วยระบบดิจิทัล การพัฒนาการใช้เสียง และเทคนิคการพูด การสัมภาษณ์ในรายการวิทยุกระจายเสียง เทคนิคการเป็นผู้ดำเนินรายการวิทยุกระจายเสียงในยุคดิจิทัล การใช้อุปกรณ์โทรศัพท์มือถือติดต่อและผลิตสื่อวิทยุกระจายเสียงในยุคดิจิทัล การจัดรายการวิทยุกระจายเสียง การปรับตัวในยุคดิจิทัลสำหรับนักจัดรายการวิทยุกระจายเสียง นำเสนอผลงานและวิพากษ์ผลงานจากการผลิตรายการ ตลอดจนการสร้างเครือข่ายสำหรับปฏิบัติงานร่วมกันในอนาคต

- **หลักสูตรผู้ประกาศในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ระดับต้น (โครงการความร่วมมือ กสทช.)**

เป็นหลักสูตรสำหรับผู้ที่ทำหน้าที่ด้านประชาสัมพันธ์ให้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในความรู้ต่างๆ ที่เกี่ยวกับด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ สามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการเตรียมความพร้อมในการเข้ารับการทดสอบเพื่อขอรับบัตรผู้ประกาศในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ จากสำนักงาน กสทช. อีกทั้งเพื่อตระหนักถึงความสำคัญ ของการทำหน้าที่สื่ออย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีเครือข่ายของผู้ปฏิบัติงานใน แวดวงวิชาชีพกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ต่อไป มีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ประกาศ ผู้ดำเนินรายการ หรือผู้จัดรายการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ของ หน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยเนื้อหาจะมุ่งเน้นที่ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ กฎหมายที่ต้องรู้ สิทธิผู้บริโภค เทคนิคการจัดรายการประเภทต่างๆ รูปแบบการกำกับดูแลในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ คุณธรรม จริยธรรมและความน่าเชื่อถือของสื่อ กิจกรรมเครือข่ายสัมพันธ์ บทบาทสื่อต่อความรับผิดชอบต่อสังคม การใช้ภาษาอย่างไรให้สื่อสารสำเร็จ และฝึกปฏิบัติทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

- **หลักสูตรการจัดทำแผนงานประชาสัมพันธ์แบบครบวงจร**

เป็นหลักสูตรสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ กระบวนการดำเนินงาน การวางแผนงานประชาสัมพันธ์แบบครบวงจร โดยสามารถเขียนแผนงานประชาสัมพันธ์ได้อย่างถูกต้อง ฝึกทักษะ พัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานด้านการประชาสัมพันธ์ โดยสามารถดำเนินงาน และวางแผนงานประชาสัมพันธ์ได้อย่างถูกต้อง และเสริมสร้างประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการประชาสัมพันธ์ อันจะก่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีแก่องค์กร มีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ปฏิบัติงานด้านการประชาสัมพันธ์ และประชาชนทั่วไปที่สนใจ โดยเนื้อหาจะมุ่งเน้นที่แนวคิด หลักการ กระบวนการในวางแผนและจัดทำแผนงานประชาสัมพันธ์ เทคนิคการเลือกใช้สื่อและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย การประเมินงานประชาสัมพันธ์ ตลอดจนการสร้างเครือข่ายสำหรับปฏิบัติงานร่วมกันในอนาคต

- **หลักสูตรพัฒนาศักยภาพอาสาสมัครสนับสนุนงานวิทยุชุมชนช่วยเหลือสาธารณะ**

เป็นหลักสูตรสำหรับผู้ที่ทำหน้าที่ด้านประชาสัมพันธ์ให้มีความรู้ ความเข้าใจในหลักวิชาการจัดรายการวิทยุชุมชน และได้รับความรู้ในเรื่องพระราชบัญญัติ กฎ กระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศที่เกี่ยวข้องกับกิจการทางวิทยุชุมชน ตระหนักต่อความรับผิดชอบในการจัดรายการวิทยุที่มีผลกระทบต่อสังคม และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ปฏิบัติงานด้านการประชาสัมพันธ์ และประชาชนทั่วไปที่สนใจ โดยเนื้อหาจะมุ่งเน้นที่การรู้เท่าทันสื่อและจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องกับวิทยุชุมชน หลักการจัด การวางแผนผลิต และการสร้างสรรค์เนื้อหารายการวิทยุชุมชน การจัดรายการวิทยุชุมชน ตลอดจนการสร้างเครือข่ายสำหรับปฏิบัติงานร่วมกันในอนาคต

- **หลักสูตรสื่อมวลชนสัมพันธ์ หรือหลักสูตร นักประชาสัมพันธ์มืออาชีพแบบบูรณาการ – Integrated Professional Public Relations Officer**

เป็นหลักสูตรสำหรับผู้ที่ทำหน้าที่ด้านประชาสัมพันธ์ได้เพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจในงานประชาสัมพันธ์ ที่ถูกต้องตามหลัก วิชาการ สามารถบริหารจัดการข้อมูลข่าวสารได้โดยเน้นหลักการสร้างความสัมพันธ์กับสื่อมวลชน อันเป็นกลไก ให้การประชาสัมพันธ์ประสบความสำเร็จ ส่งเสริมให้ผู้เข้ารับการอบรมมีทักษะในการคิดเชิงสร้างสรรค์ เพื่อการพัฒนางานประชาสัมพันธ์ในองค์กร เสริมสร้างประสบการณ์ และพัฒนาการปฏิบัติงานสู่ความเป็นนักประชาสัมพันธ์มืออาชีพ รู้เท่าทันการประชาสัมพันธ์ในยุคดิจิทัล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเครือข่ายงานประชาสัมพันธ์ มีกลุ่มเป้าหมายเป็นข้าราชการพลเรือน ทหาร ตำรวจ องค์กรอิสระ รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน ระดับปฏิบัติการ ที่ปฏิบัติงานด้านการประชาสัมพันธ์หรืองานด้านสื่อสารมวลชน โดยเนื้อหาจะมุ่งเน้นที่การคิดสร้างสรรค์เชิงประชาสัมพันธ์และการบริหารทัศนคติ สื่อมวลชนสัมพันธ์กับงานประชาสัมพันธ์ หลักการบริหารสื่อมวลชนสัมพันธ์ Mass Media & Digital Media Engagement คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณของนักประชาสัมพันธ์ บุคลิกภาพของนักประชาสัมพันธ์ เทคนิคการเป็นพิธีกร และการพูดเพื่อการประชาสัมพันธ์ การผลิตสื่อออนไลน์เพื่อการประชาสัมพันธ์ การสื่อสารภายในองค์กร การวางแผนสื่อแบบบูรณาการ การเขียนข่าวงานประชาสัมพันธ์ในยุคดิจิทัล การวิเคราะห์สถานการณ์และปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ การบริหารจัดการข้อมูลข่าวสารเพื่อการประชาสัมพันธ์ (Information Operation for PR) การปฏิบัติงานประชาสัมพันธ์ในสถานการณ์วิกฤติ การสร้างตราสินค้า กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์สมัยใหม่ การสร้างความสัมพันธ์

กับสื่อในยุคดิจิทัล เทคนิคการจัดแถลงข่าว / การจัดกิจกรรมพิเศษเพื่อการประชาสัมพันธ์ เทคนิคการถ่ายภาพเพื่อ
งานประชาสัมพันธ์ การประชาสัมพันธ์องค์กรผ่านสื่อออนไลน์ การเสวนาในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับงานการ
ประชาสัมพันธ์และสื่อสารมวลชน การเสริมสร้างพัฒนาทีมงานด้านการประชาสัมพันธ์ กิจกรรมฝึกทักษะการใช้
เสียง กิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์นักประชาสัมพันธ์ (ฝึกทักษะลีลาศ) ฝึกปฏิบัติการวิเคราะห์ข้อมูล การจัดทำ
รายงาน นำเสนอผลงาน และวิพากษ์ผลงาน จากการศึกษาดูงาน กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ (การฝึกเป็นพิธีกร การจัด
กิจกรรม การขับร้องเพลง) ตลอดจนการสร้างเครือข่ายสำหรับปฏิบัติงานร่วมกันในอนาคต

- **หลักสูตรพัฒนาการสื่อสารยุคดิจิทัล**

เป็นหลักสูตรสำหรับผู้ที่ทำหน้าที่ด้านประชาสัมพันธ์ภาครัฐ สามารถดำเนินการประชาสัมพันธ์ข้อมูล
ข่าวสารขององค์กร ให้ตรงตามความต้องการและเข้าถึงประชาชนกลุ่มเป้าหมายในยุคดิจิทัล เพิ่มทักษะ ความรู้ใน
การผลิตและเผยแพร่สื่อดิจิทัล ในการประชาสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพ และรู้เท่าทันสื่อยุคดิจิทัล และสามารถ
วิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร มาใช้ในการประชาสัมพันธ์องค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีกลุ่มเป้าหมายเป็นบุคลากร
ด้านสื่อสารมวลชน ที่สังกัดกรมประชาสัมพันธ์ ข้าราชการพลเรือน ทหาร ตำรวจ องค์กรอิสระ รัฐวิสาหกิจ
ผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดการข้อมูลข่าวสาร ภาครัฐของหน่วยงาน โดยเนื้อหาจะมุ่งเน้นที่เทคนิคการสื่อสารในยุค
ดิจิทัล การประชาสัมพันธ์ในยุคดิจิทัล แบ่งกลุ่มออกแบบประชาสัมพันธ์ในยุคดิจิทัล การบริหารจัดการข้อมูล
ข่าวสารยุคดิจิทัล การนำเสนอข้อมูลข่าวสารยุคดิจิทัล การผลิตและเผยแพร่สื่อดิจิทัล นำเสนอการประชาสัมพันธ์
ยุคดิจิทัล

๒ ระดับกลาง ได้แก่

- **หลักสูตรกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ (Strategic PR Management)**

เป็นหลักสูตรสำหรับผู้ที่ทำหน้าที่ด้านประชาสัมพันธ์ได้มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการวางแผน
กลยุทธ์ การประชาสัมพันธ์ในยุคดิจิทัล เสริมศักยภาพการคิดเชิงกลยุทธ์เชิงสร้างสรรค์และเชิงบูรณาการ เพื่อ
พัฒนางานประชาสัมพันธ์ ให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อตนเองและหน่วยงาน โดยมีการสร้างเครือข่ายเพื่อบูรณาการ
การทำงานร่วมกัน มีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ที่รับผิดชอบงานประชาสัมพันธ์เชิงกลยุทธ์ขององค์กรหรือปฏิบัติงานที่
มีส่วนเกี่ยวข้องกับ งานประชาสัมพันธ์และสื่อสารมวลชนโดยต้องดำรงตำแหน่งปัจจุบันไม่น้อยกว่า ๒ ปี นับถึงวัน
เปิดการอบรม โดยเนื้อหาจะมุ่งเน้นที่คุณธรรม จริยธรรม นักประชาสัมพันธ์ การคิดเชิงกลยุทธ์ การสร้างภาวะผู้นำ
การประชาสัมพันธ์เชิงบูรณาการ การสื่อสารในสังคมพหุวัฒนธรรม แนวโน้มและสถานการณ์การประชาสัมพันธ์ใน
ยุคดิจิทัล การวางแผนกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์องค์กร ความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social
Responsibility : CSR) การบริหารลูกค้าสัมพันธ์ (Customer Relationship Management : CRM) การสื่อสาร
การตลาดเชิงบูรณาการ (Integrated Marketing Communication : IMC) กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์องค์กรผ่าน
สื่อออนไลน์ การประชาสัมพันธ์ในภาวะวิกฤต (Crisis Public Relations) การตลาดธุรกิจบริการ (Service
Marketing) กลยุทธ์การสร้างและสื่อสารแบรนด์องค์กร การออกแบบเนื้อหาเพื่อการประชาสัมพันธ์ออนไลน์
การรณรงค์และออกแบบกิจกรรมเพื่อการประชาสัมพันธ์ การบริหารโครงการและประเมินผลการประชาสัมพันธ์

การเสวนาทางวิชาการในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ร่วมสมัย การวิเคราะห์ผู้รับสารในสังคม พหุวัฒนธรรม การพัฒนาบุคลิกภาพนักประชาสัมพันธ์ กิจกรรมส่งเสริมประสบการณ์นักประชาสัมพันธ์ (ฝึกทักษะลีลาศ/การร้องเพลง) เทคนิคการพูดเพื่อการนำเสนอ กิจกรรมเสริมสร้างพัฒนาที่ทีมงานการประชาสัมพันธ์สำหรับผู้บริหารระดับกลาง ประชุมกลุ่มเพื่อเตรียมความพร้อมการจัดเสวนา ประชุมกลุ่มเตรียมงาน การศึกษาดูงานในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน ฝึกปฏิบัติการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดทำรายงาน กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ตลอดจนการสร้างเครือข่ายสำหรับปฏิบัติงานร่วมกันในอนาคต

- **หลักสูตรเทคนิคการพูดสำหรับนักบริหาร**

เป็นหลักสูตรสำหรับนักบริหารได้เพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และทัศนคติด้านการพูดในที่สาธารณะ แบบมีออาชีพ สามารถพูดได้อย่างถูกต้อง น่าสนใจ และมีหลักการ ตลอดจนส่งเสริมให้เกิดการประสานงานระหว่างผู้เข้ารับการอบรม สร้างเครือข่ายระหว่างหน่วยงาน ผู้บริหารองค์กรได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์เกิดความเข้าใจอันดีและความร่วมมือระหว่างกัน มีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้บริหารขององค์กร ตำแหน่งผู้บริหารระดับกลางขึ้นไป ทั้งภาครัฐราชการ และภาคเอกชน โดยเนื้อหาจะมุ่งเน้นที่หลักการและทักษะพื้นฐานในการพูด เทคนิคการพูด การใช้ไหวพริบปฏิภาณในการพูด เพื่อสร้างบรรยากาศ เทคนิคการพูดให้สัมภาษณ์สำหรับนักบริหาร การพัฒนาบุคลิกภาพสำหรับนักบริหาร การสื่อสารยุคดิจิทัล และการรู้เท่าทันสื่อยุคดิจิทัล การพูดสำหรับผู้บริหาร ฝึกปฏิบัติการพูดบนเวทีในโอกาสต่างๆ ฝึกปฏิบัติการพูดตามสถานการณ์ที่กำหนด ฝึกปฏิบัติการให้สัมภาษณ์สื่อมวลชน การสรุปความและพูดนำเสนอที่ประชุมผู้บริหาร ฝึกปฏิบัติการพูดเพื่อการเข้าสังคม เพื่อเสริมประสบการณ์สำหรับผู้บริหารตลอดจนการสร้างเครือข่ายสำหรับปฏิบัติงานร่วมกันในอนาคต

- **หลักสูตรผู้ประกาศในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ระดับกลาง (โครงการความร่วมมือ กสทช.)**

เป็นหลักสูตรสำหรับผู้ที่ทำหน้าที่ด้านประชาสัมพันธ์ให้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในความรู้ต่างๆ ที่เกี่ยวกับด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ สามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการเตรียมความพร้อมในการเข้ารับการทดสอบเพื่อขอรับบัตรผู้ประกาศในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ จากสำนักงาน กสทช. อีกทั้งเพื่อตระหนักถึงความสำคัญ ของการทำหน้าที่สื่ออย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีเครือข่ายของผู้ปฏิบัติงานใน แวดวงวิชาชีพกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ต่อไป มีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ประกาศ ผู้ดำเนินรายการ หรือผู้จัดรายการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ของ หน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยเนื้อหาจะมุ่งเน้นที่ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองกับสื่อในบริบทของประชาสังคม เอเชีย สิทธิของสื่อในการสื่อสารและการประกอบการ สิทธิและหน้าที่ของพลเมือง ทักษะของผู้ดำเนินรายการ เทคโนโลยีในอนาคต ความคิดสร้างสรรค์ในการผลิตรายการ การสื่อสารเพื่อการพัฒนา สื่อกับความน่าเชื่อถือในสังคม การแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม กิจกรรมเครือข่ายสัมพันธ์ จิตวิทยาสังคม ทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และฝึกปฏิบัติเทคนิคการใช้เสียงจัดรายการ/อ่านข่าว

๓ ระดับสูง ได้แก่

- **หลักสูตรนักบริหารงานประชาสัมพันธ์ระดับสูง**

เป็นหลักสูตรสำหรับเพิ่มพูนความรู้และสร้างเสริมสมรรถนะด้านการบริหารองค์กร และความเป็นผู้นำองค์กร ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง เสริมสร้างศักยภาพในการบริหารงานประชาสัมพันธ์ท่ามกลางสภาวะการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์สื่อในโลกดิจิทัล ส่งเสริมให้มีการสร้างเครือข่ายงานประชาสัมพันธ์ตลอดจนบูรณาการทำงานร่วมกัน มีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ที่รับผิดชอบการบริหารงานประชาสัมพันธ์ขององค์กร หรือปฏิบัติงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานประชาสัมพันธ์และสื่อสารมวลชน โดยต้องดำรงตำแหน่งปัจจุบันไม่น้อยกว่า ๑ ปี โดยเนื้อหาจะมุ่งเน้นที่การปรับเปลี่ยนเป็นองค์กรดิจิทัล การบริหารองค์กรในยุคดิจิทัล กลยุทธ์การสร้างภาพลักษณ์องค์กร (Image Building Strategies) การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล การสื่อสารภายในองค์กร (Internal PR and Cultivation) การปฏิบัติการเพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติ (Persuasion and Attitude Changes) การบริหารจัดการข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data and Analytics) คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในองค์กร การประชาสัมพันธ์ให้ตอบสนองความต้องการและเข้าถึงประชาชน การวางแผนการประชาสัมพันธ์เชิงกลยุทธ์ (Strategic Public Relations Planning) การสื่อสารนโยบายสู่สาธารณะ การบริหารจัดการข้อมูลข่าวสารยุคดิจิทัล อิทธิพลของโซเชียลต่อการสื่อสาร

ฝึกปฏิบัติการสื่อสารด้วยโซเชียลมีเดีย กลยุทธ์ข้อมูลข่าวสารและช่องทางการเผยแพร่ (Content & Channel Strategies) การปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเป้าหมายยุคดิจิทัล (Digital Engagement) กลยุทธ์การสื่อสารการตลาดแบบบูรณาการ (IMC Strategies) การประชาสัมพันธ์ยุคดิจิทัล (Digital PR) การประชาสัมพันธ์ในภาวะวิกฤติ (Communication in a Crisis) เทคนิคและเครื่องมือการประชาสัมพันธ์ (PR Tactics and Tools) การบริหารสื่อมวลชนสัมพันธ์ (Managing Media Relations) ฝึกปฏิบัติ การให้สัมภาษณ์รายการและข่าวโทรทัศน์ การจัดกิจกรรมเพื่อการประชาสัมพันธ์ (Event Organization) การปฏิบัติการข่าวสารและโฆษณาชวนเชื่อ (IO and Propaganda)

การบริหารประเด็น (Issue Management) เทคนิคการบอกเล่าข้อมูลข่าวสารต่อสื่อมวลชนและสาธารณชน การประชาสัมพันธ์เพื่อการพัฒนาประเทศ การสื่อสารทางการเมือง (Political Communication) การคิดเชิงกลยุทธ์ เทคนิคการสื่อสารสำหรับผู้บริหารระดับสูง (Media Training for Executives) การพัฒนาบุคลิกภาพผู้บริหาร การเขียนรายงานและบทความทางวิชาการ สำหรับผู้บริหาร กิจกรรมเสริมสร้างพัฒนาทีมงานด้านการประชาสัมพันธ์สำหรับผู้บริหาร (Team Development in Public Relations for Executive) กิจกรรมเสริมสร้างทีมงานนักบริหาร ประชุมกลุ่มเตรียมงานการศึกษาดูงานในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน จัดทำรายงานข้อเสนอเชิงนโยบายด้านการประชาสัมพันธ์นโยบายโครงการองค์กรระดับประเทศ ตลอดจนการสร้างเครือข่ายสำหรับปฏิบัติงานร่วมกันในอนาคต

- **หลักสูตรโฆษกกระทรวง**

เป็นหลักสูตรสำหรับเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะในการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการด้านข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร และความรู้ในเชิงวิชาการ ประชาสัมพันธ์เพื่อการดำเนินงานด้านการทำหน้าที่โฆษกกระทรวงและตัวแทนหน่วยงานในการสื่อสาร และสร้างความรู้ความเข้าใจได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำหน้าที่ โฆษก การเป็นผู้แทนองค์กรแถลงต่อสื่อ และสื่อสารกับประชาชนตลอดจนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ด้านงานโฆษกกระทรวงกัน มีกลุ่มเป้าหมายเป็นโฆษกกระทรวงและผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่แถลงชี้แจงข้อมูลข่าวสารแก่สื่อมวลชน และประชาชนของหน่วยงานราชการ องค์กรอิสระต่าง ๆ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยเนื้อหาจะมุ่งเน้นที่การเป็นโฆษกกระทรวงมืออาชีพ (Professional Ministry's Spokesperson) การประชาสัมพันธ์กับกลยุทธ์การสื่อสารเพื่อการพัฒนาประเทศ : มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน (Public Relations and Communication Strategy) การบริหารจัดการข้อมูลข่าวสาร (Information Operation-IO) เทคนิคการสื่อสารสาธารณะในวาระสำคัญของชาติ (Public Communication Techniques for National Agenda) เทคนิคการให้สัมภาษณ์ / ฝึกปฏิบัติ (Techniques for Giving Interview / Practical Session in TV Studio) นำเสนอและวิพากษ์จากเทปบันทึก

การฝึกปฏิบัติเทคนิคการให้สัมภาษณ์ (Interview Techniques) การสร้างความสัมพันธ์กับสื่อมวลชนและสื่อสมัยใหม่ (Press Relations and Networking with New Media) เสวนา “บทบาทสื่อสมัยใหม่กับการสร้างชาติ” เสวนา “บทบาทของนักสื่อสารมวลชนและโฆษกกระทรวงกับการพัฒนา ประเทศ : มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” กิจกรรมดินเนอร์ทอล์ค (Dinner Talk) กิจกรรมเครือข่ายโฆษกสัมพันธ์

- **หลักสูตรผู้ประกาศในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ระดับสูง (โครงการความร่วมมือ กสทช.)**

เป็นหลักสูตรสำหรับผู้ที่ทำหน้าที่ด้านประชาสัมพันธ์ให้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในความรู้ต่างๆ ที่เกี่ยวกับด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ สามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการเตรียมความพร้อมในการเข้ารับการทดสอบเพื่อขอรับบัตรผู้ประกาศในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ จากสำนักงาน กสทช. อีกทั้งเพื่อตระหนักถึงความสำคัญของการทำหน้าที่สื่ออย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีเครือข่ายของผู้ปฏิบัติงานใน แวดวงวิชาชีพกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ต่อไป มีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ประกาศผู้ดำเนินรายการหรือผู้จัดรายการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ของ หน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยเนื้อหาจะมุ่งเน้นที่ความรู้ด้านยุทธศาสตร์เชิงรุกของกลุ่มประเทศอาเซียน ความรู้เกี่ยวกับ กสทช. กับสื่อ แนวโน้มโลกด้านสื่อสารมวลชน บริการธุรกิจสื่ออย่างมืออาชีพ สิทธิและหน้าที่ของพลเมืองและผู้บริโภค สื่อกับการกำกับดูแลตนเอง (Self-Regulation) กิจกรรมเครือข่ายสัมพันธ์ การดำเนินรายการสร้างสรรค์สังคม และความรู้เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมก่อนทดสอบเพื่อรับบัตรผู้ประกาศ

(๒) สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ**● หลักสูตรผู้ประกาศในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ระดับต้น**

เป็นหลักสูตรสำหรับผู้ที่ทำหน้าที่ด้านประชาสัมพันธ์ให้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในความรู้ต่างๆ ที่เกี่ยวกับด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ สามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการเตรียมความพร้อมในการเข้ารับการทดสอบเพื่อขอรับบัตรผู้ประกาศในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ จากสำนักงาน กสทช. อีกทั้งเพื่อตระหนักถึงความสำคัญ ของการทำหน้าที่สื่ออย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีเครือข่ายของผู้ปฏิบัติงานใน แวดวงวิชาชีพกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ต่อไป มีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ประกาศ ผู้ดำเนินรายการ หรือผู้จัดรายการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ของ หน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยเนื้อหาจะมุ่งเน้นที่ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ กฎหมายที่ต้องรู้ สิทธิผู้บริโภค เทคนิคการจัดรายการประเภทต่างๆ รูปแบบการกำกับดูแลในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ คุณธรรม จริยธรรมและความน่าเชื่อถือของสื่อ กิจกรรมเครือข่ายสัมพันธ์ บทบาทสื่อต่อความรับผิดชอบต่อสังคม การใช้ภาษาอย่างไรให้สื่อสารสำเร็จ และฝึกปฏิบัติทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

● หลักสูตรผู้ประกาศในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ระดับกลาง

เป็นหลักสูตรสำหรับผู้ที่ทำหน้าที่ด้านประชาสัมพันธ์ให้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในความรู้ต่างๆ ที่เกี่ยวกับด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ สามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการเตรียมความพร้อมในการเข้ารับการทดสอบเพื่อขอรับบัตรผู้ประกาศในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ จากสำนักงาน กสทช. อีกทั้งเพื่อตระหนักถึงความสำคัญ ของการทำหน้าที่สื่ออย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีเครือข่ายของผู้ปฏิบัติงานใน แวดวงวิชาชีพกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ต่อไป มีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ประกาศ ผู้ดำเนินรายการ หรือผู้จัดรายการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ของ หน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยเนื้อหาจะมุ่งเน้นที่ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองกับสื่อในบริบทของประชาสังคมอาเซียน สิทธิของสื่อในการสื่อสารและการประกอบกร สิทธิและหน้าที่ของพลเมือง ทักษะของผู้ดำเนินรายการ เทคโนโลยีในอนาคต ความคิดสร้างสรรค์ในการผลิตรายการ การสื่อสารเพื่อการพัฒนา สื่อกับความน่าเชื่อถือในสังคม การแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม กิจกรรมเครือข่ายสัมพันธ์ จิตวิทยาสังคม ทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และฝึกปฏิบัติเทคนิคการใช้เสียงจัดรายการ/อ่านข่าว

● หลักสูตรผู้ประกาศในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ระดับสูง

เป็นหลักสูตรสำหรับผู้ที่ทำหน้าที่ด้านประชาสัมพันธ์ให้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในความรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ สามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการเตรียมความพร้อมในการเข้ารับการทดสอบเพื่อขอรับบัตรผู้ประกาศในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ จากสำนักงาน กสทช. อีกทั้งเพื่อตระหนักถึงความสำคัญ ของการทำหน้าที่สื่ออย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีเครือข่ายของผู้ปฏิบัติงาน

ในแวดวงวิชาชีพกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ต่อไป มีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ประกาศ ผู้ดำเนินรายการ หรือผู้จัดรายการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ของ หน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยเนื้อหาจะมุ่งเน้นที่ความรู้ด้านยุทธศาสตร์เชิงรุกของกลุ่มประเทศอาเซียน ความรู้เกี่ยวกับ กสทช. กับสื่อ แนวโน้มโลกด้านสื่อสารมวลชน บริการธุรกิจสื่ออย่างมืออาชีพ สิทธิและหน้าที่ของพลเมืองและผู้บริโภค สื่อกับการกำกับดูแลตนเอง (Self-Regulation) กิจกรรมเครือข่ายสัมพันธ์ การดำเนินรายการสร้างสรรค์สังคม และ ความรู้เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมก่อนทดสอบเพื่อรับบัตรผู้ประกาศ

หน่วยงานภาคเอกชน

(๑) สถาบันสถาบันอิสรา

● หลักสูตรการสื่อสารมวลชนระดับต้น (กสต.)

เป็นหลักสูตรสำหรับเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพิ่มพูนความรู้และทักษะด้านการปฏิบัติหน้าที่ของสื่อมวลชนและผู้เกี่ยวข้อง ตระหนักถึงคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชน และประสานการทำงานร่วมกันระหว่างสื่อมวลชนกับนักวิชาการและภาคส่วนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง มีกลุ่มเป้าหมายเป็น (๑) ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนที่มีอายุการทำงานตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไป และมีอายุไม่เกิน ๓๐ ปี จากสื่อประเภทหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง และโทรทัศน์จากส่วนกลาง และท้องถิ่น (๒) นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชน มีอายุงานตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไป และอายุไม่น้อยกว่า ๒๕ ปี (๓) ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรพัฒนาเอกชน ที่มีอายุงานตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไป และมีอายุไม่น้อยกว่า ๒๕ ปี (๔) ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ ที่มีอายุงานตั้งแต่ ๕ ปี ขึ้นไป และมีอายุไม่เกิน ๓๕ ปี และ (๕) พนักงานองค์กรเอกชนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์ ที่มีอายุงานตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป และมีอายุไม่เกิน ๓๕ ปี โดยเนื้อหาจะมุ่งเน้นที่

หมวดวิชาที่ ๑ ว่าด้วยการเมืองและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย กฎหมายมหาชนกับการเมืองไทย ได้แก่ รัฐธรรมนูญกับการเมืองไทย ปัญหาเรื่องเส้นเขตแดนในโลกยุคใหม่ ระบบสังคมไทยกับประชาธิปไตย ทักษะและเทคนิคข้อควรรู้ในการทำข่าวอาชญากรรม

หมวดวิชาที่ ๒ ว่าด้วยเศรษฐศาสตร์และทิศทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วย เศรษฐศาสตร์มหภาค ได้แก่ ปัญหาเศรษฐกิจไทยในปัจจุบัน ทิศทางตลาดเงินตลาดทุนไทย เศรษฐศาสตร์ภาครัฐ กรณีศึกษาโครงการประชานิยม

หมวดวิชาที่ ๓ ว่าด้วยปัญหาสิ่งแวดล้อมและสิทธิมนุษยชน ประกอบด้วย วิกฤตการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมในสังคมไทย ปัญหาสิทธิมนุษยชนในไทยและภูมิภาคเอเชีย

หมวดวิชาที่ ๔ ว่าด้วยปัญหาสังคม วัฒนธรรมและการศึกษา ประกอบด้วย รู้เท่าทันการคอร์รัปชันในสังคมไทย อนาคตการศึกษาไทยในภูมิภาคอาเซียน

หมวดวิชาที่ ๕ ว่าด้วยความรู้เกี่ยวกับสื่อมวลชนและจริยธรรมวิชาชีพ ประกอบด้วย เทคนิคการทำข่าวสืบสวนสอบสวนอย่างมืออาชีพ กฎหมายเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์และอินเทอร์เน็ต จริยธรรมสื่อมวลชน สื่อมวลชนกับการปรับตัวในยุคหลอมรวมสื่อ

หมวดวิชาที่ ๖ ว่าด้วยประเด็นร่วมสมัยตามสถานการณ์ ประกอบด้วย ประเด็นร่วมสมัยตามสถานการณ์

- หลักสูตรผู้บริหารการสื่อสารมวลชนด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ระดับกลาง (บสก.)

เป็นหลักสูตรสำหรับการแลกเปลี่ยนความรู้ แนวคิดและนวัตกรรมใหม่ ระหว่างผู้เข้ารับการอบรมในหัวข้อทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพิ่มศักยภาพในการทำงานของสื่อมวลชน เพิ่มพูนความรู้และทักษะด้านการบริหารสำหรับผู้บริหารระดับกลางขององค์กรสื่อและผู้เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบวิชาชีพและผู้เข้าร่วมอบรมจากภาคส่วนอื่น ๆ ได้ตระหนักถึงจริยธรรมและคุณธรรม ประสานการทำงานร่วมกันระหว่างสื่อมวลชนกับนักวิชาการและภาคส่วนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง มีกลุ่มเป้าหมายเป็น (๑) ผู้บริหารระดับกลางจากสื่อมวลชน ตั้งแต่ระดับผู้สื่อข่าวอาวุโส หรือรีไรท์เตอร์ขึ้นไปถึงระดับหัวหน้าข่าวที่มีอายุไม่น้อยกว่า ๓๐ ปี แต่ไม่เกิน ๔๕ ปี ทางด้าน วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ และสื่ออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จากส่วนกลางและท้องถิ่น จำนวน ๓๐ คน (๒) นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชน ที่มีอายุงานตั้งแต่ ๗ ปี หรืออายุ ๓๐ ปีขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๔๕ ปี จำนวน ๕ คน (๓) ผู้บริหารองค์กรพัฒนาเอกชน ตั้งแต่ระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส หรือหัวหน้าโครงการที่มีอายุตั้งแต่ ๓๐ ปี ขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๔๕ ปี จำนวน ๕ คน

(๑) ผู้บริหารองค์กรรัฐหรือองค์กรวิชาชีพ ตั้งแต่ระดับหัวหน้างานขึ้นไปและมีอายุไม่น้อยกว่า ๓๕ ปี แต่ไม่เกิน ๕๐ ปี จำนวน ๕ คน ผู้บริหารองค์กรเอกชน ตั้งแต่ระดับหัวหน้าแผนกขึ้นไป และอายุไม่น้อยกว่า ๓๐ ปี แต่ไม่เกิน ๔๕ ปี จำนวน ๙ คน ผู้เข้ารับการอบรมทุกคนต้องได้รับอนุญาตจากต้นสังกัดให้เข้ารับการอบรมได้ตลอดหลักสูตร โดยเนื้อหาจะมุ่งเน้นที่

หมวดที่ ๑ ว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงของโลก แบ่งเป็นมิติด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ เพื่อเชื่อมโยงให้เห็นถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละกลุ่มของชาติมหาอำนาจต่าง ๆ กับท่าทีและจุดยืนแต่ละขั้วอำนาจกับผลกระทบต่อประเทศต่าง ๆ รวมถึงการเรียนรู้จากบทเรียนที่เกิดขึ้นในอดีตเพื่อมองให้เห็นถึงแนวโน้มและทิศทางในอนาคต ในขณะที่การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีก็มีส่วนสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงแนวคิด วิธีการและรูปแบบในการดำเนินธุรกิจ และหลักการพัฒนาเพื่อนำไปสู่ความยั่งยืน ประกอบด้วยภูมิศาสตร์การเมืองโลก เทคโนโลยีใหม่ เศรษฐกิจใหม่ (New Technology, New Economy) สถานการณ์เศรษฐกิจโลก วิกฤติแห่งอนาคต สถานการณ์สิ่งแวดล้อมโลกและการพัฒนาที่ยั่งยืน

หมวดที่ ๒ ว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงในประเทศไทย ในมิติด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ตลอดจนเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหลักสิทธิมนุษยชน การปฏิรูประบบหลักประกันสุขภาพและระบบการศึกษาไทย เศรษฐศาสตร์และทิศทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วย การเมืองไทยภายใต้รัฐธรรมนูญ ๒๕๖๐ เศรษฐกิจไทย : โอกาสและความท้าทาย ปัญหาสิทธิมนุษยชนกับทางออก การปฏิรูประบบหลักประกันสุขภาพ การปฏิรูประบบการศึกษา คอร์รัปชันในสังคมไทย

หมวดที่ ๓ ว่าด้วยเรื่องของภูมิทัศน์สื่อใหม่ (New Media Landscape) เพื่อการเรียนรู้เรื่องการปรับตัวของสื่อในยุคปัจจุบันที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ตลอดจนการปรับกลยุทธ์การบริหารจัดการเนื้อหา (Content) เพื่อสร้างรายได้และมูลค่าเพิ่มทางการตลาด รวมไปถึงเข้าใจกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกัสื่อ และจริยธรรมวิชาชีพสื่อ ประกอบด้วย สื่อมวลชนกับการปรับตัวในยุคดิจิทัล การเรียนรู้ช่องทางการสื่อสารสมัยใหม่ การทำการตลาดจากเนื้อหา (Content Marketing) ระบบกำกับดูแลในภูมิทัศน์สื่อใหม่ จริยธรรมสื่อในยุค ๔.๐

หมวดที่ ๔ ว่าด้วยเรื่องการเพิ่มเติมทักษะการทำงานสื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยเฉพาะการบริหารจัดการข้อมูลจำนวนมาก หรือข้อมูลที่มีความซับซ้อนเข้าใจยาก ใช้เทคนิควิธีการสังเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบและวิธีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารให้มีความน่าสนใจ ชัดเจน และสื่อสารได้ตรงประเด็น ประกอบด้วย วารสารศาสตร์เชิงข้อมูล (Data Journalism) การแสดงข้อมูลแบบประยุกต์ (Data Visualization) การบริหารจัดการสื่อออนไลน์ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ (Creative Writing)

หมวดที่ ๕ ว่าด้วยประเด็นร่วมสมัยตามสถานการณ์ ประกอบด้วย ประเด็นร่วมสมัยตามสถานการณ์ ครั้งที่ ๑ ประเด็นร่วมสมัยตามสถานการณ์ ครั้งที่ ๒

- หลักสูตรผู้บริหารการสื่อสารมวลชนระดับสูงด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (บสส.)

เป็นหลักสูตรสำหรับการแลกเปลี่ยนความรู้และสร้างองค์ความรู้ใหม่ระหว่างผู้เข้ารับการอบรม ในหัวข้อทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยียุคดิจิทัล สิ่งแวดล้อมและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ช่วยเพิ่มศักยภาพในการทำหน้าที่ของสื่อมวลชน เพิ่มพูนความรู้และทักษะด้านการบริหารสำหรับผู้บริหารระดับสูงขององค์กรสื่อและผู้เกี่ยวข้อง ครอบคลุมถึงคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพสื่อ และประสานการทำงานร่วมกันระหว่างสื่อมวลชนกับนักวิชาการและภาคส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีกลุ่มเป้าหมายเป็น (๑) ผู้บริหารระดับสูงจากสื่อมวลชน วิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ และสื่ออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่เป็นผู้บริหารองค์กร ตั้งแต่ระดับหัวหน้าแผนกข่าวขึ้นไป และที่มีอายุตั้งแต่ ๔๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๓๐ คน (๒) นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชน เป็นผู้บริหารหรือเคยเป็นผู้บริหารตั้งแต่ระดับหัวหน้าภาควิชาหรือเทียบเท่าขึ้นไป มีอายุการทำงานทางวิชาการ ไม่น้อยกว่า ๑๕ ปี และมีอายุตั้งแต่ ๔๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๕ คน (๓) ผู้บริหารองค์กรระดับสูงองค์กรพัฒนาเอกชน ตั้งแต่ระดับผู้จัดการ และมีอายุตั้งแต่ ๔๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๕ คน (๔) ผู้บริหารระดับสูงองค์กรของรัฐ ส่วนราชการ ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการฝ่าย และมีอายุตั้งแต่ ๔๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๕ คน (๕) ผู้บริหารองค์กรเอกชน ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการ หรือ ผู้จัดการ ที่มีอายุตั้งแต่ ๔๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๑๐ คน โดยเนื้อหาจะมุ่งเน้นที่

หมวดวิชาที่ ๑ ว่าด้วยการเมืองเศรษฐกิจโลกที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๒ ชั่วโมง ประกอบด้วย ภูมิศาสตร์และดุลอำนาจการเมืองโลก สงครามการค้าเศรษฐกิจโลก เทคโนโลยีกับการเปลี่ยนแปลงโลกกับผลกระทบทางการศึกษาในศตวรรษที่ ๒๑

หมวดวิชาที่ ๒ ว่าด้วยการเมือง เศรษฐกิจ สังคมประเทศไทย จำนวน ๒๔ ชั่วโมง ประกอบด้วย ดุลอำนาจในการเมืองไทย รัฐธรรมนูญไทย ปฎิรูปกระบวนการยุติธรรม (ปฏิรูปตำรวจ) อนาคตเศรษฐกิจไทย อนาคต

ประเทศไทย : ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มุมมองใหม่กับปัญหาคอร์รัปชันในสังคมไทย ระบบหลักประกันสุขภาพ
ทิศทาง แนวโน้ม ปัญหาสิทธิมนุษยชน

หมวดวิชาที่ ๓ ว่าด้วยการบริหารและเทคโนโลยีการสื่อสาร ประกอบด้วย การบริหารธุรกิจขนาดใหญ่เพื่อ
ความยั่งยืน สตาร์ทอัพ (Startup) เปลี่ยนโลกธุรกิจ Media Business Model การบริหารเชิงกลยุทธ์ : ภาวะผู้นำ
ความอยู่รอดของธุรกิจสื่อ อนาคตเทคโนโลยีโทรคมนาคมกับผลกระทบต่อ

หมวดวิชาที่ ๔ ว่าด้วย กฎหมายเกี่ยวกับสื่อมวลชน เสรีภาพกับความรับผิดชอบของสื่อ จำนวน ๙ ชั่วโมง
ประกอบด้วย สถานการณ์สื่อโลก อาเซียนและไทย ความรับผิดชอบต่อความรู้เท่าทันสื่อ ความมั่นคงไซเบอร์กับการ
อภิบาลอินเทอร์เน็ต

หมวดวิชาที่ ๕ ว่าด้วยประเด็นร่วมสมัยตามสถานการณ์ จำนวน ๖ ชั่วโมง ประกอบด้วย ประเด็นร่วมสมัย
ตามสถานการณ์ ครั้งที่ ๑ และประเด็นร่วมสมัยตามสถานการณ์ ครั้งที่ ๒

(๒) สมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย

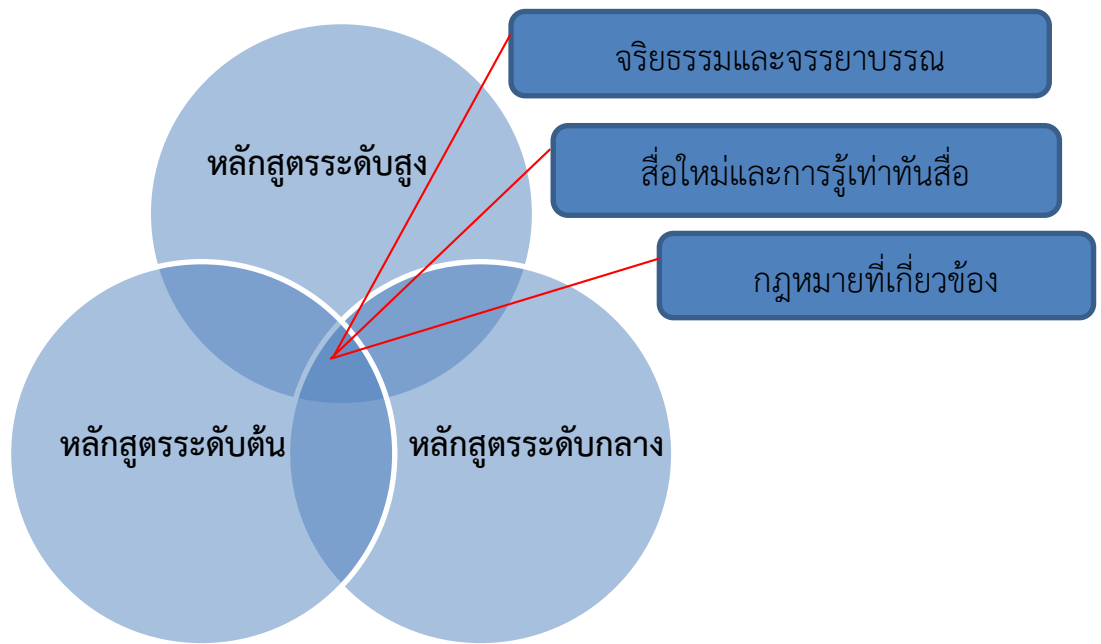
● หลักสูตรนักข่าวสายฟ้าน้อย

เป็นหลักสูตรสำหรับฝึกทักษะส่งเสริมและเตรียมความพร้อมของนิสิตนักศึกษาสาขาวิชาวิทยุและโทรทัศน์
ในสถาบันอุดมศึกษาที่มีการเรียนการสอนด้านสื่อสารมวลชน วิทยุโทรทัศน์ ให้มีความรู้ความเข้าใจในวิชาชีพก่อน
จบการศึกษาตามหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา มีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้แทนนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่
๓ หรือ ๔ ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับวิทยุและโทรทัศน์ ควรมีพื้นฐานด้านการเขียนข่าว สารคดีเชิงข่าว และการ
ผลิตรายการข่าววิทยุและโทรทัศน์หรือนิวมีเดียส์ โดยเนื้อหาจะมุ่งเน้นที่ Idol Inspiration การสร้างสรรค์สื่อ
รูปแบบใหม่ และการสื่อสารผ่านโซเชียลมีเดียอย่างมืออาชีพ โครงสร้างพื้นฐานในสายงานข่าวและสารคดีเชิงข่าว
โทรทัศน์ เทคนิคการเปิดหน้ารายการ ณ จุดเกิดเหตุ และการทำข่าวแบบ MOJO คิดประเด็นเป็นข่าว เทคนิคการ
ถ่ายภาพ การบันทึกเสียง การสื่อความหมายด้วยภาพและเสียงในงานข่าว สารคดีเชิงข่าวโทรทัศน์และนิวมีเดีย
หลักการใช้ภาษาพูด ภาษาเขียนและการเปิดหน้ารายการข่าวราชพิธี ข่าวพิธีการ เบื้องหลังการทำงานข่าวการผลิต
การนำเสนอ และการวิพากษ์ผลงาน

● หลักสูตรการนำเสนอข่าวและการรายงานข่าวขั้นพื้นฐาน Introduction NEWS Reporting Workshop สำหรับผู้สื่อข่าว/ช่างภาพและผู้สนใจทั่วไป

เป็นหลักสูตรสำหรับเตรียมพร้อมเข้าสู่วิชาชีพสื่ออย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐาน เพื่อให้เกิดความรู้ ความ
เข้าใจ และมีทักษะในการทำข่าวเชิงข่าวโทรทัศน์ขั้นพื้นฐาน รวมทั้งมีจริยธรรมในวิชาชีพ ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่เป้าหมาย
ในการทำให้ข่าวโทรทัศน์ หรือคลิปวิดีโอ รวมทั้งการ Live Streaming ผ่านสื่อโซเชียล ที่นำเสนอออกมานั้น
มีมาตรฐานทางวิชาชีพ มีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้สื่อข่าวและช่างภาพข่าวโทรทัศน์และผู้สนใจทั่วไป โดยเนื้อหาจะ
มุ่งเน้นที่การนำเสนอข่าวและการรายงานข่าวโทรทัศน์ขั้นพื้นฐาน วิธีการวิจัยสืบค้นหาข้อมูล การทำข่าว จุดสำคัญ
ที่จำเป็นต้องเน้นในงานข่าวโทรทัศน์ โครงสร้างของการทำข่าวโทรทัศน์ขั้นพื้นฐานประเภทต่างๆ อาทิ ใน
สถานการณ์ความขัดแย้ง ข่าวแฉลง ข่าวเป็นทางการ ข่าวต่างประเทศ ไวยากรณ์ด้านภาพ (Visual Grammar)

สำหรับการนำเสนอข่าวโทรทัศน์ที่ดี หลักการใช้ภาษาพูด-ภาษาเขียนและการเปิดหน้ารายงานข่าวราชพิธี/ข่าวพิธี การเขียนข่าว การสัมภาษณ์ การเปิดหน้ารายงานข่าว และวิธีการติดต่อข่าว ทฤษฎีและฝึกปฏิบัติการเขียน สคริปต์ข่าว / เทคนิคการสัมภาษณ์ และการเปิดหน้ารายงานข่าว และจริยธรรมในการทำข่าวและการนำเสนอข่าวอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

ภาพที่ ๒-๓ จุดร่วมของหลักสูตรทุกระดับ

ตารางที่ ๒-๑ ข้อมูลระดับของหลักสูตรพัฒนาบุคลากรทางด้านสื่อสารมวลชนของประเทศไทย

หน่วยงาน	ระดับต้น	ระดับกลาง	ระดับสูง
๑. สถาบันการ ประชาสัมพันธ์ กรมประชาสัมพันธ์	๑. หลักสูตรนักประชาสัมพันธ์ ดิจิทัล Smart PR ๒. หลักสูตรเทคนิคการเป็นพิธีกร ๓. หลักสูตรงานเขียนเพื่อการ ประชาสัมพันธ์ดิจิทัล ๔. หลักสูตรนักจัดรายการ วิทยุกระจายเสียงดิจิทัล ๕. หลักสูตรผู้ประกาศในกิจการ กระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ระดับต้น (โครงการความร่วมมือ กสทช.) ๖. หลักสูตรการจัดทำแผนงาน ประชาสัมพันธ์แบบครบวงจร ๗. หลักสูตรพัฒนาศักยภาพ อาสาสมัครสนับสนุนงานวิทยุ ชุมชนช่วยเหลือสาธารณะ ๘. หลักสูตรสื่อมวลชนสัมพันธ์ หรือหลักสูตร นักประชาสัมพันธ์ มืออาชีพแบบบูรณาการ – Integrated Professional Public Relations Officer ๙. หลักสูตรพัฒนาการสื่อสาร ยุคดิจิทัล	๑. หลักสูตรกลยุทธ์การ ประชาสัมพันธ์ (Strategic PR Management) ๒. หลักสูตรเทคนิคการพูด สำหรับนักบริหาร ๓. หลักสูตรผู้ประกาศใน กิจการกระจายเสียงและ กิจการโทรทัศน์ระดับกลาง (โครงการความร่วมมือ กสทช.)	๑. หลักสูตรนักบริหาร งานประชาสัมพันธ์ระดับสูง ๒. หลักสูตรโฆษกกระทรวง ๓. หลักสูตรผู้ประกาศ ในกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ระดับสูง (โครงการความร่วมมือ กสทช.)
๒. สำนักงาน คณะกรรมการ กิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคม แห่งชาติ	หลักสูตรผู้ประกาศในกิจการ กระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ระดับต้น	หลักสูตรผู้ประกาศในกิจการ กระจายเสียงและกิจการ โทรทัศน์ ระดับกลาง	หลักสูตรผู้ประกาศในกิจการ กระจายเสียงและกิจการ โทรทัศน์ ระดับสูง
๓. สถาบัน สถาบันอิศรา	หลักสูตรการสื่อสารมวลชนระดับ ต้น (กสศ.)	หลักสูตรผู้บริหารการ สื่อสารมวลชนด้านกิจการ กระจายเสียงและกิจการ โทรทัศน์ระดับกลาง (บสก.)	หลักสูตรผู้บริหารการ สื่อสารมวลชนระดับสูงกิจการ กระจายเสียงและกิจการ โทรทัศน์ (บสส.)

๔. สมาคมนักข่าว วิทยุและโทรทัศน์ ไทย	๑. หลักสูตรนักข่าวสายฟ้าน้อย ๒. หลักสูตรการนำเสนอข่าวและ การรายงานข่าวขั้นพื้นฐาน	-	-
--	---	---	---

ภาพรวมของหลักสูตรพัฒนาบุคลากรด้านสื่อสารมวลชนของประเทศไทย คือ มีการจัดฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน แบ่งเป็น ๓ ระดับ ได้แก่ ระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง โดยระดับต้นจะมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะทางวิชาชีพกับการเปลี่ยนแปลงของนิเวศสื่ออย่างรู้เท่าทัน เน้นการผลิตเนื้อหาที่สามารถเผยแพร่ได้หลากหลายช่องทางโดยเฉพาะสื่อใหม่ อย่างมีความรับผิดชอบต่องสังคม ภายใต้กรอบของกฎหมายจรรยาบรรณวิชาชีพ ส่วนระดับกลางและระดับสูงจะมุ่งเน้นทักษะการเป็นผู้แทนหน่วยงานในการให้ข่าว การออกนโยบายและแนวปฏิบัติด้านสื่อของหน่วยงาน ตลอดจนการสร้างเครือข่ายระหว่างหน่วยงานเพื่อประสานงานต่อไปในอนาคต มีแนวโน้มการพัฒนาหลักสูตรให้ยืดหยุ่นในแง่ของการสร้างและเผยแพร่เนื้อหาเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีของสื่อ ตลอดจนบริบทของสื่อทั้งภูมิทัศน์สื่อรวมถึงนิเวศของสื่อที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็วต่อไป

สรุปประเด็นสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่

จากการทบทวนวรรณกรรม งานวิจัย และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อความชัดเจนของการดำเนินโครงการและผลจากโครงการมีความสอดคล้องกับบริบททางสังคมและเทคโนโลยีในปัจจุบัน และที่จะได้รับการพัฒนาขึ้นในอนาคต สามารถสนองต่อการใช้งานจากโครงการโดยสถาบันการศึกษา ผู้ประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คณะผู้วิจัยจึงสรุปประเด็นสำคัญเพื่อเป็นกรอบแนวคิดตั้งต้นที่เป็นประโยชน์ในการนำมาปรับใช้เป็นขอบเขตเชิงเนื้อหาในการวิจัยและพัฒนาการสมรรถนะสำหรับบุคลากรด้านสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ มีรายละเอียด ดังนี้

๑. ภายใต้ระบอบประชาธิปไตยที่กำหนดให้เสรีภาพของสื่อมวลชนเป็นองค์ประกอบสำคัญของระบอบการปกครอง เพื่อเป็นกลไกในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารไปยังประชาชน สื่อมวลชนจึงเป็นเครื่องมือสำหรับกลุ่มผู้แสวงหาอำนาจของกลุ่มการเมืองและกลุ่มทุน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยคุ้มครองสื่อมวลชนในระดับพื้นฐานโดยมิได้ปกป้องสื่อและการทำงานของสื่อจากกลุ่มการเมืองและกลุ่มทุน ยังมิได้มีการคุ้มครองการครอบงำสื่อ มีเพียงการหวงกั้นสื่อไทยจากทุนต่างชาติเท่านั้น จึงไม่ใช่นักที่สื่อมวลชนไทยจะสามารถทำหน้าที่ตามกลไกประชาธิปไตยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. เมื่อสื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารของฝ่ายผู้ใช้อำนาจรัฐ ฝ่ายการเมือง และฝ่ายทุน สื่อมวลชนจึงเป็นภาคส่วนที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนทั้งประเทศ แม้ว่าบริบทสังคมดิจิทัลจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้บริโภคในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารจากช่องทางออนไลน์ แต่ผู้บริโภคก็ได้เรียนรู้ว่าข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนมักเป็นข้อมูลข่าวสารที่เชื่อถือได้มากกว่าข้อมูลที่ส่งระหว่างประชาชนด้วยตนเอง ซึ่งสื่อมวลชนก็ใช้ช่องทางออนไลน์ในการเข้าถึงผู้บริโภคเช่นกัน ดังนั้น สื่อมวลชนจึงยังสามารถรองรับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ทศนคติ และความคิดของประชาชนได้ตามข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอ

๓. ตามที่กล่าวมาข้างต้น สื่อมวลชนจึงมีบทบาทในการชี้นำสังคม ซึ่งควรมีความชัดเจนในเป้าหมายแห่งการพัฒนาให้สังคมและประเทศชาติเป็นรัฐภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ที่มีทิศทางสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และมีความเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ที่อุดมปัญญา ผู้ที่ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนและผู้ที่อยู่ในกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์จึงต้องมีสมรรถนะที่สอดคล้องกับการประกอบวิชาชีพและประกอบกิจการที่จะบรรลุเป้าหมายดังกล่าว

๔. การที่จะบรรลุเป้าหมายในการแสดงบทบาทสื่อมวลชนผู้ชี้นำสังคมนั้น บุคลากรสายวิชาชีพสื่อจำเป็นต้องเข้าใจกลไกทางประชาธิปไตย กลไกระบบทุนนิยม พลวัตของสังคมและพฤติกรรมผู้บริโภคอย่างถ่องแท้ ยึดมั่นในปณิธานโดยไม่ตกเป็นเครื่องมือของกลุ่มผู้มีอำนาจการเมืองหรืออำนาจทุนที่มุ่งสนองประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้องในลักษณะเบียดบังประโยชน์สาธารณะ สามารถยืนหยัดในอุดมการณ์แห่งความเป็นสื่อเพื่อสังคมและประชาชน ปฏิบัติหน้าที่สื่อที่นำเสนอสารที่ปลอดภัยและสร้างสรรค์ผ่านสื่อที่เข้าถึงทุกชนชั้นอย่างทั่วถึง ส่งเสริมและผลักดันความเสมอภาค เท่าเทียม เป็นธรรมของพลเมืองในแต่ละภาคส่วน มิใช่เพียงทำหน้าที่เสนอข่าวสารรายวันหรือข่าวสารตามกระแสที่ไม่สามารถช่วยให้กลไกของสังคมดำเนินไปสู่สังคมที่เจริญแล้วได้

๕. สมรรถนะของบุคลากรในวิชาชีพสื่อมวลชนและกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ จึงต้องมีลักษณะเฉพาะที่สามารถบูรณาการองค์ความรู้ แนวคิด และทักษะเชิงสหวิทยาการได้รอบด้าน สามารถเผชิญความท้าทายทางเทคโนโลยีและความเปลี่ยนแปลงอันเป็นผลจากพัฒนาการของเทคโนโลยีได้ มีความสามารถในการปรับรูปแบบและวิธีการทำงานเพื่อรับมือกับอำนาจนิยมแอบแฝงหรือทุนนิยมสามัญ รักษาความอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของสื่อภายในขอบเขตที่ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น และคงไว้ซึ่งเสรีภาพของสื่อ เพราะเสรีภาพของสื่อเป็นองค์ประกอบสำคัญของเสรีภาพของประชาชนภายใต้ประชาธิปไตย

บทที่ ๓

การเก็บข้อมูลและการวิพากษ์ตัวแบบสมรรถนะ

จากการเก็บข้อมูลภาคสนามมีข้อค้นพบที่น่าสนใจสำหรับการวิเคราะห์และสังเคราะห์ตัวแบบสมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ หลายประเด็นประกอบด้วย

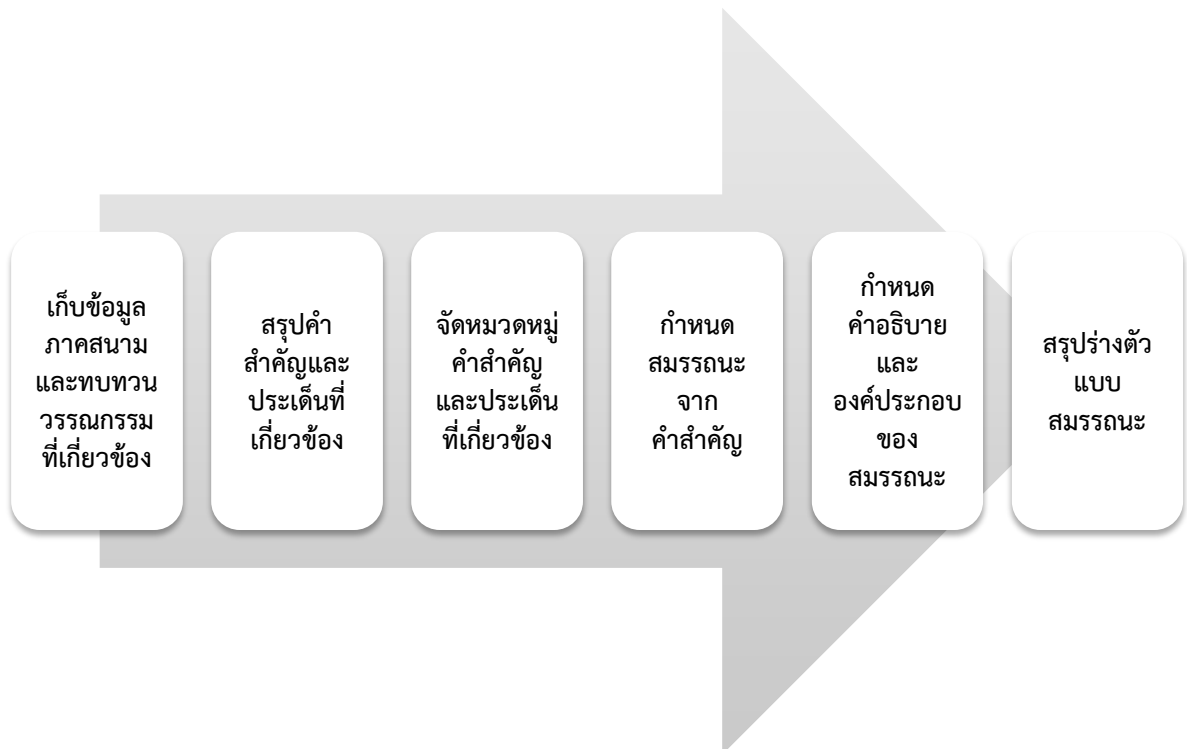
(๑) ข้อมูลในมิติที่แตกต่างกันระหว่างผู้ให้ข้อมูลสำคัญแต่ละกลุ่ม อันเป็นผลจากมุมมองที่ต่างกันซึ่งส่งผลให้ได้รับข้อมูลจากความคิดเห็นจากคนละด้าน ข้อมูลที่เก็บได้จากภาคสนามจึงมีความหลากหลาย ครอบคลุมในแต่ละมิติที่เกี่ยวข้อง และส่งผลให้คณะผู้วิจัยสามารถทำการวิเคราะห์ได้อย่างสมบูรณ์ตามกรอบการวิจัย ซึ่งคาดว่าจะสามารถสังเคราะห์ตัวแบบสมรรถนะที่มีความเหมาะสมสำหรับการใช้ประโยชน์จริง และมีได้เป็นเพียงผลการวิจัยเชิงวิชาการที่นำไปประยุกต์ใช้ได้ลำบาก

(๒) ข้อมูลที่ได้รับจากการเก็บข้อมูลสะท้อนถึงช่องว่างระหว่างความเข้าใจในบทบาทนักสื่อสารมวลชนกับความคาดหวังในบทบาทนักสื่อสารมวลชนของสังคมประชาธิปไตยภายใต้แนวคิดด้านเศรษฐศาสตร์การเมืองและด้านสังคมศาสตร์ ความเข้าใจของผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่จากทุกกลุ่มยังคงมีขอบเขตอยู่ในกรอบแนวคิดด้านการสื่อสารเป็นหลัก ซึ่งยังไม่มีชัดเจนของการคำนึงถึงกลไกทางสังคมที่นักสื่อสารมวลชนถือเป็นตัวแปรสำคัญที่ต้องขับเคลื่อนสังคมไปพร้อมกับกลุ่มอำนาจทุน กลุ่มอำนาจการเมือง กลุ่มอำนาจรัฐ กลุ่มอำนาจระหว่างประเทศ และกลุ่มประชาชน

(๓) ข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่อยู่ในขอบเขตที่สะท้อนถึงความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมเชิงวินัยและอธยาศัย ในการทำงาน แม้ว่าคณะผู้วิจัยจะได้ใช้วิธีการเก็บข้อมูลที่สามารถเจาะลึกและมีโอกาสอธิบายประเด็นเกี่ยวกับสมรรถนะได้ แต่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่ไม่รู้จักและไม่เข้าใจหลักสมรรถนะ ซึ่งสะท้อนได้ชัดเจนถึงความจำเป็นของงานวิจัยฉบับนี้ว่า ในอุตสาหกรรมสื่อมวลชน ทั้งกิจการโทรทัศน์และกระจายเสียง สถาบันอุดมศึกษา และผู้ศึกษาในวิชาที่เกี่ยวข้อง ยังไม่มีความตระหนักรู้ถึงหลักสมรรถนะ และไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างความรู้ ทักษะ วินัย กับสมรรถนะในการทำงานได้ ข้อมูลที่สะท้อนดังกล่าวส่งผลให้คณะผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ผลการวิจัยได้แม่นยำมากขึ้น สามารถสังเคราะห์ตัวแบบสมรรถนะที่เหมาะสมยิ่งขึ้น และส่งผลให้ผลการวิจัยเป็นข้อค้นพบใหม่สำหรับบริบทอุตสาหกรรมสื่อสารมวลชนไทยที่จะเป็นประโยชน์ทั้งในแวดวงวิชาการและแวดวงกิจการโทรทัศน์และกระจายเสียง

คณะผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการประชุมวิพากษ์ตัวแบบสมรรถนะ กล่าวคือ (๑) เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของรายการสมรรถนะที่ได้รับการพัฒนาขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องได้อย่างครอบคลุมรอบด้าน และ (๒) เพื่อเป็นเวทีรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ที่จะประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาตัวแบบสมรรถนะก่อนที่จะมีการเผยแพร่สู่สาธารณะ จากการจัดประชุมวิพากษ์ตัวแบบสมรรถนะและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒ ในเวลา ๙.๐๐ น. ถึงเวลา ๑๒.๐๐ น. โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันการศึกษาชั้นนำของประเทศ ตัวแทนสมาคมสื่อสารมวลชนที่สำคัญ และสื่อมวลชนที่มีประสบการณ์ทั้งการบริหารและการดำเนินรายการในรูปแบบต่างๆ เข้าร่วมประชุมวิพากษ์ตัวแบบ

สมรรถนะครั้งนี้ นั้น คณะผู้วิจัยได้ทำการอธิบายกระบวนการดำเนินการให้ที่ประชุมรับทราบ ตามกระบวนการวิจัยที่กำหนด ดังนี้

ภาพที่ ๓-๑ กระบวนการจัดทำร่างตัวแบบสมรรถนะ

หลังจากการชี้แจงกระบวนการวิจัยแล้ว ผู้ทรงคุณวุฒิได้ทำการวิพากษ์ตัวแบบสมรรถนะและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง โดยคณะผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงและพัฒนาตัวแบบสมรรถนะดังกล่าว รวมทั้งรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถสรุปได้ ดังต่อไปนี้

ตัวแบบสมรรถนะ

ตัวแบบสมรรถนะที่สำคัญซึ่งเป็นผลจากการวิพากษ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิ สามารถสรุปได้เป็น ๕ ด้าน โดยสามารถแสดงได้ตามภาพ ต่อไปนี้

ภาพที่ ๓-๒ สรุปตัวแบบสมรรถนะจากการวิพากษ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ที่มาของสมรรถนะแต่ละด้าน

จากกระบวนการเก็บข้อมูล วิเคราะห์สรุป และจัดหมวดหมู่คำสำคัญและประเด็นที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งการ
 ปรึกษาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ สามารถสรุปที่มาของสมรรถนะแต่ละด้าน โดยมีรายละเอียดแจกแจงตามตาราง ต่อไปนี้
ตารางที่ ๓-๑ ข้อมูลแสดงที่มาของสมรรถนะรายด้าน

สมรรถนะจำแนกรายด้าน	ที่มาของสมรรถนะ จากการเก็บข้อมูลภาคสนามและการทบทวนวรรณกรรม
๑. รู้แจ้งในระบอบปกครอง (Regime Literacy)	๑.๑ เข้าใจถึงหลักการของความเป็นประชาธิปไตย และบทบาทหน้าที่ของ พลเมือง ของใช้อำนาจรัฐ และของสื่อมวลชน ๑.๒ ไม่ยอมถูกรวบงำโดยกลุ่มอำนาจต่างๆ ที่มีสถานะเหนือตน และ ปฏิบัติงานภายใต้ความมีอิสระและเสรีภาพ ภายในขอบเขตที่ไม่ละเมิด ผู้อื่นตามหลักประชาธิปไตย ๑.๓ ยึดถือประโยชน์สาธารณะเป็นที่ตั้ง ๑.๔ มีความกล้าในการแสดงบทบาทตามหน้าที่สื่อมวลชน โดยเฉพาะกล้า ที่จะนำเสนอความคิดและความเห็นในการปฏิบัติงาน ๑.๕ รู้จักหน้าที่ที่สื่อมวลชนมีต่อสังคม ตามกลไกทางสังคมและตาม เป้าหมายของการมีอยู่ของสื่อ
๒. หมั่นเพิ่มพูนความเป็นมืออาชีพ (Mass Media Professional Enhancement)	๒.๑ ยึดถือและปฏิบัติตามข้อกำหนดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ ๒.๒ เข้าใจถึงความสำคัญของการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และใส่ใจใน การเรียนรู้สิ่งที่ยังไม่รู้หรือยังไม่มีความสามารถ ๒.๓ มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ ผลงานที่ สร้างสรรค์ และเป้าหมายการทำงานให้ดียิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง ๒.๔ มีความใส่ใจในรายละเอียดของงานที่รับผิดชอบ ไม่ยอมรับให้เกิด ความผิดพลาดในงานแม้เรื่องเล็กน้อย ๒.๕ ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบากในการปฏิบัติงานและอดทนได้ต่อ เหตุการณ์ที่ไม่เป็นไปตามความคาดหมาย ๒.๖ ไม่ปิดกั้นความคิดเห็นจากผู้อื่นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของตนและนำ ความคิดเห็นไปพัฒนาการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น ๒.๗ มีความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่และสามารถปฏิบัติงานจนสำเร็จได้ หลากหลายหน้าที่หรือภารกิจ ๒.๘ มีความยืดหยุ่นและสามารถปรับตัวตามสถานการณ์การทำงานได้โดย ไม่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จของงาน ๒.๙ ยึดถือความถูกต้องโดยไม่โอนอ่อนต่อแรงเสียดทานหรืออำนาจที่ โน้มน้าวให้ตนปฏิบัติงานไปในทางที่ไม่พึงประสงค์ ๒.๑๐ สามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างกลมกลืน ๒.๑๑ สามารถใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ในการปฏิบัติงาน
๓. ความสามารถเชิงประกอบการ (Entrepreneurial Proficiency)	๓.๑ มีความเข้าใจกลไกตลาด และเข้าใจวิถีขององค์การในระบบ อุตสาหกรรมทางด้านสื่อสารมวลชนที่มีการแข่งขันสูง

ตารางที่ ๓.๑ (ต่อ)

	<p>๓.๒ เข้าใจและติดตามความเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภค พร้อมสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคอย่างทันทั่วถึงและเหมาะสม</p> <p>๓.๓ มีความเข้าใจถึงแนวทางการขับเคลื่อนองค์กรให้อยู่ได้ในทางธุรกิจและมีความเติบโตอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน</p> <p>๓.๔ เข้าใจและสามารถปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงต้นทุนและกำไรของกิจการ</p> <p>๓.๕ สามารถกำหนดและขับเคลื่อนกลยุทธ์เพื่อร่วมขับเคลื่อนองค์กรไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างเป็นระบบ</p> <p>๓.๖ สามารถสร้างความได้เปรียบเชิงแข่งขันในงานที่ปฏิบัติ และต่อองค์กรในภาพรวมเพื่อให้เกิดความแตกต่างและเกิดผลเชิงธุรกิจ</p> <p>๓.๗ สามารถสร้างและรักษาสัมพันธ์ภาพกับพันธมิตรในอุตสาหกรรมหรือต่างอุตสาหกรรมเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานได้</p>
<p>๔. ผสานสังคมเชิงสร้างสรรค์ (Social Integrator)</p>	<p>๔.๑ รู้ที่มาและพัฒนาการของสังคมไทย เข้าใจความแตกต่างหลากหลายของสมาชิกในสังคมไทยอย่างลึกซึ้ง</p> <p>๔.๒ รู้และเข้าใจความแตกต่างและความสัมพันธ์ระหว่างสังคมไทยกับสังคมนานาชาติ</p> <p>๔.๓ เข้าใจถึงบทบาทของนักสื่อสารมวลชนที่มีต่อสังคมในมิติการเสริมสร้างความสามัคคีของสมาชิกในสังคม</p> <p>๔.๔ มีความกล้าและความสามารถในการชักจูงสมาชิกของสังคมจากแต่ละกลุ่มอำนาจหรือกลุ่มชนที่แตกต่างให้อยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืน</p> <p>๔.๕ มีความสร้างสรรค์และมุ่งมั่นในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่สนับสนุนการพัฒนาสังคมที่ลดช่องว่างอันเกิดจากความแตกต่างระหว่างกลุ่มชน</p> <p>๔.๖ สามารถนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่สอดคล้องกับสถานะและทิศทางการพัฒนาทางสังคมของไทย</p>
<p>๕. ผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Attacker)</p>	<p>๕.๑ สามารถคิดวิเคราะห์และหาเหตุผลในเชิงระบบได้ดี</p> <p>๕.๒ สามารถคิดวิเคราะห์และคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นได้</p> <p>๕.๓ สามารถวางแผนเตรียมการรับมือการเปลี่ยนแปลงล่วงหน้าโดยป้องกันผลกระทบเชิงลบที่อาจมีต่อกิจการหรือการปฏิบัติงานได้</p> <p>๕.๔ สามารถนำเสนอข้อมูลข่าวสารและบริการต่อผู้บริโภคผ่านช่องทางที่หลากหลายและเหมาะสมแก่ผู้รับสาร</p> <p>๕.๕ สามารถสนับสนุนการป้องกันการเปลี่ยนแปลงที่ไม่พึงประสงค์อันอาจส่งผลกระทบต่อสังคมได้</p>

องค์ประกอบของสมรรถนะแต่ละด้าน

ในส่วนนี้ คณะผู้วิจัยได้ทำการอธิบายขยายความองค์ประกอบของสมรรถนะแต่ละด้าน ในรูปแบบของพฤติกรรมสำคัญ ซึ่งผ่านการพิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ว่าสามารถใช้ในการสะท้อนการแสดงออกซึ่งสมรรถนะในแต่ละด้านได้ โดยมีรายละเอียดแจกแจงตามตาราง ต่อไปนี้

ตารางที่ ๓-๒ ข้อมูลแสดงพฤติกรรมสำคัญที่สะท้อนการแสดงออกซึ่งสมรรถนะในแต่ละด้าน

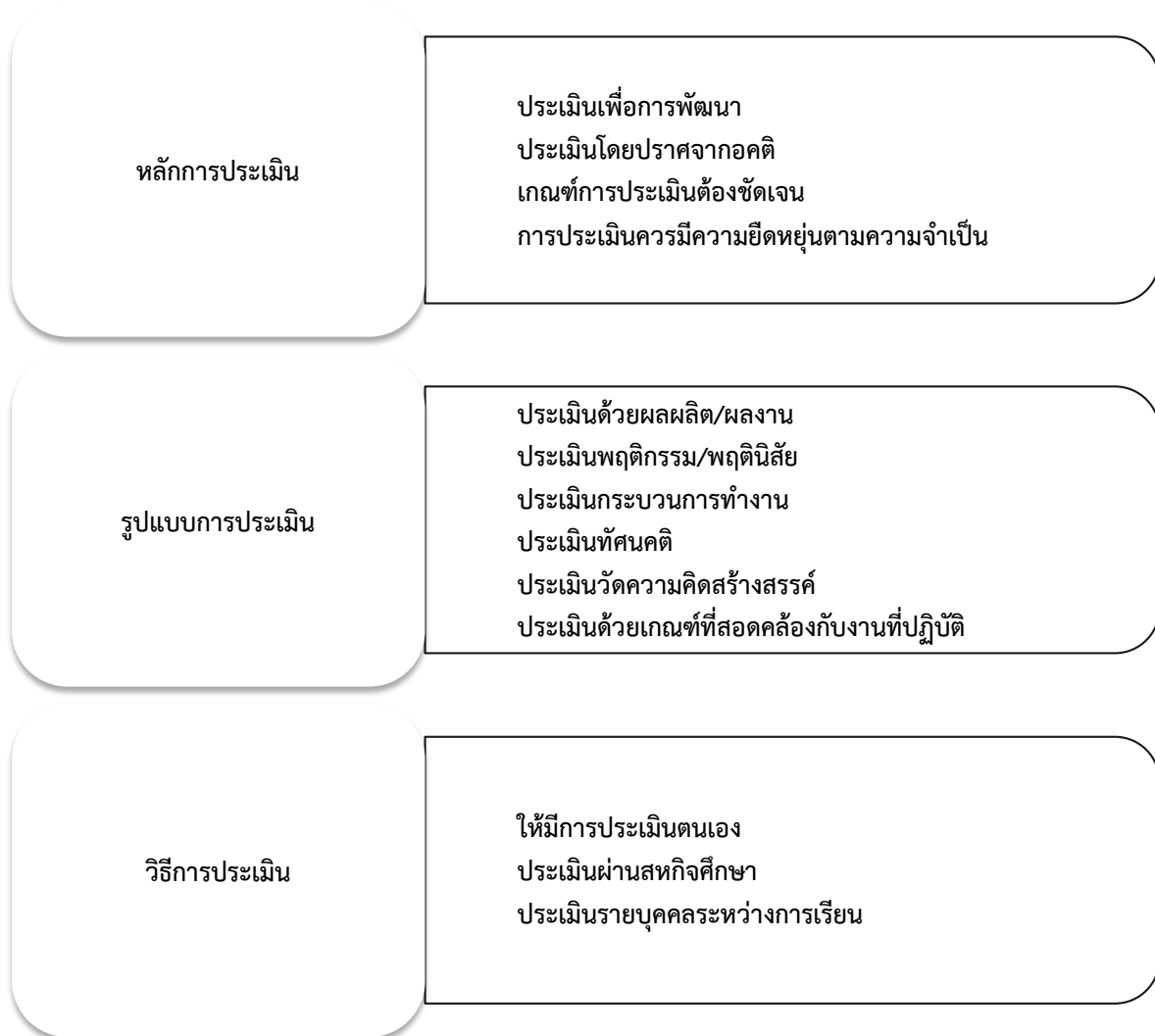
สมรรถนะจำแนกรายด้าน	การแสดงผลเชิงพฤติกรรมที่สามารถสะท้อนสมรรถนะรายด้าน
๑. รู้แจ้งในระบอบปกครอง (Regime Literacy)	๑.๑ ตระหนักอย่างเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของนักสื่อสารมวลชนในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่จำเป็น และเป็นประโยชน์ในทิศทางที่ส่งเสริมการพัฒนาตามหลักประชาธิปไตยโดยยึดประโยชน์สาธารณะเป็นที่ตั้ง ๑.๒ มีความกล้าที่จะตรวจสอบข้อเท็จจริงและนำเสนอข้อมูลอย่างตรงไปตรงมา โดยสามารถรับมือได้กับความพยายามครอบงำอย่างไม่เป็นธรรมจากกลุ่มอำนาจ เพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนาบ้านเมืองหรือแก้ไขปัญหาสาธารณะ ๑.๓ ตั้งมั่นในการรักษาเสรีภาพของนักสื่อสารมวลชนภายใต้ขอบเขตที่ไม่เป็นการใช้สิทธิเกินส่วนอันอาจเกิดผลกระทบหรือละเมิดต่อบุคคลอื่น
๒. หมั่นเพิ่มพูนความเป็นมืออาชีพ (Mass Media Professional Enhancement)	๒.๑ ปฏิบัติหน้าที่โดยเคารพและปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพอย่างเคร่งครัด ๒.๒ ปฏิบัติงานร่วมกับบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องได้อย่างราบรื่น (Team Work) โดยสามารถจัดการกับสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างสมาชิกในทีมไม่ให้เกิดผลกระทบต่อการทำงาน ต่อผลงาน และความสัมพันธ์ของสมาชิกได้ ๒.๓ สามารถปฏิบัติงานที่หลากหลายและแตกต่างกันได้ (Multi-Skill) โดยการบูรณาการความรู้และทักษะที่จำเป็น รวมทั้งมุ่งพัฒนาความรู้และทักษะอย่างต่อเนื่อง ๒.๔ แสดงบทบาทนำและความรับผิดชอบต่อสังคมด้วยความรู้ความสามารถ และเครื่องมือในวิชาชีพเพื่อร่วมพัฒนาชุมชน สังคม ประเทศชาติ และร่วมแก้ไขปัญหา สถานการณ์ ทั้งด้วยกลไกเชิงระบบและตามประเด็นแห่งสภาวการณ์
๓. ความสามารถเชิงประกอบการ (Entrepreneurial Proficiency)	๓.๑ มีความเข้าใจและมีวิสัยทัศน์ต่อสภาพแวดล้อมในอุตสาหกรรมสื่อสารมวลชน และสามารถวิเคราะห์และกำหนดแนวทางการบริหารจัดการองค์การให้เกิดผลิตภาพในการผลิตสูงสุด ตามหลักสัมมาอาชีพะ ๓.๒ การตัดสินใจในการปฏิบัติงานด้วยองค์ความรู้ หลักการ และเหตุผลลดทอนการใช้อารมณ์ ความรู้สึก และสามัญสำนึกในการตัดสินใจ เพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่จะเกิดความเสียหายต่อกิจการ ๓.๓ ผลิตผลงานเพื่อสนองความต้องการของตลาดได้อย่างสร้างสรรค์ ในมิติการสร้างรายได้โดยไม่บั่นทอนปทัสถานของสังคม

ตารางที่ ๓.๒ (ต่อ)

๔. ผสานสังคมเชิงสร้างสรรค์ (Social Integrator)	๔.๑ รู้ที่มาของขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อของ กลุ่มคนในสังคมที่มีความแตกต่าง และสามารถปฏิบัติหน้าที่ในวิชาชีพด้วย กระบวนการ วิธีการ และสร้างสรรค์ผลงานที่มุ่งหลอมรวมพหุสังคมให้อยู่ ร่วมกันได้อย่างกลมกลืน ๔.๒ รู้สำนึกถึงผลกระทบต่อสังคมจากเนื้อหาที่ถ่ายทอด โดยใช้มาตรการ ป้องกันความเสียหายอันอาจเกิดขึ้นต่อสังคมทั้งในขณะเผยแพร่และใน อนาคต รวมทั้งใช้มาตรการส่งเสริมและรักษาผลกระทบเชิงบวกให้มีความ ยั่งยืน
๕. ผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Attacker)	เข้าใจโลกแห่งการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี สามารถคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงได้ และสามารถรับมือ กับผลอันอาจเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งควบคุมทิศทางแห่งการ เปลี่ยนแปลงก่อนเกิดผลกระทบ

กระบวนการและวิธีการประเมินสมรรถนะ

ภาพที่ ๓-๓ กระบวนการและวิธีการประเมินสมรรถนะ

จากการวิพากษ์ตัวแบบสมรรถนะและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ที่ประชุมผู้ทรงคุณวุฒิได้มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ซึ่งเกี่ยวข้องทั้งในเชิงเนื้อหาสาระและประเด็นเสริมที่ควรดำเนินการวิจัยขยายผลต่อเนื่อง และประเด็นที่ควรส่งเสริมให้เกิดผลเป็นรูปธรรม โดยสามารถแจกแจงได้ ดังนี้

(๑) ประเด็นด้านเนื้อหาสาระ

จุดเน้นสำคัญที่ที่ประชุมผู้ทรงคุณวุฒิได้เน้นย้ำ สามารถแจกแจงได้ ๔ ประเด็น ดังนี้

(๑.๑) การพัฒนาความเป็นมืออาชีพให้กับสื่อมวลชนรุ่นใหม่ โดยครอบคลุมการส่งเสริมและพัฒนาความรู้ และทักษะ ควบคู่กับการยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ รวมทั้งควรมุ่งเน้นการเสริมสร้างความอดทนพยายาม ในการปฏิบัติงานให้กับนิสิตนักศึกษารุ่นใหม่ สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่กำกับดูแลการดำเนินงานสื่อ จึงควรให้การสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประเด็นเหล่านี้ให้มากขึ้น

(๑.๒) การพัฒนาทักษะในการสื่อสาร โดยมุ่งเน้นความสามารถในการแปลงข้อมูลข่าวสารให้มีความเหมาะสมสำหรับการสื่อสารในช่องทางที่แตกต่างกันได้โดยมีประสิทธิภาพ และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้รับสาร เนื่องจากช่องทางการสื่อสารในอนาคตที่ผู้รับสารให้ความสนใจ จะมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว กล่าวอีกนัยหนึ่ง สื่อมวลชนรุ่นใหม่โดยส่วนใหญ่จะมีทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีด้านการสื่อสารเป็นอย่างดี ทั้งนี้สิ่งที่ควรต้องพัฒนาเพิ่มเติม คือ การใช้เทคโนโลยีโดยไม่เป็นการละเมิดความ เป็นส่วนตัวหรือสิทธิส่วนบุคคล ดังนั้นสถาบันการศึกษาจึงควรต้องเน้นการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีทักษะดังกล่าว

(๑.๓) การพัฒนาสื่อมวลชนรุ่นใหม่ โดยเน้นมุมมองความเป็นสากล (Global Perspective) เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงและบริบทของการพัฒนาทาง การเมือง เศรษฐกิจ และสังคมที่แตกต่างหลากหลาย รวมทั้งการรู้เท่าทันและการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม ดังนั้นนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ ควรมีความรู้ความเข้าใจสภาพทางสังคมและความแตกต่างกันของกลุ่มคนในสังคม เช่น เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม เป็นต้น เพื่อให้การนำเสนอข่าวสารไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม

(๑.๔) การพัฒนาความรู้และทักษะเพิ่มเติมให้กับบุคลากรที่อยู่ในแวดวงสื่อสารมวลชนในปัจจุบัน ให้มีความรู้และสามารถประยุกต์สื่อสมัยใหม่ได้อย่างเหมาะสม หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ การลดช่องว่างระหว่างสื่อรุ่นเก่ากับสื่อรุ่นใหม่ รวมทั้งช่องทางการสื่อสารแบบเก่าและแบบใหม่ เพื่อประโยชน์ต่อการปรับตัวให้เหมาะสมกับบริบทและสภาพแวดล้อม (Ecosystem of media) ของการพัฒนาสื่อในปัจจุบันและอนาคต

(๑.๕) การเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร ทำให้สื่อมวลชนต้องมีการปรับตัวให้ทันกับสถานการณ์ และต้องสามารถคาดการณ์การเปลี่ยนแปลง รวมทั้งสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีเหล่านั้นในแนวทางที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อสังคม

(๑.๖) สถาบันการศึกษา โดยเฉพาะคณาจารย์ที่จัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาในปัจจุบัน ควรต้องเรียนรู้และเสริมสร้างทักษะทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสารในรูปแบบใหม่ๆ ด้วย อีกทั้งสถาบันการศึกษาเอง ควรต้องมีการปรับปรุงและจัดหาอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยเป็นปัจจุบัน เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษา

(๒) ประเด็นด้านการบริหาร

(๒.๑) ที่ประชุมผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกัน เกี่ยวกับการดำเนินการขององค์กรที่มีหน้าที่ในการกำกับดูแลการดำเนินงานของสื่อมวลชน กล่าวคือ กสทช. และองค์กรวิชาชีพ ควรแสดงบทบาทหน้าในการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านสื่อมวลชนให้มากขึ้น โดยอาจมีการบูรณาการ การทำงานร่วมกับสถาบันการศึกษา เพื่อให้ความรู้และพัฒนาบัณฑิตศึกษารุ่นใหม่

(๒.๒) นักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ ควรต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและการดำเนินงานของสื่อในปัจจุบัน และองค์ประกอบหรือปัจจัยสำคัญต่อการดำเนินงานของสื่อ ซึ่งมีไข่มุ่งเน้นทางด้านรายได้เพียงอย่างเดียว แต่ต้องมีส่วนเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคมด้วย

(๒.๓) ผู้ประกอบการสื่อควรมีความรู้ความเข้าใจในด้านการตลาดที่ถูกต้อง เพื่อประโยชน์ต่อการปรับตัวให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลง ทั้งทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสารและความต้องการของผู้บริโภค

(๓) ลักษณะของสื่อและสื่อมวลชนที่ดี

(๓.๑) ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความสำคัญกับการพัฒนาสื่อที่ปลอดภัยและสร้างสรรค์ และเป็นประโยชน์ต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม โดยลักษณะสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ ควรครอบคลุมทั้งเนื้อหาสาระที่น่าเสนอ ลักษณะท่าทางและทัศนคติของผู้นำเสนอ และช่องทางในการนำเสนอที่เหมาะสมต่อผู้รับสื่อ ควบคู่กับการตระหนักรู้และปฏิบัติตามหลักจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ

(๓.๒) สื่อมวลชนที่ดีตามความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องยึดถือและปฏิบัติตามจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ในขณะที่สื่อที่ดี ควรมีเนื้อหาที่ไม่เป็นเหตุ หรือยั่ว หรือส่อไปในทางที่จะทำให้เกิดความแตกแยกของสังคม และต้องไม่เป็นการล่อลวงละเมิดความเป็นส่วนตัวและสิทธิส่วนบุคคล

(๓.๓) ผู้ทรงคุณวุฒิยังได้เน้นย้ำการทำหน้าที่ของสื่อ (ผู้ประกอบการกิจการสื่อ) ภายใต้สภาพแวดล้อมที่มีการแข่งขันสูงในปัจจุบัน ว่าควรให้ความสำคัญกับการทำหน้าที่ของสื่อตามหลักการที่ถูกต้อง มากกว่าที่จะแสวงหาประโยชน์จากสื่อ

(๔) ประเด็นที่ควรดำเนินการวิจัยและขยายผลเพิ่มเติม

ที่ประชุมผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอความเห็นเพิ่มเติมว่า การดำเนินการจัดทำสมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ ที่คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการอยู่นั้น ถือเป็นงานวิจัยที่ควรดำเนินการและจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษาและนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ ทั้งนี้ ถ้าหากต้องการให้การพัฒนามีความครอบคลุมและครบองค์ประกอบสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้วยแล้วนั้น **“ควรมีการศึกษาวิจัยและพัฒนาสมรรถนะสำหรับคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอนนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องนี้ด้วย”** เหตุผลสำคัญ คือ เนื่องจากสภาพการณ์ในปัจจุบัน นิสิตนักศึกษารุ่นใหม่โดยส่วนใหญ่แล้วมีความสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาทักษะการผลิตสื่อหรืองานสร้างสรรค์ที่เกี่ยวข้องได้ดี โดยเฉพาะการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ออนไลน์หรือการทำตามแบบจากสื่อที่ปรากฏอยู่ในโซเชียลมีเดีย ในทางกลับกัน คณาจารย์ที่จัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก ยังอาจไม่สามารถปรับตัวให้ทันกับความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ ดังนั้น การศึกษาวิจัยและพัฒนาสมรรถนะสำหรับคณาจารย์จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนาคณาจารย์ เพื่อประโยชน์สืบเนื่องต่อการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพด้วย

บทที่ ๔

การประยุกต์รายการสมรรถนะ

ในบทที่ ๔ นี้ คณะผู้วิจัยได้นำเสนอแนวทางการประยุกต์รายการสมรรถนะเพื่อการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาและนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ ให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการแจกแจงเนื้อหาเป็น ๒ ส่วน ดังนี้

๔.๑ แนวทางการพัฒนาหลักสูตรและรายวิชาเพื่อการจัดการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษา**๔.๑.๑ หลักการและเหตุผลของการจัดทำแนวทางการพัฒนาหลักสูตร**

ข้อเสนอแนวทางการพัฒนาหลักสูตรและรายวิชาเพื่อการจัดการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษา เป็นแนวทางในการเสริมสร้างและพัฒนาสมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ของนักศึกษาในสาขาที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรและรายวิชา ที่สามารถเสริมสร้างสมรรถนะของนิสิตนักศึกษาให้มีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของกิจการด้านสื่อสารมวลชน ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

ในส่วนของประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ประกอบด้วย ๓ ประเด็น คือ (๑) สถาบันการศึกษา โดยกรรมการบริหารหลักสูตร หรือกรรมการพัฒนา/ปรับปรุงหลักสูตร หรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หรืออาจารย์ประจำหลักสูตร (แล้วแต่กรณี) สามารถนำข้อมูลและแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะอันพึงประสงค์ไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรหรือรายวิชาที่จำเป็นได้ (๒) อาจารย์ผู้สอน สามารถนำข้อมูลและแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะอันพึงประสงค์ไปใช้ประกอบการออกแบบและพัฒนาแผนการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาที่รับผิดชอบได้ และ (๓) นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถเตรียมความพร้อมของตนเองสำหรับการทำงานในกิจการที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารมวลชนในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๑.๒ สภาพแวดล้อมในแวดวงสื่อสารมวลชน

จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คณะผู้วิจัยได้สรุปสภาพแวดล้อมในแวดวงสื่อสารมวลชน เพื่อใช้ประกอบการพิจารณากำหนดสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(๑) ภายใต้อิทธิพลของประชาธิปไตยที่กำหนดให้เสรีภาพของสื่อมวลชนเป็นองค์ประกอบสำคัญของระบอบการปกครอง เพื่อเป็นกลไกในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารไปยังประชาชน สื่อมวลชนจึงเป็นเครื่องมือสำหรับกลุ่มผู้แสวงหาอำนาจของกลุ่มการเมืองและกลุ่มทุน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยคุ้มครองสื่อมวลชนในระดับพื้นฐานโดยมิได้ปกป้องสื่อ และการทำงานของสื่อจากกลุ่มการเมืองและกลุ่มทุน ยังมิได้มีการคุ้มครองการครอบงำสื่อ มีเพียงการหวงกันสื่อไทยจากทุนต่างชาติเท่านั้น จึงไม่ถ่วงน้ำหนักที่สื่อมวลชนไทยจะสามารถทำหน้าที่ตามกลไกประชาธิปไตยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) เมื่อสื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งสารของฝ่ายผู้ใช้อำนาจรัฐ ฝ่ายการเมือง และฝ่ายทุน สื่อมวลชนจึงเป็นภาคส่วนที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนทั้งประเทศ แม้ว่าบริบทสังคมดิจิทัลจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้บริโภคในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารจากช่องทางออนไลน์ แต่ผู้บริโภคก็ได้เรียนรู้ว่าข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนมักเป็นข้อมูลข่าวสารที่เชื่อถือได้มากกว่าข้อมูลที่ส่งระหว่างประชาชนด้วยกันเอง

ซึ่งสื่อมวลชนก็ใช้ช่องทางออนไลน์ในการเข้าถึงผู้บริโภคเช่นกัน ดังนั้น สื่อมวลชนจึงยังสามารถรองรับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ทักษะคิด และความคิดของประชาชนได้ตามข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอ

(๓) ตามที่กล่าวมาข้างต้น สื่อมวลชนจึงมีบทบาทในการชี้นำสังคม ซึ่งควรมีความชัดเจนในเป้าหมายแห่งการพัฒนาให้สังคมและประเทศชาติเป็นรัฐภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ที่มีทิศทางสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และมีความเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ที่อุดมปัญญา ผู้ที่ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนและผู้ที่อยู่ในกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์จึงต้องมีสมรรถนะที่สอดคล้องกับการประกอบวิชาชีพและประกอบกิจการที่จะบรรลุเป้าหมายดังกล่าว

(๔) การที่จะบรรลุเป้าหมายในการแสดงบทบาทสื่อมวลชนผู้ชี้นำสังคมนั้น บุคลากรสายวิชาชีพสื่อจำเป็นต้องเข้าใจกลไกทางประชาธิปไตย กลไกระบบทุนนิยม รของสังคมและพฤติกรรมผู้บริโภคอย่างถ่องแท้ ยึดมั่นในปณิธานโดยไม่ตกเป็นเครื่องมือของกลุ่มผู้มีอำนาจการเมืองหรืออำนาจทุนที่มุ่งสนองประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้องในลักษณะเบียดบังประโยชน์สาธารณะ สามารถยืนหยัดในอุดมการณ์แห่งความเป็นสื่อเพื่อสังคมและประชาชน ปฏิบัติหน้าที่สื่อที่นำเสนอสารที่ปลอดภัยและสร้างสรรค์ผ่านสื่อที่เข้าถึงทุกคนขึ้นอย่างทั่วถึง ส่งเสริมและผลักดันความเสมอภาค เท่าเทียม เป็นธรรมของพลเมืองในแต่ละภาคส่วน มิใช่เพียงทำหน้าที่เสนอข่าวสารรายวันหรือข่าวสารตามกระแส ที่ไม่สามารถช่วยให้กลไกของสังคมดำเนินไปสู่สังคมที่เจริญแล้วได้

(๕) สมรรถนะของบุคลากรในวิชาชีพสื่อมวลชนและกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ จึงต้องมีลักษณะเฉพาะที่สามารถบูรณาการองค์ความรู้ แนวคิด และทักษะเชิงสหวิทยาการได้รอบด้าน สามารถเผชิญความท้าทายทางเทคโนโลยีและความเปลี่ยนแปลงอันเป็นผลจากพัฒนาการของเทคโนโลยีได้ มีความสามารถในการปรับรูปแบบและวิธีการทำงานเพื่อรับมือกับอำนาจนิยมแอบแฝงหรือทุนนิยมสามัญ รักษาความอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของสื่อภายในขอบเขตที่ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น และคงไว้ซึ่งเสรีภาพของสื่อ เพราะเสรีภาพของสื่อเป็นองค์ประกอบสำคัญของเสรีภาพของประชาชนภายใต้ประชาธิปไตย

๔.๑.๓ แนวทางการพัฒนาหลักสูตร

ในส่วนของแนวทางการพัฒนาหลักสูตรและรายวิชา ที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาสมรรถนะของนิสิตนักศึกษา นั้น คณะผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลที่ได้จากการประชุมวิพากษ์ร่างตัวแบบสมรรถนะ ประกอบกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาหลักสูตรและรายวิชาเพื่อการพัฒนาสมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ อ้างอิงจากการจัดทำหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถสรุปได้ ดังต่อไปนี้

(๑) การกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์

การกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของหลักสูตรในอดีตที่ผ่านมา คาดว่าเกือบทั้งหมด เน้นการกำหนดคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ และด้านทักษะ อาจมีคุณลักษณะในเชิงพฤติกรรมอยู่บ้าง แต่มีการกำหนดในลักษณะพฤติกรรมที่พึงประสงค์ทั่วไป ไม่มีการนำหลักสมรรถนะมาเป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดให้เป็นหนึ่งในองค์ประกอบของคุณลักษณะของบัณฑิตที่สถาบันมุ่งผลิต ตัวอย่างการกำหนดคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เห็นได้บ่อย อาทิ มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถสื่อสารและนำเสนอแนวความคิดที่เป็นรูปธรรมได้ เป็นต้น ตัวอย่างพฤติกรรมเหล่านี้เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์แบบทั่วไป

ไม่ว่าบัณฑิตสาขาใด วิชาซีพีใด ย่อมถูกคาดหวังให้มีพฤติกรรมเหล่านี้เป็นพื้นฐานเมื่อต้องเข้าสู่ตลาดแรงงาน ดังนั้น การผลิตบัณฑิตให้เป็นนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ที่มีขีดความสามารถเหมาะสมกับนิเวศสื่อปัจจุบันและอนาคต สถาบันอาจนำตัวแบบสมรรถนะนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่มาพิจารณากำหนดเป็นคุณลักษณะเชิงสมรรถนะที่พึงประสงค์อย่างสอดคล้องกับเอกลักษณ์และอัตลักษณ์บัณฑิตของแต่ละสถาบัน

(๒) การกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาวางแนวทางการกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ไว้เป็นมาตรฐานขั้นต่ำประกอบด้วยองค์ประกอบด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างไรก็ตาม สำหรับบางสาขาวิชาอาจมีการกำหนดองค์ประกอบเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับวิชาชีพได้ สำหรับสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับกิจการสื่อสารมวลชน คณะผู้วิจัยเห็นว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการพิจารณาองค์ประกอบเฉพาะสำหรับวิชาชีพนักสื่อสารมวลชน เนื่องด้วยการทำงานของนักสื่อสารมวลชนสามารถสร้างผลกระทบต่อสังคมและสาธารณะได้อย่างใหญ่หลวง นักสื่อสารมวลชนถูกคาดหวังจากประชาชนและสังคมมิใช่เพื่อให้ผลของการทำงานมีผลต่อปัจเจกชน แต่มีผลต่อสาธารณะในวงกว้าง ระดับการถูกคาดหวังจึงสูงกว่าอาชีพอื่นในมิติที่กว้างกว่า เนื่องจากการสื่อข้อมูลข่าวสารในปัจจุบันนั้น สารที่เผยแพร่ออกไปสามารถรับรู้และถูกส่งต่อได้อย่างไม่จบสิ้น ดังนั้น มาตรฐานผลการเรียนรู้จึงต้องครอบคลุมถึงขอบเขตการทำงานและผลกระทบจากการทำงานของนักสื่อสารมวลชน สถาบันอุดมศึกษาจึงสามารถนำตัวแบบสมรรถนะนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่มาปรับประยุกต์กำหนดเป็นองค์ประกอบด้านสมรรถนะแห่งวิชาชีพสำหรับการกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนิสิต นักศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารมวลชน

(๓) การประเมินผลการเรียนรู้

เนื่องด้วยการประเมินสมรรถนะมีหลักแนวคิดและวิธีการประเมินเพื่อวัดสมรรถนะหรือระดับสมรรถนะแตกต่างจากการวัดองค์ความรู้และการวัดทักษะ การประเมินผลการเรียนรู้ในด้านการพัฒนาสมรรถนะตามที่กำหนดในมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนิสิต นักศึกษา จึงต้องมีวิธีหรือกระบวนการประเมินที่แตกต่างไปอย่างใดก็ตาม ภายใต้โครงการโครงการวิจัยและพัฒนาสมรรถนะและระบบประเมินสมรรถนะสำหรับบุคลากรด้านสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ ได้มีการศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาระบบประเมินสมรรถนะแบบอิเล็กทรอนิกส์รวมทั้งได้มีการออกแบบร่างของระบบประเมินดังกล่าวไว้แล้ว ในการดำเนินโครงการระยะที่ ๒ คณะผู้วิจัยจะได้ทำการพัฒนาระบบประเมินสมรรถนะนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ที่สามารถประเมินรายการสมรรถนะได้อย่างสอดคล้องกับตัวแบบสมรรถนะที่ได้วิจัยและพัฒนาขึ้นไว้แล้วในระยะที่ ๑ ของโครงการ เมื่อระบบประเมินได้รับการพัฒนาเสร็จสิ้นเป็นที่เรียบร้อยแล้ว คณะผู้วิจัยภายใต้การสนับสนุนและความตกลงกับกองทุนวิจัยและพัฒนา กิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ จะได้เผยแพร่ระบบให้สามารถใช้งานได้ทั่วไปโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย รวมทั้งเปิดเผย Sourcecode เพื่อให้สถาบันและผู้สนใจสามารถพัฒนาปรับเปลี่ยนระบบให้เหมาะสมกับบริบทการใช้งานของแต่ละสถาบันได้เอง ดังนั้น การประเมินสมรรถนะที่จะเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลการเรียนรู้ที่จึงไม่เป็นภาระทั้งในเชิงกระบวนการและเชิงธุรการ

(๔) คณาจารย์และแนวทางการพัฒนาคณาจารย์

จากข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิที่ร่วมวิพากษ์เพื่อพัฒนาตัวแบบสมรรถนะนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ ได้มีการอภิปรายถึงสมรรถนะของคณาจารย์ผู้มีหน้าที่จัดการเรียนรู้ให้นักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ ซึ่งคาดหวังให้คณาจารย์ได้มีการพัฒนาองค์ความรู้ให้ทันสมัยทันต่อการเปลี่ยนแปลง สามารถเข้าใจถึงความล้ำหลังขององค์ความรู้เดิม เพิ่มเติมองค์ความรู้ใหม่ และให้ความสำคัญกับการแปรเปลี่ยนขององค์ความรู้ที่เป็นอยู่และมีการบูรณาการเข้มข้นขึ้นทั้งภายในในกลุ่มสาขาวิชาเดียวกันและแบบข้ามกลุ่มสาขาวิชา รวมทั้งการให้ความสำคัญถึงการพัฒนาสมรรถนะของคณาจารย์ที่สอดคล้องกับสมรรถนะนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ตามตัวแบบที่พัฒนาขึ้นจากงานวิจัยนี้ อันได้นำไปสู่ข้อเสนอแนะว่า สถาบันอุดมศึกษาควรพิจารณานำรายการสมรรถนะและรายละเอียดของสมรรถนะแต่ละรายการตามตัวแบบสมรรถนะที่พัฒนาขึ้นนี้ไปใช้ประกอบการพัฒนาคณาจารย์ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารมวลชน

(๕) ทรัพยากรการเรียนการสอนและการจัดการ

สิ่งที่ค้นพบจากการเก็บข้อมูลระหว่างการศึกษาวิจัย พบว่า ทรัพยากร อันหมายรวมถึงห้องเรียน ปฏิบัติการ เครื่องมือและอุปกรณ์ประกอบการเรียนรู้ รวมทั้งซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ ต่าง ๆ ที่จัดไว้สำหรับการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารมวลชนของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ สืบเนื่องด้วยปัจจัยด้านสาขาและแขนงวิชาของหลักสูตรที่จัด ด้านการวางแผนและบริหารจัดการ และด้านงบประมาณและทรัพยากร อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ค้นพบเพิ่มเติมคือ ไม่ว่าสถาบันอุดมศึกษาจะจัดเตรียมทรัพยากรไว้อย่างไร ประสบการณ์ที่นิสิต นักศึกษาได้รับจากการจัดการเรียนรู้ภายในสถาบันมักจะแตกต่างกันจากความคาดหวังและบริบทการทำงานจริงในสถานประกอบการ ส่วนที่เป็นการเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ในหลักสูตรที่มีคุณค่าต่อบัณฑิตเมื่อสำเร็จการศึกษาและเข้าทำงานในสถานประกอบการคือ ช่วงการฝึกงาน และการเรียนรู้แบบสหกิจศึกษา เนื่องจากนิสิต นักศึกษาได้มีโอกาสรับประสบการณ์การทำงานจริงในสถานประกอบการที่ใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ และซอฟต์แวร์ในการดำเนินงาน ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาควรพิจารณาแนวทางการยกระดับความร่วมมือกับสถานประกอบการ เพื่อให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการผลิตบัณฑิต โดยมุ่งให้บัณฑิตสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานด้วยความพร้อมที่จะทำงานสนองต่อความต้องการผู้ใช้บัณฑิตอย่างสอดคล้องกับบริบทและสภาพการทำงานจริง ลดภาระการเตรียมความพร้อมและการสอนงานในระยะเริ่มต้นให้แก่บัณฑิตจบใหม่ การยกระดับความร่วมมือมีหลากหลายแนวทางภายใต้แนวคิดการทำความร่วมมือทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสถาบันสามารถพิจารณาดำเนินการได้ตามความเหมาะสม

(๖) การประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

หนึ่งในกระบวนการประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนคือการประเมินคุณภาพตามกรอบมาตรฐานและตัวชี้วัดที่กำหนด เพื่อให้การพัฒนาสมรรถนะนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่เป็นไปตามเป้าประสงค์ เมื่อมีการกำหนดและบูรณาการตัวแบบสมรรถนะเข้ากับหลักสูตรแล้ว สถาบันอุดมศึกษาสามารถกำหนดให้มีกระบวนการประเมินสมรรถนะระหว่างการจัดหลักสูตรด้วยระบบประเมินสมรรถนะที่จะได้พัฒนาขึ้นในระยะที่ ๒ ของโครงการ ผลจากการประเมินสามารถสะท้อนผลการจัดการหลักสูตรและสามารถใช้เป็นข้อมูลป้อนกลับเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นระหว่างการจัดการหลักสูตรได้เป็นอย่างดี

(๗) การกำหนดและออกแบบรายวิชา

ตามโครงสร้างหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นโดยผนวกและบูรณาการหลักการพัฒนาและประเมินสมรรถนะตามตัวแบบสมรรถนะนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ รายวิชาที่ถูกกำหนดและออกแบบในหลักสูตรจะต้องสอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร การบูรณาการหลักสมรรถนะตามตัวแบบไม่อาจกระทบต่อโครงสร้างหลักสูตร และรายวิชาของแต่ละสาขาหรือแขนงได้ หลักสูตรยังต้องคงไว้ซึ่งรายวิชาที่จำเป็นสำหรับการถ่ายทอดองค์ความรู้และทักษะที่พัฒนาตามเกณฑ์ พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และเจตพิสัยของหลักสูตร โดยผนวกรายการสมรรถนะแต่ละรายการเข้ากับ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและการจัดการเรียนรู้ และผนวกการประเมินสมรรถนะเข้ากับ การประเมินผลการเรียนรู้ ของแต่ละรายวิชา ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษาไม่จำเป็นต้องสร้างรายวิชาขึ้นใหม่สำหรับการพัฒนาสมรรถนะนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่แต่อย่างใด การพัฒนาสมรรถนะในหลักสูตรการเรียนการสอนสามารถดำเนินการได้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม ทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน รวมทั้งผ่านกิจกรรมเสริมสร้างการเรียนรู้ของรายวิชาของหลักสูตร อย่างไรก็ตาม การกำหนดและออกแบบรายวิชาในหลักสูตรที่มุ่งผลิตนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ ควรคำนึงถึงการเสริมสร้างศักยภาพผู้เรียนด้วยองค์ความรู้และทักษะที่สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงแบบฉับพลันและต่อเนื่องได้ โดยคงสมดุลกับการถ่ายทอดรากฐานองค์ความรู้เชิงทฤษฎี หลักการ หลักวิชาการ และตรรกะวิทยา พร้อมสำนึกต่อบทบาทร่วมของนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ในการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ตารางที่ ๔-๑ แนวทางการพัฒนาหลักสูตร

ขอบเขต	ประเด็นสำคัญเพื่อการพัฒนาหลักสูตรและรายวิชา
๑. ความรู้	๑. เข้าใจถึงหลักคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ และบรรทัดฐานทางสังคมที่เหมาะสม ๒. ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตย โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ และวิธีการแสดงซึ่งความเป็นพลเมืองที่เหมาะสม ๓. ความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะผู้นำที่ถูกต้อง ๔. การจัดการการเปลี่ยนแปลงและการบริหารความเสี่ยง ๕. การรู้เท่าทันสภาพแวดล้อมของการพัฒนาในแวดวงสื่อสารมวลชน รวมทั้งความเสี่ยงและผลกระทบต่อสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ๖. ความเข้าใจแนวโน้มของการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ทั้งภายในและภายนอกประเทศ ๗. ความเข้าใจสภาพแวดล้อมและรายละเอียดของการประกอบกิจการทางด้านสื่อสารมวลชน
๒. ทักษะ	๑. การเสริมสร้างทักษะที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในหลากหลายรูปแบบ และหลายหน้าที่

	๒. การเสริมสร้างและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ เพื่อประโยชน์ สาธารณะ ๓. ความสามารถในการปรับเปลี่ยนแนวทางหรือวิธีการในการสื่อสารที่ เหมาะสมแก่สถานการณ์และกลุ่มคน ๓. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์เชิงระบบและการคิดวิเคราะห์เชิงเหตุผล
๓. พฤติกรรม	๑. การแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำที่เหมาะสมในการปฏิบัติงานเป็นหมู่คณะ ๒. การเสริมสร้างพฤติกรรมการทำงานอย่างมืออาชีพและความรับผิดชอบ
๔. ทักษะ	๑. การเสริมสร้างความตระหนักและยอมรับความแตกต่างในสังคม การเคารพ ในสิทธิและเสรีภาพของกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม ๒. ความตระหนักถึงประโยชน์สาธารณะเป็นที่ตั้ง ๓. การยึดมั่นในความเป็นวิชาชีพและบรรทัดฐานทางสังคมที่เหมาะสม

จากรายการสมรรถนะและคำอธิบายข้างต้น สถาบันการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง สามารถใช้รายการดังกล่าว ประกอบการกำหนดผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานการเรียนรู้ (Expected Learning Outcomes: ELO) โดยมีสาระสำคัญ คือ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ยึดหลักสำคัญที่การมุ่งเน้นมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต (Learning Outcomes) เพื่อประกันคุณภาพบัณฑิต สื่อสารให้หน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจและมั่นใจถึงกระบวนการผลิตบัณฑิต เพื่อให้คุณวุฒิหรือปริญญาของสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทยเป็นที่ยอมรับและเทียบเคียงกันได้กับสถาบันการศึกษาชั้นนำของต่างประเทศ ซึ่งมาตรฐานผลการเรียนรู้ คือ ข้อกำหนดเฉพาะที่เป็นผลมุ่งหวังให้ผู้เรียนพัฒนาขึ้นจากการเรียนทั้ง ๕ ด้าน ได้แก่ (๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม (๒) ด้านความรู้ (๓) ด้านทักษะทางปัญญา (๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ (๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๔.๑.๔ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

จากข้อมูลตามตารางที่ ๔-๑ คณะผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อการพัฒนาสมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ โดยครอบคลุมกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบต่างๆ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(๑) รายวิชาที่ควรต้องบรรจุไว้ในหลักสูตร ครอบคลุมรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการ ๑) คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ ๒) บทบาทหน้าที่ของพลเมืองแบบประชาธิปไตย ๓) บทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบต่อสื่อมวลชนที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาสังคม ๔) การพัฒนาทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองในอนาคต และ ๕) เทคโนโลยีการสื่อสารสมัยใหม่และแนวโน้มในอนาคต เป็นต้น

(๒) กิจกรรมการเรียนการสอน ควรมุ่งเน้น ๑) การฝึกปฏิบัติกับอุปกรณ์หรือเครื่องมือเพื่อเสริมสร้างทักษะให้มีความหลากหลาย ๒) การฝึกปฏิบัติในการสื่อสารในหลากหลายรูปแบบและวิธีการ และ ๓) ส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะและการรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างอย่างเคารพ เป็นต้น นอกจากนี้ สถาบันการศึกษา

ควรจัดกิจกรรมเพิ่มเติม อย่างเช่น การศึกษาดูงาน การฝึกอบรมในหลักสูตรพิเศษที่มีเนื้อหาเฉพาะเรื่อง และ/หรือ การเชิญผู้เชี่ยวชาญในด้านต่างๆ ที่อยู่ในแวดวงสื่อสารมวลชนเพื่อบรรยายพิเศษ เป็นต้น

๔.๒ แนวทางการกำหนดคุณสมบัติสำหรับกระบวนการสรรหา การพัฒนาศักยภาพ และการประเมินบุคลากร

การกำหนดคุณสมบัติสำหรับกระบวนการสรรหา การพัฒนาและการประเมินบุคลากร นับเป็นปัจจัยสำคัญของการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์กรทุกแห่งและทุกขนาด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและการบริหารจัดการองค์กร ถือเป็นประเด็นที่ได้รับความนิยมแพร่หลายโดยทั่วไป ในกรณีขององค์กรอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการกระจายเสียงและโทรทัศน์ นับเป็นอาชีพที่มีความสำคัญ ทั้งในเชิงเศรษฐกิจ สังคม หรือแม้แต่ความมั่นคงของประเทศ สื่อต่างๆ ที่ได้รับการเผยแพร่จะมีความสร้างสรรค์หรือไม่ อย่างไร หรือจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากน้อยเพียงใด ก็ขึ้นอยู่กับความตระหนักรู้ถึงบทบาทหน้าที่ ทัศนคติ และความสามารถของบุคลากรในกิจการดังกล่าว

ด้วยเหตุนี้ คณะผู้วิจัยจึงได้จัดทำข้อเสนอแนะแนวทางการประยุกต์ตัวแบบสมรรถนะเพื่อกำหนดคุณสมบัติสำหรับกระบวนการสรรหาและการพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน โดยคาดหวังว่า (๑) ผู้บริหารของหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน สามารถนำข้อเสนอแนะไปใช้ในการกำหนดนโยบายและแนวทางการสรรหาและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรภายในสังกัดได้ และ (๒) ผู้บริหารของหน่วยงานโดยเฉพาะในฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ สามารถใช้ข้อเสนอแนะดังกล่าว เป็นแนวทางในการกำหนดกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพของบุคลากรได้

สมรรถนะที่กำหนดในบทที่ ๓ เป็นสมรรถนะในระดับองค์การ หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นสมรรถนะขั้นพื้นฐาน ซึ่งบุคลากรผู้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในองค์การทุกคนพึงมีและได้รับการพัฒนา ดังนั้น การกำหนดคุณสมบัติเพื่อกระบวนการสรรหาและการพัฒนาบุคลากรตามรายการสมรรถนะที่กำหนดข้างต้น จึงควรพิจารณาถึงความครอบคลุมในทุกระดับตำแหน่งและทุกสายงาน ทั้งนี้ อาจมีแนวทางและวิธีการในการประยุกต์ที่แตกต่างตามประเภทขององค์การ ระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน แตกต่างกันไปตามบริบทโดยมีรายละเอียด ดังนี้

๔.๒.๑ แนวทางการกำหนดคุณสมบัติเพื่อการสรรหาและวิธีการประเมิน

กล่าวโดยทั่วไป องค์การภาครัฐจะมีระบบการสรรหาบุคลากรที่มีแนวทางใกล้เคียงกัน กล่าวคือ ในกรณีของส่วนราชการ ผู้สมัครเข้าทำงานจะต้องสอบผ่านภาค ก. ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ในขณะที่หน่วยงานในกำกับของรัฐจะใช้วิธีการรับสมัครบุคลากรใหม่ได้โดยตรง ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นส่วนราชการหรือหน่วยงานในกำกับของรัฐ จะมีการสอบคัดเลือกบุคลากรใหม่ โดยใช้หลักสมรรถนะในการคัดเลือกบุคลากรเช่นเดียวกัน ในส่วนขององค์การภาคเอกชน จะมีการกำหนดแนวทางการสรรหาบุคลากรใหม่ที่เป็นเฉพาะขององค์การ และอาจมีวิธีการที่แตกต่างกันไปตามนโยบายและแนวปฏิบัติขององค์การนั้นๆ อย่างไรก็ตาม จากที่กล่าวข้างต้น ไม่ว่าจะเป็นองค์การภาครัฐหรือองค์การภาคเอกชน ก็สามารถประยุกต์รายการสมรรถนะเพื่อกำหนดคุณสมบัติสำหรับการสรรหาบุคลากรได้

เมื่อพิจารณาในรายละเอียด การประยุกต์รายการสมรรถนะที่กำหนดในบทที่ ๓ เพื่อการกำหนดคุณสมบัติในการสรรหาบุคลากรใหม่ สามารถใช้ข้อมูล “ที่มาของสมรรถนะรายด้าน” และข้อมูล “พฤติกรรมสำคัญที่สะท้อนการแสดงผลของสมรรถนะในแต่ละด้าน” เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณากำหนดคุณสมบัติในการสรรหาบุคลากรใหม่ได้ โดยการแปลงรายการสมรรถนะให้อยู่ในรูปแบบของข้อคำถามเชิงสถานการณ์ ๒ ด้าน คือ (๑) คำถามเพื่อทดสอบการแสดงผลเชิงทัศนคติ และ (๒) คำถามเพื่อการแสดงผลเชิงพฤติกรรม โดยสามารถแจกแจงรายละเอียดได้ ดังนี้

(๑) การแสดงผลเชิงทัศนคติ ซึ่งเมื่อพิจารณาข้อมูล “ที่มาของสมรรถนะรายด้าน” และข้อมูล “พฤติกรรมสำคัญที่สะท้อนการแสดงผลของสมรรถนะในแต่ละด้าน” สามารถนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการกำหนดคุณสมบัติเกี่ยวกับการแสดงผลในเชิงทัศนคติได้ โดยทำการแปลงรายการที่มาของสมรรถนะให้อยู่ในรูปแบบคำถามในเชิงสถานการณ์ เพื่อการวัดมุมมองและทัศนคติของผู้เข้ารับการสรรหา โดยคำถามในเชิงสถานการณ์แต่ละข้อ ควรต้องมีการกำหนดตัวเลือกคำตอบที่อยู่ในรูปแบบของทัศนคติในการตอบสนองต่อสถานการณ์นั้นๆ ซึ่งอาจจะมีตัวเลือกคำตอบ ๔ - ๕ ข้อ การเลือกคำตอบในการตอบสนองต่อสถานการณ์นั้นๆ จะไม่มีคำตอบที่ถูกเพียงข้อเดียว แต่จะเป็นคำตอบที่เหมาะสมที่สุดสำหรับสถานการณ์นั้นๆ ด้วยวิธีการนี้ ผู้ออกข้อสอบจะต้องพิจารณาถึงวัตถุประสงค์และความคาดหวังต่อการแสดงผลในเชิงทัศนคติของผู้ตอบที่ชัดเจน และสามารถสะท้อนสมรรถนะได้อย่างชัดเจน โดยมีตัวอย่าง ดังนี้

ตารางที่ ๔-๒ แนวคำถามเพื่อสะท้อนทัศนคติ

สมรรถนะ	ที่มาของสมรรถนะ	แนวคำถาม
๑. รู้แจ้งในระบอบปกครอง (Regime Literacy)	๑.๑ เข้าใจถึงหลักการของความเป็นประชาธิปไตย และบทบาทหน้าที่ของพลเมือง ของผู้ใช้อำนาจรัฐ และของสื่อสารมวลชน ๑.๒ ไม่ยอมอมถูกครอบงำโดยกลุ่มอำนาจต่างๆ ที่มีสถานะเหนือตน และปฏิบัติงานภายใต้ความมีอิสระและเสรีภาพ ภายในขอบเขตที่ไม่ละเมิดผู้อื่นตามหลักประชาธิปไตย ๑.๓ ยึดถือประโยชน์สาธารณะเป็นที่ตั้ง ๑.๔ มีความกล้าในการแสดงบทบาทตามหน้าที่สื่อมวลชน โดยเฉพาะกล้าที่จะนำเสนอความคิดและความเห็นในการปฏิบัติงาน ๑.๕ รู้จักหน้าที่ที่สื่อมวลชนมีต่อสังคม ตามกลไกทางสังคมและตามเป้าหมายของการมีอยู่ของสื่อ	๑. หากมีผู้มีอำนาจของรัฐ ซึ่งถือหุ้นบริษัทสื่อที่ท่านทำงานอยู่ด้วย ได้สั่งให้ท่านหลีกเลี่ยงการนำเสนอข่าวที่เกี่ยวกับข้อเรียกร้องของชาวบ้านในเหตุการณ์นี้ท่ามกลางซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของผู้มีอำนาจของรัฐคนนั้น ท่านจะมีแนวทางการทำงานอย่างไร ๒. ในช่วงรายการเล่าข่าวหรือคุยข่าวซึ่งทางกองบรรณาธิการได้มอบหมายให้ท่านดำเนินรายการ ซึ่งในช่วงหนึ่งของรายการ เป็นการคุยข่าวเกี่ยวกับเหตุการณ์กระทำชำเราเด็กสาว โดยคนต่างชาติที่เข้ามาศึกษาอยู่ในประเทศ ซึ่งมีข้อมูลภาพใบหน้าของผู้กระทำผิด ในกรณีเช่นนี้ ท่านจะมีแนวทางการนำเสนอข้อมูลอย่างไร (อาจมีตัวเลือก ๔ - ๕ ตัวเลือก เพื่อตอบโจทย์สถานการณ์นี้)

(๒) การแสดงออกเชิงพฤติกรรม สามารถใช้ข้อมูล “ที่มาของสมรรถนะรายด้าน” และข้อมูล “พฤติกรรมสำคัญที่สะท้อนการแสดงออกซึ่งสมรรถนะในแต่ละด้าน” มาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดการทดสอบการแสดงผลการปฏิบัติงานได้เช่นเดียวกับแนวทางตาม (๑) ทั้งนี้ การแสดงออกเชิงพฤติกรรมจะใช้วิธีการสังเกตและประเมินพฤติกรรมการแสดงออกของผู้เข้ารับการสรรหาในสถานการณ์ต่างๆ ที่ถูกกำหนดไว้ เช่น การสังเกตพฤติกรรมการทำงานที่มอบหมายเฉพาะหน้า หรือการเข้าร่วมกิจกรรมแบบกลุ่ม หรือการใช้สถานการณ์จำลอง (Role Play) เป็นต้น และอาจหมายถึงการสัมภาษณ์และสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกไปพร้อมด้วยก็ได้

จากที่กล่าวมา วิธีการประเมินพฤติกรรมที่ตรงไปตรงมาที่สุด คือ การสังเกตพฤติกรรม ซึ่งการสังเกตพฤติกรรมที่ให้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุด มีเงื่อนไข ดังนี้

- (๑) ผู้สังเกตและประเมินต้องทำด้วยความตรงไปตรงมา
- (๒) ผู้สังเกตและประเมินต้องใกล้ชิดเพียงพอที่จะสังเกตพฤติกรรมต่างๆ ของผู้เข้ารับการสรรหาได้
- (๓) ผู้สังเกตและประเมินต้องเข้าใจก่อนว่า การประเมินพฤติกรรมไม่ใช่การวัดความรู้ความสามารถ
- (๔) แบบประเมินพฤติกรรมสามารถพัฒนาได้หลายแบบ เช่น แบบประเมินค่าที่ใช้ความถี่หรือปริมาณ กำหนดระดับของลิเคิร์ต (Likert Scale) เป็นต้น

๔.๒.๒ แนวทางการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและวิธีการประเมิน

โดยหลักการแล้ว การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านสื่อสารมวลชนโดยใช้หลักสมรรถนะ ก็มีลักษณะเช่นเดียวกับการพัฒนาบุคลากรในสาขาวิชาชีพอื่นๆ โดยทั่วไป ทั้งนี้ หากพิจารณาเฉพาะเจาะจงเฉพาะกรณีการประยุกต์รายการสมรรถนะตามผลการศึกษาดังปรากฏในรายงานฉบับนี้ เพื่อการพัฒนาสมรรถนะของนักสื่อสารมวลชนที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน สามารถดำเนินการได้ โดยมีลำดับขั้นตอนและวิธีการ ดังนี้

(๑) การประเมินผลเพื่อบ่งชี้ระดับสมรรถนะรายบุคคล

วิธีการในการประเมินผลเพื่อบ่งชี้ระดับสมรรถนะรายบุคคล โดยทั่วไปจะใช้วิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานรายบุคคลประจำปี เพื่อสะท้อนระดับสมรรถนะ โดยสามารถแจกแจงได้ ดังนี้

- การใช้ผลการปฏิบัติงานที่เป็นเนื้องาน (Task Performance) เป็นการใช้ผลการปฏิบัติงานที่ได้จากเนื้องานที่บุคคลนั้นๆ ดำเนินการ
- การใช้ผลการปฏิบัติงานที่ไม่ใช่เนื้องาน แต่เป็นบริบทของเนื้องาน (Contextual Performance) เช่น พฤติกรรมในการปฏิบัติงาน การเสียสละ ความทุ่มเท ความเอาใจใส่ การเคารพในสิทธิและเสรีภาพ และปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากอคติ เป็นต้น
- การประเมินแบบรอบด้าน (360 Degree Feedback) เป็นแนวทางการสะท้อนลักษณะการปฏิบัติงานและพฤติกรรมแสดงออก โดยให้เพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา และลูกค้า ทำหน้าที่ในการประเมิน

หากพิจารณาในกรณีของรายการสมรรถนะที่กำหนด โดยเฉพาะในส่วนข้อมูล “พฤติกรรมสำคัญที่สะท้อนการแสดงผลการปฏิบัติงาน” แล้ว สามารถยกตัวอย่างได้ ดังนี้

ตารางที่ ๔-๓ ผลการปฏิบัติงานที่สามารถใช้สะท้อนสมรรถนะ

สมรรถนะ	การแสดงผลเชิงพฤติกรรมที่สามารถสะท้อนสมรรถนะ	ผลการปฏิบัติงานที่สามารถใช้สะท้อนสมรรถนะได้
๑. รู้แจ้งในระบอบปกครอง (Regime Literacy)	๑.๑ ตระหนักรู้เข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของนักสื่อสารมวลชนในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่จำเป็น และเป็นประโยชน์ในทิศทางที่ส่งเสริมการพัฒนาตามหลักประชาธิปไตยโดยยึดประโยชน์สาธารณะเป็นที่ตั้ง ๑.๒ มีความกล้าที่จะตรวจสอบข้อเท็จจริงและนำเสนอข้อมูลอย่างตรงไปตรงมา โดยสามารถรับมือได้กับความพยายามครอบงำอย่างไม่เป็นธรรมจากกลุ่มอำนาจ เพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนาบ้านเมืองหรือแก้ไขปัญหาสาธารณะ ๑.๓ ตั้งมั่นในการรักษาเสรีภาพของนักสื่อสารมวลชนภายใต้ขอบเขตที่ไม่เป็นการใช้สิทธิเกินส่วนอันอาจเกิดผลกระทบหรือละเมิดต่อบุคคลอื่น	๑. เนื้อหาของข่าวที่นำเสนอมีความถูกต้องตามสภาพความเป็นจริง ๒. ข้อร้องเรียนที่มีต่อเนื้อหาข่าวที่นำเสนอ ๓. ข้อร้องเรียนที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ในการถ่ายทำและเก็บภาพข่าว

(๒) การพัฒนาสมรรถนะรายบุคคล

การพัฒนาสมรรถนะรายบุคคลสามารถดำเนินการได้ในหลากหลายรูปแบบ เช่น การสัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการ การระดมสมอง การฝึกอบรม การสอนงาน การศึกษาดูงาน การประชุมกลุ่มย่อย การจัดกิจกรรมเสริม และการบรรยาย เป็นต้น

๔.๒.๓ เจาะใจที่จำเป็นสำหรับการประยุกต์หลักสมรรถนะเพื่อการพัฒนาองค์กร

(๑) การนำสมรรถนะเข้ามาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูงขององค์กร เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลอย่างเป็นรูปธรรม

(๒) จากรายการสมรรถนะที่กำหนด องค์กรต่างๆ ควรพิจารณากำหนดระดับความคาดหวังของสมรรถนะแต่ละตัว ตามระดับหรือตามตำแหน่งงาน เพื่อใช้ประกอบการประเมินผล

(๓) เพื่อให้การพัฒนาบุคลากรด้วยหลักสมรรถนะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาควรทำการประเมินสมรรถนะในการทำงาน อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง โดยทำการประเมินพร้อมกับการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี เพื่อนำไปสู่การพิจารณาจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรรายบุคคลได้

(๔) การประเมินผลสมรรถนะ ควรเป็นส่วนหนึ่งของเครื่องมือในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร มากกว่าจะเป็นการนำมาใช้ประกอบการพิจารณาความดีความชอบประจำปี ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้เกิดสภาพบรรยากาศภายในองค์กรที่เป็นด้านลบต่อการประเมินผล

(๕) ในกระบวนการประเมินสมรรถนะ ควรเปิดโอกาสให้บุคลากรสามารถประเมินตนเองได้ด้วย เพื่อให้เกิดความตระหนักรู้ถึงการพัฒนาตนเอง

บทที่ ๕ ระบบการประเมินสมรรถนะ

การศึกษาความเป็นไปได้ในการออกแบบและใช้ระบบประเมินสมรรถนะแบบอิเล็กทรอนิกส์สำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ ครอบคลุมการศึกษาในสองมิติ กล่าวคือ ความเป็นไปได้ในทางหลักการประเมิน และความเป็นไปได้ในทางเทคนิคการออกแบบระบบโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ เพื่อให้ระบบประเมินดังกล่าวสามารถนำไปใช้ได้โดยสะดวกอย่างสอดคล้องกับบริบทของผู้ใช้งาน และเป็นภาระแก่หน่วยงานหรือสถาบัน ผู้ดูแลระบบของหน่วยงานหรือสถาบัน และผู้ใช้งานน้อยที่สุด รายละเอียด ดังนี้

ความเป็นไปได้ในทางหลักการประเมิน

การบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้วยหลักสมรรถนะมีกลไกหลักหลังจากการกำหนดชุดสมรรถนะและรายละเอียดแล้ว คือ การประเมินสมรรถนะ และการพัฒนาสมรรถนะเพื่อยกระดับสมรรถนะให้เป็นไปตามที่ถูกต้องหวัง ดังนั้นการประเมินสมรรถนะจึงเป็นกลไกที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับการปฏิบัติงาน การพัฒนาตัวแบบและระบบประเมินสมรรถนะใน “โครงการวิจัยและพัฒนาสมรรถนะและระบบประเมินสมรรถนะสำหรับบุคลากรด้านสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่” ถูกกำหนดให้เป็นการดำเนินโครงการระยะถัดไป หลังจากการวิจัยและพัฒนาตัวแบบสมรรถนะฯ เสร็จสิ้น ดังนั้น เพื่อความพร้อมและประสิทธิภาพของการดำเนินโครงการในระยะถัดไป จึงมีการศึกษาความเป็นไปได้ซึ่งขอบเขตครอบคลุมถึงความเห็นของผู้เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย นิสิต นักศึกษาระดับอุดมศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนคณะวิชาในสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ และหน่วยงานภาครัฐ

ในขั้นศึกษาความเป็นไปได้ คณะผู้วิจัยกำหนดวิธีการประเมินสมรรถนะโดยใช้แบบวัดสะท้อนพฤติกรรม โดยออกแบบให้สอดคล้องกับรายการสมรรถนะและคำอธิบายสมรรถนะ แบบวัดดังกล่าวจะมีลักษณะเป็นข้อคำถามที่มุ่ง ๑.ให้สามารถสะท้อนคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมโดยคงความเที่ยงและความตรงในการวัดสมรรถนะแต่ละรายการได้ ๒.ลดความโน้มเอียงที่เกิดจากการทำแบบวัด จากนั้นจึงมีการตรวจสอบผลจากการวัดโดยผู้บังคับบัญชาหรืออาจารย์ที่ปรึกษาแล้วแต่กรณี เพื่อนำไปสู่ผลสรุประดับสมรรถนะและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะต่อไป ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินสมรรถนะแสดงได้ ดังนี้

(๑) หลักการประเมิน

(๑.๑) การประเมินต้องเป็นการประเมินเพื่อพัฒนา มิใช่เพื่อให้คุณให้โทษหรือบั่นทอน หรือสร้างความแตกต่างแปลกแยก

(๑.๒) การประเมินต้องไม่มีความโน้มเอียงจากปัจจัยใด ๆ ปราศจากอคติทั้งปวง

(๑.๓) การประเมินต้องมีการกำหนดเกณฑ์ที่ชัดเจน ไม่กำกวม วัดผลได้เป็นที่ประจักษ์

(๑.๔) การประเมินควรมีความยืดหยุ่นตามความจำเป็นพอสมควร เพื่อให้สอดคล้องกับความเป็นพลวัต

(๒) รูปแบบการประเมิน

- (๒.๑) ประเมินผลการปฏิบัติงานจากผลของงานที่เกิดขึ้นจริง
- (๒.๒) ประเมินการปฏิบัติงานโดยพิจารณาพฤติกรรมการทำงานร่วมด้วย
- (๒.๓) กำหนดให้มีการประเมินความคิดสร้างสรรค์
- (๒.๔) ประเมินวิธีการทำงานประกอบการพิจารณาผลการปฏิบัติงาน

(๓) วิธีการประเมิน

- (๓.๑) การประเมินสมรรถนะนักศึกษาสามารถประเมินโดยอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาแต่ละคนได้
- (๓.๒) ควรให้มีการประเมินตนเองเพื่อความเป็นธรรมในการประเมิน
- (๓.๓) ควรมีการประเมินและแจ้งผลการประเมินระหว่างที่ยังศึกษาอยู่เพื่อให้มีการพัฒนานักศึกษาได้ทัน

ก่อนที่จะสำเร็จการศึกษา

- (๓.๔) การประเมินนักศึกษา อาจให้กิจการแหล่งสหกิจศึกษาหรือสถานที่ฝึกงาน ร่วมประเมินสมรรถนะนักศึกษาได้

(๔) ความเห็นเพิ่มเติม

- (๔.๑) บางสถาบันการศึกษามีแนวคิดที่จะนำผลการประเมินสมรรถนะระบุไว้ในใบแสดงผลการเรียน
- (๔.๒) การประเมินบุคลากรในหน่วยงาน ต้องกำหนดเกณฑ์การประเมินจากงานที่ปฏิบัติจริง มิใช่กำหนดจากตำแหน่งที่ครอง

(๔.๓) ในปัจจุบัน สถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานภาครัฐและเอกชนส่วนใหญ่ใช้ระบบการประเมินในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์อยู่แล้ว ยกเว้นผู้ประกอบการที่มีบุคลากรจำนวนไม่มาก ที่ยังไม่มีประเมินอย่างเป็นระบบ

จากผลการศึกษาความเห็นข้างต้น คณะผู้วิจัยจึงกำหนดเครื่องมือการประเมินสมรรถนะให้เป็นรูปแบบของเครื่องมือวัดในลักษณะแบบวัดหลากหลายลักษณะตามแต่ละรายการสมรรถนะ อาทิ แบบประเมินพฤติกรรม แบบวัดความรู้ แบบประเมินตามสถานการณ์ เป็นต้น เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายการประเมินสมรรถนะทุกรายการ โดยออกแบบเป็นข้อคำถามคำตอบที่ผู้ถูกประเมินทำการตอบคำถามด้วยตนเอง แทนการประเมินโดยบุคคลอื่น เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการประเมินตามความเห็นที่ได้จากการศึกษา และบริบทขององค์การผู้ใช้งานระบบที่มีผู้ถูกประเมินจำนวนมาก ทั้งนี้ เป็นรูปแบบเดียวกับที่คณะผู้วิจัยได้เคยเสนอไว้ในข้อเสนอการดำเนินโครงการ ดังนั้น ระบบประเมินสมรรถนะที่สอดคล้องกับความเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องและไม่เป็นการสร้างภาระต่อผู้ใช้งานซึ่งเป็นเงื่อนไขหลักในการประเมินที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้ความสำคัญ จึงมีความเป็นไปได้อย่างสูงที่จะถูกนำไปใช้ประโยชน์หรือประยุกต์ใช้โดยกลุ่มเป้าหมาย ทั้งสถาบันอุดมศึกษา ผู้ประกอบการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ และหน่วยงานภาครัฐ

ความเป็นไปได้ในทางเทคนิค

เพื่อให้การใช้ประโยชน์ผลงานจากโครงการเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ มีความสะดวกสำหรับการใช้งานจริง โดยกลุ่มเป้าหมาย การประเมินระดับสมรรถนะดังกล่าวจึงกำหนดให้อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ การศึกษาความเป็นไปได้ในทางเทคนิคพิจารณาจากความต้องการหรือข้อกำหนดการใช้งาน การบริหารจัดการสิทธิและฐานข้อมูล และการสนับสนุนการใช้งาน ซึ่งระบบประเมินที่ต้องการพัฒนานี้มีผู้ใช้งานเป็นสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานต่างๆ ที่มีความแตกต่างกันในหลายมิติ โดยอาจรวมไปถึงประชาชนทั่วไปด้วย การออกแบบระบบจึงควรประยุกต์แนวคิด Universal Design เพื่อให้ผู้ใช้งานสามารถใช้งานระบบได้มากที่สุดโดยปราศจากอุปสรรคด้านความแตกต่างของอุปกรณ์ ระบบปฏิบัติการ เครือข่าย และบริบทอื่นๆ ของฝั่งผู้ใช้งาน อย่างไรก็ตาม เทคโนโลยีที่มีอยู่ในปัจจุบันเอื้ออำนวยสำหรับการออกแบบระบบภายใต้หลักการดังกล่าว ความเป็นไปได้ในทางเทคนิคปรากฏตามผลการออกแบบร่างระบบประเมินฯ ดังที่ได้แสดงไว้ต่อไปนี้

๑ ตัวแบบร่างระบบการประเมินสมรรถนะสำหรับการพัฒนานักศึกษาศาखाที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ (นักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่)

ระบบอิเล็กทรอนิกส์สำหรับการประเมินระดับสมรรถนะ จะอยู่ในลักษณะของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ที่ใช้งานผ่านเว็บไซต์ ผู้ใช้งานจะสามารถเข้าใช้งานได้โดยสะดวกทั้งผู้ประเมินและผู้ยืนยันผล โปรแกรมนี้จะทำหน้าที่เป็นระบบจัดการและจัดเก็บข้อมูลในส่วนของ ชุดรายการสมรรถนะพร้อมรายละเอียดทั้งหมด ฐานข้อมูลแบบวัดในลักษณะคลังคำถามคำตอบ ระบบประเมินระดับสมรรถนะและระบบยืนยันการประเมิน และระบบบริหารจัดการโปรแกรม ทั้งนี้หากได้รับความเห็นชอบจาก กสทช. คณะทำงานจะได้ทำการเผยแพร่โปรแกรมในลักษณะ Open Source เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายสามารถปรับรายละเอียดของโปรแกรมให้เหมาะสมกับบริบทการใช้งานภายในองค์กรแต่ละแห่ง และสามารถบริหารจัดการข้อมูลภายในเฉพาะองค์กรได้อย่างเอกเทศ ร่างระบบการประเมินฯ

๒ เอกสารระบบการประเมินสมรรถนะสำหรับการพัฒนานักศึกษาศาखाที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ (นักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่)

(๑) วัตถุประสงค์ เพื่อแสดงความเป็นไปได้ในการออกแบบระบบประเมินในรูปแบบโปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วยการแสดงรายละเอียดของโปรแกรมอย่างเพียงพอในการสะท้อนถึงความเป็นไปได้สำหรับการพัฒนาหรือเขียนโปรแกรมขึ้นสำหรับนำไปใช้งานตามขั้นตอนของโครงการ

(๒) ขอบเขต ในการใช้งานระบบหน่วยงานผู้ใช้งานจะสามารถเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลของหน่วยงานโดยไม่เก็บข้อมูลในฐานข้อมูลไว้ในระบบ หน่วยงานผู้ใช้งานระบบเป็นผู้กำหนดสิทธิและผู้ดูแลระบบได้เอง โดยไม่จำกัดประเภทหน่วยงานการเข้าใช้ประโยชน์ระบบ อีกทั้งยังไม่จำกัดสิทธิในการนำ Code ของระบบไปพัฒนา

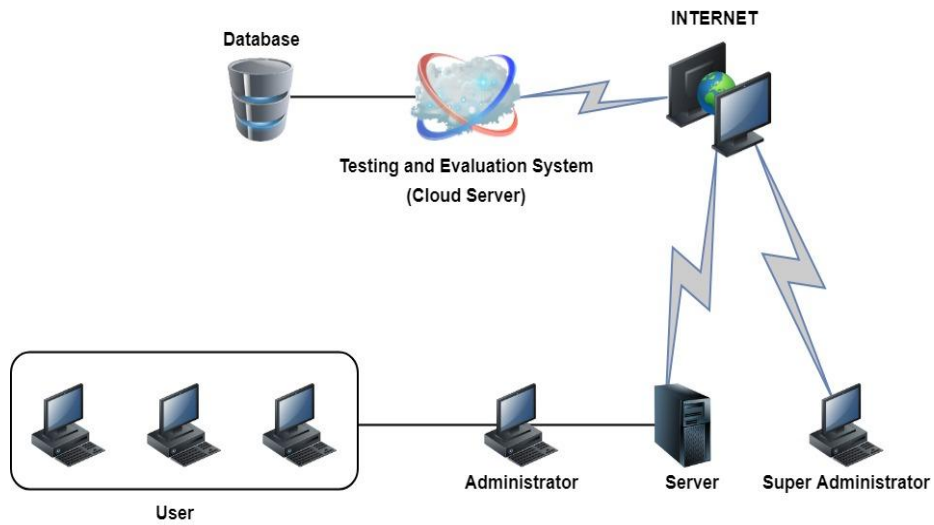
(๓) การศึกษาระบบเดิม การทดสอบและการประเมินผลแบบเดิมจะมีลักษณะการสอบแบบปกติ คือ มีการนัดหมายเวลา จัดเตรียมสถานที่ จัดเตรียมข้อสอบ จัดเตรียมผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง การประมวลผล การประกาศผล โดยทุกกระบวนการจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนและกำหนดเวลา โดยเฉพาะการดำเนินการสอบตามวัน เวลา และสถานที่ตามนัดหมายเท่านั้นทำให้เกิดข้อจำกัดเรื่องของความพร้อมทั้งสถานที่ ช่วงเวลา และ

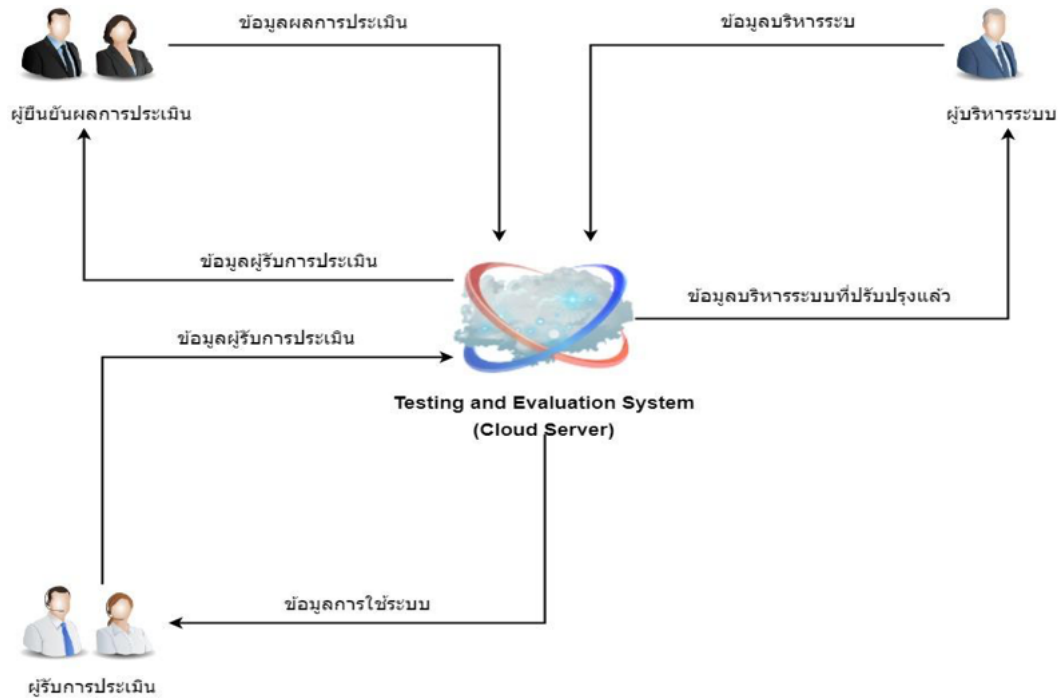
ความสามารถในการเข้าถึงกระบวนการทดสอบนั้น โดยเฉพาะการสอบที่ต้องมีผู้เข้าสอบจำนวนมากในห้วงเวลาเดียวกัน โดยการทดสอบต้องจัดทำข้อสอบในเนื้อหาเดียวกันแต่มีการจัดวางลำดับข้อที่แตกต่างกันเพื่อป้องกันการทุจริต ซึ่งจะส่งผลต่อการดำเนินการจัดทำแบบทดสอบ การดำเนินจัดการทดสอบ ตลอดจนการประเมินผลที่ต้องใช้เวลามากกว่าปกติเนื่องจากความซับซ้อนที่แปรผันตามจำนวนผู้เข้าทดสอบ และจำนวนครั้งในการจัดทดสอบดังกล่าวอีกด้วย การดำเนินงานดังกล่าวจึงส่งผลโดยตรงต่อการใช้งบประมาณดำเนินการ เนื่องจากต้องมีการเบิกจ่ายตามจำนวนครั้งที่จัดการทดสอบซึ่งจะเพิ่มขึ้นตามจำนวนผู้เข้าทดสอบ และสถานที่สำหรับทดสอบอย่างชัดเจน

(๔) การวิเคราะห์ระบบ ในการวิเคราะห์ระบบและการออกแบบระบบใหม่ได้นำเอาคุณลักษณะขีดความสามารถของเทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสารโดยเฉพาะผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การแสดงผลผ่านบริการเว็บ (Web Service) ทางเว็บเบราว์เซอร์ (Web Browser) ที่สามารถเข้าถึงได้ด้วยอุปกรณ์ที่หลากหลาย ตลอดจนการจัดเก็บข้อมูลด้วยเทคโนโลยีก้อนเมฆ (Cloud Technology) เข้ามาใช้ในการดำเนินการจัดการทดสอบ ที่ส่งผลกระทบต่อระยะเวลาในการดำเนินการในขั้นตอนสำคัญและการใช้งบประมาณภาพรวมในระยะยาวลดลง เช่น การจัดเก็บแบบทดสอบในรูปแบบคลังแบบทดสอบ การเลือกข้อสอบหรือการจัดชุดข้อสอบที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสมรรถนะที่พึงประสงค์ตามกำหนด การวัดผล การประเมินผล การจัดการทดสอบ การตรวจแบบทดสอบ การเฉลยแบบทดสอบ และการประกาศผลการทดสอบ โดยไม่ต้องมีการจัดสถานที่ หรือผู้ปฏิบัติงานในการควบคุมการทดสอบ ผู้เข้ารับการทดสอบสามารถทดสอบได้ตลอดเวลาและสถานที่โดยไม่ต้องเดินทางมาทดสอบตามกำหนดเวลา

(๕) ภาพแสดงโครงสร้างโดยภาพรวมของระบบการทดสอบผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ระบบการทดสอบผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตใช้การวิเคราะห์โดยแผนภาพกระแสข้อมูล (Data Flow Diagram) ที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของข้อมูลในแต่ละส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้งานระบบ จำนวน ๓ กลุ่ม ได้แก่ ผู้รับการประเมิน ผู้ยืนยันผลการประเมิน และผู้บริหารระบบ โดยมีความสัมพันธ์กันดังภาพ

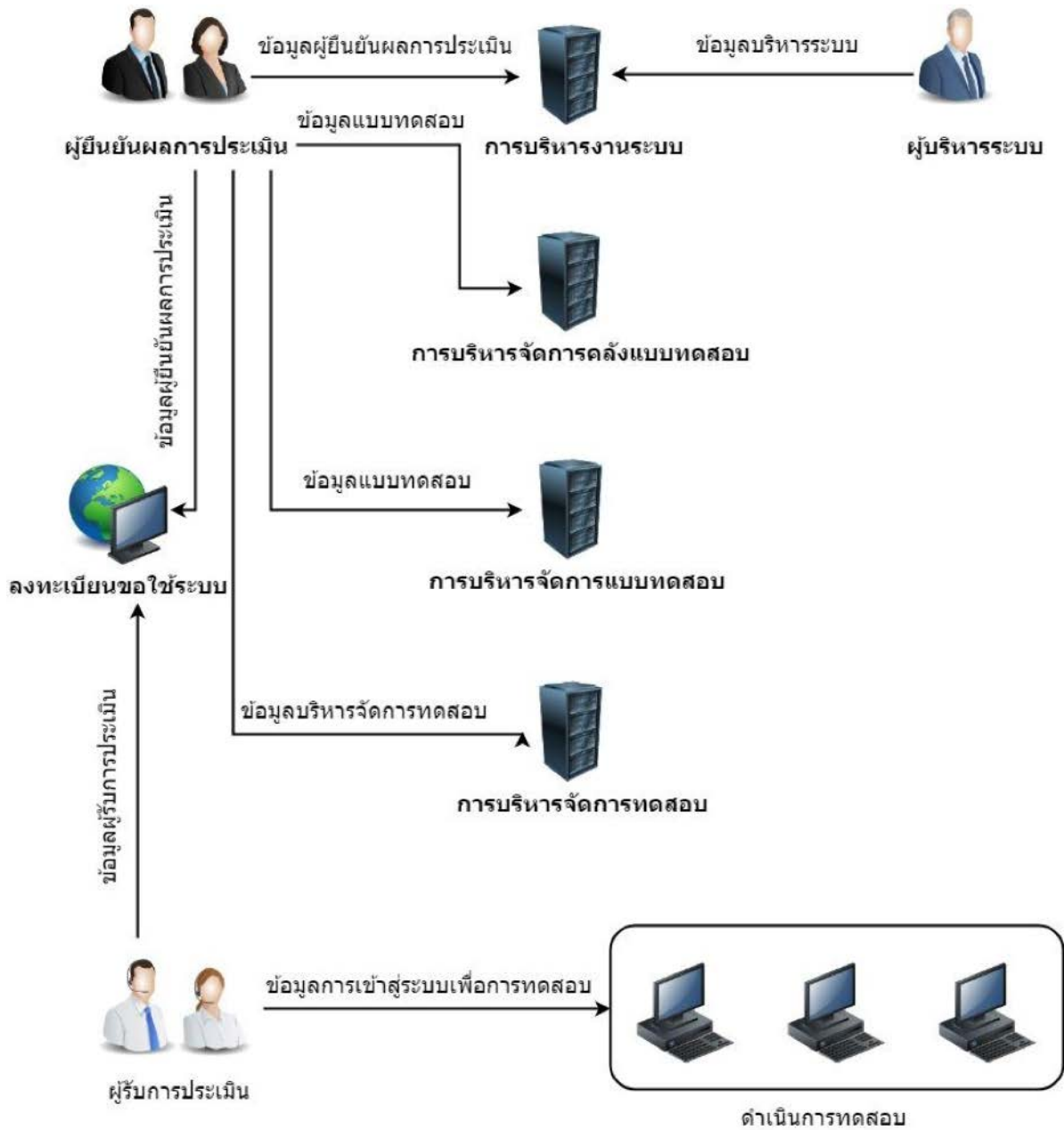

ภาพที่ ๕-๑ สถาปัตยกรรมของระบบประเมินสมรรถนะ

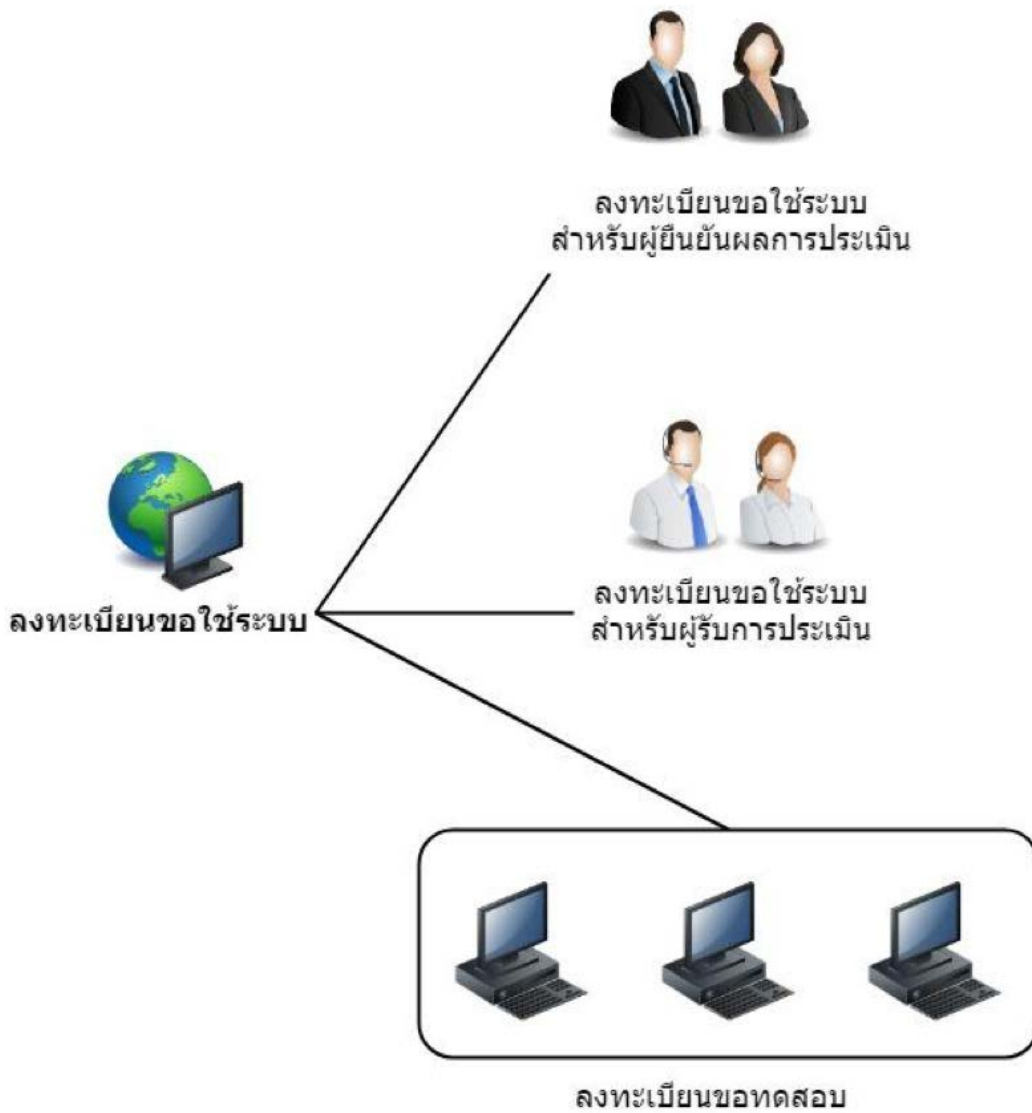
ภาพที่ ๕-๒ โครงสร้างผู้ใช้งานระบบ

(๖) ภาพแสดงระบบการทดสอบผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยระบบดังกล่าวจะมีระบบย่อยสำหรับการทดสอบและประเมินผล ประกอบด้วย การบริหารจัดการคลังแบบทดสอบ การบริหารจัดการชุดเตรียม การบริหารจัดการแบบทดสอบ การบริหารงานระบบ การลงทะเบียนขอใช้ระบบ และการจัดการทดสอบ

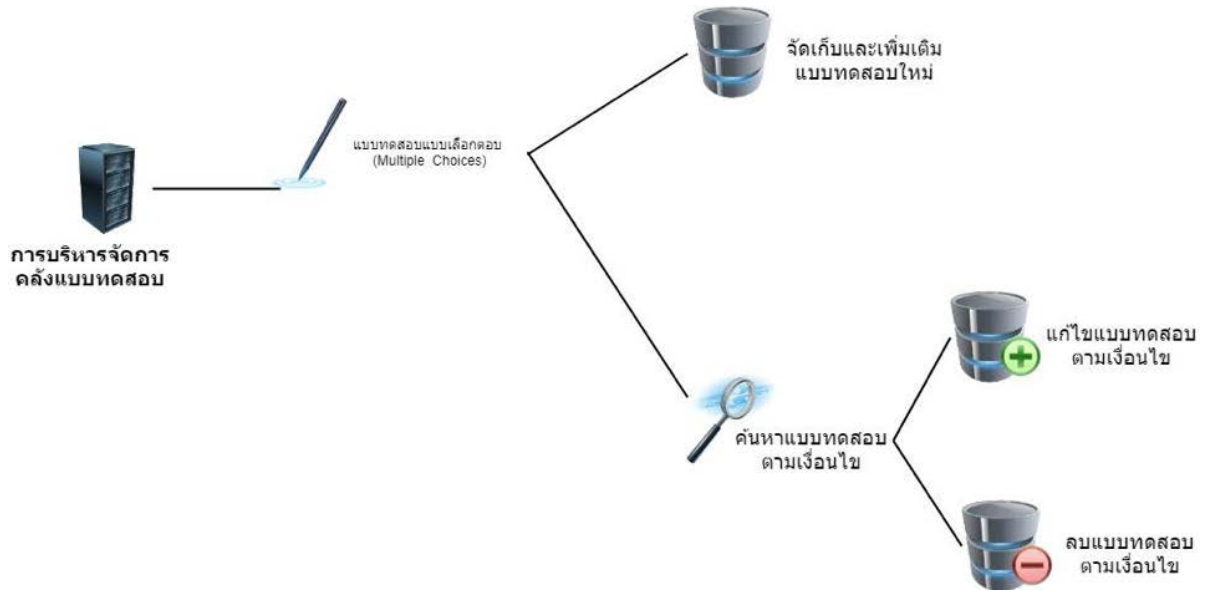
ภาพที่ ๕-๓ โครงสร้างระบบการทดสอบสมรรถนะ

(๗) การออกแบบระบบ เมื่อได้ดำเนินการวิเคราะห์ระบบโดยใช้ Data Flow Diagram จะแสดงถึงเส้นทางการส่งผ่านข้อมูลที่มีอยู่ในระบบ สามารถเขียนเป็นแผนภูมิโครงสร้างเพื่อแสดงระบบการทำงานในแต่ละส่วนของระบบตามลำดับ

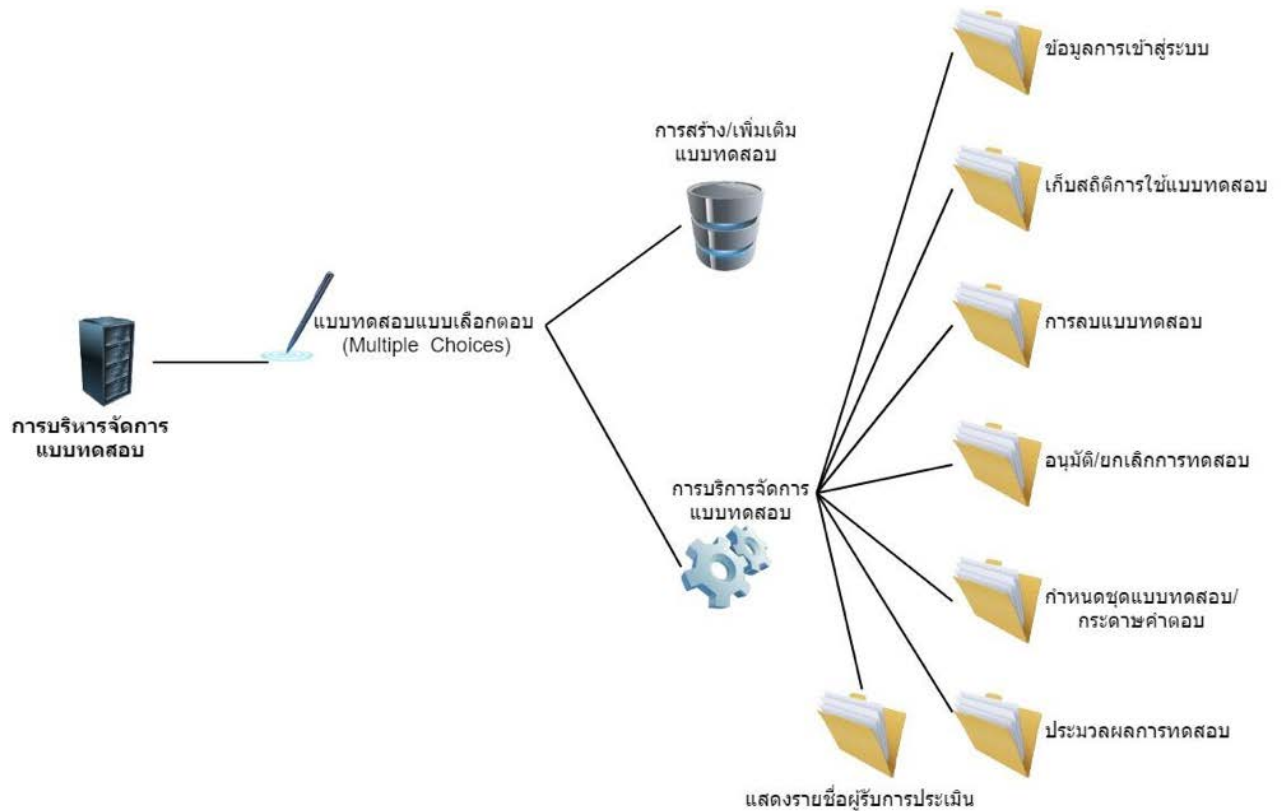
ภาพที่ ๕-๔ โครงสร้างการทำงานของระบบ

(๘) แผนภูมิโครงสร้างเพื่อแสดงระบบการทำงานการลงทะเบียนขอใช้ระบบ ในการเข้าใช้ระบบ ผู้ขอรับการประเมินและผู้ยืนยันผลการประเมินต้องลงทะเบียนขอใช้ระบบก่อนการใช้งาน โดยระบบจะสามารถเข้าถึงได้ผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยดำเนินการสมัครเป็นกลุ่มแบบหน่วยงานที่ขอเข้ารับการทดสอบ

ภาพที่ ๕-๕ การลงทะเบียนใช้ระบบ

(๙) แผนภูมิโครงสร้างเพื่อแสดงระบบการทำงานการบริหารจัดการคลังแบบทดสอบ ระบบการบริหารจัดการแบบทดสอบ จะออกแบบสำหรับแบบทดสอบปรนัย (Objective) รองรับแบบทดสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choices) โดยจัดเก็บข้อมูลที่เครื่องแม่ข่ายกลางด้วยเทคโนโลยีก้อนเมฆ (Cloud Technology) สามารถสืบค้น แก้ไข และลบแบบทดสอบได้ตามเงื่อนไขของระบบ

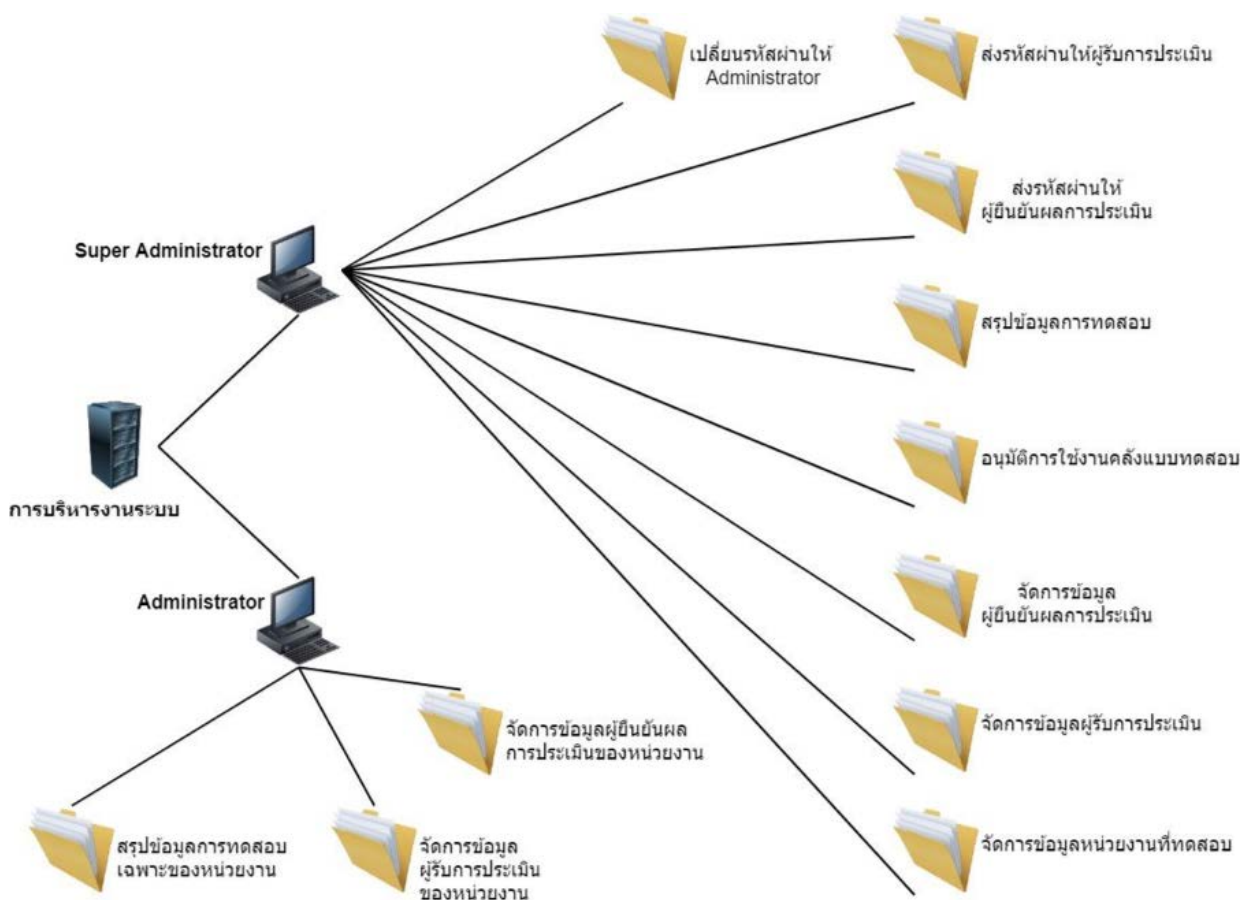

ภาพที่ ๕-๖ ระบบการทำงานการบริหารจัดการคลังแบบทดสอบ

(๑๐) แผนภูมิโครงสร้างเพื่อแสดงระบบการทำงานการบริหารจัดการแบบทดสอบ

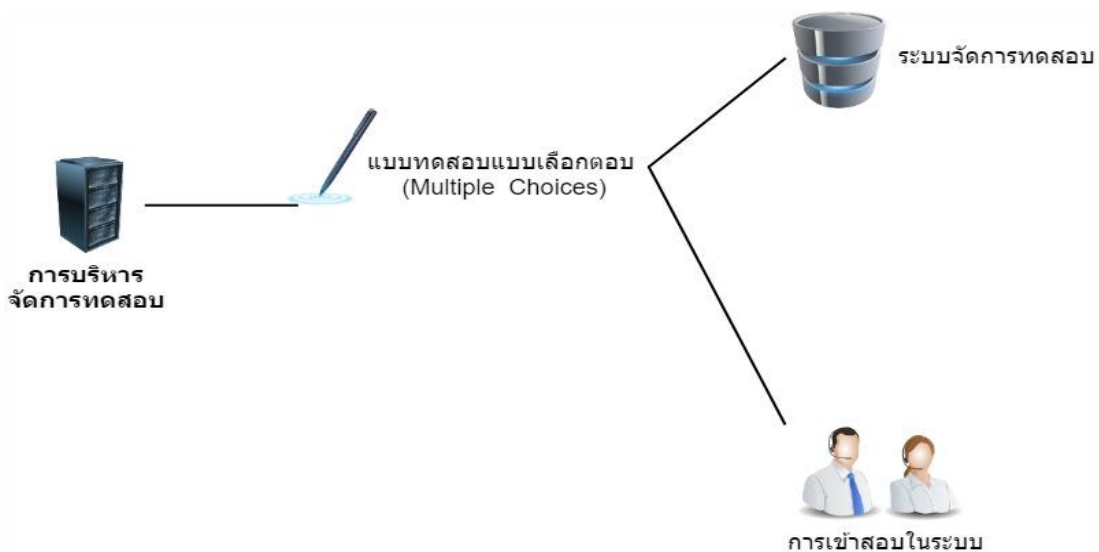
ระบบบริหารจัดการแบบทดสอบจะออกแบบสำหรับแบบทดสอบปรนัย (Objective) รongรับแบบทดสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choices) สามารถสร้างหรือเพิ่มแบบทดสอบที่หาค่าความเชื่อมั่น ทางสถิติแล้วนำมาเก็บไว้ที่ฐานข้อมูล โดยผู้บริหารระบบสามารถเข้าถึงข้อมูลการเข้าสู่ระบบ เก็บสถิติการใช้แบบทดสอบ การลบแบบทดสอบ การอนุมัติหรือยกเลิกการทดสอบ กำหนดชุดแบบทดสอบพร้อมกระดาษคำตอบที่ตรงชุดกับแบบทดสอบ ประมวลผลการทดสอบ และแสดงรายชื่อผู้รับการประเมินตั้งแต่สมัคร การขอเข้าทดสอบ และผลการประเมินรายบุคคลตามรายชื่อของหน่วยงาน

ภาพที่ ๕-๗ ระบบการทำงานการบริหารจัดการแบบทดสอบ

การบริหารงานระบบ จะแบ่งผู้บริหารระบบออกเป็น ๒ กลุ่ม ได้แก่ Super Administrator และ Administrator โดย Super Administrator จะสามารถเข้าถึงได้ทุกข้อมูล รวมถึงการตั้งค่าหรือปรับปรุงระบบทั้งหมด ในส่วนของเครื่องแม่ข่ายกลางมีหน้าที่ ส่งรหัสผ่านให้ผู้รับการประเมิน ส่งรหัสผ่านให้ผู้ยืนยันผลการประเมิน สรุปข้อมูลการทดสอบ อนุมัติการใช้งานคลังแบบทดสอบ จัดการข้อมูลผู้ยืนยันผลการประเมิน จัดการข้อมูลผู้รับการประเมิน และจัดการข้อมูลหน่วยงานที่ทดสอบ ส่วนของ Administrator จะเป็นผู้บริหารระบบ ในส่วนของหน่วยงานที่ขอทดสอบ มีหน้าที่จัดเตรียมข้อมูลพื้นฐาน การตั้งชื่อผู้ใช้งานและรหัสผ่านของผู้เข้ารับการประเมิน และผู้ยืนยันผลการประเมินในส่วนของหน่วยงาน เพื่อส่งมายังผู้บริหารระบบส่วนกลางหรือ Super Administrator ในช่วงก่อนการดำเนินการทดสอบ และสำรองข้อมูลตลอดจนผลการประเมินจากเครื่องแม่ข่ายกลาง มาเก็บไว้ยังเครื่องแม่ข่ายของหน่วยงานตามระยะเวลาที่กำหนด สามารถจัดการข้อมูลผู้ยืนยันผลการประเมินของหน่วยงาน จัดการข้อมูลผู้รับการประเมินของหน่วยงาน และสรุปข้อมูลการทดสอบเฉพาะของหน่วยงาน เพื่อนำไปใช้ประกอบการบริหารระบบฝั่งหน่วยงานอีกด้วย

ระบบบริหารจัดการทดสอบจะออกแบบสำหรับแบบทดสอบปรนัย (Objective) รองรับแบบทดสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choices) เพื่อให้สามารถดำเนินการจัดชุดแบบทดสอบให้เหมาะสมต่อจำนวนการสอบต่อครั้ง ของผู้เข้ารับการประเมินที่มาจากหน่วยงานเพื่อความเป็นธรรมในการทดสอบที่สามารถตรวจสอบได้ในทุกช่วงเวลา

ภาพที่ ๕-๘ ระบบการบริหารจัดการทดสอบ

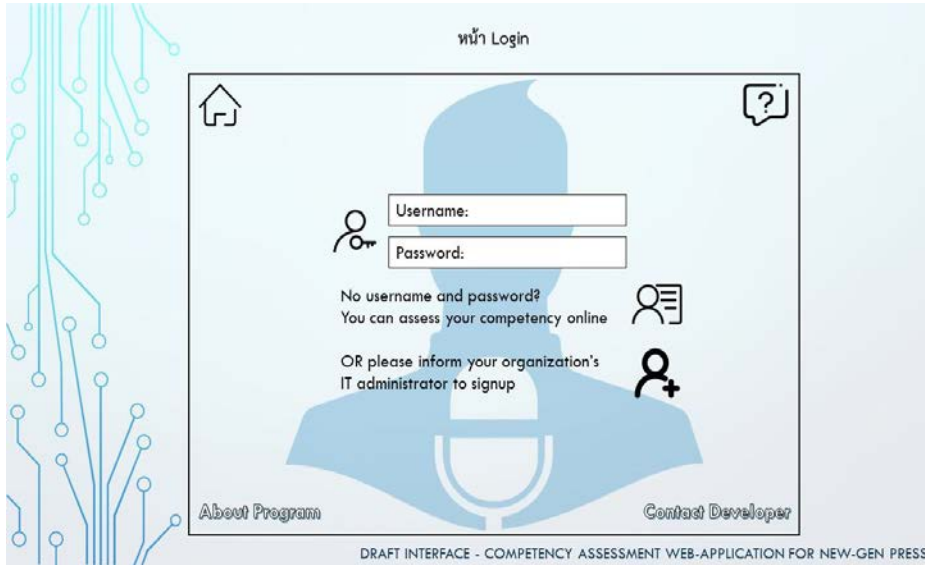
(๑๑) ภาพร่างตัวอย่างบางส่วนของผลการแสดงผลระบบประเมินสมรรถนะนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่

ภาพร่างตัวอย่างบางส่วนของผลการแสดงผลระบบประเมินสมรรถนะนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ จะแสดงผลผ่านทางเว็บเบราว์เซอร์ (Web Browser) มีการออกแบบและจัดวางองค์ประกอบบนพื้นฐานของ User eXperience หรือ UX คือ ประสบการณ์ของผู้ใช้งานต่อการใช้งานของผู้ใช้งาน (Usability) และการเข้าถึง (Accessibility) การใช้งานของระบบงาน ที่คำนึงถึงประสบการณ์การสร้างปฏิสัมพันธ์ของผู้ใช้งาน (User) ต่อการใช้งานระบบงานและ User Interface (UI) ที่ซึ่งหมายความถึงความเป็นมิตรต่อผู้ใช้งาน (User Friendly) ในการใช้งานของผู้ใช้งาน (Usability) การเข้าถึง (Accessibility) ตลอดจนการออกแบบ Responsive Web Design ที่สามารถแสดงผลในหน้าจอแสดงผลของอุปกรณ์ที่มีความหลากหลายในปัจจุบัน โดยมีตัวอย่างในการแสดงผลบนหน้าจอแสดงผลของเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล ดังนี้

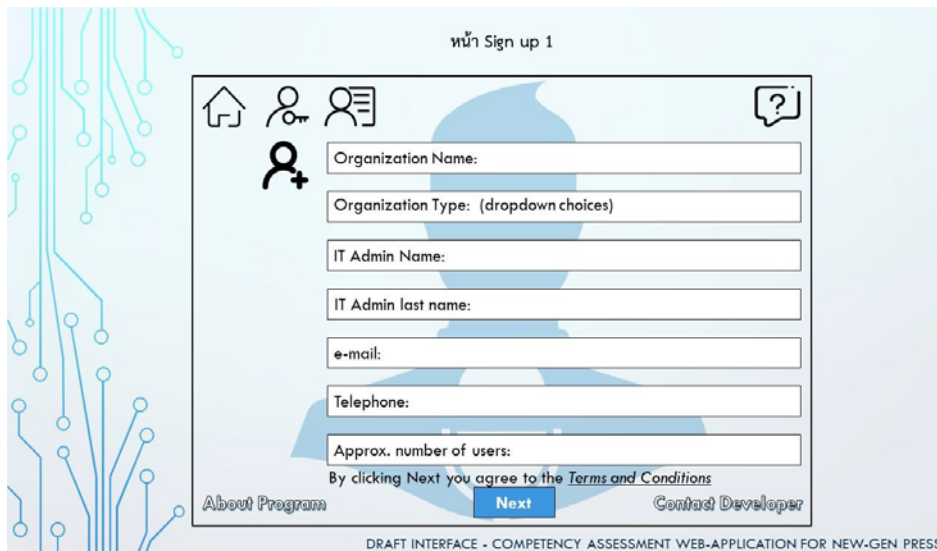
๑. ภาพแสดงร่างหน้าแรกของระบบประเมินสมรรถนะนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่

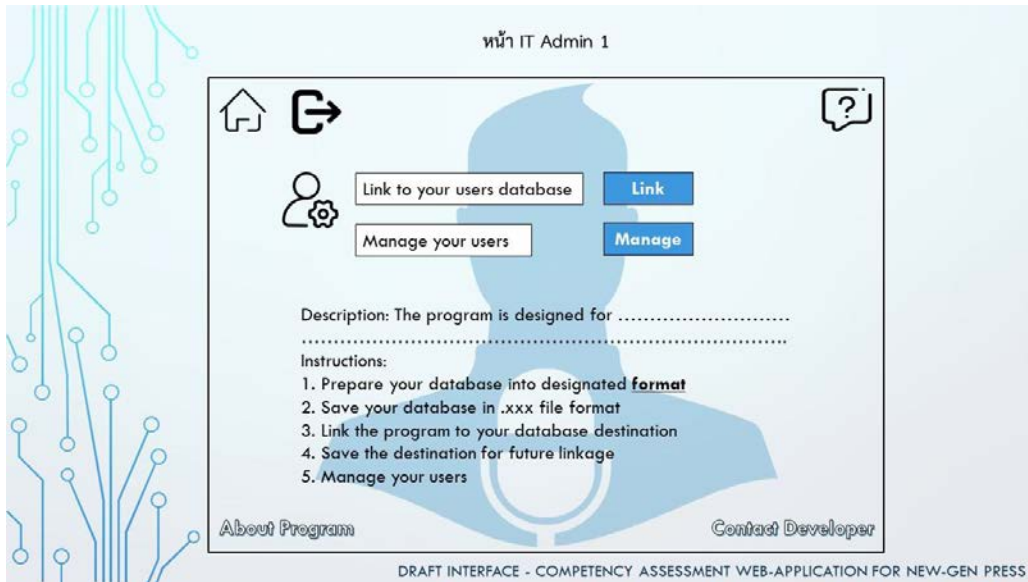
๒. ภาพแสดงหน้าจอเข้าสู่ระบบประเมินสมรรถนะนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่

๓. ภาพแสดงหน้าจอบันทึกข้อมูลผู้ใช้งานระบบประเมินสมรรถนะนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่

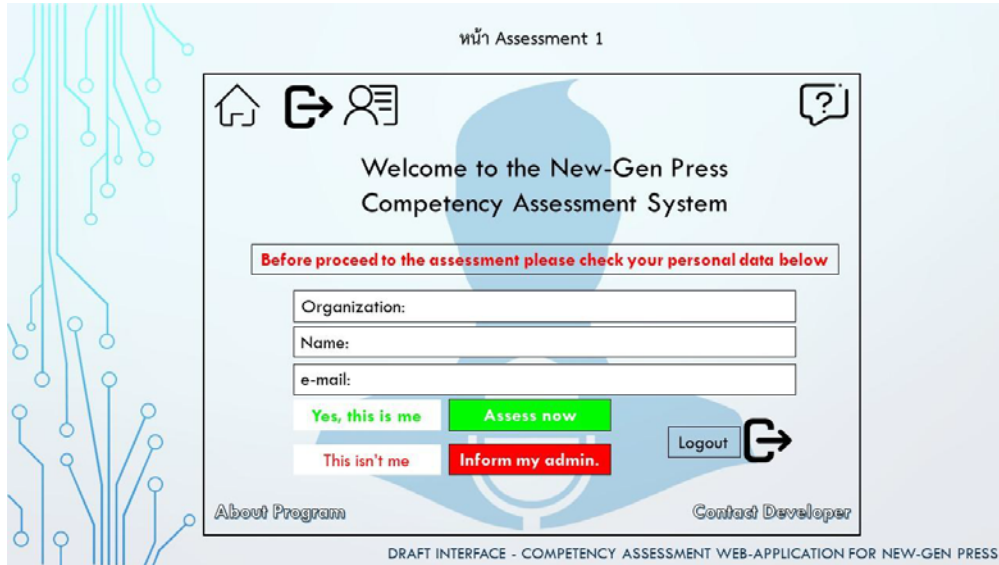
๔. ภาพแสดงหน้าจอแสดงการเชื่อมโยงเข้าสู่ระบบประเมินสมรรถนะนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่

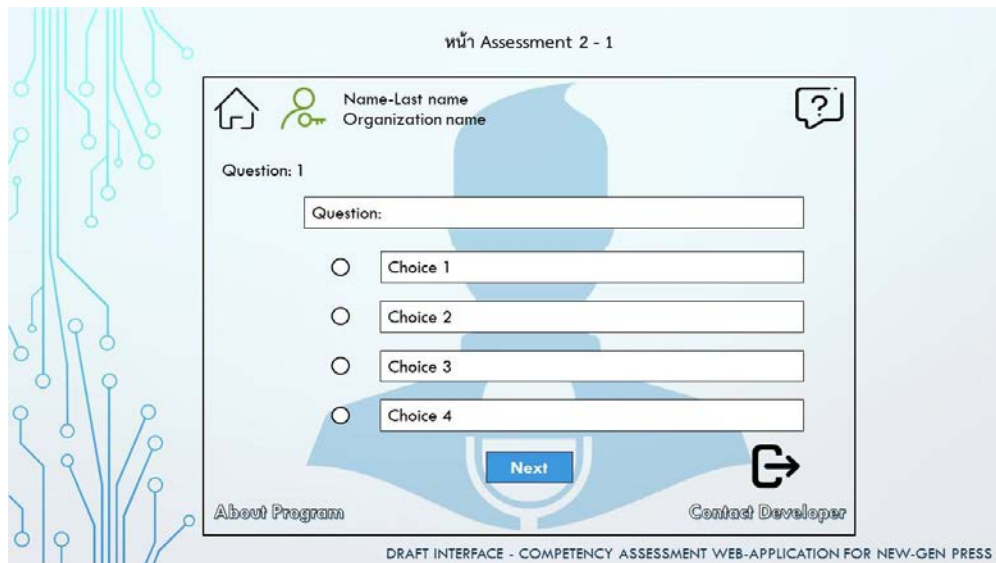
๕. ภาพแสดงหน้าจอแสดงการจัดการผู้ใช้งานของระบบประเมินสมรรถนะนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่

๖. ภาพแสดงหน้าจอแสดงการจัดการของระบบประเมินสมรรถนะนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่

๗. ภาพแสดงหน้าจอทดสอบผู้ขอรับการประเมินของระบบประเมินสมรรถนะนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่

หน้า Assessment 2 - 2

Question: 2

Question:

Choice 1

Choice 2

Choice 3

Choice 4

Next

About Program Contact Developer

DRAFT INTERFACE - COMPETENCY ASSESSMENT WEB-APPLICATION FOR NEW-GEN PRESS

หน้า Assessment 2 - x

Question: x

Question:

Choice 1

Choice 2

Choice 3

Choice 4

Next

About Program Contact Developer

DRAFT INTERFACE - COMPETENCY ASSESSMENT WEB-APPLICATION FOR NEW-GEN PRESS

โดยทั้งหมดจะมีการทดสอบการแสดงผลในขนาดหน้าจอแสดงผลในอุปกรณ์พื้นฐาน อันได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล แท็บเล็ตคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์สื่อสารแบบเคลื่อนที่ ตลอดจนปริมาณข้อมูลและระยะเวลาในการแสดงผลที่เหมาะสมกับความเร็วในการส่งผ่านข้อมูลของโครงสร้างพื้นฐานระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของประเทศไทยอีกด้วย

รายงานประกอบแบบร่างระบบประเมินทรัพยากรบุคคล

รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นภายใต้ขอบเขตการศึกษาและออกแบบร่างโปรแกรมคอมพิวเตอร์ระบบประเมินทรัพยากรบุคคลตามหลักสมรรถนะ ประกอบด้วยองค์ประกอบ ๔ ส่วน ดังนี้ ๑) หลักการทำงานของโปรแกรม ๒) หลักการใช้งานโปรแกรม ๓) หลักการออกแบบสำหรับการใช้งานโดยผู้ใช้งานต่างหน่วยงาน และ ๔) ความเห็นและเงื่อนไขความเป็นไปได้ในการนำแบบร่างไปพัฒนาเป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หลังจากที่ได้ศึกษารายละเอียดและออกแบบร่างของระบบดังกล่าวแล้ว ผู้ออกแบบเห็นว่า การพัฒนาระบบให้อยู่ในรูปแบบโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์นั้น สามารถกำหนดขอบเขตผู้ใช้งานได้กว้างกว่าขอบเขตที่กำหนดไว้เดิมในโครงการหลักของคณะผู้วิจัย เนื่องด้วยการประเมินสมรรถนะเป็นสิ่งสำคัญที่ยังประโยชน์ต่อประชาชนทั่วไปได้นอกเหนือจากสถานศึกษาหรือองค์กรภาครัฐและเอกชน และยังสามารถนำแนวคิดการประเมินในลักษณะที่ออกแบบนี้ไปประยุกต์กับการประเมินมิติอื่นนอกจากสมรรถนะ ซึ่งหากมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องจะเป็นประโยชน์ในวงกว้าง สามารถพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศได้ในลักษณะทั่วไป

๑. หลักการทำงานของโปรแกรม

โปรแกรมการประเมินสมรรถนะนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่มีหลักการสำคัญคือ เป็นโปรแกรมที่ใช้งานผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตโดยเข้าใช้งานผ่านหน้าเว็บไซต์ (Web Browser) ซึ่งกำหนดให้ได้รับการออกแบบให้เหมาะสมกับหน้าจอของอุปกรณ์ทุกประเภท อาจเป็นลักษณะ Responsive Design หรือ Adaptive Design หน้าที่หลักของโปรแกรมคือ การเรียกแบบประเมินสมรรถนะที่อยู่ในฐานข้อมูลแบบทดสอบเพื่อแสดงผลผ่านหน้าจอ และทำการประมวลผลการประเมินจากตัวเลือกข้อคำถามที่ผู้ใช้งานเลือกตอบ โดยเก็บตัวเลือกที่ผู้ใช้งานเลือกไว้ในหน่วยความจำชั่วคราว เมื่อผู้ใช้งานทำแบบประเมินครบทุกข้อ โปรแกรมจะทำการแสดงผลประมวลรวมแยกตามกลุ่มคำถามที่สะท้อนสมรรถนะแต่ละรายการ ผู้ใช้งานสามารถเก็บผลการประเมินได้โดยวิธีการสั่งพิมพ์หรือสั่งบันทึกลงแฟ้มข้อมูลในรูปแบบไฟล์ที่กำหนด

การแสดงผลแบบประเมินสมรรถนะจากฐานข้อมูลแบบทดสอบนั้น โปรแกรมจะเรียกข้อคำถามแบบสุ่มจากฐานข้อมูลแล้วทำการแสดงผลแบบทดสอบทีละข้อจนครบจำนวนข้อที่กำหนดไว้ของแต่ละรายการสมรรถนะ เพื่อให้กระบวนการทำแบบทดสอบของแต่ละผู้ใช้งานได้รับข้อคำถามที่ไม่เรียงลำดับข้อ และไม่ซ้ำกัน นอกจากนี้ในการแสดงข้อคำถาม โปรแกรมจะทำการสลับข้อคำถามของแต่ละคำถามแบบสุ่ม เพื่อให้การทำแบบทดสอบในข้อเดียวกัน มีการแสดงทางเลือกตอบที่ไม่ซ้ำกัน

การประมวลผลการทดสอบใช้วิธีการเปรียบเทียบคำตอบที่ผู้ประเมินเลือกกับทางเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียวจากทางเลือก ๔ หรือ ๕ ข้อ ที่กำหนดไว้ เมื่อผู้ประเมินเลือกคำตอบครบตามจำนวนข้อคำถามและโปรแกรมประมวลผลเปรียบเทียบกับคำตอบที่ถูกต้องครบทุกข้อแล้ว โปรแกรมจะแสดงผลการประเมินในภาพรวมแยกตามรายการสมรรถนะ โดยไม่แสดงรายละเอียดผลเป็นรายชื่อคำถาม และไม่แสดงผลบ่งชี้ทางเลือกคำตอบถูกผิด

กรณีผู้ใช้งานโปรแกรมเป็นบุคคลทั่วไปที่ไม่มีใช้สมาชิกขององค์การที่ลงทะเบียนหน่วยงานไว้ ผู้ประเมินใช้งานโปรแกรมเสร็จสิ้นหรือออกจากหน้าจอแล้ว โปรแกรมจะทำการลบข้อมูลการประเมินครั้งนั้นออกจากหน่วยความจำชั่วคราวและจะไม่สามารถเรียกดูผลการประเมินได้อีก กรณีผู้ใช้งานโปรแกรมเป็นสมาชิกขององค์การที่ลงทะเบียนหน่วยงานไว้ โปรแกรมจะบันทึกเก็บผลการประเมินไว้ในฐานข้อมูลชั่วคราว เพื่อให้ผู้ดูแลระบบของหน่วยงานที่ลงทะเบียนไว้มาเชื่อมต่อกับฐานข้อมูลเพื่อ Download ไปใช้ประโยชน์ต่อไป

๒. หลักการใช้งานโปรแกรม

ผู้ใช้งานโปรแกรมสามารถใช้งานผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตผ่านเว็บไซต์สำหรับเชื่อมต่อกับโปรแกรม จึงสามารถใช้งานโปรแกรมได้จากทุกที่ ทุกเวลา เมื่อเว็บไซต์ได้รับการออกแบบตามหลัก Responsive หรือ Adaptive ผู้ใช้งานโปรแกรมจึงสามารถเข้าใช้งานผ่าน Web Browser ของอุปกรณ์ที่มีอยู่โดยไม่จำเป็นต้องใช้งานผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมออกแบบให้ผู้ใช้งานทำการประเมินสมรรถนะตนเองโดยการทำแบบทดสอบสะท้อนคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของสมรรถนะแต่ละรายการ แบบทดสอบอยู่ในรูปแบบคำถามและคำตอบให้เลือกตอบจากหลายคำตอบที่กำหนดไว้ (Multiple Choice) โดยมีคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงคำตอบเดียว ผู้ใช้งานตอบคำถามทีละข้อจนครบจำนวนข้อที่กำหนดไว้ จึงต้องมีการเชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ตตลอดเวลาที่ทำการประเมิน

ไม่ว่าผู้ใช้งานโปรแกรมเป็นบุคคลทั่วไปที่ไม่ใช่สมาชิกขององค์การที่ลงทะเบียนหน่วยงานไว้ หรือเป็นสมาชิกขององค์การที่ลงทะเบียนหน่วยงานไว้ ผู้ประเมินต้องทำการประเมินจนครบจำนวนข้อในคราวเดียว เพื่อรักษาความเที่ยงในการประเมิน เนื่องจากชุดแบบทดสอบมีชุดเดียวแต่มีผู้ประเมินจำนวนมาก แม้ว่าจำนวนข้อคำถามที่ออกแบบไว้จะมีมากกว่าจำนวนข้อคำถามที่ผู้ประเมินต้องตอบในการประเมินแต่ละครั้ง และแม้จะมีการสุ่มลำดับคำถามและคำตอบ แต่ยังคงมีความเป็นไปได้ที่ผู้ประเมินหลายคนจะแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับคำถามคำตอบซึ่งกันและกัน

นอกจากการใช้งานโปรแกรมโดยผู้ประเมินแล้ว สำหรับองค์การที่ลงทะเบียนหน่วยงานไว้ยังมีผู้ใช้งานที่เป็นผู้ดูแลระบบขององค์การที่ต้องเข้าใช้งานโปรแกรมด้วยสิทธิของผู้ดูแลระบบซึ่งมีคำสั่งที่แตกต่างไป อาทิ การลงทะเบียนหน่วยงาน การเชื่อมโยงฐานข้อมูล และการบันทึกเพิ่มข้อมูลจากฐานข้อมูลโปรแกรม การใช้งานโปรแกรมสำหรับผู้ดูแลระบบเป็นการใช้งานผ่านเว็บไซต์เช่นเดียวกับผู้ประเมิน โปรแกรมจะกำหนดเงื่อนไขประเภทเพิ่มข้อมูล รูปแบบการจัดเรียงข้อมูล และรูปแบบการบันทึกข้อมูล เพื่อให้การทำงานของโปรแกรมและการใช้งานขององค์การสามารถเข้ากันได้

๓. หลักการออกแบบสำหรับการใช้งานโดยผู้ใช้งานต่างหน่วยงาน

โปรแกรมประเมินสมรรถนะกำหนดหลักการออกแบบให้เป็นโปรแกรมที่ใช้งานได้โดยบุคคลและกลุ่มบุคคลที่หลากหลาย ทั้งผู้ใช้งานทั่วไปและหน่วยงานในลักษณะองค์การ ประกอบกับรายการสมรรถนะเป็นรายการสมรรถนะหลักที่วิจัยและพัฒนาขึ้นสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ หมายถึงเป็นรายการสมรรถนะที่ใช้ประเมินและพัฒนาได้ทั่วไปเหมาะสมกับทุกตำแหน่งงานในวิชาชีพสื่อสารมวลชนซึ่งรวมถึงตำแหน่งงานทางเทคนิค เช่น

ช่างกล้อง ช่างตัดต่อภาพ เป็นต้น โปรแกรมและระบบการประเมินจึงลดทอนความจำเพาะเจาะจง รูปแบบโปรแกรมและวิธีการประเมินมีความเป็นกลางไม่ยึดโยงกับบริบทของหน่วยงานใดเป็นพิเศษ แต่เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โปรแกรมสามารถได้รับการเผยแพร่แบบ Open Source เพื่อให้หน่วยงานหรือบุคคลที่สนใจสามารถนำ Source Code ไปพัฒนาต่อยอดให้เหมาะสมกับบริบทของหน่วยงานหรือปรับเปลี่ยนองค์ประกอบต่าง ๆ ได้ตามความประสงค์

การประเมินสมรรถนะด้วยโปรแกรมนี้เป็น การประเมินรายการสมรรถนะหลัก ดังนั้น รายการสมรรถนะในระบบจึงเป็นกลุ่มสมรรถนะที่ควรมีการพัฒนาให้ครอบคลุม ผู้รับการประเมินจึงควรได้รับการประเมินทุกรายการสมรรถนะ และมีจำนวนสมรรถนะเพียง ๕ รายการ ผู้ใช้งานแต่ละหน่วยงานจึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาเลือกรายการสมรรถนะที่จะประเมินหรือไม่ประเมิน เว้นแต่จะพิจารณาเพิ่มเติมสมรรถนะประจำสายงาน หรือประจำตำแหน่งงาน ที่อาจมีการพัฒนาขึ้นแยกต่างหาก โดยหน่วยงานที่ประสงค์จะเพิ่มเติมรายการสมรรถนะสามารถพัฒนาได้จาก Source Code ที่คณะผู้วิจัยเผยแพร่

๔. ความเห็น / เจาะลึก ความเป็นไปได้ในการนำแบบร่างไปพัฒนาเป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์

ด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีในปัจจุบัน การพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์จากแบบร่างสามารถดำเนินการพัฒนาจนสำเร็จและใช้งานได้จริงอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีข้อที่ต้องพิจารณาเป็นพิเศษคือ ความเพียงพอของคลังคำถามคำตอบในระบบ เนื่องจากเมื่อมีผู้ประเมินจำนวนมาก แต่หากมีปริมาณคำถามคำตอบที่ไม่สอดคล้องกัน อาจส่งผลให้การประเมินสมรรถนะในองค์การที่มีสมาชิกจำนวนมาก หรือการประเมินในระยะยาว ด้วยคำถามคำตอบชุดเดิมขาดความเที่ยงตรงได้แม้จะมีระบบการสุ่มแสดงผลคำถามคำตอบก็ตาม

บทที่ ๖ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๖.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อสำนักงาน กสทช.

๖.๑.๑ สำนักงาน กสทช. ควรเพิ่มบทบาทและความร่วมมือที่เกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญสำหรับการพัฒนากิจการที่สำนักงาน กสทช. กำกับดูแลอยู่ โดยอาศัยการดำเนินการร่วมกับองค์กรและสมาคมวิชาชีพทางด้านสื่อ รวมทั้งสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารมวลชนทุกแขนง โดยยกระดับการดำเนินการในปัจจุบันให้มีความสม่ำเสมอและเป็นระบบ รวมทั้งขยายขอบเขตเชิงเนื้อหาให้ครอบคลุมการพัฒนาสมรรถนะ นอกเหนือจากความรู้ทั่วไป ทักษะ และจรรยาบรรณการสื่อสารมวลชนที่ได้ดำเนินการอยู่แล้ว

๖.๑.๒ สำนักงาน กสทช. ควรมีแนวทางในการให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ทันสมัย โดยพัฒนาห้องปฏิบัติการกลางสำหรับนักศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารมวลชนกระจายในแต่ละภูมิภาค เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะให้กับนักศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษาและเป็นผู้ประกอบการสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ที่มีสมรรถนะสูงได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

๖.๑.๓ สำนักงาน กสทช. ควรประสานงานกับสำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรมแห่งชาติ (สอวช.) ซึ่งเป็นหน่วยงานสำคัญในสังกัดกระทรวงอุดมศึกษาฯ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดยุทธศาสตร์กำลังคนในระบบการอุดมศึกษาและการวิจัยเพื่อสนองต่อความต้องการของประเทศ เพื่อร่วมขับเคลื่อนงานวิจัยและนวัตกรรม รวมทั้งร่วมพัฒนานักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ที่สอดคล้องกับความต้องการและนโยบายของประเทศ สามารถพัฒนาทักษะกำลังคนที่สอดคล้องกับยุคอนาคต

๖.๑.๔ สำนักงาน กสทช. ควรมีนโยบายหรือแนวทางการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรและสมาคมวิชาชีพทางด้านสื่อ ให้สามารถดำเนินกิจกรรมในด้านต่างๆ ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะการยกระดับสมรรถนะของนักสื่อสารมวลชนไทยให้เทียบเท่าระดับสากลได้อย่างเป็นรูปธรรมและเกิดผลในทางปฏิบัติ

๖.๑.๕ สำนักงาน กสทช. ควรมีการสร้างร่วมมือกับองค์กรและสมาคมวิชาชีพทางด้านสื่อ รวมทั้งสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ในการส่งเสริมและพัฒนาแนวทาง กระบวนการ หรือแม้แต่วิธีการในการพัฒนาศักยภาพของสื่อมวลชน ทั้งในบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่เดิม และบุคลากรที่เข้าทำงานใหม่ โดยร่วมทำงานกับภาคีเครือข่ายอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง เพื่อเกิดเป็นองค์ความรู้ในการพัฒนานักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ ซึ่งจะเป็นการลดช่องว่างและความไม่ชัดเจนของบทบาท หน้าที่ของ กสทช. ในมุมมองของภาคส่วนที่มีส่วนได้ส่วนเสีย

๖.๑.๖ ต่อเนื่องจากข้อ ๖.๑.๕ สำนักงาน กสทช. อาจเริ่มต้นโครงการพัฒนานักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ต้นแบบ โดยอาจเริ่มจากการพัฒนานักสื่อสารมวลชนที่ปฏิบัติงานที่อยู่ในหน่วยงานที่เป็นของรัฐหรืออยู่ในกำกับของรัฐเป็นอันดับแรก โดยอาศัยกลไกการบริหารงาน การกำกับดูแล และการติดตามประเมินผลในเชิงสร้างสรรค์ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นตัวอย่างในการขยายผลไปสู่ผู้ประกอบการสื่อภาคเอกชนต่อไป

๖.๑.๗ สำนักงาน กสทช. ควรมีนโยบายในการพัฒนาสื่อรายใหม่ ทั้งที่เป็นสื่อที่ได้รับการจัดตั้งอย่างเป็นทางการในลักษณะของหน่วยงานหรือองค์กร และผู้ที่ยากเป็นสื่อ เช่น YouTubers และ Vloggers เป็นต้น โดยมีมาตรการบ่มเพาะคุณลักษณะและสมรรถนะที่พึงประสงค์เพื่อเป็นการสนับสนุนการสร้างนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ที่สร้างสรรค์สื่อและสารที่ปลอดภัยและสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นในนิเวศสื่อไทย

๖.๒ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อสถาบันอุดมศึกษา

๖.๒.๑ สถาบันอุดมศึกษาควรพิจารณาการนำตัวแบบสมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ไปประยุกต์ใช้ในการกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Expected Learning Outcome) ของหลักสูตรที่เปิดสอน พร้อมทั้งออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องและที่สามารถยืนยันได้ว่านักศึกษาที่ผ่านกระบวนการผลิตบัณฑิตจะมีสมรรถนะของนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ที่ครบถ้วนในระดับที่เพียงพอต่อการทำงานในสภาพแวดล้อมและนิเวศสื่อทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

๖.๒.๒ สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารมวลชน ควรมีนโยบายในการพัฒนาคณาจารย์ โดยให้ครอบคลุมทั้งการประเมินและการพัฒนาสมรรถนะอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการรับประกันคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ต้องดำเนินการในการผลิตบัณฑิต

๖.๒.๓ สถาบันอุดมศึกษาควรกำหนดกระบวนการปรับปรุงหลักสูตรให้มีความยืดหยุ่น รวดเร็ว สามารถสนองต่อความเปลี่ยนแปลงได้ทันทั่วทั้ง ลดข้อจำกัดในมิติกฎ ระเบียบต่างๆ โดยมุ่งให้การจัดการเรียนรู้ดำเนินไปเพื่อประโยชน์ของนักศึกษาที่จะต้องมีความรู้ ทักษะ และสมรรถนะพร้อมสำหรับสภาพแวดล้อมและนิเวศสื่อในอนาคตเป็นหลัก

๖.๒.๔ สถาบันอุดมศึกษาควรกำหนดให้ผู้ประกอบการสื่อสารมวลชนแต่ละแขนงเข้ามีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารหลักสูตรตั้งแต่ขั้นยกร่างหลักสูตรจนถึงขั้นประเมินผลหลักสูตร เนื่องด้วยการให้ผู้ประกอบการเข้ามีส่วนร่วมในกระบวนการวิพากษ์หลักสูตรและร่วมจัดการเรียนรู้ผ่านสหกิจศึกษานั้นไม่อาจเพียงพอต่อการผลิตบัณฑิตที่จะสนองต่อความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตท่ามกลางสภาพแวดล้อมและบริบทที่เป็นรสติซิด (Super Dynamic) ซึ่งภายใต้การมีส่วนร่วมดังกล่าวทั้งสองฝ่ายจะสามารถร่วมพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมายที่คาดหวังและเป็นนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่พร้อมสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ได้ทันทีที่สำเร็จการศึกษา

๖.๓ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน

๖.๓.๑ หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนควรประยุกต์ใช้ตัวแบบสมรรถนะในกระบวนการบริหารและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยนำตัวแบบสมรรถนะผนวกเข้ากับหลักการบริหารทรัพยากรมนุษย์เชิงยุทธศาสตร์ที่นำเป้าหมายองค์กรเป็นแกนหลัก ในการบริหารจัดการบุคลากรในหน่วยงานซึ่งองค์กรที่ใช้หลักสมรรถนะ ในการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลอยู่ในปัจจุบันสามารถผนวกตัวแบบสมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่เข้ากับรายการสมรรถนะที่ใช้อยู่ และองค์กรที่ยังไม่ได้ใช้หลักสมรรถนะสามารถเริ่มประยุกต์ใช้ตัวแบบสมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ในการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลได้ทันที

๖.๓.๒ หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรในหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง โดยควรลดภาระด้านการจัดการการพัฒนาด้วยการทำความร่วมมือเป็นภาคีเครือข่ายระหว่างหน่วยงาน ทำความร่วมมือกับ กสทช. และร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาบุคลากร ซึ่งนอกจากเพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพแล้ว ยังเพื่อให้มั่นใจว่าการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรจะเป็นไปในทิศทางที่ไม่ขัดหรือแย้งกันในเชิงหลักการ สมรรถนะของบุคลากรจะสอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงาน ของภาคส่วนที่มีส่วนได้ส่วนเสีย และของสังคม

๖.๓.๓ หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ควรกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับบทบาท หน้าที่ และขอบเขตการทำหน้าที่ของสื่อของหน่วยงานให้ชัดเจนและเป็นรูปธรรม โดยอาจใช้ตัวแบบสมรรถนะเป็นแนวทางหรือองค์ประกอบของมาตรฐาน เพื่อประโยชน์ต่อการใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของบุคลากรในหน่วยงาน ลดความเสี่ยงต่อการละเมิดแนวปฏิบัติหรือละเมิดจรรยาบรรณวิชาชีพอันอาจส่งผลร้ายต่อบุคลากรและหน่วยงานได้

๖.๔ ข้อเสนอแนะเชิงเพิ่มเติม

องค์กรหรือสมาคมวิชาชีพทางด้านสื่อ รวมทั้งผู้ประกอบการด้านสื่อทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ควรแสดงบทบาทสำคัญหรือมีส่วนร่วมในการพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษา โดยเฉพาะในกรณีของการรับนักศึกษาเข้าฝึกงาน ซึ่งควรดำเนินการเพื่อให้เป็นการฝึกทักษะ สร้างประสบการณ์ และเสริมสมรรถนะ ที่ควรจะได้รับจากการปฏิบัติงานจริง และเพื่อให้นักศึกษาสามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของแวดวงสื่อเมื่อสำเร็จการศึกษาและเข้าสู่ตลาดแรงงาน

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กรมประชาสัมพันธ์. (๒๕๕๒). *ข้อบังคับว่าด้วยจรรยาข้าราชการกรมประชาสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒*. กรุงเทพมหานคร. วันที่ค้นข้อมูล ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑.
เข้าถึงได้จาก http://www.prd.go.th/main.php?filename=about_us_ethics
- คณะกรรมการกำกับโครงการ. (๒๕๕๘). *แนวทางการพัฒนาระบบสมรรถนะเพื่อพัฒนาการบริหารทรัพยากรบุคคล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร*. วันที่ค้นข้อมูล ๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘. เข้าถึงได้จาก <http://competency.rmutp.ac.th>.
- งามละมัย ผิวเหลือง. (๒๕๕๓). *แนวคิดเชิงระบบของประชากรกับการพัฒนาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในประเทศไทย*. วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จารุพงศ์ พลเดช. (๒๕๕๑). *การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์*. ลพบุรี: จังหวัดลพบุรี.
- จิระประภา อัครบวร. (๒๕๔๙). *สร้างคนสร้างผลงาน*. กรุงเทพฯ: กงพลพิมพ์.
- ชาญชัย อาจันสมาจาร. (๒๕๕๐). *การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์*. อัดสำเนา.
- ฐิติวรรณ สิ้นธนูอก. (๒๕๕๒). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมสมรรถนะที่จำเป็นของผู้จัดการฝึกอบรมสำหรับองค์กรเอกชนในประเทศไทย*. *ดุสิตนิพนธ์*, ปรัชญาดุสิตบัณฑิต, สาขาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ณรงค์วิทย์ แสนทอง. (๒๕๔๗). *มารู้จัก COMPETENCY กันเถอะ*. กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซ็นเตอร์.
- ณรงค์ศักดิ์ บุญเลิศ. (๒๕๕๐). *ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในประมวลสาระชุดวิชาการจัดการองค์การละทรัพยากรมนุษย์*. หน่วยที่ ๑๑. นนทบุรี: สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เดชวิทย์ นิลวรรณ. (๒๕๔๘). *การบริหารทรัพยากรมนุษย์*. เชียงใหม่: ห้างหุ้นส่วนจำกัด อนุชพรินติ้ง. _____ . (๒๕๕๐). *การบริหารทรัพยากรมนุษย์*. พิมพ์ครั้งที่ ๓. เชียงใหม่: ห้างหุ้นส่วนจำกัด อนุชพรินติ้ง.
- ตุลา มหาพสุธานนท์. (๒๕๔๕). *หลักการจัดการหลักการบริหาร*. กรุงเทพฯ: อินโนกราฟฟิกส์.
- ธงชัย สันติวงศ์. (๒๕๔๐). *การบริหารงานบุคคล*. พิมพ์ครั้งที่ ๙. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- เพิ่มพร ณ นคร และ ณิชฐิวัฒน์ ธนพรรณสิน. (๒๕๖๐). *การใช้ทฤษฎีบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชน*. วารสารการสื่อสารมวลชน. คณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๒ กรกฎาคม-ธันวาคม ๒๕๖๐.
- พัชรี นีรนาทโกมล และคณะ. (๒๕๔๗). *การพัฒนาองค์การ หน่วยที่ ๘-๑๕ = Organization Development*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- มานีสงศ์ ปฐมวิริยะวงศ์. (๒๕๕๐). *บทความวิชาการ กระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ภายใน องค์กร. ปีที่ ๑๙ ฉบับที่ ๖, ๒ เมษายน-มิถุนายน ๒๕๕๐.*
- มานิต ศุทธสกุล. (๒๕๕๐). *การปรับปรุงระบบตำแหน่งและการบริหารทรัพยากรมนุษย์ตามหลัก สมรรถนะใน ราชการพลเรือน. วารสารการจัดการสมัยใหม่, ๕(๒), ๘๔-๑๑๖.*
- บรรจง อมรชิวิน. (๒๕๕๖). *การจัดการมุ่งผลสัมฤทธิ์ Managing for Results-MFR.* กรุงเทพฯ: ภาพ พิมพ์.
- วิจิตร อวาทกุล. (๒๕๔๐). *การฝึกอบรม: คู่มือการฝึกอบรมและพัฒนาบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ ๒, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- วิชุดา สวัสดิ์ สังข์ทองกลาง. (๒๕๕๖). *การรับรู้และความตระหนักในจริยธรรมสื่อมวลชนของ สื่อมวลชนท้องถิ่น จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. สำนักบรรณสารสนเทศ.*
- วิเชียร วิทยอุดม. (๒๕๕๒). *การบริหารทรัพยากรมนุษย์. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ: บริษัทธนธัชการ พิมพ์จำกัด.*
- วรภรณ์ ชื่อประดิษฐ์กุล และคณะ. (๒๕๔๑). *แนวโน้มของวิชาชีพด้านสื่อสารมวลชนในประเทศไทย ภายหลังภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ. งานวิจัยฉบับสมบูรณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ. พิษณุโลก.*
- วรรัตน์ เขียวโพรี. (๒๕๔๘). *ทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.*
- ศุภศิลป์ กุลจิตต์เจืองวงศ์. (๒๕๕๓). *ความคาดหวังของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมสื่อสารมวลชนไทย ที่มีต่อคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยนานาชาติ แสตมฟอร์ด. คณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาการสื่อสาร (นิเทศศาสตร์). มหาวิทยาลัยนานาชาติ แสตมฟอร์ด.*
- สมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย. (๒๕๖๐). *โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการนักข่าวสายฟ้าน้อย. กรุงเทพมหานคร. วันที่ค้นข้อมูล ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaibja.org/?p=3784>*
- _____. (๒๕๖๑). *โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การนำเสนอข่าวและการรายงานข่าวขึ้น พื้นฐานสำหรับผู้สื่อข่าวและช่างภาพข่าวโทรทัศน์ INTRODUCTION NEWS REPORTING WORKSHOP. กรุงเทพมหานคร. วันที่ค้นข้อมูล ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaibja.org/?cat=3>*
- สถาบันการประชาสัมพันธ์. (๒๕๖๒). *หลักสูตรการฝึกอบรม ประจำปี ๒๕๖๒. กรมประชาสัมพันธ์ กรุงเทพมหานคร วันที่ค้นข้อมูล ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เข้าถึงได้จาก <http://training.prd.go.th/main.php?filename=course1>*
- สถาบันสถาบันอิสรา. (๒๕๕๓). *หลักสูตรการสื่อสารมวลชนระดับต้น (กสต.). กรุงเทพมหานคร. วันที่ค้นข้อมูล ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑. เข้าถึงได้จาก <https://www.isra.or.th/news-and-trainee/ccb.html>*

- _____ . (๒๕๖๑). *หลักสูตรผู้บริหารการสื่อสารมวลชนด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ระดับกลาง (บสก.)*. กรุงเทพมหานคร. วันที่ค้นข้อมูล ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑. เข้าถึงได้จาก <https://www.isra.or.th/news-and-trainee/ccm.html>
- _____ . (๒๕๖๑). *หลักสูตรผู้บริหารการสื่อสารมวลชนระดับสูงด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (บสส.)*. กรุงเทพมหานคร. วันที่ค้นข้อมูล ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑. เข้าถึงได้จาก <https://www.isra.or.th/news-and-trainee/cch.html>
- สภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและกระจายเสียง. (๒๕๕๔). *ธรรมนูญสภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและกระจายเสียง พ.ศ. ๒๕๕๔*. กรุงเทพมหานคร. วันที่ค้นข้อมูล ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑. เข้าถึงได้จาก http://www.pbcthailand.com/doc_sig.pdf
- _____ . (๒๕๕๔). *ข้อบังคับของสมาคมสภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง (ประเทศไทย)*. กรุงเทพมหานคร. วันที่ค้นข้อมูล ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑. เข้าถึงได้จาก http://www.pbcthailand.com/doc_X03175056.pdf
- _____ . (๒๕๕๕). *ข้อบังคับของสมาคมสภาวิชาชีพกิจการการแพร่ภาพและการกระจายเสียง ว่าด้วยวิธีพิจารณาเรื่องร้องเรียน พ.ศ. ๒๕๕๕*. กรุงเทพมหานคร. วันที่ค้นข้อมูล ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑. เข้าถึงได้จาก <http://www.pbcthailand.com/document/551113doc2.pdf>
- สภาผู้ประกอบการวิชาชีพวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย. (๒๕๕๕). *ระเบียบข้อบังคับสภาผู้ประกอบการวิชาชีพวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย*. นนทบุรี. วันที่ค้นข้อมูล ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑. เข้าถึงได้จาก <http://www.trbcthai.com/4channelradio/sites/default/files/ระเบียบข้อบังคับของสภาฯ.pdf>
- สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. (๒๕๕๖). *คู่มือฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประกาศในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์*. ส. เจริญ การพิมพ์. กรุงเทพมหานคร.
- _____ . (๒๕๕๖). *ตำราอบรมหลักสูตรผู้ประกาศในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ระดับต้น*. กรุงเทพมหานคร: ส. เจริญการพิมพ์.
- _____ . (๒๕๕๖). *ตำราอบรมหลักสูตรผู้ประกาศในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ระดับกลาง*. กรุงเทพมหานคร: ส. เจริญการพิมพ์.
- _____ . (๒๕๕๖). *ตำราอบรมหลักสูตรผู้ประกาศในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ระดับสูง*. กรุงเทพมหานคร: ส. เจริญการพิมพ์.
- สุนันทา เลาहनันท์. (๒๕๕๖). *การบริหารทรัพยากรมนุษย์*. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ: ธนะการพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (๒๕๕๘). *ยุทธศาสตร์การพัฒนข้าราชการพลเรือน*. วันที่ค้นข้อมูล ๑๐ มกราคม ๒๕๖๒.

เข้าถึงได้จาก http://www.ocsc.go.th/ocsc/th/index.php?option=com_content&view=article&id=190&Itemid=197

อาภรณ์ ภูวิทย์พันธ์. (๒๕๕๙). *Competency Dictionary*. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร: เอช อาร์ เซ็นเตอร์ จำกัด.

อานนท์ ศักดิ์วรวิทย์. (๒๕๕๗). แนวคิดเรื่องสมรรถนะ (Competency) เรื่องเก่าที่เรายังหลงทาง. *จุฬาลงกรณ์วารสาร*, ๕๗-๗๘.

_____. (๒๕๕๑). *กลยุทธ์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์*. กรุงเทพมหานคร: เอช อาร์ เซ็นเตอร์ จำกัด

องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย. (๒๕๕๒). *ข้อบังคับองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย ว่าด้วยจริยธรรมของวิชาชีพเกี่ยวกับการผลิตและการเผยแพร่รายการ พ.ศ. ๒๕๕๒*. กรุงเทพมหานคร. วันที่ค้นข้อมูล ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑.

เข้าถึงได้จาก <http://bog.thaipbs.or.th/wp-content/uploads/2016/06/๑>.

ข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมของวิชาชีพเกี่ยวกับการผลิตและเผยแพร่รายการ-พ.ศ.-255214-01-52.pdf

_____. (๒๕๕๘). *ข้อบังคับองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย ว่าด้วยจริยธรรมของวิชาชีพเกี่ยวกับการผลิตและการเผยแพร่รายการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘*.

กรุงเทพมหานคร. วันที่ค้นข้อมูล ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เข้าถึงได้จาก

http://bog.thaipbs.or.th/wp-content/uploads/2016/06/codeV2_2558.pdf

ภาษาอังกฤษ

- Fogg, C. D. (1999). *Implementing Your Strategic Plan: How to Turn Intent into Effective Action for Sustainable Change*. New York: American Management Association Ganesh.
- Harbison, F., & Myers, C. A. (1964). *Education, Manpower, and Economic Growth: Strategies of Human Resource Development*. New York: McGraw-Hill.
- Hay Group, M. (1999). *The Innovative Organization: Lessons Learned from Most Admired Companies*. Hay Insight Selections. Retrieved April 2 2012 from Hughes Ginnett & Curphy.
- Hellriegel, D., Jackson, S. E., & Slocum, J. W. (2005). *Management: A Competency-Based Approach*. Mason, OH: Thomson.
- Huges, R.L., Ginnett, R.C., & Curphy, G.J. (1999). *Leadership: Enhancing the Lessons of Experience* (3rd ed.). New York: Irwin McGraw-Hill.
- Mondy, R. W., & Noe, R. W. (1996). *Human Resource Management*. New York: Prentice Hall.
- Newbold, C., Boyd-Barrett, O., & Bulck, H. V. D. (2002). *The Media Book*. New York, NY: Oxford University.
- OECD. (2014). Competency Framework. From https://www.oecd.org/careers/competency_framework_en.pdf
- Papattha, C., Nilsook, P., & Jeerungsuwan, N. (2015). Model for development of mass communication technology graduates' desired characteristics based on Thai Qualifications Framework for High Education. *International Journal of Information and Education Technology*, 5(6), 397-402.
- Swanson, R. A. (2001). Human resource development and its underlying theory. *Human Resource Development International*, 4(3) 1-14.
- Taylor & Francis. (2012). *Human Resource Development as We Know It*. London: Routledge,
- Wayne R. P., Smith, P. C., & Mills, G. E. (1991). *Human Resource Development*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall.
- Woolner, P. (1992). The purposes and stages of the learning organization. *Thresholds in Education*, 2&3.

ภาคผนวก ก

- ผลและรายงานผลการประเมินการฝึกอบรมหลักสูตร
“สมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่”
- รายชื่อผู้เข้าร่วมอบรมหลักสูตร
- ภาพการจัดฝึกอบรม ๔ ภูมิภาค ๗ พื้นที่

ผลการจัดฝึกอบรมหลักสูตร “สมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่”
และรายงานการประเมินผลการจัดฝึกอบรม

คณะผู้วิจัยได้ทำการจัดอบรมหลักสูตร “สมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่” ครอบคลุมเชิงพื้นที่
ใน ๔ ภูมิภาค ประกอบด้วย ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลางรวมกรุงเทพมหานคร และภาคใต้
ณ มหาวิทยาลัย ๗ แห่ง ตามกำหนดการ ดังนี้

สถานที่	ภาค	จังหวัด	วันที่ (ปี พ.ศ. 2562)
มหาวิทยาลัยบูรพา	กลาง	ชลบุรี	6 สิงหาคม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	ใต้	สงขลา	9 สิงหาคม
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	เหนือ	เชียงใหม่	14 สิงหาคม
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	กทม.	กรุงเทพฯ	21 สิงหาคม
มหาวิทยาลัยรังสิต	กลาง	ปทุมธานี	6 กันยายน
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	ตะวันออกเฉียงเหนือ	นครราชสีมา	10 กันยายน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	กลาง	ปทุมธานี	13 กันยายน

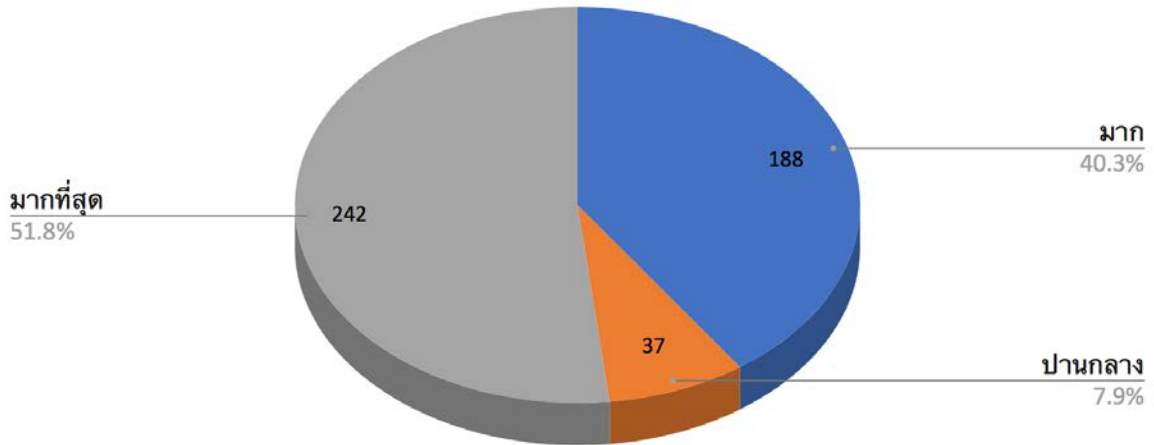
โดยมีจำนวนผู้ลงทะเบียนเข้ารับการอบรมในหลักสูตรทั้งสิ้น จำนวน ๕๖๐ คน ซึ่งสูงกว่าเป้าหมาย
ในแผนปฏิบัติการและแผนงบประมาณที่กำหนดไว้จำนวนไม่น้อยกว่า ๔๐๐ คน นักศึกษาส่วนใหญ่ที่เข้ารับการ
อบรมล้วนเป็นผู้ที่กำลังศึกษาในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารมวลชนที่ตรงตามกลุ่มเป้าหมายของหลักสูตร
และโครงการ หลักสูตรยังได้รับความสนใจจากคณาจารย์และบุคลากรของสถาบันแต่ละแห่ง รวมถึง
ผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารมวลชนเข้าร่วมในหลักสูตรที่จัดขึ้น อันเป็นผลจากการ
ประชาสัมพันธ์หลักสูตร รายละเอียดดังนี้

สถานที่	วันที่ (ปี พ.ศ. 2562)	จำนวนผู้ ลงทะเบียนเข้า ร่วมหลักสูตร
มหาวิทยาลัยบูรพา	6 สิงหาคม	93
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	9 สิงหาคม	58
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	14 สิงหาคม	52
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	21 สิงหาคม	95
มหาวิทยาลัยรังสิต	6 กันยายน	94
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	10 กันยายน	100
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	13 กันยายน	68
รวมจำนวนผู้ลงทะเบียนเข้าร่วมหลักสูตร		560

ผลการประเมินการจัดหลักสูตรที่ได้รับจากความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมหลักสูตร ประกอบด้วยประเด็น
และผลรายประเด็น ดังต่อไปนี้

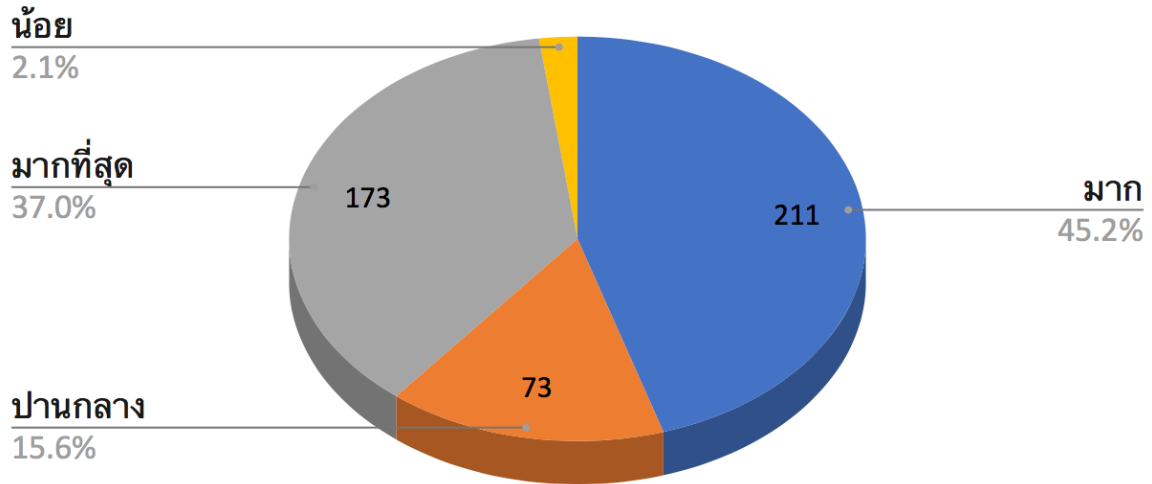
๑. ความเห็นต่อหลักสูตรด้านความสะอาดของระบบลงทะเบียนเข้าร่วมหลักสูตร

ความเห็นต่อหลักสูตรด้าน ความสะอาดของระบบลงทะเบียนเข้าร่วมหลักสูตร

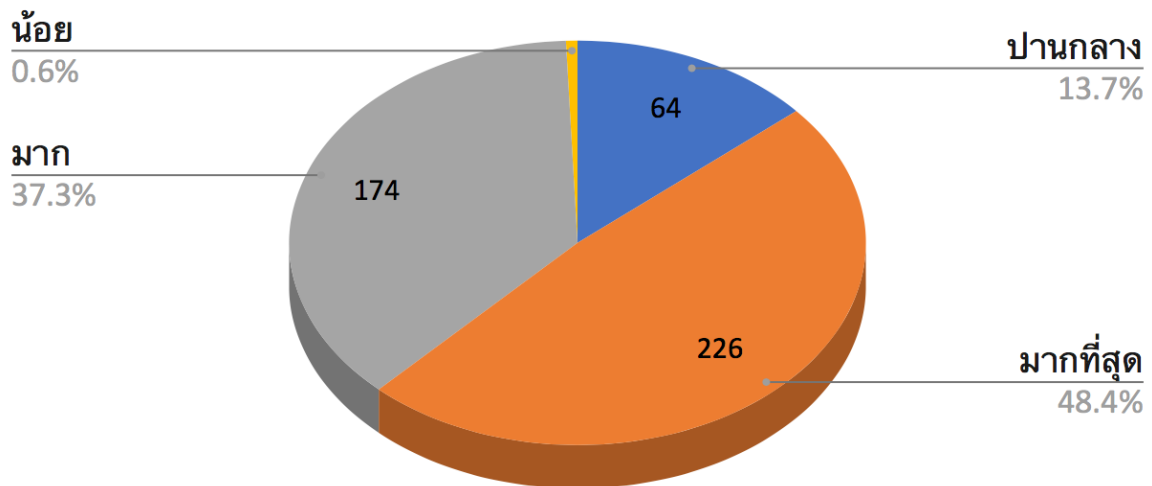
๒. ความเห็นต่อหลักสูตรด้านความน่าสนใจของหัวข้อการบรรยาย

ด้านความน่าสนใจของหัวข้อการบรรยาย

๓. ความเห็นต่อหลักสูตรด้านประโยชน์ของเนื้อหาของหลักสูตร

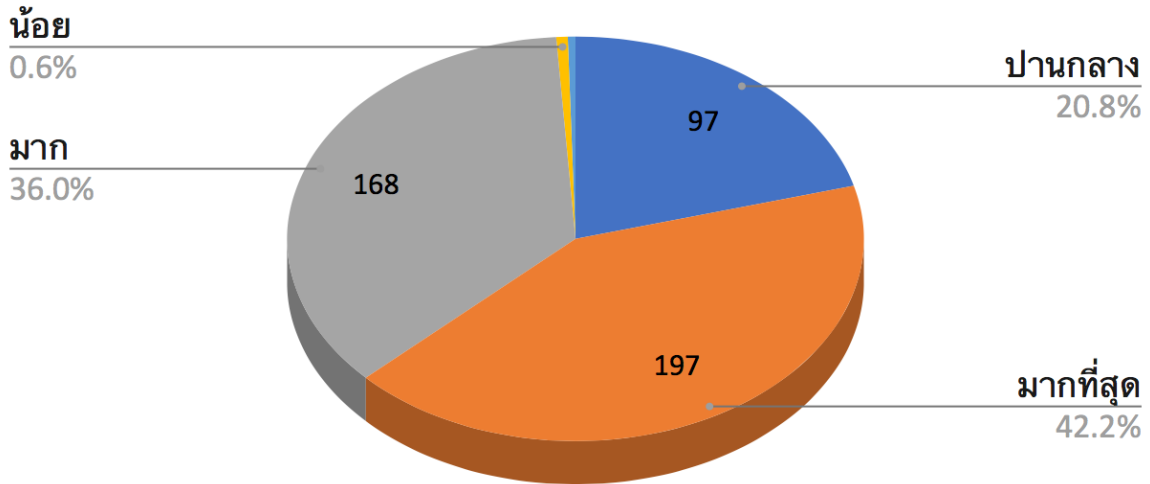
ด้านประโยชน์ของเนื้อหาของหลักสูตร

๔. ความเห็นต่อหลักสูตรด้านการถ่ายทอดเนื้อหาให้เข้าใจได้ง่าย

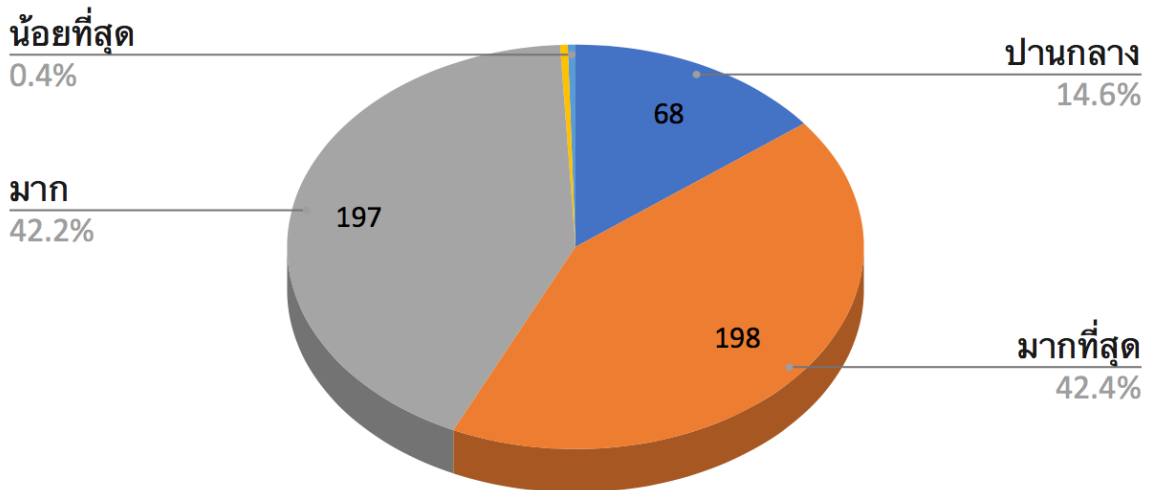

ด้านการถ่ายทอดเนื้อหาให้เข้าใจได้ง่าย

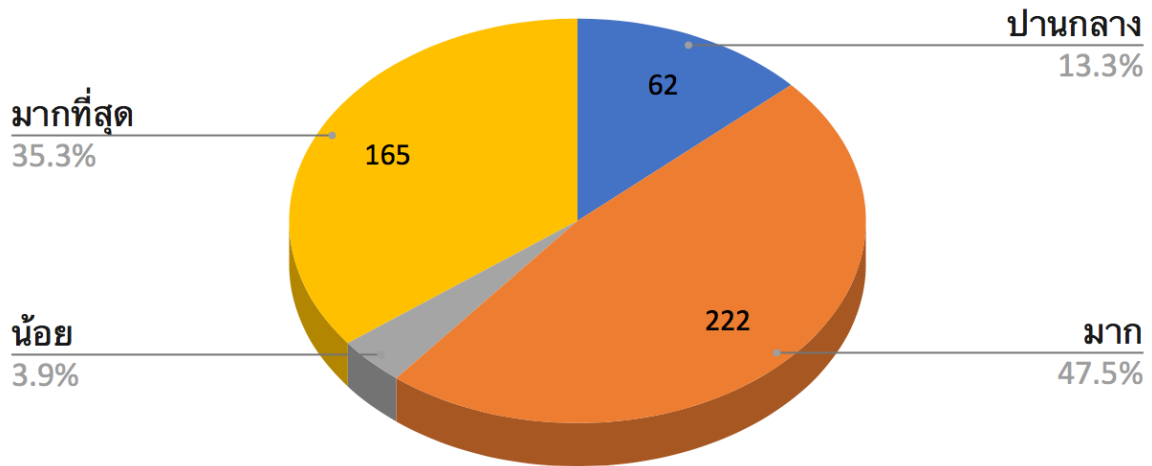
๕. ความเห็นต่อหลักสูตรด้านความเหมาะสมของการใช้สื่อประกอบการบรรยาย

ด้านความเหมาะสมของการใช้สื่อประกอบการบรรยาย

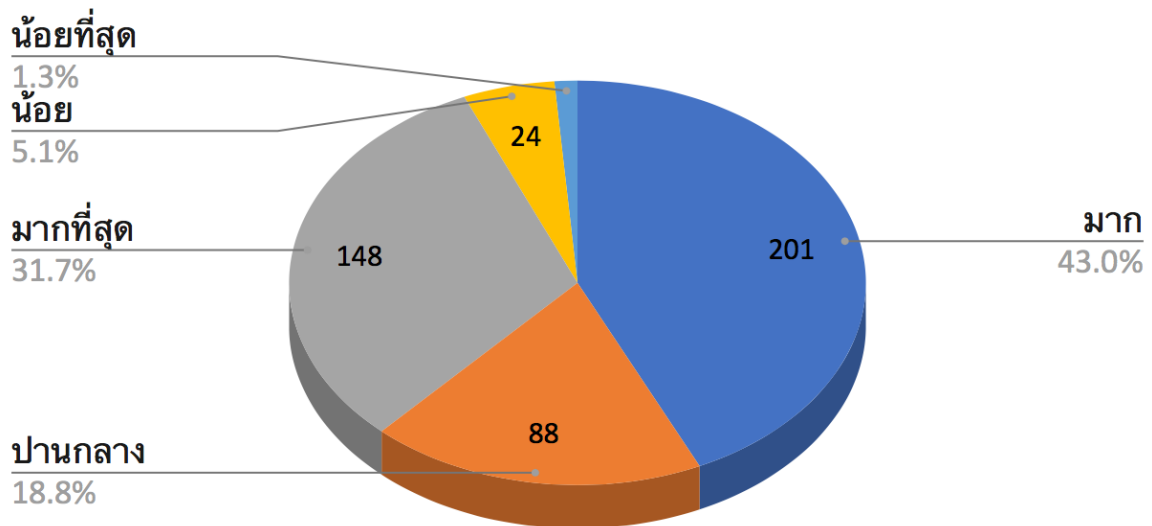
๖. ความเห็นต่อหลักสูตรด้านความสอดคล้องของกิจกรรมกับการจัดหลักสูตร

ด้านความสอดคล้องของกิจกรรมกับการจัดหลักสูตร

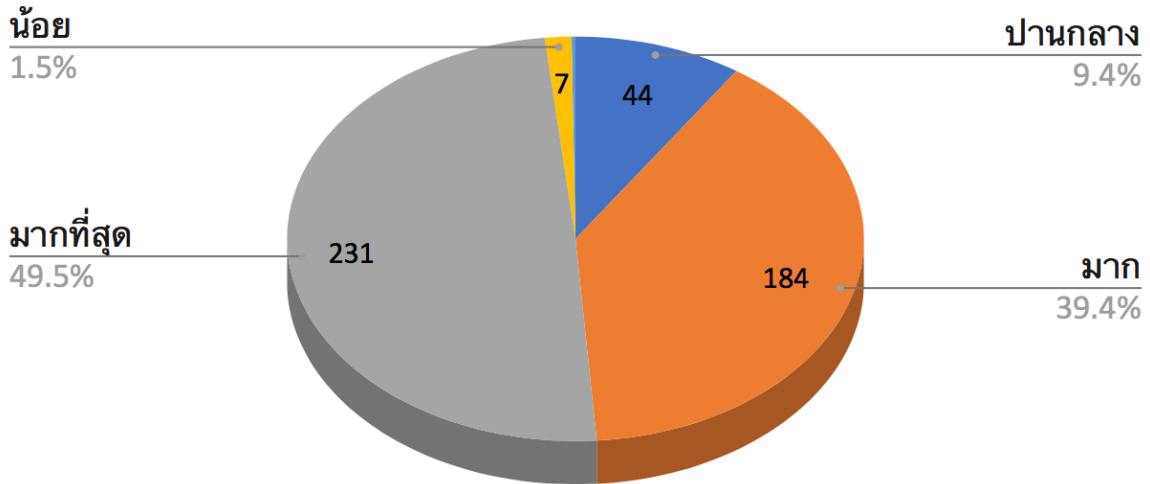
๗. ความเห็นต่อหลักสูตรด้านความเหมาะสมของระยะเวลาของหลักสูตร

ด้านความเหมาะสมของระยะเวลาของหลักสูตร

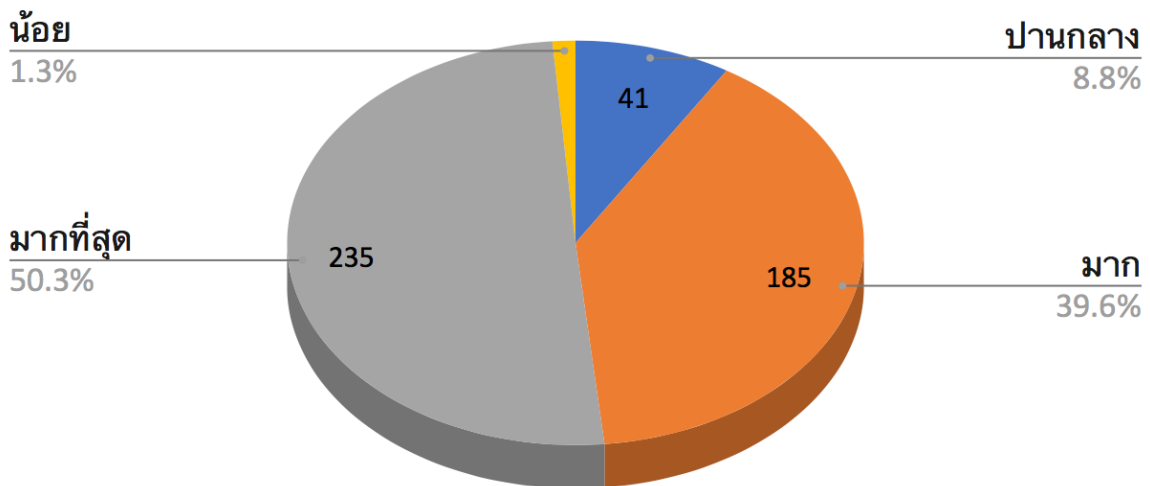
๘. ความเห็นต่อหลักสูตรด้านความสะดวกในการเดินทางไปยังสถานที่จัดหลักสูตร

ด้านความสะดวกในการเดินทางไปยังสถานที่จัดหลักสูตร

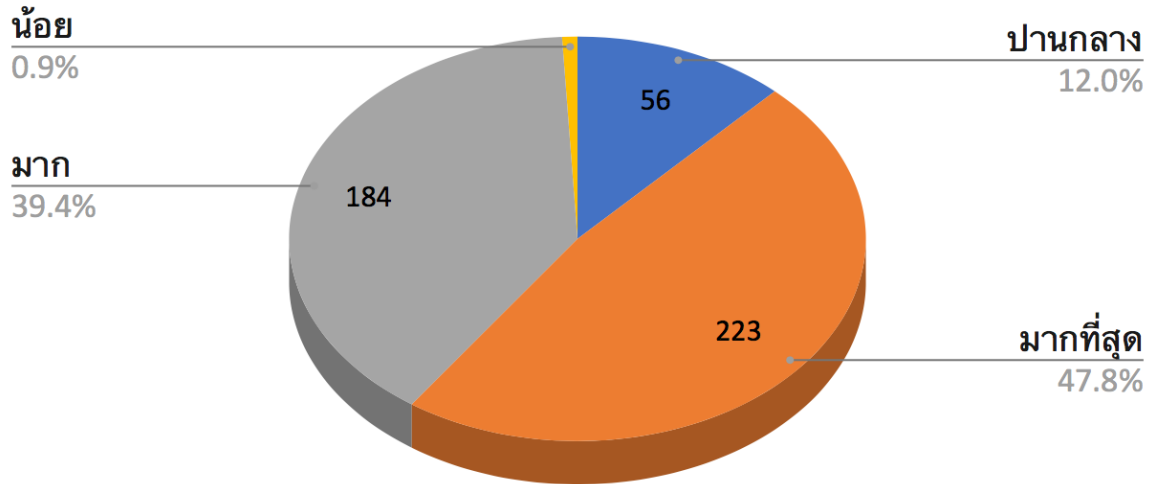
๙. ความเห็นต่อหลักสูตรด้านความเหมาะสมของสถานที่จัดหลักสูตร

ด้านความเหมาะสมของสถานที่จัดหลักสูตร

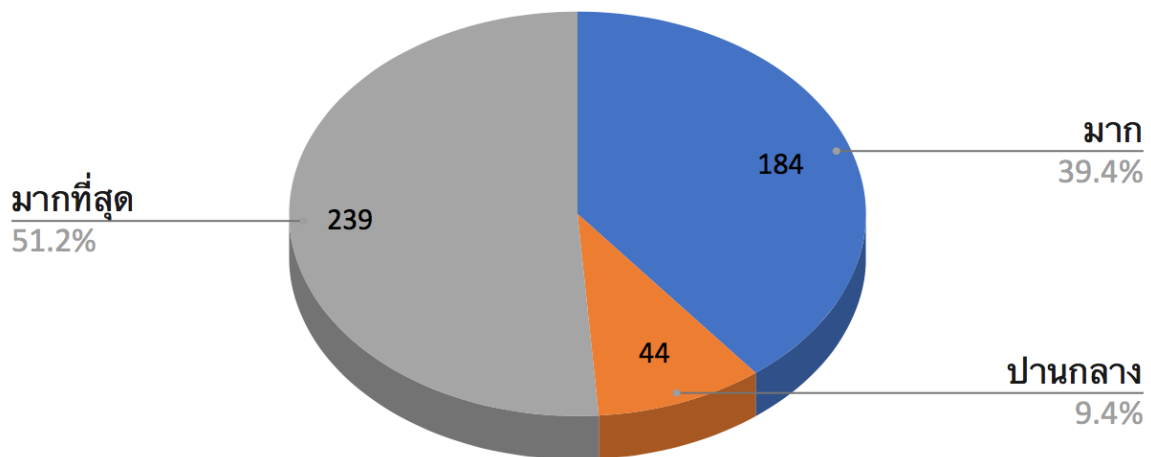
๑๐. ความเห็นต่อหลักสูตรด้านความเหมาะสมกับยุคปัจจุบันของความรู้ที่ได้

ด้านความเหมาะสมกับยุคปัจจุบันของความรู้ที่ได้

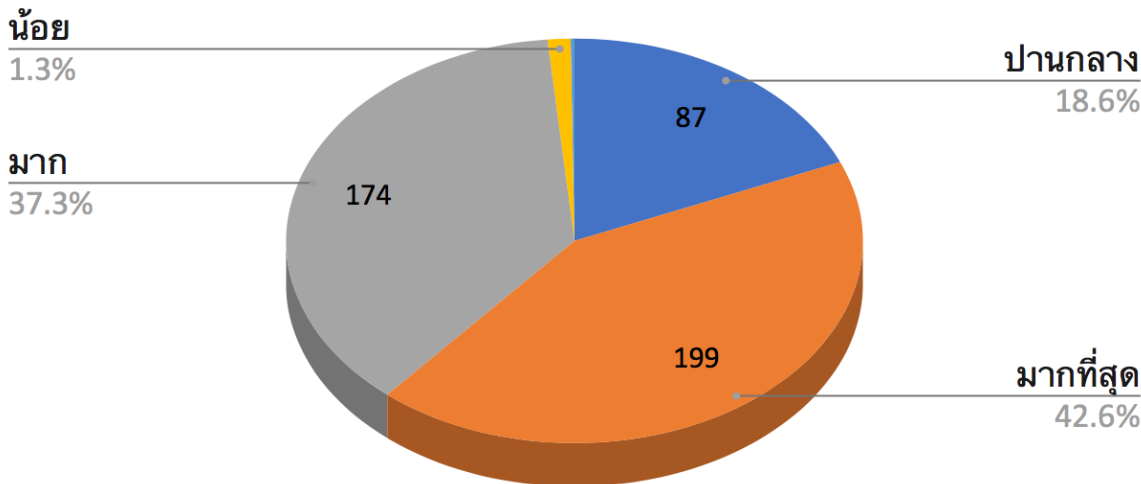
๑๑. ความเห็นต่อหลักสูตรในการสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้

สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้

๑๒. ความเห็นต่อหลักสูตรให้มีการจัดหลักสูตรในหัวข้อนี้เพิ่มเติม

เห็นควรให้มีการจัดหลักสูตรในหัวข้อนี้เพิ่มเติม

นอกจากผลการประเมินที่เกี่ยวข้องกับการจัดหลักสูตรแล้ว ผู้เข้าร่วมหลักสูตร ผู้ร่วมสังเกตการณ์หลักสูตร ผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ประสานงานการจัดหลักสูตร ผู้อนุมัติการใช้สถานที่เพื่อจัดหลักสูตร ได้เสนอความคิดเห็นต่อหลักสูตร การเผยแพร่หลักสูตรและผลการวิจัย และการพัฒนาทรัพยากรบุคคลในวิชาชีพการกระจายเสียงและโทรทัศน์ สรุปเป็นรายประเด็นได้ดังต่อไปนี้

- ๑๓. ควรมีการจัดหลักสูตรลักษณะนี้อย่างต่อเนื่องโดยอาจพิจารณาการขยายขอบเขตเนื้อหาในประเด็นอื่นที่เกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่ของนักสื่อสารมวลชน
- ๑๔. ควรมีการปรับเพิ่มกิจกรรมเชิงปฏิบัติการ หรือกิจกรรมที่ให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรได้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถเสริมสร้างความเข้าใจในแต่ละหัวข้อได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
- ๑๕. ควรปรับระยะเวลาที่ใช้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่มีปริมาณมาก ซึ่งจะส่งผลให้สามารถถ่ายทอดเนื้อหาในรายละเอียดได้ชัดเจนมากขึ้น

รายงานส่วนของผลการวัดระดับความรู้ ความเข้าใจในการพัฒนาสมรรถนะ จากการจัดฝึกอบรมหลักสูตร “สมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่”

ตามแผนปฏิบัติการที่กำหนดเป็นเงื่อนไขโครงการระบุให้จัดฝึกอบรมหลักสูตรสมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ จำนวนไม่น้อยกว่า ๔๐๐ คน เพื่อให้ผลการดำเนินโครงการเป็นที่รับรู้เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแพร่หลายและทั่วถึง โดยกำหนดเป้าหมายให้ผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรฯ มีความรู้ ความเข้าใจในการพัฒนาสมรรถนะ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของจำนวนผู้เข้ารับการอบรมทั้งหมด คณะผู้วิจัยจึงได้ทำการวัดระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะของนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ของผู้เข้าร่วมอบรมในหลักสูตร โดยทำการวัดก่อนการจัดการเรียนรู้ ๑ ครั้ง และวัดหลังการจัดการเรียนรู้ ๑ ครั้ง เพื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ ความเข้าใจที่เพิ่มขึ้นของผู้ผ่านการอบรม

เนื่องด้วยหลักสูตร “สมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่” มิได้เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมหลักสูตรการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษาที่คณะผู้วิจัยดำเนินการจัดหลักสูตร และเนื่องด้วยมีบุคคลภายนอกที่มีใช้นิสิต นักศึกษาเข้าร่วมในหลักสูตร ดังนั้น การมีส่วนร่วมของผู้ร่วมหลักสูตรในกิจกรรมประเมินผลหลักสูตรและการวัดระดับความรู้ ความเข้าใจ จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลให้โครงการดำเนินไปได้ด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ ในการเก็บข้อมูลระดับความรู้ ความเข้าใจ จึงไม่มีการเก็บข้อมูลส่วนบุคคลหรือข้อมูลที่อาจบ่งชี้หรือเชื่อมโยงไปถึงตัวบุคคลได้ ซึ่งส่งผลให้สามารถเก็บข้อมูลระดับความรู้ ความเข้าใจได้ครบถ้วน และได้รับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เข้าร่วมอย่างหลากหลาย เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินโครงการอย่างยิ่ง จากการจัดหลักสูตร ๗ ครั้ง มีผู้ร่วมตอบแบบวัดความรู้ทั้งสิ้น ๔๖๗ คน

ผลการวัดระดับความรู้ ความเข้าใจในการพัฒนาสมรรถนะของผู้เข้ารับการอบรมในหลักสูตร “สมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่” ทั้งก่อนและหลังการอบรม แสดงผลการวัดเป็นค่าความถี่ตามระดับคะแนนเป็นร้อยละ และค่าสถิติเชิงพรรณนา ที่คำนวณจากค่าคะแนนที่ผู้ตอบแบบวัดความรู้ ความเข้าใจตอบได้ มีดังนี้

ผลการวัดระดับความรู้ ความเข้าใจ ก่อนและหลังรับการอบรม

ตารางแจกแจงความถี่ระดับคะแนนเป็นร้อยละของข้อคำถามที่ตอบถูกจากแบบวัดความรู้ ความเข้าใจก่อนรับการอบรม

ก่อนรับการอบรม		หลังรับการอบรม	
ค่าคะแนนที่ตอบถูกเป็นร้อยละ	จำนวนผู้เข้ารับการอบรม	ค่าคะแนนที่ตอบถูกเป็นร้อยละ	จำนวนผู้เข้ารับการอบรม
0.00	1	0.00	0
21.43	7	23.08	3
28.57	10	30.77	7
35.71	27	38.46	8
42.86	30	46.15	16
50.00	50	53.85	30
57.14	69	61.54	41
64.29	79	69.23	59
71.43	98	76.92	77
78.57	62	84.62	91
85.71	22	92.31	96
92.86	11	100	39
100	1	-	-
รวม	467	รวม	467
0.00	0	Min.	23.08
100	1	Max.	100
73.20	467	Mean	82.01
71.43	98	Mode	92.31
จำนวนผู้เข้ารับการอบรมในแต่ละกลุ่มระดับคะแนน			
	75	<50%	34
	119	≥50%	30
	79	>60%	100
	160	>70%	77
	34	>80%	226

จากสถิติที่ปรากฏในตาราง แสดงให้เห็นถึงการขยับขึ้นของค่าระดับคะแนนและจำนวนผู้เข้ารับการอบรมในแต่ละกลุ่มคะแนน โดยสะท้อนภาพที่ค่อนข้างชัดเจนว่า ในภาพรวมแล้วผู้ที่เข้าร่วมรับการอบรมในหลักสูตร “สมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่” ทั้งหมดมีระดับความรู้ ความเข้าใจสูงขึ้น แม้จะมีได้บ่งชี้เป็นรายบุคคล แต่เป็นที่แน่ชัดว่าเกินกว่าร้อยละ ๘๐ ของจำนวนผู้เข้ารับการอบรมมีคะแนนหลังการอบรมสูงกว่าก่อนการอบรม

รายชื่อ รุ่น 1 วันอังคารที่ 6 สิงหาคม 2562 ณ มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

ลำดับ	คำนำหน้านาม	ชื่อ - นามสกุล	ต้นสังกัด	วันและสถานที่จัดหลักสูตร	สถานะ / อาชีพ
1	นางสาว	กนกวรรณ สุดเพราะ	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
2	นางสาว	กมลชนก ชลธนานวัตกุล	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
3	นางสาว	กรกนก. วงศ์นาค	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
4	นาย	กฤตย์ ชูศักดิ์	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
5	นางสาว	กัญญ์วรา ทองโพธิ์	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
6	นางสาว	กัญญารัตน์ เขี่ยมปราโมทย์	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
7	นาย	กานต์ชนก ศุภนราพรศักดิ์	คณะพยาบาลศาสตร์	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	บุคลากรอื่นในสถานศึกษา
8	นาย	กักรัญ เพ็ชรรงนุช	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
9	นาย	กิตติชัย วรรณโอภาส	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
10	นาย	คุณานนต์ จิตรตั้งตรง	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
11	นางสาว	จริยาพร ช่างสี	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
12	นาย	จักพงษ์ พลฤทธิไพฑูรย์	เทคโนโลยีการศึกษา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
13	นางสาว	จิตาภา สองแสง	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
14	นางสาว	จินดารัตน์ ปลอดเปลื้อง	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
15	นางสาว	จิรภา เนตรแจ่ง	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
16	นางสาว	จิราภรณ์ ผักบัวแก้ว	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
17	นาย	ชัยวิญญู คนมัน	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
18	นาย	ชัยวัฒน์ ปอสูงเนิน	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
19	นาย	ฐวิช่วงศ์ ภัทราวีร์ไพศาล	คณะวิทยาการสารสนเทศ มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	บุคลากรอื่นในสถานศึกษา
20	นางสาว	ฐิติกานต์ พรหมพงษ์	มหาวิทยาลัยบูรพา คณะศึกษาศาสตร์	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
21	นาย	ฐิติโชติ โสมา	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
22	นางสาว	ฐิตินันท์ บัดถามัง	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
23	นางสาว	ณัฐฐณิชา วิมุทาคคม	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
24	นางสาว	ณัฐวี จุอันย์ธนกุล	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
25	นางสาว	ณัฐกานต์ ประศิลป์ไชย	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
26	นาย	ณัฐชนน กาญจนสมเหมาะ	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
27	นาย	ณัฐพงศ์ แซ่ตั้ง	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
28	นางสาว	ณัฐพร อ้วนนา	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
29	นางสาว	ณัฐมน แก้วปลั่ง	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
30	นางสาว	ณัฐริณี ณ วรรณดีบ	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
31	นางสาว	ณิชาดา วาจาสดีย์	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
32	นาย	ดนุเดช บุญปั้น	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา

รายชื่อ รุ่น 1 วันอังคารที่ 6 สิงหาคม 2562 ณ มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

ลำดับ	คำนำหน้านาม	ชื่อ - นามสกุล	ต้นสังกัด	วันและสถานที่จัดหลักสูตร	สถานะ / อาชีพ
33	นางสาว	ตรีเพชร เจียมกาย	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
34	นาย	ธนกร เทียมหัด	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
35	นาย	ธนกฤต สุดทองคง	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
36	นาย	ธนากร โละกาแก้ว	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
37	นางสาว	ธนินทรา มัติโกกมลกุล	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
38	นางสาว	ขวัญกมล ลำเพยกลิ่น	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
39	นางสาว	นภสร อิงคะวิพานนท์	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
40	นาย	นราธิป แจะจันทร์	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
41	นาย	นรินทร์ พรเจริญ	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
42	นางสาว	นภาพร จิตระกุล	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
43	นางสาว	กมลนัทธ งามเขียว	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
44	นาย	ณัฐพร ชมรัตน์	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
45	นางสาว	น้ำฝน สุขวัฒน์	มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
46	นางสาว	นิรชา เตือนแจ่ม	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
47	นางสาว	นุสรา เกสโร	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
48	นาย	ปนวัฒน์ เยาว์สันเทียะ	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
49	นางสาว	ปภัทสรณ สงวนบุญ	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
50	นางสาว	ปภาวดี นิมเมือง	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
51	นางสาว	ประภัสสร เกตานนท์	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
52	นางสาว	ปรียาภรณ์ ไทยสงเคราะห์	ม.บูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
53	นางสาว	ปิยนาด เจริญสุข	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
54	นาย	ปิยะชัย นัยวัฒน์	เทคโนโลยีการศึกษา ม.บูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
55	นาย	พงศกร งามประเสริฐ	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
56	นาย	พัชรพล จับใจ	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
57	นางสาว	พิมฤทัย พิมพา	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
58	นาย	พีรพล แชนท์ลี	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
59	นาย	ภัคพล ทับทิมทอง	บริษัท คำม่วน มีเดีย จำกัด	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	พนักงาน/ผู้บริหาร/เจ้าของกิจการภาคเอกชน
60	นาย	ภาณุพัฒน์ ทรัพย์ยอมเกิด	มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
61	นางสาว	มนสิชา จีนเกา	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
62	นางสาว	เมมิกา คล้ายแพร	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
63	นางสาว	รจนา พลเยี่ยม	บก.นสพ.อาณาจักรข่าว	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	พนักงาน/ผู้บริหาร/เจ้าของกิจการภาคเอกชน
64	นางสาว	รสริน รอดสุนทร	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา

รายชื่อ รุ่น 1 วันอังคารที่ 6 สิงหาคม 2562 ณ มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

ลำดับ	คำนำหน้านาม	ชื่อ - นามสกุล	ต้นสังกัด	วันและสถานที่จัดหลักสูตร	สถานะ / อาชีพ
65	นางสาว	รสิกา ล้วนศิริณู	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
66	นางสาว	ลัชชา หาทรัพย์	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
67	นางสาว	วชิตา เพิ่มคำ	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
68	นางสาว	วรรดี จันทรมุข	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
69	นางสาว	วรัญญา ลัภนิศรุต	มหาวิทยาลัยบูรพา คณะศึกษาศาสตร์	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
70	นาย	วัชรพงศ์ จารุรัตนานนท์	มหาวิทยาลัยบูรพา บางแสน	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
71	นางสาว	วิภาวี ศรีวงศ์สุข	วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	บุคลากรอื่นในสถานศึกษา
72	นาย	วิศรจ พวงแก้ว	คณะเภสัชศาสตร์	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	บุคลากรอื่นในสถานศึกษา
73	นาย	วีระธวัช หนอง	เทคโนโลยีการศึกษา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
74	นาย	ศักดา สุจริต	คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	บุคลากรอื่นในสถานศึกษา
75	นางสาว	ศิริลักษณ์ ผลกมล	ม.บูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
76	นาย	ศุภกิตต์ ฤทธิแก้ว	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
77	นาย	สหภพ มณีศรี	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
78	นาย	สิทธิโชค สุขกิจ	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
79	นาย	สิทธิศักดิ์ คำจูน	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
80	นาย	สิริวิษณุ ธนสุวรรณธาร	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
81	นางสาว	สิริมล พวงทอง	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
82	นางสาว	สิริธร งามเลิศ	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
83	นางสาว	สุรัตติยา พักเขียว	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
84	นาง	อณัญญา พัทฒเมษ	บริษัท พลาซ่า เรดิโอ สื่อโฆษณา จำกัด	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	พนักงาน/ผู้บริหาร/เจ้าของกิจการภาคเอกชน
85	นาย	อริคม ธาราดล	เทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
86	นางสาว	อนันดา ไห้สุวรรณ	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
87	นาย	อภิสิทธิ์ ขจรสังจรรย์	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
88	นาย	อภิสิทธิ์ ลากสถิตย์	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
89	นางสาว	อัจฉรา ก่อศิริมงคลชัย	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
90	นาย	อัฐพงษ์ ปิติทรัพย์สกุล	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
91	นางสาว	อัมพร เชาวสุวรรณ	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
92	นางสาว	อัยยาพร ดวงกมล	มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	นิสิต / นักศึกษา
93	นางสาว	เอกกมล วัฒนกุล	วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา	วันที่ 6 สค. 62 ม.บูรพา จังหวัดชลบุรี	บุคลากรอื่นในสถานศึกษา

รายชื่อ รุ่น 2 วันศุกร์ที่ 9 สิงหาคม 2562 ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จังหวัดสงขลา

ลำดับ	คำนำหน้านาม	ชื่อ - นามสกุล	ต้นสังกัด	วันและสถานที่จัดหลักสูตร	สถานะ / อาชีพ
94	นางสาว	Pimchanok kraithong	Mc	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
95	นาย	กฤตยชญ์ เพ็ชรยอด	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
96	นาง, นางสาว	กัญจรา พูลเกียรติ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
97	นางสาว	กันตกนิษฐ์ สุวรรณโมลี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
98	นางสาว	กิ่งกมล สุขแก้ว	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
99	นาย	จักรพรรดิ รามวงศ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
100	นาย	จิรภัทร กาลภรณ์สุปราณี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
101	นาย	ชन्द्र พฤกษ์ศรี	มทร.ศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
102	นาย	ชลิต แซ่ลิม	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
103	นางสาว	ญาดา ดำราม	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
104	นางสาว	ณัฐกฤตา บุญแนบ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
105	นางสาว	ณัฐชา ศรีจันทร์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
106	นาย	ณัฐพงษ์ หมั่นหลี่	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	คณาจารย์
107	นางสาว	ณัฐริกา เดชหนู	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
108	นางสาว	ณัฐิกา อิศระ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
109	นางสาว	ณิชาภัทร ขุนแทน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
110	นาย	ตรีวุฒิ ไชยชาญยุทธ	มทร	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
111	นาย	ต่อพงษ์ มณีคง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
112	นาย	ธชาวุธ มินขาว	มทร สงขลา	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
113	นางสาว	ธนภรณ์ ละอองแก้ว	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
114	นาย	ธัญญวิษณุ ทองวีรัตน์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
115	นางสาว	นฤกร แสงนพรัตน์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
116	นางสาว	นัทธมน สุขขัง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
117	นางสาว	นันทนา เล่งสีสัน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
118	นางสาว	พิชญา ไชยอ่อนแก้ว	IED.MC.	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
119	นางสาว	สุวรา โพธิสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
120	นาย	พงศธร บุญสุข	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
121	นาย	นาวิน มุติรัตน์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
122	นางสาว	เนตรดาราร กรวิกลาย	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
123	นาย	บริพัตร ไชยสุวรรณ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยวิทยาเขตสงขลา	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
124	นางสาว	เบญจมาศ ขวัญทอง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
125	นางสาว	ปนัดดา แก้วรัตน์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
126	นางสาว	ประภัสสร ยางทอง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
127	นาย	ปวีศ ชนะपाल	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
128	นางสาว	ปารีชาติ เฉิดฉิม	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย สงขลา	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา

รายชื่อ รุ่น 2 วันศุกร์ที่ 9 สิงหาคม 2562 ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จังหวัดสงขลา

129	นางสาว	ปาริษา ท่าซี้	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
130	นางสาว	เปรมยุดา โยธาทิพย์	เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
131	นาย	พชร. อินทรกุล	MC	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
132	นางสาว	พลอยพรรณ หอมอุทัย	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
133	นาย	พีรพัฒน์ สุวรรณโชติ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
134	นางสาว	แพรวนภา ขาวคง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
135	นางสาว	พลอริต้า โตะหมัด	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
136	นางสาว	ภัททิรา กลิ่นเลขา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	คณาจารย์
137	นางสาว	มลิสา บินดูล๊ะ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
138	นางสาว	มุศิตา ทองแป้น	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
139	นาย	รัชชานนท์ ดิษฐ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
140	นาย	วชิรวิทย์ปัดดำ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
141	นางสาว	วนิดา อินคาลัย	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
142	นาย	วรพล ศรีบุญ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
143	นาย	วสุ ธรฤทธิ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
144	นางสาว	ศศิธร ร่มแก้ว	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
145	นางสาว	ศิรินาถ สิทธิการ	ราชมงคล สงขลา	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
146	นางสาว	ศุภานันท์ ลีตินันทกร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
147	นาย	สัญญาลักษณ์ พุฒวัจน์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
148	นางสาว	สุทธิดา สิ้นปรุ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
149	นางสาว	หัตทยา เพ็ชรแก้ว	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
150	นางสาว	อินชอร แก้วสมศรี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา
151	นางสาว	อุษา เกดระหงษ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา	วันที่ 9 สค. 62 มทร. ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา	นิสิต / นักศึกษา

รายชื่อ รุ่น 3 วันพุธที่ 14 สิงหาคม 2562 ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

ลำดับ	คำนำหน้านาม	ชื่อ - นามสกุล	ต้นสังกัด	วันและสถานที่จัดหลักสูตร	สถานะ / อาชีพ
152	นางสาว	กนกวรรณ ไทยแท้	คณะกรรมการสื่อสารมวลชน	วันที่ 14 สค. 62 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
153	นางสาว	กมลชนก แก้วหล้า	คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
154	นางสาว	กฤษฎิยาภรณ์ สารดี	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
155	นางสาว	กัญญารัตน์ สาคร	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
156	นางสาว	จินต์จทา จิตมัน	คณะกรรมการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
157	นางสาว	จิรัชญา ก้อนคำปา	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณะรัฐศาสตร์ฯ	วันที่ 14 สค. 62 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
158	นางสาว	จิรัชญา ไวยกุล	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
159	นาย	จิรันธนิน บุญชัย	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
160	นางสาว	ชณัฐชา เงินโอภาส	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
161	นางสาว	ชาดารัตน์ สุดใจ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
162	นางสาว	ณัฐนิชา อินเลี้ยง	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
163	นางสาว	ณัฐพร เอเชียว	คณะกรรมการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
164	นาย	ณัฐพล ชินเทศ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
165	นางสาว	ณัฐดี เรือศรีจันทร์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
166	นาย	ธนากร กาไว	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
167	นาย	ธรณ์เทพย์ โตสะอาด	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
168	นางสาว	นภัสวรรณ ศรีกันชัย	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
169	นางสาว	นัชชา มาวัน	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
170	นางสาว	เพชรดี จันท์ธิดา	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
171	นางสาว	นิรมัย มูลคำ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
172	นางสาว	เนตรยา ชุมศรี	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
173	นางสาว	เบญจมาพร วัตตรากร	คณะกรรมการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
174	นาย	ปริญญา นवलน้ำจิตร	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
175	นางสาว	ปภัณห์ดี สิทธิปราณี	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
176	นาย	พงศธร อาจหาญ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
177	นางสาว	พรนุช ใจลึก	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
178	นางสาว	พรพิมล กุหลาบ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
179	นางสาว	พรรณิกา จันทรแสง	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
180	นางสาว	พัชราภรณ์ ทองเงา	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณะรัฐศาสตร์ฯ	วันที่ 14 สค. 62 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
181	นางสาว	พัลณิดา สุขชัยยะ	คณะกรรมการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา

รายชื่อ รุ่น 3 วันพุธที่ 14 สิงหาคม 2562 ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

182	นาย, นางสาว	พิทขานนท์ จันคันธา	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
183	นาย	พิทขานนท์ จันคันธา	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
184	นางสาว	พิมพ์สุภา อินทร์เพ็ญ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
185	นาย	ภัควัฒน์ ฟองดี	คณะกรรมการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
186	นาย	ภัณฑิวรา บัวลอย	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
187	นางสาว	ภัทรภรณ์ สาระพันธ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
188	นางสาว	ภัทรภรณ์ สาระพันธ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
189	นางสาว	มาริณี ยองเพชร	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
190	นางสาว	รังสิมา กลิ่นหอม	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณะรัฐศาสตร์ฯ	วันที่ 14 สค. 62	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
191	ชาย	วรพงศ์ ธิมา	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
192	นางสาว	วราภรณ์ วงค์เจริญกิจ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
193	นางสาว	วรินญา คำกล่อม	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
194	นางสาว	ศิริวรรณ แซ่เหอะ	รัฐศาสตร์ฯ	วันที่ 14 สค. 62	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
195	นาย	ศุภกิตดี ต๊ะนะสา	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
196	นางสาว	ศุภรดา ชานนอก	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
197	นางสาว	สุดารัตน์ ปุ่มدن	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
198	นางสาว	สุดารัตน์ เมธา	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
199	นางสาว	สุธีมนต์ คำคุ้ม	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
200	นางสาว	สุพิชญา ใจเย็น	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
201	นาย	อลงกรณ์ ทองสุข	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
202	นางสาว	อัจฉราภรณ์ กันใจ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา
203	นางสาว	อัญชิสสา ชฎาทอง	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	วันที่ 14 สค. 62	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	จังหวัดเชียงใหม่	นิสิต / นักศึกษา

รายชื่อ รุ่น 4 วันพุธที่ 21 สิงหาคม 2562 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร

ลำดับ	คำนำหน้านาม	ชื่อ - นามสกุล	ต้นสังกัด	วันและสถานที่จัดหลักสูตร	สถานะ / อาชีพ
204	นางสาว	กนกพรรณ ทนิต๊ะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
205	นางสาว	กรณัช แข็งขัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
206	นางสาว	กรรณิกา จารวิเศษ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
207	นาย	กรวิญญ์ โชติช่วย	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
208	นาย	กฤติน อินทรประพันธ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
209	นาย	กมลธ. สุวรรณภู	มหาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
210	นางสาว	กิงปรีภัก ทองอ่อน	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
211	นาย	เกียรติภูมิ หไชย	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
212	นางสาว	คณิศร นิจร	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
213	นาย	จักรพันธ์ ขำขันทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
214	นางสาว	จันทร์เพ็ญ เพ็ญจันทิก	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
215	นางสาว	จัทมาศ ดวงตะแก้ว	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
216	นางสาว	เจนจิรา แดงเล็ก	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
217	นาย	เจษฎา ชันทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
218	นาย	จัตรมงคล ตัดผึ้ง	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
219	นาย	ชนะชัย เต็มสุรวงษ์	ราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
220	นางสาว	ชาลีสาท เสริมทรัพย์	ราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
221	นาย	ชิวภัทร เริ่มศรี	ราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
222	นางสาว	ญาดิมา ไกรรักษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
223	นางสาว	ฐิติพร ใจภักดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
224	นาย	ณรงค์ ทรัพย์คง	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
225	นาย	ณัฐพงศ์ ตั้งมณี นิมิตร	ราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
226	นาย	ณัฐพนธ์ รั้งคะรัมย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
227	นาย	ณัฐภัทร ท้าวเครือ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
228	นางสาว	ต้นหยง ทองวิจิตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
229	นาย	ธนายุส สุนทรโรจน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
230	นาย	ธรรมบุญ ฐิติรัตน์กุล	ราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
231	นางสาว	ธวรรณรัตน์ ทองเนื้ออ่อน	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
232	นางสาว	ธิดาโดม ถนอมมูรณ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
233	นาย	ธีรพัฒน์ ตระกูลคำม่วง	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
234	นาย	ธีรศักดิ์ มอมขุนทด	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
235	นางสาว	พัชราภรณ์ ครมกลาง	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
236	นาย	นพรัตน์ ชูศักดิ์	ราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
237	นางสาว	นภัสสร แสนแจ้	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
238	นาย	นรภัทร์ ชำนาญกิจ	มหาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา

รายชื่อ รุ่น 4 วันพุธที่ 21 สิงหาคม 2562 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร

239	นางสาว	นัสริน มานมูเลาะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
240	นางสาว	อรไท นพหิรัญ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
241	นางสาว	กนกวรรณ แจ่มจันทร์	มหาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
242	นาย	ณัฐดนัย เตียงทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
243	นาย	ธิษณิน ภคนีอาทร	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
244	นาย	สุรดิษ ตรีประดับ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
245	นาย	จารุพงศ์ ลาดถา	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
246	นาย	ภูเบศ ฮ้อเจริญทรัพย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
247	นาย	วิศรุต ไตรสุทธิเกษม	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
248	นางสาว	นิธิพร พิมพ์เพาะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
249	นางสาว	นิธิรา นุชขานบุญ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
250	นาย	บรรณสรณ์ ใจสุข	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
251	นาย	บรรณสรณ์ ใจสุข	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
252	นาย	ปฏิภาณ ไพบูลย์เจริญรุ่ง	ราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
253	นางสาว	ประกายแก้ว ร่องแก้ว	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
254	นางสาว	ประกาวิ จงบวกกกลาง	ราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
255	นางสาว	ปรียทิพย์ ศรีรอด	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
256	นางสาว	ปรียาพร ชันท์ทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
257	นาย	ปรินทร์ กิรเจตตกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
258	นาย	ปิยะ พันธุ์สิงห์สอน	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
259	นางสาว	พณิตา ภูอิสสระกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
260	นางสาว	พรนัชชา สิทธิวิรุฬห์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
261	นางสาว	พรนิภา อัครจร	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
262	นางสาว	พรวลัย เนียมมกล้า	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
263	นางสาว	พลอย น้ำใจเย็น	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
264	นางสาว	พลอยไพลิน เพชรศิริ	มหาสิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
265	นาย	พายุ อุทุม	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
266	นางสาว	พาวิชา มารศรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
267	นาย	ภาคพล ตันติมานิกันท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
268	นางสาว	ภาคินี สกุลอนันต์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
269	นาง, นางสาว	มณฑกาน เกลียงจิตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
270	นางสาว	มัชฌิมา สรรพพันธ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
271	นางสาว	รัชตะณัฐชัญญ์ แก้วศรีสุข	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
272	นาย	วณพล ปานอินทร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
273	นางสาว	วนิดา บุญเด็ก	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
274	นาย	วัฒน์นา ศรีชัยจิรสิทธิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
275	นาย	วิทวัส คอผล	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา

รายชื่อ รุ่น 4 วันพุธที่ 21 สิงหาคม 2562 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร

276	นางสาว	วิรินลดา แซ่จิ่ง	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
277	นางสาว	วิไลภรณ์ ร้อยวิบูลย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
278	นาย	วีระศักดิ์ ทองกล้า	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
279	นาย	ศรวีส กอเจริญ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
280	นาย	ศิริชัย แอด๋า	มหาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
281	นาย	ศิริโรจน์ ประสิทธิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
282	นางสาว	สรลลัษณ์ พงษ์นรินทร์พิทย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
283	นางสาว	สายธาร รักไทย	ราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
284	นางสาว	สิริญญา ใจเย็น	มรภ.พระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
285	นางสาว	สิริรักษ์ ปิยะเวช	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
286	นางสาว	สุดารัตน์ สุโกมล	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
287	นาย	สุทัศน์ จิตอาษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
288	นางสาว	สุภาวดี แสนสุข	ราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
289	นางสาว	สุวิมล โพธิ์วัง	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
290	นางสาว	เสาวณีย์ พยัคฆ์ขาม	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
291	นางสาว	อัญญาตญา สมทรัพย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
292	นาย	อนันต์ ดีนาค	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
293	นางสาว	อนุสร จันดีดา	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
294	นาย	อภิวัฒน์ ตรีเกียรติ์ก้อง	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
295	นางสาว	อภิษฎา ขุประดิษฐ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
296	นางสาว	อริสรา กอมณีกุล	ราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
297	นางสาว	อัญญา นาจรัส	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา
298	นางสาว	อาธิญา เขี่ยมวิจิตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	วันที่ 21 สค. 62 มรภ.พระนคร กรุงเทพมหานคร	นิสิต / นักศึกษา

รายชื่อ รุ่น 5 วันศุกร์ที่ 6 กันยายน 2562 ณ มหาวิทยาลัยรังสิต จังหวัดปทุมธานี

ลำดับ	คำนำหน้านาม	ชื่อ - นามสกุล	ต้นสังกัด	วันและสถานที่จัดหลักสูตร	สถานะ / อาชีพ
299	นางสาว	Pimpun Nuathong	มหาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
300	นางสาว	กมลชนก สุนทรพุกก์	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
301	นาย	กรวิก ลีลาตระกูล	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
302	นาย	กฤติณ เลหาทะกุล	มหาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
303	นาย	การณย์ หงษ์เจริญ	RSU UNIVERSITY	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	บุคลากรอื่นในสถานศึกษา
304	นาย	กิตติชัย ช่างทอง	วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ ม.รังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
305	นาย	กิตติภักฎ เจริญสุข	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
306	นาย	ไกรเสริม พูลสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
307	นาย	คามิน ศิริศิลป์วัฒนา	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
308	นางสาว	คีตรัชชา แสงบัว	สาขา วิทยุโทรทัศน์ คณะนิเทศศาสตร์	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
309	นางสาว	คุณากรณ์ กลิ่นอุบล	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
310	นางสาว	จิตติภา สมบัติศิริวงศ์	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
311	นางสาว	จิราพัชร อิชยาวิโรจน์	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
312	นางสาว	จิราภรณ์ งามภักตร์	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
313	นางสาว	จีฟ้าพร จิกจักร์	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
314	นางสาว	จิรวรรณ ชำนาญมาก	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
315	นาย	เจษฎา สุโภภาค	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
316	นางสาว	จันทิณี เพ็งพันธ์	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
317	นาย	ชฎานนท์ ครองบุญชู	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
318	นาย	ชัญชิตา ชัยปา	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
319	นางสาว	ชญัญญาช ศรีสังข์	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
320	นาย	ไชยสิริ หวังรังสีสถิตย์	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
321	นางสาว	ณัฐชนิษฐ์ เทียนน้อย	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
322	นางสาว	ณัฐธิดา มานะดีพร้อม	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
323	นาย	ณัฐพล หล้ามณี	วิทยุและโทรทัศน์มัลติแพพฟอร์มวิทยาลัยนิเทศศาสตร์	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	บุคลากรอื่นในสถานศึกษา
324	นาย	ณัฐวุฒิ กิจจาพิศาล	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
325	นางสาว	ณิชากร ธรรมทีปกุล	Rsu	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
326	นางสาว	ณิชากานต์ แบ่งสาย	ม.รังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
327	นางสาว	ณุลนีย์ แก้วนกสิกร	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
328	นาย	ทศวรรต เจริญลาภนพรัตน์	รังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
329	นางสาว	ทิพปภา สุขผึ้ง	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
330	นางสาว	ธนพร นาคะโฆษิตสกุล	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
331	นาย	ธนพล สงวนศิลป์	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
332	นาย	ธนวัฒน์ แก้วโยธา	ม.รังสิต นิเทศ สาขาวิทยุและโทรทัศน์มัลติแพลตฟอรม	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
333	นาย	ธนวัฒน์ โคสะกะ	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา

รายชื่อ รุ่น 5 วันศุกร์ที่ 6 กันยายน 2562 ณ มหาวิทยาลัยรังสิต จังหวัดปทุมธานี

334	นางสาว	นลินรัตน์ อภิธาสิริสกุล	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
335	นางสาว	นลินี นามวงศ์	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
336	นาย	นันทวัฒน์ เฟื่องจันทร์	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
337	นางสาว	ณัฐินี จันดา	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
338	นางสาว	ศศิภา สุโลพันธ์	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
339	นางสาว	พิมชนก พานทอง	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
340	นางสาว	พิชญาน์ ประทีปมโนวงศ์	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
341	นาย	ภาณุวิชญ์ อุปโปง	มหาวิทยาลัย รังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
342	นาย	รภัสศักดิ์ ทองคำ	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
343	นางสาว	นุชญดา สิงสนัน	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
344	นางสาว	เบญสิริยา ไพศาลบุญญานนท์	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
345	นาย	ปฏิพล อ่ำโพธิ์	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
346	นางสาว	ปนัดดา สุขจิตร	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
347	นางสาว	ปภาวรินทร์ เพ็งสุข	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
348	นางสาว	ประวรรณรัตน์ วงศ์สวัสดิ์	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
349	นาย	ประสิทธิ์ โต๊ะงาม	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
350	นางสาว	ปริญานุช สีเสื่อ	วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
351	นางสาว	ปวีชญา สวาดขพรธรม	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
352	นางสาว	ปารมี มณีสุด	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
353	นางสาว	ปิยะธิดา สุวรรณศรี	ม.รังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
354	นาย	ปัญญากร พิมพขาล	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
355	นาย	พงศธร วงสีทอง	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
356	นางสาว	พรพรรณ เหล่าสกุลไทย	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
357	นางสาว	พัฒนชิตา ชมปรีดา	วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
358	นาย	พิพัฒน์ สิทธิกรไชย	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
359	นางสาว	พิมพ์ชนก มหาแร่	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
360	นางสาว	เพ็ญเพชร วรรณเจริญ	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
361	นางสาว	เฟิร์นภาดา ชวุง	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
362	นางสาว	กวพร ทองลิ้ม	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
363	นางสาว	ภัคจิรา อานนท์	ม.รังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
364	นางสาว	ภัครนัน โอสถานนท์	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
365	นางสาว	ภัทริยา ดอกหอมกลาง	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
366	นางสาว	ภาวนี ตรีจันทร์ทอง	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
367	นาย	ภิญโญ โดสง	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
368	นาย	ภูธน บุญเพิ่มพูน	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
369	นาย	ภูณัฐ์ สิทธิศศิธร	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
370	นางสาว	มนัญชยา มหาโชติ	วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62 ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา

รายชื่อ รุ่น 5 วันศุกร์ที่ 6 กันยายน 2562 ณ มหาวิทยาลัยรังสิต จังหวัดปทุมธานี

371	นางสาว	มุกกรวี รักษาวงศ์	ม.รังสิต	วันที่ 6 กย. 62	ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
372	นาย	เมธา ทิตตเมธา	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62	ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
373	นางสาว	โมลิกา สังข์ภักดี	ม.รังสิต	วันที่ 6 กย. 62	ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
374	นาย	รชต ธารไพศาล	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62	ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
375	นางสาว	รัตนกร พรหมเสน	วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62	ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
376	นางสาว	ลลิลภรณ์ ไพศาลบุญญานนท์	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62	ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
377	นางสาว	วรรณัน จีงเจริญทอง	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62	ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
378	นางสาว	วิชิตา ซ้อมาก	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62	ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
379	นาย	วิระชัย เพลิดฤทธิ์	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62	ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
380	นาย	วุฒิชัย พลฤทธิ์	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62	ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
381	นางสาว	ศวิตา แซ่แต้	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62	ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
382	นาย	ศักดินา คะศรีทอง	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62	ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
383	นางสาว	ศิริประภา กองกลม	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62	ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
384	นางสาว	ศุภิสรา ทองขมพูนุช	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62	ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
385	นาย	สาวิตต์ เหมาะะทอง	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62	ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
386	นางสาว	สิริธร กรานจรรยา	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62	ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
387	นางสาว	สิริยากร เกิดสมบุญ	ม.รังสิต วิทยาลัยนิเทศศาสตร์	วันที่ 6 กย. 62	ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
388	นางสาว	สุพิชฌาย์ ผินกลาง	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62	ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
389	นางสาว	อัญชัชฎา ศรีประโชติ	มหาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62	ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
390	นาย	อาชวิษฐ์ วงศ์โกสิดกุล	ม.รังสิต	วันที่ 6 กย. 62	ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
391	นางสาว	อาถุญช์ อิมลิมธาร	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62	ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
392	นางสาว	อิสริยาภรณ์ อัศเวศน์	มหาวิทยาลัยรังสิต	วันที่ 6 กย. 62	ม.รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา

รายชื่อ รุ่น 6 วันอังคารที่ 10 กันยายน 2562 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

ลำดับ	ค่านำหน้านาม	ชื่อ - นามสกุล	ต้นสังกัด	วันและสถานที่จัดหลักสูตร	สถานะ / อาชีพ
393	นางสาว	กนกพร อินทะกนก	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
394	นางสาว	กนกวรรณ นันตะลิ	ราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
395	นาย	กัปนาท หม่วยนอก	ราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
396	นาย	กานต์ชนินท์ เกศกุลรุ่งโรจน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
397	นางสาว	กิตติยา เคนอ่อน	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
398	นางสาว	กุลธิดา บัวพรหม	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
399	นางสาว	เกศวรินทร์ กาสูงเนิน	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
400	นางสาว	เกษร จิตไธสง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
401	นาย	เกื้อกุล เจริญทรัพย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
402	นางสาว	จริยา ผดุงโชค	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
403	นาย	จักรกฤษณ์ มั่งมี	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
404	นาย	จักรวาล แวโคกสูง	มหาวิทยาลัยราชภัฏ	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
405	นางสาว	จัทภณีย์ สิริบุญ	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
406	นางสาว	ชฎากร อิมกรุง	มหาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
407	นาย	ชนาธิป แสงเปล่งปลั่ง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
408	นางสาว	ชรินทร์รัตน์ หวานสูงเนิน	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
409	นาย	ชัยชนะ สุตวิเวก	ราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
410	นาย	ชัยชนะ สุตวิเวก	ราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
411	นางสาว	ณัฐณิชา ปานสังข์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
412	นางสาว	ณัฐธิดาตา เกษมสันต์หมั่นปรีดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
413	นางสาว	ณิชกานต์ สุขอนันต์	ราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
414	นางสาว	ดลอัปสร ฉานสูงเนิน	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
415	นางสาว	ดาวฝน สังข์ตันจาง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
416	นางสาว	ทิชากานต์ พูนพุด	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
417	นางสาว	ณัฐวรา สุขวัฒน์กุล	นิเทศศาสตร์	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
418	นางสาว	สุรรัตน์ บุญโยธา	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
419	นาย	โกคิน พลาพูนทวีสิน	ราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
420	นาย	อโนทัย สุนทรภรณ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
421	นาย	นิพนธ์ กลนอก	ราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
422	นาย	วุฒิชัย ขอนพุดชา	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
423	นาย	ศิริพงษ์ ประสงค์โตโย	Nrru	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
424	นาย	บรรณวัชร แก้วขุนทด	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
425	นาย	บุญฤทธิ์ ประจง	ราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
426	นาย	บุญวัฒน์ จันทร์นอก	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
427	นางสาว	บุษยา ครีမ်สันเทียะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62 มรภ.นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา

รายชื่อ รุ่น 6 วันอังคารที่ 10 กันยายน 2562 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

465	นางสาว	วิภาพร รมยารม	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62	มรภ.นครราชสีมา	จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
466	นาย	วีรยุทธ กล้วยกลาง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62	มรภ.นครราชสีมา	จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
467	นาย	วีระชัย กุลปรานีโต	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62	มรภ.นครราชสีมา	จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
468	นางสาว	ศรุตดา กุศลสร้าง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62	มรภ.นครราชสีมา	จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
469	นางสาว	ศศิกานต์ ไชยคุณ	นิเทศศาสตร์	วันที่ 10 กย. 62	มรภ.นครราชสีมา	จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
470	นางสาว	สฤติย์ภรณ์ มารจัดรัส	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62	มรภ.นครราชสีมา	จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
471	นางสาว	สฤติย์ภรณ์ มารจัดรัส	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62	มรภ.นครราชสีมา	จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
472	นางสาว	สรिता ผลพิมาย	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62	มรภ.นครราชสีมา	จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
473	นาย	สันติสุข คำสอน	มหาวิทยาลัยนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62	มรภ.นครราชสีมา	จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
474	นาย	สิรภพ พันธุ์เทศ	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62	มรภ.นครราชสีมา	จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
475	นางสาว	สุดาวดี สกุลดูลเศวต	มหาวิทยาลัยนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62	มรภ.นครราชสีมา	จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
476	นาย	สุทีวัส พิมแสงศิลป์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62	มรภ.นครราชสีมา	จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
477	นางสาว	สุพิชา เหลืองอุดมศิลป์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62	มรภ.นครราชสีมา	จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
478	นาย	สุภัทร แปมกลาง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62	มรภ.นครราชสีมา	จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
479	นางสาว	สุภัทสร สีหาวงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62	มรภ.นครราชสีมา	จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
480	นางสาว	สุรรัตน์ ดีทองกลาง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62	มรภ.นครราชสีมา	จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
481	นางสาว	สุนีย์ มิโนทานัง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62	มรภ.นครราชสีมา	จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
482	นางสาว	เสาวนีย์ ทองโชติ	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62	มรภ.นครราชสีมา	จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
483	นางสาว	หยาดอรุณ โคกขุนทด	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62	มรภ.นครราชสีมา	จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
484	นาย	อธิปไตย ดั่งกลาง	ราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62	มรภ.นครราชสีมา	จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
485	นาย	อนุพันธ์ เอื้องจันทิก	นิเทศศาสตร์	วันที่ 10 กย. 62	มรภ.นครราชสีมา	จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
486	นาย	อนุวัฒน์ เหล็กทะเล	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62	มรภ.นครราชสีมา	จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
487	นาย	อภิรักษ์ สุวรรณโยธี	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62	มรภ.นครราชสีมา	จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
488	นางสาว	อาลิตัญญา ชำนาญศิลป์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62	มรภ.นครราชสีมา	จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
489	นางสาว	อารีรัตน์ โพธิ์กลาง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62	มรภ.นครราชสีมา	จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
490	นาย	อิทธิพล สายงาม	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62	มรภ.นครราชสีมา	จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
491	นาย	เอกนาวิ อะนาจรัมย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62	มรภ.นครราชสีมา	จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา
492	นาย	เอกพล น้ำกระโทก	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 10 กย. 62	มรภ.นครราชสีมา	จังหวัดนครราชสีมา	นิสิต / นักศึกษา

รายชื่อ รุ่น 7 วันศุกร์ที่ 13 กันยายน 2562 ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

ลำดับ	คำนำหน้านาม	ชื่อ - นามสกุล	ต้นสังกัด	วันและสถานที่จัดหลักสูตร	สถานะ / อาชีพ
493	นาย	กนกพล แดงเนื้อเหลือง	RMUTT	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
494	นางสาว	กนกอร บัวใส	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
495	นางสาว	กมลพร เหลืองศรีรัตน์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
496	นางสาว	กมลวรรณ ใหม่มา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
497	นางสาว	กิตติมาภรณ์ มรรคสินธุ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
498	นาย	จิรพัฒน์ จิตต์วิชัย	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
499	นางสาว	จิราพรรณ นรชาญ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
500	นางสาว	ชฎาพร ทองคำ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
501	นางสาว	ชนกนันท์ ฟุงามชัย	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
502	นางสาว	ชญัญชิตา ฉายะโสภาส	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
503	นางสาว	ช่อชนุน ชันเงิน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
504	นาย	ชัชวาล ดันวัฒนะกุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
505	นาย	ณัฐนันท์ ละมุด	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
506	นางสาว	ณัฐธินีย์ อ่อนดี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
507	นาย	ณัฐภัทร มาพันธ์	RMUTT	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
508	นาย	ณัฐสิทธิ์ สุขมูลศิริ	มหาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
509	นางสาว	ณัฐภาณุจันต์ คุณโน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
510	นาย	ธนดล ศรีคง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
511	นาย	ธัญพงษ์ เพียรจัด	มทร	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
512	นาย	ธีรวัฒน์ ใจหาญ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
513	นาย	ธีระวิทย์ สมทอง	ราชมงคล ธัญบุรี	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
514	นาย	นนทกร พรหมบุตร	ราชมงคลธัญบุรี	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
515	นางสาว	นฤมล สิ้นชม	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
516	นาย	นันทวัฒน์ สาริกา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
517	นางสาว	นารีรัตน์ จารุไชยจินดา	มหาวิทยาลัยราชมงคลธัญบุรี	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
518	นางสาว	นารีรัตน์ มุฮำหมัดอารี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
519	นาย	นิติพันธุ์ ครสิงห์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
520	นางสาว	นุชบา แพรดำ	เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
521	นางสาว	ปณัสยา งามนิจ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
522	นาย	ปรัชญานนท์ ประทุมกุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
523	นางสาว	ปรายฟ้า ทองนพรัตน์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
524	นางสาว	ปริญภัทร ไช้แก้ว	ราชมงคลธัญบุรี	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
525	นาย	ผสกร กุลลา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
526	นาย	พงศธร ธัญญสิทธิ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา
527	นาย	พงศธร อินบำรุง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	วันที่ 13 กย. 62 มทร.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี	นิสิต / นักศึกษา

ภาพบรรยากาศ

การจัดอบรมหลักสูตร “สมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่”

พื้นที่ภาคกลางรวมกรุงเทพมหานคร : วันที่ 6 สิงหาคม พ.ศ. 2562 มหาวิทยาลัยบูรพา จ.ชลบุรี

ภาพบรรยากาศ

การจัดอบรมหลักสูตร “สมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่”

พื้นที่ภาคใต้ : วันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2562 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จ.สงขลา

ภาพบรรยากาศ

การจัดอบรมหลักสูตร “สมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่”

พื้นที่ภาคเหนือ : วันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2562 พ.ศ. 2562 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่

ภาพบรรยากาศ

การจัดอบรมหลักสูตร “สมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่”

พื้นที่ภาคกลางรวมกรุงเทพมหานคร : วันที่ 21 สิงหาคม พ.ศ. 2562 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร กทม.

ภาพบรรยากาศ

การจัดอบรมหลักสูตร “สมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่”

พื้นที่ภาคกลางรวมกรุงเทพมหานคร : วันที่ 6 กันยายน พ.ศ. 2562 มหาวิทยาลัยรังสิต จ.ปทุมธานี

ภาพบรรยากาศ

การจัดอบรมหลักสูตร “สมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่”

พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : วันที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2562 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จ.นครราชสีมา

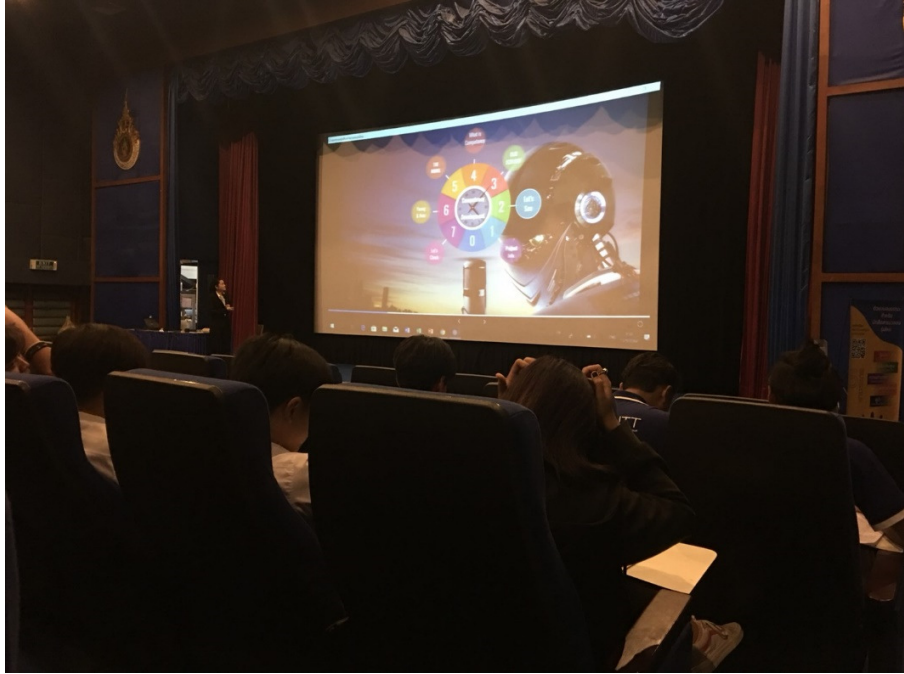

ภาพบรรยากาศ

การจัดอบรมหลักสูตร “สมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่”

พื้นที่ภาคกลางรวมกรุงเทพมหานคร : วันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2562 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จ.ปทุมธานี

ภาคผนวก ข

ผลการเก็บข้อมูลภาคสนาม

ผลการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกและสนทนากลุ่ม

จากการเก็บข้อมูลภาคสนามมีข้อค้นพบที่น่าสนใจสำหรับการวิเคราะห์และสังเคราะห์ตัวแบบสมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ หลายประเด็นประกอบด้วย

๑. ข้อมูลในมิติที่แตกต่างกันระหว่างผู้ให้ข้อมูลสำคัญแต่ละกลุ่ม อันเป็นผลจากมุมมองที่ต่างกันซึ่งส่งผลให้ได้รับข้อมูลจากความคิดเห็นจากคนละด้าน ข้อมูลที่เก็บได้จากภาคสนามจึงมีความหลากหลายครอบคลุมในแต่ละมิติที่เกี่ยวข้อง และส่งผลให้คณะผู้วิจัยสามารถทำการวิเคราะห์ได้อย่างสมบูรณ์ตามกรอบการวิจัย ซึ่งคาดว่าจะสามารถสังเคราะห์ตัวแบบสมรรถนะที่มีความเหมาะสมสำหรับการใช้ประโยชน์จริง และมีได้เป็นเพียงผลการวิจัยเชิงวิชาการที่นำไปประยุกต์ใช้ได้ลำบาก
๒. ข้อมูลที่ได้รับจากการเก็บข้อมูลสะท้อนถึงช่องว่างระหว่างความเข้าใจในบทบาทนักสื่อสารมวลชนกับความคาดหวังในบทบาทนักสื่อสารมวลชนของสังคมประชาธิปไตยภายใต้แนวคิดด้านเศรษฐศาสตร์การเมืองและด้านสังคมศาสตร์ ความเข้าใจของผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่จากทุกกลุ่มยังคงมีขอบเขตอยู่ในกรอบแนวคิดด้านการสื่อสารเป็นหลัก ซึ่งยังไม่มี ความชัดเจนของการคำนึงถึงกลไกทางสังคมที่นักสื่อสารมวลชนถือเป็นตัวแปรสำคัญที่ต้องขับเคลื่อนสังคมไปพร้อมกับกลุ่มอำนาจทุน กลุ่มอำนาจการเมือง กลุ่มอำนาจรัฐ กลุ่มอำนาจระหว่างประเทศ และกลุ่มประชาชน
๓. ข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่อยู่ในขอบเขตที่สะท้อนถึงความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมเชิงวินัย และอริยาบดีย ในการทำงาน แม้ว่าคณะผู้วิจัยจะได้ใช้วิธีการเก็บข้อมูลที่สามารถเจาะลึกและมีโอกาสอธิบายประเด็นเกี่ยวกับสมรรถนะได้ แต่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่ไม่รู้จักรักและไม่เข้าใจหลักสมรรถนะซึ่งสะท้อนได้ชัดเจนถึงความจำเป็นของงานวิจัยฉบับนี้ว่า ในอุตสาหกรรมสื่อมวลชน ทั้งกิจการโทรทัศน์และกระจายเสียง สถาบันอุดมศึกษา และผู้ศึกษาในวิชาที่เกี่ยวข้อง ยังไม่มีความตระหนักรู้ถึงหลักสมรรถนะ และไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างความรู้ ทักษะ วินัย กับสมรรถนะในการทำงานได้ ข้อมูลที่สะท้อนดังกล่าวส่งผลให้คณะผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ผลการวิจัยได้แม่นยำมากขึ้น สามารถสังเคราะห์ตัวแบบสมรรถนะที่เหมาะสมยิ่งขึ้น และส่งผลให้ผลการวิจัยเป็นข้อค้นพบใหม่สำหรับบริบทอุตสาหกรรมสื่อสารมวลชนไทยที่จะเป็นประโยชน์ทั้งในแวดวงวิชาการและแวดวงกิจการโทรทัศน์และกระจายเสียง

ตารางสรุปข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลภาคสนาม

	กลุ่มตัวแทนนักวิชาการ	กลุ่มตัวแทนภาครัฐ	กลุ่มตัวแทนผู้ประกอบการ	กลุ่มตัวแทนนักศึกษา
สมรรถนะที่พึงประสงค์สำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่	มีความกล้าแสดงออกในการทำงาน	พัฒนาตนเองให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	มีความเข้าใจในผู้บริโภค เข้าใจวัฒนธรรมองค์กร	ความรู้ทักษะ
	มีความสามารถทางไอทีและเทคโนโลยี	ความสามารถในเชิงการบริหารจัดการ (การจัดการองค์กร, จัดการธุรกิจ)	พร้อมที่จะเรียนรู้ ปรับตัว และยืดหยุ่น	ความคิดสร้างสรรค์ เรียนรู้เร็ว และพัฒนาตนเองได้
	มีจรรยาบรรณ มีความรับผิดชอบ	ต้องมีความรู้พื้นฐานที่กว้างและแน่น เพื่อใช้ในการทำงาน	มีความคิดสร้างสรรค์	Multi Skilled
	มีความคิดสร้างสรรค์ ทันกับการเปลี่ยนแปลงของผู้บริโภค	จรรยาบรรณ	Teamwork	ความทุ่มเท
	ทำงานเป็นทีม	เข้าใจบริบทงาน-มุ่งมั่น	Multi Skill for Multi functioning	จรรยาบรรณและความรับผิดชอบ
	มีความสามารถในการบูรณาการความรู้และปรับใช้ได้หลากหลาย	ต้องมีการเก็บ/รับ feedback จากการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารมาปรับปรุงการทำงาน	มีความเป็นนักค้นคว้าวิจัย	ทักษะทางภาษา

	กลุ่มตัวแทนนักวิชาการ	กลุ่มตัวแทนภาครัฐ	กลุ่มตัวแทนผู้ประกอบการ	กลุ่มตัวแทนนักศึกษา
	วินัย ความรับผิดชอบ จริยธรรม	การเน้นความถูกต้อง รับผิดชอบ มุ่งผลลัพธ์	ทักษะทางภาษาที่มีความครอบคลุม รวมถึงภาษาถิ่น	รู้หน้าที่ ตรงต่อเวลา
	กล้าแสดงออกในการทำงาน	ทักษะการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์	มีไหวพริบ	คำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อส่วนรวม
สมรรถนะที่พึงประสงค์สำหรับสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่	Multi skilled	การใช้ภาษาพูด ภาษาเขียน ให้ถูกต้อง	การมีมนุษยสัมพันธ์	การตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของข้อมูล
	ความเป็นมืออาชีพ	สื่อรุ่นใหม่ควรมีมุมมองในเชิงสังคมหรือมองในมิติอื่นๆให้กว้าง กลไกในกระบวนการเผยแพร่ โดยเฉพาะในกรณีการเสนอข่าว	ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย	Creative Thinking
	ความอดทนอดกลั้น	องค์กรสื่อในอนาคต ต้องเน้นการแข่งขันมากขึ้น	เนื่องด้วยระบบอุปถัมภ์ สื่อจึงต้องมี Competency Social Context Understanding ธุรกิจสื่อเกี่ยวเนื่องกับสังคมโดยตรง	การทำงานร่วมกัน
	คิดวิเคราะห์	มีค่านิยมที่ถูกต้อง integrity ยืนหยัด ซื่อสัตย์ มั่นคง	รู้หน้าที่ของสื่อ รับผิดชอบ	การมองเป็นระบบ
	ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	competency ควรเน้นตามลักษณะงาน/เฉพาะเจาะจงใช้ร่วมกันไม่ได้	มีองค์ความรู้ มีทักษะ เป็น attribute ที่พัฒนาได้อยู่เสมอต่างจาก	ประโยชน์สาธารณะ

	กลุ่มตัวแทนนักวิชาการ	กลุ่มตัวแทนภาครัฐ	กลุ่มตัวแทนผู้ประกอบการ	กลุ่มตัวแทนนักศึกษา
			Competency ที่จำเป็นต้องมีไว้เป็น ทุน	
	ทัศนคติ	คุณธรรมจริยธรรมสื่อ (พัฒนาประมวล จริยธรรม)	ต้องเน้น Connection	สิทธิส่วนบุคคล
	กล้าแสดงออกในการทำงาน	นักนวัตกรรม สร้างสรรค์ ชี้นำสังคมได้ อย่างถูกต้อง	Attitude ในการทำงานต้องดี	บุคลิกภาพน่าเชื่อถือ
สมรรถนะที่พึงประสงค์สำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่น ใหม่	ภาษาอังกฤษ	Create competition advantage	รักในองค์กรและรักในงาน	เข้าถึงเทคโนโลยีสมัยใหม่
	กล้าแสดงออกในการทำงาน	กลยุทธ์, การสร้างภาพลักษณ์, การบริหาร	มีจรรยาบรรณของสื่อมวลชน	
			ต้องยึดมั่นหลักการในความเป็นอิสระ ในการทำงาน	
			มีวินัย มีความอดทน เด็กรุ่นใหม่ไม่ ค่อยมีข้อนี้มากๆ	
			Consistency of Passion มีความ อยากทำงานยากเพื่อพัฒนาตนเอง	
			สร้างสรรค์ในการสื่อสาร การสื่อสาร การตลาดเชิงสร้างสรรค์	
			ความรู้ทางด้านกฎหมายจำเป็นมาก หากขาดความรู้เหล่านี้ นอกจากส่งผล	

	กลุ่มตัวแทนนักวิชาการ	กลุ่มตัวแทนภาครัฐ	กลุ่มตัวแทนผู้ประกอบการ	กลุ่มตัวแทนนักศึกษา
			กระทบต่อสังคมแล้วยังเกิดความเสี่ยง ต่อการทำงานของตนเองด้วย	
			ระบอบประชาธิปไตย และ การ เลือกตั้ง	
			ทักษะใหม่ๆ ตามความต้องการของ ตลาดและสังคมเช่น การผลิตสื่อเพื่อ ผู้พิการ	

	กลุ่มตัวแทนนักวิชาการ	กลุ่มตัวแทนภาครัฐ	กลุ่มตัวแทนผู้ประกอบการ	กลุ่มตัวแทนนักศึกษา
ประเด็นการประเมินสมรรถนะที่เหมาะสม	ประเมินผ่าน output	ต้องก้าวข้ามข้อจำกัดในมิติวัฒนธรรม องค์กรในกระบวนการประเมินโดยต้อง ประเมินตามความเป็นจริงแม้ว่าจะเป็นการ ประเมินแบบ Judgmental	ประเมินจากผลงานที่มอบหมาย	ประเมินตนเองและความคิด สร้างสรรค์
	ประเมินผ่านกลไก อาจารย์ที่ปรึกษา	การประเมินตามหลักสมรรถนะ การใช้ core competency ๕ ตัวของ กพ. การ อาจปรับใช้ได้แต่ควรปรับรายละเอียดที่ใช้ วัดในการประเมิน ปรับรายละเอียดใน คำอธิบายของแต่ละระดับ	ให้ความสำคัญกับการประเมิน พฤติกรรม พฤตินิสัย ในการประเมิน ประจำปี	ความพร้อมในการพัฒนาตัวเอง
	ประเมินจากการปฏิบัติงานจริง	ประเมินตนเอง	ให้ความสำคัญกับการประเมินใน ประเด็น Interpersonal skill	ประเมินตามมาตรฐาน จรรยาบรรณสื่อ
	กิจกรรมจิตอาสาใช้กิจกรรม เป็นตัวสะท้อน	เกณฑ์การประเมิน ตัวชี้วัด ต้องชัดเจน การ ประเมินจึงจะ Accurate	Attitude	การประเมินโดยอาจารย์ที่ปรึกษา
	ประเมินโดยใช้สหกิจศึกษา	ควรประเมินเพื่อหาความสามารถเฉพาะทาง พัฒนาความเก่ง	หลักปฏิบัติ / จริยธรรม / จรรยาบรรณ	ประเมินจากพฤติกรรม ลักษณะ นิสัย การมีส่วนร่วม

	กลุ่มตัวแทนนักวิชาการ	กลุ่มตัวแทนภาครัฐ	กลุ่มตัวแทนผู้ประกอบการ	กลุ่มตัวแทนนักศึกษา
	ประเมินจากการใช้ชีวิตประจำวัน		การกำหนดลักษณะเฉพาะ	ประเมินในกระบวนการทำงาน
	วิธีการประเมินผ่านการมอบหมายโครงการ			ประเมินเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ
ประเด็นการประเมินสมรรถนะที่เหมาะสม	มีการประเมินจรรยาบรรณทางวิชาชีพ			การประเมินควรมีความยืดหยุ่น
				นักศึกษาอยากให้มีการประเมินสมรรถนะรายบุคคลระหว่างการเรียน

	กลุ่มตัวแทนนักวิชาการ	กลุ่มตัวแทนภาครัฐ	กลุ่มตัวแทนผู้ประกอบการ	กลุ่มตัวแทนนักศึกษา
ประเด็นประเมินด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์	วิเคราะห์ผลและพัฒนาในเทอม	ระบบต้องเสถียร โดยต้องมีความยืดหยุ่นที่ส่งผลต่อการประเมินน้อยมีเช่นนั้นจะไม่สามารถป้องกันปัญหาเรื่องความโปร่งใสเป็นธรรมได้	การใช้ระบบกลางระบบเดียวประเมินทุกกิจการ โดยเน้นโมเดลเดียวกันนั้นไม่น่าจะได้ ควรสร้างระบบ	เห็นด้วยที่จะใช้ระบบประเมินแบบ Web based
	ในอนาคตมีแนวคิดที่จะนำผลสมรรถนะไปใส่ไว้ในผลการเรียน (Transcript)	performance management system	ปัจจุบันใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ประเมิน KPI	

	กลุ่มตัวแทนนักวิชาการ	กลุ่มตัวแทนภาครัฐ	กลุ่มตัวแทนผู้ประกอบการ	กลุ่มตัวแทนนักศึกษา
ประเด็นเพิ่มเติมอื่นๆ	อุปกรณ์ เครื่องมือ ที่ใช้จัดการเรียนรู้สำคัญมาก ต้องเพียงพอและทันสมัย	สื่อปัจจุบันยังมีลักษณะเรียกร่องเงินเพื่อแลกกับการได้เผยแพร่สาร	หลักการทางวิชาการกับหลักการทำงานจริงนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำงานต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์ เทคนิค ต้องมีจุดขาย	ประสบการณ์ของอาจารย์ผู้สอนมีส่วนสำคัญกับผู้เรียน
	บางที่เน้นให้เด็กได้งานและตอบโจทย์องค์กรแต่ความรับผิดชอบต่อสังคมลดลง	การออกและบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังจึงจะคุมสื่อได้	การฝึกงานที่จริงจังอาจจะช่วยปิดช่องว่างความแตกต่างของหลักการทางวิชาการกับหลักการทำงานได้	
	ให้สถานประกอบการเข้ามามีส่วนร่วมให้การพัฒนาหลักสูตร	อยากให้มีสภาวิชาชีพในการกำกับดูแลกันเอง	การจัดการเรียนการสอน ควรมีความครอบคลุมในตำแหน่งงานในสภาพการทำงานจริงและมี	
	บทบาทของผู้สอน น่าจะมีอิทธิพลต่อผู้เรียนอย่างมาก	คุณภาพเนื้อหาควรมีการตรวจสอบบ้าง เช่น ขยายเครื่องสำอาง ขยายของต่างๆ ขยายยา เป็นต้น	ทุกวันนี้สื่อไม่รู้ตัวว่ากำลังขึ้นมาสังคมอยู่ ซึ่งมีผลกระทบอย่างสูง	
	คงการยึดในหลักการสื่อสารมวลชน โดยเพิ่มความทันสมัยเชิงเนื้อหา เทคโนโลยี รูปแบบการเผยแพร่ เข้าไปในหลักสูตร	โครงสร้างหลักสูตรจะต้องได้รับการปรับปรุง รายวิชาต้องปรับเปลี่ยนตามบริบท	สถาบันการศึกษาที่สอนนักศึกษาได้มาตรฐานมากน้อยขนาดไหน	

	กลุ่มตัวแทนนักวิชาการ	กลุ่มตัวแทนภาครัฐ	กลุ่มตัวแทนผู้ประกอบการ	กลุ่มตัวแทนนักศึกษา
ประเด็นเพิ่มเติมอื่นๆ	ฝึกงานในหลักสูตร โดยต้อง ออกแบบให้สอดคล้องกับสภาพ ความต้องการของตลาดแรงงาน	การพัฒนาบุคลากรในกิจการสื่อ เป็นไปตาม แผนแม่บท แผนยุทธศาสตร์	เรื่องทักษะ ความเก่ง สามารถพัฒนา ได้	
	หลักสูตรต้องสนับสนุนให้ผู้เรียน เลือกความรู้เฉพาะทางได้	ควรมีองค์กรกลางพัฒนาสื่อ	ควรมีการอบรมพนักงานก่อนเข้า ทำงานและระหว่างทำงานด้วย	
	ควรเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพ	ให้พัฒนาสื่อสารยุคดิจิทัล บรรยาย ฝึกอบรม	ควรมีการกำหนดบทบาทของ ผลประโยชน์ทางการค้า	
	บุคลากรสายสอนต้องสอดคล้องกับ หลักสูตร	ควรมีการออกแบบระบบการพัฒนา บุคลากรให้เป็นระบบ	องค์กรต้องอบรมและให้ข้อมูลต่างๆ ต่อพนักงานด้วย	
	ควรปรับรายวิชาให้ทันสมัย	ในระดับนโยบาย ควรต้องพิจารณาตาม ความเหมาะสมของการบังคับใช้ระบบ ประเมินสมรรถนะ และการกำหนด สมรรถนะพิจารณาวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนว่า ต้องการผลลัพธ์แบบไหน	กลไก เงื่อนไข กฎหมาย ของ กสทช. กีดกันให้สื่อต้องเอาตัวรอด	
	ควรมีการทวนสอบทุกสิ้นเทอม	หลักสูตร นักประชาสัมพันธ์แบบบูรณาการ		
	นโยบายในการควบคุมสื่อโทรทัศน์			

	กลุ่มตัวแทนนักวิชาการ	กลุ่มตัวแทนภาครัฐ	กลุ่มตัวแทนผู้ประกอบการ	กลุ่มตัวแทนนักศึกษา
	ความต่างระหว่างวิชาการและการปฏิบัติจริง			

การวิเคราะห์เชิงเนื้อหาขั้นต้น

ตารางต่อไปนี้เป็นกรนำเสนอการตีความเชิงขยายก่อนการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาและสังเคราะห์ตัวแบบในขั้นตอนถัดไป เพื่อให้เกิดความเข้าใจในคำและกลุ่มคำที่ได้จากกระบวนการเก็บข้อมูลภาคสนาม ส่งผลให้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหาเป็นไปในทิศทางที่แม่นยำตรงอย่างสอดคล้องกับความหมายของข้อมูลให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้ให้ไว้

ตารางวิเคราะห์เชิงเนื้อหาสมรรถนะที่คาดหวังขั้นต้น

ลำดับ	กลุ่มคำ	ความขยาย
๑	กล้าแสดงออกในการทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> ❖ มีความกล้าในการแสดงบทบาทตามหน้าที่สื่อสารมวลชนโดยกล้าที่จะนำเสนอความคิดและความเห็นผ่านชิ้นงาน ❖ รู้ถึงหน้าที่ที่สื่อสารมวลชนมีต่อสังคมตามกลไกทางสังคมและตามเป้าหมายของการมีอยู่ของสื่อ ❖ การไม่ยอมถูกรวบงำโดยกลุ่มอำนาจต่าง ๆ ที่มีสถานะเหนือตน ปฏิบัติงานภายใต้ความมีอิสระเสรี ภายในขอบเขตที่ไม่ละเมิดผู้อื่น ❖ ยึดถือประโยชน์สาธารณะเป็นที่ตั้ง ❖ เข้าใจถึงกลไกทางประชาธิปไตย รวมถึงการใช้อำนาจอธิปไตย และบทบาทหน้าที่ของพลเมือง ของผู้ใช้อำนาจรัฐ และของสื่อสารมวลชน ❖ เข้าใจถึงหลักการ ที่มา กลไก และเป้าหมายของการเลือกตั้ง รวมทั้งบริบทของระบบผู้แทนภายใต้ระบบการเมืองไทย ❖ สามารถใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการปฏิบัติงาน
๒	รู้หน้าที่ของสื่อที่มีต่อสังคม	
๓	ยึดมั่นในหลักความอิสระในการทำงานสื่อ	
๔	เข้าใจหลักประโยชน์สาธารณะ	
๕	เข้าใจระบอบประชาธิปไตย	
๖	เข้าใจกลไกการเลือกตั้ง	
๗	มีความสามารถทางเทคโนโลยี	

ลำดับ	กลุ่มคำ	ความขยาย
๘	ยึดมั่นในจรรยาบรรณ	<ul style="list-style-type: none"> ❖ ยึดถือและปฏิบัติตามข้อกำหนดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ ❖ สามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างกลมกลืน ❖ มีความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ ❖ มุ่งมั่นความรู้ที่สำคัญและเพียงพอสำหรับการปฏิบัติหน้าที่สื่อสารมวลชน ❖ สามารถปฏิบัติงานจนสำเร็จได้หลากหลายหน้าที่ ❖ มีความยืดหยุ่นและสามารถปรับตัวตามสถานการณ์การทำงานได้โดยไม่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จของงาน ❖ ไม่ปิดกั้นความคิดเห็นจากผู้อื่นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของตนและนำความคิดเห็นไปพัฒนาการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น ❖ เข้าใจถึงความสำคัญของการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และใส่ใจในการเรียนรู้สิ่งที่ตนยังไม่รู้หรือยังไม่มีความสามารถ ❖ มีความอุทิศตนเพื่อมุ่งความสำเร็จของงานในหน้าที่ ❖ มีความใส่ใจในรายละเอียดของงานที่รับผิดชอบ ไม่ยอมรับให้เกิดความผิดพลาดในงานแม้เรื่องเล็กน้อย ❖ ยึดถือความถูกต้องโดยไม่โอนอ่อนต่อแรงเสียดทานหรืออำนาจที่โน้มน้าวให้ตนปฏิบัติงานไปในทางที่ไม่พึงประสงค์ ❖ สามารถทนได้ต่อความยากลำบากในการปฏิบัติงานและทนได้ต่อเหตุการณ์ที่ไม่เป็นไปตามความคาดหมาย
๙	ทำงานเป็นทีม	
๑๐	มีวินัย/ตรงต่อเวลา	
๑๑	สามารถบูรณาการความรู้ได้หลากหลาย	
๑๒	มีความสามารถที่หลากหลาย	
๑๓	มีความเป็นมืออาชีพ	
๑๔	เข้าใจลักษณะของงาน/อาชีพ	
๑๕	เปิดรับข้อมูลป้อนกลับเพื่อพัฒนาตนเอง	
๑๖	มีความรับผิดชอบในงาน	
๑๗	พร้อมที่จะเรียนรู้อยู่เสมอ	
๑๘	ทุ่มเท	
๑๙	ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูล	
๒๐	อดทน	
๒๑	หนักแน่นในความถูกต้อง	

ลำดับ	กลุ่มคำ	ความขยาย
๒๒	มีความทะเยอทะยานอย่างต่อเนื่อง	<ul style="list-style-type: none"> ❖ มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ ผลงานที่สร้างสรรค์ และเป้าหมายการทำงานให้ดียิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง ❖ มีบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย อัจฉริยะ ที่ผู้อื่นให้ความเชื่อถือ ให้เกียรติ อย่างเต็มใจ
๒๓	มีบุคลิกภาพที่น่าเชื่อถือ	
๒๔	มีความสามารถเชิงบริหารจัดการองค์กร	<ul style="list-style-type: none"> ❖ มีความเข้าใจกลไกตลาด และเข้าใจถึงวิถีขององค์กรในระบบเศรษฐกิจแบบตลาดเสรี ❖ มีความเข้าใจถึงแนวทางการขับเคลื่อนองค์กรให้อยู่ได้ในทางธุรกิจและมีความเติบโตอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ❖ เข้าใจและสามารถปฏิบัติงานโดยคำนึงและคำนวณถึงต้นทุนและกำไรของกิจการได้ ❖ เข้าใจและติดตามความเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภค พร้อมสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคอย่างทันท่วงทีและเหมาะสม ❖ สามารถสร้างความได้เปรียบแข่งขันในงานที่ปฏิบัติ และต่อองค์กรในภาพรวมเพื่อให้เกิดความแตกต่างและเกิดผลเชิงธุรกิจ ❖ สามารถกำหนดและขับเคลื่อนกลยุทธ์เพื่อร่วมขับเคลื่อนองค์กรไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างเป็นระบบ ❖ สามารถสร้างและรักษาสัมพันธ์ภาพกับพันธมิตรในอุตสาหกรรมหรือต่างอุตสาหกรรมเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานได้
๒๕	มีความสามารถเชิงบริหารจัดการธุรกิจ	
๒๖	มีทักษะการแก้ไขปัญหาเชิงสร้างสรรค์	
๒๗	เข้าใจผู้บริโภค	
๒๘	เข้าใจวัฒนธรรมองค์กร	
๒๙	มีความสามารถในการแข่งขัน	
๓๐	สร้างความได้เปรียบแข่งขันได้	
๓๑	มีความสามารถเชิงกลยุทธ์	
๓๒	มีความสามารถในการสร้างภาพลักษณ์	
๓๓	สามารถสร้างเครือข่ายการทำงานได้	
๓๔	มีความสามารถด้านการตลาดอย่างสร้างสรรค์	

ลำดับ	กลุ่มคำ	ความขยาย
๓๕	รู้และเข้าใจความต้องการของตลาด	
๓๖	มีมุมมองเชิงสังคม	<p>รู้ที่มาและพัฒนาการของสังคมไทย เข้าใจความแตกต่างหลากหลายของสมาชิกในสังคมไทยอย่างลึกซึ้ง</p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ รู้ถึงความแตกต่างและความสัมพันธ์ระหว่างสังคมไทยกับสังคมนานาชาติอย่างเข้าใจ ❖ เข้าใจถึงบทบาทของนักสื่อสารมวลชนที่มีต่อสังคมในมิติการเสริมสร้างความสมานฉันท์ของสมาชิกในสังคม ❖ มีความกล้าและความสามารถในการชักจูงสมาชิกของสังคมจากแต่ละกลุ่มอำนาจหรือกลุ่มชนที่แตกต่างให้อยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืน ❖ มีความสร้างสรรค์และมุ่งมั่นในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่สนับสนุนการพัฒนาสังคมที่ลดช่องว่างอันเกิดจากความแตกต่างระหว่างกลุ่มชน ❖ สามารถนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่สอดคล้องกับสถานะและทิศทางการพัฒนาทางสังคมของไทย
๓๗	มีมุมมองในหลากหลายมิติ	
๓๘	มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	
๓๙	ตระหนักถึงผลกระทบ	
๔๐	ทัศนคติที่ดี	
๔๑	เข้าใจในกระบวนการเผยแพร่ข่าวสาร	
๔๒	ชี้นำสังคมได้อย่างสร้างสรรค์	
๔๓	ต้องเข้าใจบริบทของสังคม	
๔๔	เข้าใจในหลักการเคารพสิทธิส่วนบุคคล	
๔๕	รู้ถึงความต้องการที่หลากหลายของคนแต่ละกลุ่มในสังคม	
๔๖	ทันกับการเปลี่ยนแปลงของผู้บริโภค	<ul style="list-style-type: none"> ❖ มีระบบความคิดตามกลไกเชิงระบบ ❖ สามารถคิดวิเคราะห์และคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นได้
๔๗	ทันกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	
๔๘	ความสามารถในการคิดวิเคราะห์	

ลำดับ	กลุ่มคำ	ความขยาย
๔๙	ความสามารถในการคิดเชิงระบบ	<ul style="list-style-type: none"> ❖ สามารถวางแผนเตรียมการรับมือการเปลี่ยนแปลงล่วงหน้าโดยป้องกันผลกระทบเชิงลบที่อาจมีต่อกิจการหรือการปฏิบัติงานได้ ❖ สามารถนำเสนอข้อมูลข่าวสารและบริการต่อผู้บริโภคผ่านช่องทางที่หลากหลายและตรงกับพฤติกรรมผู้บริโภคได้อย่างทันท่วงที ❖ สามารถสนับสนุนการป้องกันการเปลี่ยนแปลงที่ไม่พึงประสงค์อันอาจส่งผลกระทบต่อสังคมได้

ตารางวิเคราะห์เชิงเนื้อหาการประเมินสมรรถนะขั้นต้น

ลำดับ	กลุ่มคำ	ความขยาย
	รูปแบบการประเมิน	
๑	ประเมินด้วยผลผลิต	<ul style="list-style-type: none"> ❖ ประเมินผลการปฏิบัติงานจากผลของงานที่เกิดขึ้นจริง ❖ กำหนดเกณฑ์การประเมินจากงานที่ปฏิบัติจริง มิใช่กำหนดจากตำแหน่งที่ครอง ❖ ประเมินการปฏิบัติงานโดยพิจารณาพฤติกรรมการทำงานร่วมด้วย ❖ กำหนดให้การมีความคิดสร้างสรรค์เป็นหนึ่งในเกณฑ์ประเมิน ❖ ประเมินวิธีการทำงานประกอบการพิจารณาผลการปฏิบัติงาน
๒	ประเมินด้วยเกณฑ์ที่สอดคล้องกับงานที่ปฏิบัติ	
๓	ประเมินด้วยผลงาน	
๔	ประเมินพฤติกรรม/พฤติกรรมนิสัย	
๕	ประเมินวัดความคิดสร้างสรรค์	
๖	ประเมินทัศนคติ	
๗	ประเมินกระบวนการทำงาน	
	วิธีการประเมิน	
๘	ประเมินผ่านกลไกอาจารย์ที่ปรึกษา	<ul style="list-style-type: none"> ❖ การประเมินสมรรถนะนักศึกษาสามารถประเมินโดยอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาแต่ละคนได้ ❖ ควรให้มีการประเมินตนเองเพื่อความเป็นธรรมในการประเมิน ❖ ควรมีการประเมินและแจ้งผลการประเมินระหว่างที่ยังศึกษาอยู่เพื่อให้มีการพัฒนานักศึกษาได้ทันก่อนที่จะสำเร็จการศึกษา ❖ การประเมินนักศึกษา อาจให้กิจการแหล่งสหกิจศึกษาร่วมประเมินสมรรถนะนักศึกษาได้
๙	ให้มีการประเมินตนเอง	
๑๐	ประเมินผ่านสหกิจศึกษา	
๑๑	ประเมินจากที่สังเกตเห็นได้ในแต่ละวัน	
๑๒	ประเมินรายบุคคลระหว่างการเรียน	

ลำดับ	กลุ่มคำ	ความขยาย
	หลักการประเมิน	
๑๓	ประเมินโดยปราศจากอคติ	<p>การประเมินต้องไม่มีความโน้มเอียงจากปัจจัยใด ๆ</p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ การประเมินต้องเป็นการประเมินเพื่อพัฒนา มิใช่เพื่อให้คุณให้โทษหรือบั่นทอน หรือสร้างความแตกต่างแปลกแยก ❖ การประเมินต้องมีการกำหนดเกณฑ์ที่ชัดเจน ไม่กำกวม วัดได้เป็นที่ประจักษ์
๑๔	ประเมินเพื่อพัฒนา	
๑๕	เกณฑ์การประเมินต้องชัดเจน	
๑๖	การประเมินควรมีความยืดหยุ่น	
๑๗	มีแนวคิดที่จะนำผลการประเมินสมรรถนะระบุไว้ใน ใบแสดงผลการเรียนรู้	

สรุปผลการเก็บข้อมูลภาคสนาม

จากตารางสรุปข้อมูลดิบและตารางวิเคราะห์เนื้อหาขั้นต้น สามารถแยกแยะเป็นข้อค้นพบหลักตามคำถามการวิจัยได้ ดังนี้

๑. นักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ควรมีสมรรถนะอย่างไร
  - ๑.๑ นักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ต้องรู้และเข้าใจในระบอบประชาธิปไตยและระบบเศรษฐกิจ
  - ๑.๒ นักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ต้องมีความเป็นมืออาชีพ
  - ๑.๓ นักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ต้องมีความสามารถเชิงประกอบการ
  - ๑.๔ นักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ต้องเข้าใจบริบทของสังคมไทยและลักษณะของพหุสังคม
  - ๑.๕ นักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่ต้องจัดการการเปลี่ยนแปลงได้ดี

๒. ควรมีการประเมินสมรรถนะอย่างไร
  - ๒.๑ การประเมินสมรรถนะทั้งในสถานศึกษาและสถานประกอบการต้องมีรูปแบบการประเมินที่สอดคล้องกับบริบทขององค์กร
  - ๒.๒ การประเมินสมรรถนะในสถานประกอบการแบ่งเป็น
    - สถานประกอบการที่มีสมาชิกองค์กรจำนวนมาก มีการประเมินสมรรถนะอย่างเป็นระบบ
    - สถานประกอบการขนาดเล็กที่มีสมาชิกองค์กรจำนวนน้อย มีการประเมินสมรรถนะโดยประสบการณ์และการสังเกตของผู้บริหารสูงสุดหรือเจ้าของกิจการ
  - ๒.๓ การประเมินนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอาจประเมินด้วยกลไกอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาแต่ละคน
  - ๒.๔ การประเมินสมรรถนะต้องยึดหลักปราศจากอคติและมุ่งเพื่อการพัฒนา

๓. ควรนำระบบการประเมินสมรรถนะแบบอิเล็กทรอนิกส์ มาประยุกต์ใช้หรือไม่ อย่างไร
  - ๓.๑ ระบบการประเมินสมรรถนะนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาสามารถเป็นระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ เนื่องจากระบบที่เกี่ยวกับการจัดการข้อมูลนักศึกษาในปัจจุบันอยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์อยู่แล้ว
  - ๓.๒ องค์กรที่เป็นหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานเอกชนที่มีสมาชิกองค์กรจำนวนมากได้ใช้หรืออยู่ระหว่างการพัฒนาเพื่อใช้ระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานแบบอิเล็กทรอนิกส์อยู่แล้ว
  - ๓.๓ นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา และบุคลากรในกิจการทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมีความคุ้นเคยกับการใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องมือ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต ทั้งในการทำงานและในชีวิตประจำวัน

ภาคผนวก ค

รายการแฟ้มข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ที่ใช้สำหรับถ่ายทอดประกอบการจัด
ฝึกอบรมหลักสูตร “สมรรถนะสำหรับนักสื่อสารมวลชนรุ่นใหม่” ในรูปแบบ
Raw File, Graphic File (บันทึกอยู่ในแผ่น DVD)

- วีดิทัศน์
- Prezi
- PPT.
- Backdrop
- Roll up

กทปส

นทปส

